

تەفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

به‌رگی [١٥]

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

جزمی ۲۹

تەفسىرى رەۋان

بۆتىگە يىشتىنى قورئان

بەرگى پانزەھەم

نووسىنى

مەلا مەھموودى گەلا ئەلەيى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تەفسیری رفوان بو تیگەیشتنی قورئان.

نوسینی : مەلا مەحمودی گەلالەیی.

چاپی یەكەم.

چاپخانەى ئۆفیسىتى تیشك.

تیراز: (۵۰۰) دانە.

ژمارەى سپاردن: (۳۶۹) ى سالى ۲۰۰۲

مافی چاپکردنەوہى پارێزراوہو تەنھا ھى نووسەرە.

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره تی (تبارک)

(سورة تبارك) يان (سورة الملك). سى نايه تهو دواى سورپه تی (الطور) نازل بووه، له سورپه ته مه ككه ييه كانه.

ناو نراوه سورپه تی (الملك) چونكه به ته عظيم و ته قديسى خودا دهستی پى كردوو. نهوه راده گه يه نى: كه مولك و سه لته نه تی هه موو بوونه وهر به ده ست خودايه و ده سه لاتی ره های هه يه. به ويستی خۆى له بوونه وهر دا ئالو گوڤ ده كاو چۆنى بوئ ئاوا هه ليان ده سورپه تی. ژيان ده به خشى و ده مرپه تی، هه ندی كه س بالا ده ست ده كا و هه ندی زه ليل، هه ندی ده و له مه ند ده كا و هه ندی هه ژار، ده به خشى و ده گرپه ته وه.

ئه م سورپه ته پيشى ده وترى (الواقية) و (المنجية) چونكه خوینه رى له عه زابى قه بر ده پاريزى و شه فاعه تی بو ده كا، ئيبنو عه ياس ناوى سورپه تی (المجادلة) ی لى ناوه، چونكه له گوڤ دا كاوكى له خوینه ره كه ی ده كا.

سورپه تی (الملك) وه كسو باقى سورپه ته مه ككه يه كانى تر گرنگى ده دا به بنه ماى عه قیده: كه برپه ييه له (هه بونى خودا و تاك و ته نهاى زاتى پاکی و ده سه لاتی ره های، هه روه ها رابوونى رۆژى قیامت و زیندوو بونه وه).

سه ره تا باسى ته مجید و گه وره یى خودا ده كا، تاك و ته نیا یى له ملك و سه لته نه تیدا، بالا ده ستى به سه ر كه ون و كا ئینات دا، نه مجا به لگه له سه ر

هه‌بوون و ده‌سه‌لاتی خودا دینیتته‌وه به‌وه‌ی که جهوت ئاسمانه‌کانی به‌دی هیتان و ئاسمانی دونیای به‌ئه‌ستیره‌ رازاندۆته‌وه، ئه‌و ئه‌ستیرانه‌ی پام کردون بۆ راوه‌دونانی شه‌یاتینی ...

هه‌ندێک له‌ دیارده‌کانی ده‌سه‌لاتی خودا ئاماده‌کردنی دۆزه‌خه‌ بۆ تاوانباران، ئاماده‌کردنی به‌هه‌شته‌ بۆ خواپهرستان، هه‌روه‌ها برێکی تر له‌ نمونه‌ی ده‌سه‌لات و زانیاری په‌های، ناگادارییه‌تی به‌سه‌ر هه‌موو نه‌ینی و ئاشکرایه‌ک دا، دروستکردنی ئاده‌میزاد و رزق و رۆژی پێدانیه‌تی. هه‌روا راگرتنی ئاسمانه‌ له‌وه‌ی بروخی به‌سه‌ر زه‌ویدا، هه‌روه‌ها پارێزگاری ئاده‌میزاد ده‌کا له‌وه‌ی زه‌وی قوتیان بدا.

به‌کورتی ئهم سوره‌ته، له‌ ته‌وه‌ری سه‌لمانندی هه‌بوونی خودا و تاک و ته‌نهایی په‌روه‌ردگار له‌ زات و صیفاتى دا ده‌سوپێته‌وه، ئاماژه‌ بۆ زانیاری ده‌سه‌لاتی بێ‌سنوری خودا ده‌کا، به‌باسی رابوونی قیامه‌ت و زیندو بوونه‌وه‌ی ئاده‌میزاد ده‌کا، له‌ عه‌زاب و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی قیامه‌ت ده‌یانترسینی، باسی نازو نيعمه‌تی جو‌را و جو‌ری خو‌ی ده‌کا به‌سه‌ر به‌نده‌کانی دا.

ئایه‌تی سه‌ره‌تای سوپه‌ته‌که‌ کلیل و ده‌روازه‌یه‌که‌ لێیه‌وه‌ ده‌چینه‌ ناویه‌وه، ئه‌و ئایه‌ته‌ کورته‌ هه‌موو مانای سوپه‌ته‌که‌ی له‌خۆ گرتوه‌وه، هه‌رچی هه‌قائیق و وه‌قائیعێک که‌ له‌ سوپه‌ته‌که‌دا باس کراوه، له‌و ئایه‌ته‌ کورته‌دا ئاماژه‌ی پێ‌کراوه.

خوێنه‌ری هێژا سه‌رنجی ئایه‌تی یه‌که‌می سوپه‌ته‌که‌ بده‌و لێ‌ی وردبهره‌وه ﴿تبارک الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير﴾ بۆت ده‌رده‌که‌وی: که‌ له‌حه‌قیقه‌تی موڵک و سه‌لتنه‌ته‌وه و له‌حه‌قیقه‌تی ده‌سه‌لاته‌وه هه‌موو دیمه‌نه‌کانی ئاماژه‌پێ‌کراوی ناو سوپه‌ته‌که‌ به‌هرجه‌سته‌بوون، له‌ موڵک و قوده‌ته‌ی خوداوه‌ مردن و ژيان سه‌ریان هه‌لداوه، دروستکردنی

ئاسمانه‌کان و جوانکردنیان به‌ئەستێرەو بەکارهێنانی ئەستێرە بۆ
راوه‌دونانی شەیاتینی دیاردەو نەتیجەیی ئەو دوو سیفەتە جەلالییە
پەروردگارن ..

هەروەها ئامادەکردنی دۆزەخ بەهەموو شیوەو چەندیەت و
چۆنیەتییه‌وه ، هەروەها ئاگاداریی خودا بەسەر هەموو نەیتی و
ئاشکرایەك دا ، رامکردنی زهوی بۆ ئەوێ ئادەمیزاد بتوانن لەسەری
هەلبکەن ، راگرتنی ب‌الئەندە بەحه‌واوه ، ر‌ژاندنی رزق و ر‌وژی بەسەر
زیندەوهران دا ، بەخشیینی ئامیژی بیست و بینینی و ئامیژی
تێگەشتن، بلاوکردنەوێ ئادەمیزاد بەناو زهوی‌دا، پاشان مراندن و
زیندوکردنەویان، زانیاری دەربارەیی قیامەت و کاتی‌هاتنی ، عەزابدان
کافرەکان و ر‌ژاندنی ئەو ئاوێ مایه‌ی.ژیانی.زیندەوهرانە لەسەر زهوی..
ئەمانەو گەلی شتی تر : کە لەسورەتە‌که‌دا ئاماژەیان پێ‌کراوه‌ ب‌پێکن
لە‌دیاردەو مۆلک و دەسەلاتی خودا.

بە‌کورتی هەموو حەقائیقە‌کانی ناو سورەتە‌که‌و سەرباسە‌کانی، هەموو
دیمەن و ر‌ه‌نگدانەوێه‌کیان ، لە‌روانگەیی مانای یە‌که‌م ئایه‌تی سورەتە‌که‌وه
سەرچاوه‌ی گرتووه‌ شەرح و ر‌افەیی ئەودوسی ر‌ستەو وشانەن.

ب‌پێی ئەبەلگەو نیشانەیی دەسەلاتی خودا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي يَبْدِئُ الْمُلْكَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيْتُكُمْ اَحْسَنَ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾
الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا مَّا تَرٰى فِي خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ

تَفَوُّتٍ فَأَرْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ ﴿٢﴾ ثُمَّ أَرْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَجَعَلْنَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
السَّعِيرِ ﴿٥﴾

﴿تبارک‌الذی بیدە الملک و هو علی کل شیئ قذیر﴾
پاک و مونه‌ززه‌له‌هه‌موو عه‌یب و خه‌وشیک نه‌و خودایه‌ی مولک و
سه‌لته‌نه‌تی هه‌موو بوونه‌وه‌ری به‌ده‌سته ، به‌ویستی خۆی بوونه‌وه‌ر
هه‌لده‌سورپنی ، ئال و گۆری تیدا ده‌کا. ده‌سه‌لات و توانای ره‌های هه‌یه ،
هیچی لی‌یاخی نابی، هه‌ندی که‌س عه‌زیزو هه‌ندی زه‌لیل ده‌کا، هه‌ندی
به‌رز ده‌کا و هه‌ندی نزم ، هه‌ندی ده‌وله‌مه‌ند ده‌کا و هه‌ندی نه‌دارا، ژیان
ده‌به‌خشی به‌ئهم و نه‌و ده‌مرینی، که‌س نیه‌ حوکم و بریاری
هه‌له‌وشینیته‌وه ، یان بتوانی کۆسپ و ته‌گه‌ره‌ بخته‌ به‌رده‌م ویسته‌کانی،
هه‌موو کاریکی له‌حیکمه‌ت و داناییه‌وه‌ هه‌لده‌قولی و هه‌موو بریاریکی
به‌جییه‌و به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک دا بالاده‌ست و فرمان‌پروایه‌.

﴿الذی خلق الموت والحیة لیلوکم أیکم أحسن عملاً وهو العزیز
الغفور﴾ خودایه‌کی وه‌هایه‌ مردن و ژیا‌نی به‌دییه‌ناوه‌، له‌ئه‌زهل دا
نه‌خسه‌ی کی‌شاو و مه‌زنده‌ی گرتوون .

مردن: مردنی پیش ژیا‌نی دونیا و مردنی دواژیا‌نیش ده‌گریته‌وه‌.
ژیا‌نیش شامیله‌ بو ژیا‌نی دونیا و ژیا‌نی قیامه‌تیش، هه‌ردوو جو‌ره
مردنه‌که‌ و هه‌ردوک جو‌ره‌ ژیا‌نه‌که‌ دروست‌کراوی خودان، خۆی له‌ئه‌زهل دا
ماوه‌ی مردن و ژیا‌نی هه‌موو زینده‌وه‌ریکی ده‌ست نیشان کردوه‌.

خودایه کی وه هایه ئاده میزادی دروستکردوه عه قل و هو شی پی به خشیوه ، بۆ ئه وه ی مانای ئه رك و پیداو یستی سه رشانیان بزائن و ئه نجامی بدن، بۆ ئه وه ی ده ربکه وی کیتان کرده وه ی جوان و په سه ند ئه نجام ده داو پاداشتی له سه ر وه ربگر نه وه ، بۆ ئه وه ی ئه وه ی له زانیاریی خودا دا چه سپاوه له ئه زهل دا، بیته وجود، بیانناسینی: کییان طاعه تی زیاتره و دلسۆزتره بۆ خوداو کرده وه ی باشتره . خودا بالا ده ست و خاوه ن ده سه لاته هیچی لی یاخی نابی و هه رچی بیه وی ببی ده بی. لیخۆشبوونی زۆره و تاوانپۆشه، تۆبه قبول ده کا له وان ه ی له تاوانه کانیا ن په شیما ن ده بنه وه . واته: پهروه ردگار و پرای بالا دهستی و ده سه لاتی ره های خاوه نی ره حم و به زه یسه و لیخۆشبوونی بی شماره .. وه کوو له ئایه تی کی تر دا ده فه رموی: ﴿نبی عبادي اني انا الغفور الرحيم﴾ (الحجر/٤٩) .

ئایه ته که به پرونی ئه وه ده گه یه نی: که مردن ئه مریکی وجودیه و دروستکراوه، به پیچه وان ه ی نه وان ه وه : که ده لێن: مردن ئه مریکی عه ده مییه ...

مردن بریتییه له دا برانی گیان له جه سه ته و لی جیا بوونه وه ی ژیا نیش بریتییه له په یوه ست بوونی گیان به جه سه ته وه . دروستکردنی ژیا ن بریتییه له به دیه ئنانی رۆح له و شتانه دا که ئاماده باشی ئه وه یان تیدایه گیان په یوه ندیا ن پیوه بکا ...

﴿الذي خلق سبع سموات طباقا، ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت، فارجع البصر هل ترى من فطور﴾ پهروه ردگار خودایه کی وه هایه حه وت ته به قه ی ئاسما نه کا نی به دیه ئنا ون، چین له سه ر چین، هه موو ئاسما نیک له ئاسما نیک تر جو دایه، بۆشاییه کی زۆریا ن له نیوا ن دایه، هه ر خودا ده زانی نیوا نیا ن چه نده و چۆنه .

ئەي بىنەر! ئەتۆ لەدروستکراوانى خودا دا هیچ نارىکو پىئىكى يەك نابىنى ، دەجاریكى تر چاۋ بگىزەو بەدروستکراوانى خودا دا نایا هیچ درزو قەلشاۋى يەك دەبىنى؟ نەخىر چەندىك چاۋبگىرى هیچ درزو كون و كەلەبەر نارىك و پىئىكى يەك نابىنى .

ئەمەش نىشانەي گەورەيى و بەتوانايى بەدەيئەنەرەكەيانە، بەلگەيە لەسەر ئەو: كە خودای بەدەيئەنەر خاۋەنى زانىارى رەها و توانای بى سنوورە، هەموو كەردە وەيەكى بى عەيب و لەكەيە، كاردروست و كار بەجىيە . وەكوو لەنایەتتىكى تردا دەفرموى: ﴿الله الذي رفع السموات بغير عمد ترونها، ثم استوى على العرش، وسخر الشمس والقمر كل يجري لأجل مسمى﴾ (الرعد/۲) .

جا: كە تۆ لەسەر نىجدان و چاۋگىرانی جارى پىنشوت دا هیچ لەكە و عەيىكت نەبىنى، كۆل مەدە بەلكوو ﴿ثم ارجع البصر كرتين ينقلب اليك البصر خاسئا وهو حسير﴾ پاشان سەرنج بدەرەو، هەمىسان ورد بەرەو، جار لەدواى جار سەرنجدانەكەت دووبارە و سى بارە بكەرەو، چاۋت دەگەریتەو بۆ لات بەماندوبى و سەرشۆرى ، هیچى لەو شتانە دەست ناكەوى كە بۆى گەراۋ، هیچ عەيب و كەم و كورپىەك لەدەيەنى ئاسمان نابىنى، هەر ماندوبوون و پەكەوتەيى بۆ دەمىنیتەو، بەكورتى هیچ كەس و بەهیچ جۆرىك چەندىك سەرنج بدات و لەئاسمان وردىتەو، نارىك و پىئىكى نابىنى، كەواتە باملكەچى و گوپرايەلى فەرمان و جەلەوگىرەكانى خودای زانا و داناو بالا دەست بى .

﴿ولقد زينا السماء الدنيا بمصابيح وجعلناها رجوما للشياطين وأعتدنا لهم عذاب السعير﴾ بىگومان ئىتە ئاسمانى دونيامان بە ئەستىرە رازاندۆتەو ، ئاسمانى نزيك لەئىتەمان بە ئەستىرەي جۆراو جۆر ئارايشت داو .

بینگومان دیمه نی ئەستیره کان لە ئاسمان دا جوان و قەشەنگە،
جوانیە کەیان سەرنج راکێشە. هەردەمەو جوۆره جوانیە ک دەنۆینن،
بەگوێرە ی کاتە کان جوانیە کەیان دەگوێرێ، دەمی بەیانی جیاوازه لە گەل
سەرەتای شەودا، شەوی مانگەشەو جوداوازه لە گەل شەوی تاریک دا ،
شەوی هەساو جوداوازه لە گەل شەوی هەورو هەلا، بەلکۆسات بەسات
دیمەنە کەیان دەگوێرێ، هەموو کاتە کانیش جوان و رازاوەن، ئەستیره ی
واهەیه بەتاقەو هیه، ئەستیره ی واهەیه لیک نزیکن و دوو دوو دەلینی
دوو چاوی کەژالێ دەدرەوشینەو، هی واهەیه کۆن، دەلێ ی هیشو
ترێ ی زلکەن.

هەتا سەیری ئاسمان بکە ی و لەو ئەستیرانە وردیتەو جوانییان
لێ دەتکێ و فەرەح بەخشن، تینکرای ئەستیره کان بەکۆو بلاویان، دەلێ ی
لە کۆری رابواردن و فیسیتیالی ئاسمانی دا شەو بەخەبەرن و جوانی بەیه کتر
دەبەخشن و پیکەو ئەخاوتیانە. دوو دوو سی گفەت و گۆ دەکەن و
سەرگۆزەشتەو نەزیلان بۆ یە کتری دەگیرنەو.

وێرای جوانی و رازاندنەو هەیان بۆ ئاسمان، گەلێ سودی تریشیان هەیه،
و هەکوو ئەو تیرە ئەستیره یان لێ دەبیتەو و راو دەوی شەیاتینی یە کان دەنی،
هەرکات شەیاتینی بیانەوێ نزیکن ببنەو لە ئاسمان و هەوالی (ملأ الأعلى)
بدزن، بەتیر ئەستیره رەجم دەکری، ئیمە لە پرۆژی قیامەت دا عەزابی
کوشندەمان بۆ ئەوانە ئامادە کردو، پاش ئەو ی لە دۆنیادا بەتیر ئەستیره
دەیانسووتین لە قیامەتیش دا دەیانخەینە ناو ئاگری دۆزەخەو،
چونکە خۆیان گومران و کەسانی دیکە گومرا دەکەن.

سودیکی تری ئەستیره کان ئەو هیه، ئادەمیزاد لە ناو دەریاو ساراو
بیابان دا، ریتەوی خۆیانی پێ دەدۆزنەو. وەکوو لە
نایه تیکی تردا دەفەرموێ: ﴿وعلامات وبالنجم هم یهتدون﴾ (النحل/١٦)

له‌سوره‌تی (الصفات) دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا زَيْنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ وَيُقَذِّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ إِلَّا مَنْ خُطِفَ الْخُطْفَةُ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ﴾ (الصفات/٦-١٠).

سزادانی کافرو یاخی بوان

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
 ﴿٦﴾ إِذَا الْقُورُافِيهَا سَمِعُوا لِهَا شَيْقَاقًا وَهِيَ تَفُورُ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيَّزُ
 مِنْ الْأَغِطِ كُلَّمَا أَلْقَىٰ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ﴿٨﴾
 قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ
 إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ﴿٩﴾ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
 السَّعِيرِ ﴿١٠﴾ فَأَعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ فَسُحِقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ﴿١١﴾

له‌وه پیش شه‌وه‌ی به‌یانکرد که شه‌یاتینی به‌کان و یرای شه‌وه‌ی به‌تیر
 شه‌ستیره له‌ دونیادا ده‌یانسووتینی، له‌ قیامه‌تیش دا سزای سه‌ختی
 بو دانان، شه‌هجار هه‌ره‌شه‌ی عه‌زایی دۆزه‌خی ئاراسته‌ی هه‌موو
 کافرو بی بر‌وایه‌ک ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ
 جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ ئاماده‌مان کردوه بو هه‌موو شه‌وانه‌ی ئینکاری
 هه‌بوون و تاک و ته‌نهایی خودا ده‌که‌ن، پیغه‌مبه‌رانی به‌درۆده‌خه‌نه‌وه له‌
 ئاده‌میزادو جندۆکه‌م عه‌زایی دۆزه‌خ، به‌راستی خراپ شوینیکه بو‌ی
 ده‌جن و تییدا ده‌حه‌وتینه‌وه .

نه هجار چوار دیاردهو رهوشتن ناگرس دۆزهخ دیارس ده کاو ده فهرموئ:
 ۲۰۱- ﴿اِذَا اَلْقَا فِيهَا سَمْعُوا لَهَا شَهِيْقًا وَهِيَ تَفُوْرٌ﴾ هه ركاتی
 بی باوه ران تورده درینه ناو دۆزه خه وه دۆزهخ دهنگیکی ناخۆشی
 لی ده بیستری ده لئی لوشکه لوشک و پرمه و سه ره تای زهرینی گوید ریژه:
 که ئالف و ئالیکیان لی تزیك ده که نه وه، چه ند ئه و ولا خانه
 له کاتی برسویه تی دا تامه زرۆی ئالف و ئالیکن، دۆزه خیش
 نه وه ند ه بۆ تاوانباران تامه زرۆیه؛ یان دهنگیکی ناخۆشی رقاوی
 لی دۆی له رقان دا خۆی ده خواته وه و لرفه ی دی، هه می شه وه کوو
 مه نجه ل ده کوئی !!

دیمه نه که تابلێ سهرنج راکیشه، دۆزهخ وانی شان ده دا شتیکی زیندوه و
 له داخا پیش ده خواته وه، پرمه و لوشکه ی دی له ناو خۆیا وه کوو مه نجه ل
 ده کوئی و ناخی پره له رق و کینه بۆ بی باوه ران، له داخا خه ریکه له تله ت
 له تله ت بی، ویده چی ته عبیره که مه جازی بی و نیشان دانی دیمه نی رقاوی
 دۆزهخ بی و مه به ست ئاماده کردنی سزای سه خت بی بۆ بی باوه ران،
 ویشه چی ته عبیره که حه قیقه ت بی، چونکه به گویره ی قورئان هه موو
 شتیك جوړه گیان و جوړه هه ست و شعوریککی هه یه تایبه ت به خۆیه وه،
 هه موو مه خلوقاتیک خودای خۆی ده ناسی و ته سبیح و ته مجیدی ده کاو
 به ندایه تی په روه ردگاری ده کا، هه لده سه له می ته وه که ده بینێ ئاده می زاد
 برپا به هه بوونی به دیه ی نه ری ناکا، رقی هه لده ستی: که پیچه وانیه ی
 سروشت هه لئس و که وت ده کاو خودای خۆی ناناسی.

به گویره ی ده قی قورئان بونه وه ره هه مووی ته سبیح و ته مجیدی خودا
 ده کا! ﴿تَسْبِيْحٌ لِّه السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِیْهِنَّ، وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا یَسْبِيْحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيْحَهُمْ﴾ (الإسراء/۱۶).
 ده ی نه گه ره له ناو بونه وه ری پان و پۆردا زی ده له وه هه موو حه شاماته

به‌دیارو نادیاریه‌وه، کۆمه‌له ئاده‌میزادیك له کۆمه‌ل ته‌ره‌بین و هاوکاری بوونه‌وه‌ر نه‌که‌ن له خودا ناسی‌دا، دیاره ئهو مه‌خلوقاتانه رقیان له‌و ئاده‌میزادانه هه‌لده‌سی و له‌رقاندا له‌وانه‌یه له‌ت و په‌ت بن . ئه‌ی ئه‌وه نیه قورئان له‌شویتیکی تردا ئه‌م راستیه راده‌گه‌یه‌نی و ده‌فه‌رموی:

﴿تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتْفَطَرْنَ مِنْهُ وَ تَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ تَخِرُ الْجِبَالُ هَدًا، أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾ (مریم/٩٠).

٣- دۆزه‌خ هه‌نده رق و کینه‌ی بۆ ئه‌و کافرا نه له‌ناخ دا که‌له‌که بووه ﴿تَكَادُ تَمِيزُ مِنَ الْغَيْظِ﴾ نزیکه دۆزه‌خ له‌رق و کینه‌و داخ له‌دلی خۆی له‌کافره‌کان لێک بێته‌وه و شه‌ق و په‌ق بێ.

٤- ﴿كَلِمَا أَلْقَى فِيهَا فُجُجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ؟﴾ هه‌رکاتیک کۆمه‌لێک له‌کافره‌کان تو‌رپدرینه دۆزه‌خه‌وه کاربه‌ده‌ستان و زه‌بانییه‌کانی دۆزه‌خ پرسیا‌ری گه‌له ئامیزو سه‌رزه‌نشست شیوازیان لی‌ده‌که‌ن و پێیان ده‌لێن: ئه‌ری له‌ژیانی دونیا‌تان دا پێغه‌مبه‌ر نه‌هاته سه‌رتان و له‌م رۆژه نه‌ترساندن؟ پێی نه‌گوتن زینوبوونه‌وه هه‌یه و سزاو پاداشی کرده‌وه‌کان‌تان وه‌رده‌گر نه‌وه؟ کافره‌کان وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه‌وه راستی ده‌درکێنن..

﴿قَالُوا: بَلَى، قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ، إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ ده‌لێن: بێگومان پێغه‌مبه‌ری خودا هاته ناومان و ئامۆژگاری کردین و له‌عه‌زابی ئه‌م رۆژه‌ی ترساندین، ئێمه بروامان پێ‌ته‌کرد، و به‌درومان خسته‌وه، وتمان: خودا هه‌یج په‌یامی نازل نه‌کردوه هه‌یج ئاده‌میزادیکی نه‌کردۆته پێغه‌مبه‌رو فروستاده‌ی خۆی، تو که‌لافی پێغه‌مبه‌ریتێ لی‌ده‌ده‌ی درۆده‌که‌ی هه‌یج نیگاو سروشیکت له‌باره‌ی غه‌یب و رابوونی قیامه‌ت و زیندوبوونه‌وه‌ی دوا‌رۆژو شه‌ریعه‌ت و یاسای ئاسمانیت بۆ نه‌هاتوه‌وه، ئێوه ئه‌ی کۆمه‌لی پێغه‌مبه‌ران

ئیه لهم ده عوایه تاندا: که ده لئین: ئیمه ره وانه کراوی
پهروه ردگارین، بههله چون و له حق و راستی لاتان داوه، گومپراو
سه رلی شیواون

نونه ی ئهم نایه ته نایه تیکی تره که ده فهرموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا
فَتَحَّتْ أَبْوَابُهَا، وَقَالَ لَهَا خَزْنَتُهَا: أَلَمْ يَأْتِكُمْ رَسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِ رَبِّكُمْ، وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا؟ قَالُوا: بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ
الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (الزمر/۷۱).

ئهمه به لگه یه له سه ر داد پهروه ری خودا، هیچ کهس و کۆمه لئیک
عه زاب نادا تا ئیقامه ی حوجه یان له سه ر نه کاو پیغه مبه ریان بۆ نه نیژی.
وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾
(الاسراء/۱۵).

ئه مجار کافره کان دان به تاوانباری خو یان دا ده نین و ﴿وقالوا: لَوْ كُنَّا
نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ ده لئین: ئیمه سه رزه نشی
خۆمان ده که یین و په شیمانین له هه لۆیست و کرده وه مان، ئه گهر ئیمه
ئاموژگاری پیغه مبه رانمان بیستایه و گوپرایسه لی فه رمان و
جله وگییری ه کانیا ن بوینایه، عه قل و هۆشمان ببوایه ئاماده باشی هیدایه ت
وه رگرتمان تیدا بوایه، له ئه هلی دۆزه خ نه ده بووین، له دونیا کافر
نه ده بووین و به گومپرایی ژیا نمان به سه ر نه ده بر دو ئیستاش نه ده بووینه
سوته مه نی دۆزه خ و ئهم جه حه نده مه نه ده بووه شوین و جیگامان .

﴿فَاعِزَّزُوا بِذُنُوبِهِمْ، فَسَحَقًا لِّأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ دان ده نین
به تاوانه کانیا ن داو خو یان به شیایوی ئه وه ده زانن عه زابی دۆزه خ بچیژن،
ده سا دووری له خودا، له ره جه ته ی خودا بۆ ئه وان به ی: که ئه هلی
دۆزه خن. ئای هاوار بۆ که سانی خودا دوعای شه ریان لی بکا،

وای بۆ کەسانی خۆدا لییان نارازی بۆ لەرەحمەت و بەزەبی خۆی دووریان بختەوه.

هەلبەتە خۆدا ستم لەبەندەکانی ناکا، ئادەمیزاد بۆ خۆی ستم لەخۆی دەکا. خۆدا پیغەمبەرانی ناردون بانگەوازی ئادەمیزادیان کردووە بۆ برپواهیەتان، بەلگەو نیشانەیی جوړاو جوړی لە بونەوهردا داناو، عەقل و هۆشی پێدان بۆ ئەوێ بەراورد بکەن و بیربکەنەوه، هەرچی خۆدا داوای دەکا لەبەندەکانی دەتوانری ئەنجام بدری، ئەرکیکی وانیە لەتوانا دا نەبی ئەنجام بدری، خۆدا شتێک داوا ناکا لەبەندەکانی نەتوانن رەدامی بێنن و لە وزەیان دا نەبی. ئەو ئەرکانەیی خستویەتیە سەرشانێ بەندەکانی راست و گونجاو لەگەڵ سروشتی ئادەمیزادا، دەی کەسی وێرای ئەو ئیمان نەهیتی و ملکەچی شەریعەت و یاسای خۆدا نەبی، دیارە مێشک بۆش و کەللە پوچە، بی‌ترخ و نەفام و کەودەنە... شیایوی ئەوێە لەدۆزەخدا بێتە سوتەمەنی و بۆ هەتا هەتایە سزای سەخت بچێژی.

واده‌دان بە خۆدایە‌رستان بە لی‌خۆش بوون و

هەره‌شه‌کردن لە‌کافره‌کان

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾
وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ﴿١٥﴾

دوای هه‌په‌شه‌کردن له کافره‌کان، په‌روه‌ردگار واده‌ی لیخۆشبون ده‌دا به‌خوداناسان و ئه‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که پاداشی باشیان ده‌داتی و ده‌یانخاته به‌هه‌شتی رازاوه‌وه. ئه‌جار ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر هه‌په‌شه‌کردن له کافره‌کان و ئه‌وه‌یان به‌گۆی‌دا ده‌دا: که ئاگاداری هه‌موو نه‌ینی و ناشکرایه‌که‌و هیچی لی‌گوم نابێ. ده‌فه‌رموی:

﴿ان الذين يخشون ربهم بالغيب لهم مغفرة و اجر كبير﴾ بی‌گومان ئه‌وانه‌ی له‌سزای خودای خۆیان ده‌ترسن و نه‌شیان دیوه، برپایان به‌تاک و ته‌نهایی خودا هی‌ناوه‌و به‌ندایه‌تی ده‌که‌ن له‌ترسی عه‌زایی، به‌نه‌ینی و به‌ناشکرا ترسی خودایان له‌دل‌دایه‌، ریا‌بازی ناکه‌ن، که‌سیش ئاگای لی‌نه‌بی، له‌ترسی خودا تاوان ئه‌نجام ناده‌ن، که‌تاعه‌ت ده‌که‌ن بۆ خودای ده‌که‌ن. که تاوان ناکه‌ن له‌ترسی خودایه‌. ئه‌وانه لیخۆشبوونی خودایان هه‌یه‌و تاوانیان چاوپۆشی لی‌ده‌کری، پاداشی باشی به‌هه‌شتیان ده‌دریتی.

له‌فه‌رمووده‌ی سه‌حیحی پیغه‌مبه‌ردا هاتوه‌وه ده‌فه‌رموی: (سبعة يظلم الله في ظل عرشه، يوم لا ظل الا ظله...) هه‌وت که‌س، هه‌وت تا‌قم رۆژی قیامه‌ت خودا ده‌یانخاته ژێر سی‌به‌ری عه‌رش که هی‌چ سی‌به‌ریکی تر نه‌ له‌و رۆژه‌دا، یه‌کی له‌و هه‌وت که‌سه (رجل دعتة امرأة ذات منصب و جمال، فقال اني اخاف الله) پیاوی‌ک له‌شوینیکی چۆل و هۆل، ئافه‌ریکی خاوه‌ن جی‌گا و ری‌گا، داوای ده‌ست له‌گه‌ل‌تی‌که‌ل‌کردنی لی‌ب‌کا، ئه‌ویش داوا‌که‌ی ره‌ت ب‌کاته‌وه‌و ب‌لی: من ترسی خودام هه‌یه‌و شتی وانا‌که‌م ..

﴿وأسروا قولكم أو اجهروا به، إنه عليم بذات الصدور﴾ ئه‌ی به‌نده‌کانم یه‌کسانه ئیوه قسه‌کانتان به‌نه‌ینی ب‌که‌ن یان به‌ناشکرا، خودا ئاگاداره‌و ده‌زانی چی ده‌لێن و نیازو مه‌به‌ستتان چی‌یه‌، نه‌ک هه‌ر ئه‌وه

به لکوو خودا ناگای له خه ته راتی دلّه و هیچی لی گوم نابی، به کورتی گوشتارو کرداری نیوه به ههر شیوه یه که بیه دی خودا ناگای لی یانه و پێیان ده زانی. که وابی نیوه خۆتان له تاوان بپارێزن به نهیانی و به ئاشکرا چونکه به هه موو جوړیک خودا ناگای لی یه.

﴿هو الذي جعل لكم الأرض ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه واليه النشور﴾ بێگومان خودا ئه و خودایه یه: که زه وی بۆ رام کردون و به ئاسانی ده توانن له سه ری هه لیکه ن و گونجاوبی بۆ تیدا ژیان، کیوی تیدا چه قاندون بۆ ئه وه ی له نگه ر بگری، سه رچاوه و کانیای تیدا هه لقولاندون، ریگاوبانی تیدا کردونه وه و ناماده ی کردوه بۆ سودلی و هه رگرتن و تیدا ژیان، کشتوکالی تیدا به دیه یانه وه، به رووبوم به دی ده یینی.

ده ی نیوه ش پێیدا بگه رپێن و کون و که له به ری پێشکنن، هه ولی به ده سه ته یانی رزق و روژیی تیدا بده ن، هه توجۆی بازرگانی و گه شت و گوزار نه نجام بده ن، هه رچی ده ستان بکه وی له خودا وه یه و به یارمه تیدانی ئه و ده سه ته به ر ده بی، له رزق و روژی په ره رده گار بخۆن و شوکرو سوپاسی بکه ن، له سه ره وه ئه و رزق و روژییه ی بۆ به دیه یانه و و اشی لی کردوه سودی لی و هه ر بگرن، ده سه لاتی ئه وه ی پێداون خێرو بیی ناو زه وی بۆ خۆتان ده سه ته به ر بکه ن. ده ی هه موو کاتی خوداتان له بیر بۆ له یادی مه که ن، دلسۆزانه به ندایه تی بۆ بکه ن، سه ره نجام گه رانه وه تان بۆ لای ئه وه. ئه و زیندوتان ده کاته وه و له گۆره کانتان راستان ده کاته وه، که وابی خۆتان بپارێزن له کوفرو تاوان به ئاشکرا و به نهیانی. به هیچ کلۆجیک ناهه رمانی خودا مه که ن !!

هه ره شه له بی پروایان و په ند وه رگرتن له به سه ره هاتی
گه له پیشینه کان

ءَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ
تَمُورٌ ﴿١٦﴾ أَمْ أَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرٍ ﴿١٨﴾ أَوْ لَمَّا يَرَوُا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفًى وَيَقْبِضْنَ مَا
يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾

له وه پیش به لگه ی له سه ر زانیاری ره هاو ده سه لاتی بی سنوری خودا
هی نایه وه، بۆ ترساندن ی کافرو بی پروایان، نه مجار به لگه ی تری هی نایه وه
به مه به ستی هه ره شه کردن لی یان و ده فه رموی:

﴿أَأَمِنْتُمْ مِّنْ فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورٌ﴾
ئایا دلن یان و ناترسن له وه ی که به فه رمانی خودا زه وی قوتتان بداو
به ناخی دا برۆنه خواری! وه کوو چۆن قارونی به ناو سکی خۆیدا برده خواری!
ئهو زه وی به ی که ئیستا له روانگه ی ره جه تی خۆیه وه بۆ ئیوه ی رام کرد وه
ده توانن کون و قوژبنی پیشکنن، ناترسن له وه ی که له نا کاویک
به فه رمانی خودا بکه وی ته جونبوش و ته کان دان و هاتوچۆی نا ئاسایی
به جوړیک نه توانن خۆتانی له سه ربگرن!؟

مه به ست به م جوړه پر سیاران هه ره شه کرد نه وه هه والدان به وه: که خودا
ده توانی ته عزیبی بی پروایان بدا به جوړه ها عه زاب، وه کوو

له نایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ﴾ (الأنعام/٦٥). وهلی له روانگهی ره جمه تی بی پایانی خویه وه په روه ردگار چاوپویشی له تاوانی بهنده کانی ده کوا ده سبه جی سزایان نادا و دوايان ده خا بۆ روژی قیامهت، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿وَلَوْ يَأْخُذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَىٰ ظَهَرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى، فَاِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا﴾ (فاطر/٤٥). ئیتر روژی قیامهت هه موو کهس به گویره ی کرده وه کانی خو ی سزاو پا داشتی ده دریته وه کهس توز قالیک سته می لی نا کری.

﴿أَمْ أَمْنْتُمْ مِنَ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٌ!﴾ نایا ئیه: که پرواتان نیه و نافهرمانی خودا ده کهن، دلنیا ن لهو خودایه ی له ناسمانه (وه کوو ده لئین)، نه مینن له ده سه لات و قه هرو غه زه بی: که به رده بارانتان بکا و ره شه بای به هیژ بنیتریه سه رتان و له ناوتان به ری، وه کوو چۆن لهو جوړه عه زابه ی نارده سه ر گه لی لوط و نه صحابو لقیل.؟!

جا: که عه زابی لهو جوړه یه خه ی گرتن نهو کاته ده زانن سزای من بۆ تاوانباران چۆنه و چه ند توندو تیژه. وه لی نهو ده مه زانینی چۆنیه تی عه زاب هیچ سودتان پی ناگه یه نی. کهس نیه بتوانی پشتگیریتان بکا. وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فهرموی: ﴿أَفَأَمْنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ، أَوْ يَرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا، ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا﴾ (الاسراء/٧٨).

نه مجار سزادان و له ناوچونی گه له پییشینه کان باس ده کا، بۆ نه وه ی کافره کان بترسینی له هه مان سه ره نجام، نه گهر به رده وام بن له سه ر کوفرو بی دینی خویان.. ده فهرموی: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرٌ﴾ نهو کافرانه ی له پییش روژگاری

ئه‌مان دا له‌ژیان دا بوون و پیغه‌مبه‌رانیان به‌درۆخسته‌وه‌و سته‌م و سته‌م‌کارییان نواند، خودا به‌عه‌زایی توندو تیژ له‌ناوی بردن، سه‌یری سه‌ره‌نجامی گه‌لی عادو شه‌مود بکه‌ن، چۆن عه‌زایی خودا ده‌وری گرتن و له‌ناوی بردن، بیری لی‌بکه‌نه‌وه‌ چ عه‌زاییکیان چه‌شت ؟

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يَمْسُكُهُنَّ إِلَّا الرِّحْمَانُ أَنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بِصِيرٌ﴾ ئه‌وه‌بوچی ئه‌وانه‌ ناروانن بوو بانه‌ده‌كان له‌ژوریانه‌وه‌، ده‌می بایان لیك ده‌ده‌ن و کاتیکیش راست بانه‌کانیان راده‌گرن، جگه‌ له‌ خودا که‌س نیه‌ بتوانی ئه‌و بانه‌ده‌ به‌حه‌واوه‌ به‌یلتیه‌وه‌، خودا به‌ده‌سه‌لاتی خۆی که‌ش و هه‌وايه‌کی خولقاندوه‌، ئه‌و بانه‌ده‌یه‌ له‌هه‌وادا بفریو خۆی راگیربکا، یاساو نیزامیکی بوو فه‌راهه‌م هیناون، بتوانن خۆیان به‌حه‌واوه‌ بگرن و نه‌که‌ونه‌ خوار. بینگومان خودا زاناو بینایه‌ به‌کاروباری هه‌موو شتیک، ناگاداری وردو درشتی بوونه‌وه‌ره‌، هه‌چی لی‌گوم نیه‌. نمونه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌ نایه‌تیکی تره‌: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مَسْخَرَاتٍ فِي جُودِ السَّمَاءِ مَا يَمْسُكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يُّوقِنُونَ﴾ (النحل/٧٩).

سه‌ره‌نشته‌کردنی موشریکه‌کان و سه‌له‌ماندنێ ده‌سه‌لاتی خودا

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي

هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لِّجَوَّافٍ عُتُوٌّ

وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَن يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمْشِي سَوِيًّا
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾
فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي
كُنتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ ﴿٢٧﴾

لهوه پيش به لگهی له سه ر دهسه لاتی ره های پهروه ردگار هیئایه وه : که
بریک له دیاردهی نه وه دهسه لاته راگیر کردنی بالنده کانه لهحه وادا. نه مجار
سه رزه نشتی موشریکه کان ده کا له سه ر بی باوه ری و بته رستیان، ره ددی
بیرو باوه ریان ده داته وه، نه وه راده گه یه نی: که که مالی قودره ت و
بالادهستی هه ر هی خودایه وه، خو ی رزق و روژی دهره، هه ر خو ی
ئاده میزادی دروست کردوه و ئامیری بیستن و دیتنی پی به خشیوه، عه قل و
هوش و دل و دهرونی بو فره اهم هیئاوه، هه ر خو ی ده زانی که ی
قیامه ت راده بی.

ده فره مو ی: ﴿أَمَّن هَذَا الَّذِي هُوَ جَنَدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ
إِنَّ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي غُرُورٍ﴾ نایا کییه نه وه سه ربازو یارمه تیده ره: که
کومه کی نیوه ده کاو له سزای خودا ده تانپاریزی، کییه بتوانی نه گهر
خودا عه زابی بو نیوه نارد بهر گریتان لی بکا؟ له راستی دا جگه له خودا

کەس نیە سەرپەرشتیارو یارمەتیدەر و پارێزەر. کەوابێ کافرەکان لەخستە براون و شەیتان فێلی لێکردون، هەڵی خەڵەتاندون بەو کەوادە پێداون خودا عەزابیان بۆ نانێری. بۆ خۆی بەرعو دەهێ تاوانەکانیان دەبێ...

﴿أمن هذا الذي يرزقكم ان أمسك رزقه؟ بل لجوا في عتو و نفور﴾
کێیە ئەو کەسە ئەگەر خودا رزق و رۆژی خۆی لێگرتنەو ئەو بتوانی رزق و رۆزیان بۆ فەراهم بێنی؟ واتە: کەس نیە بتوانی ببەخشی و بگریتهو و رزق و رۆژی بدا، یارمەتیدەری جگە لە خودا، هەر خودایە دەتوانی ئەو کارانە ئەنجام بدات و تەنهاو بێشەریک و بێ هاوێڵە، ئەوان ئەو راستیە دەزانن، لێیان رونه ئەو بتانە پەرستشیان بۆ دەکەن هیچیان پێناکری، دەزانن هەر خودا رزق و رۆژی دەره، کەچی عیبادهت بۆ غەیری خودا دەکەن، بەلکو ئەوان بەردەوامن لەسەر لوتبەرزێ و سەرپەرستی خۆیان، پشتیان لەحەق و راستی کردووە، رێبازی گومرایی خۆیان گرتووە، بەهیچ شتێک پەند وەرناگرن و تەمبێ خواردو نابن، بەدەخت و چارەڕەشی دونیاو قیامەتن.

﴿أفمن يمشي مكبا على وجهه أهدى، أمن يمشي سويا على صراط مستقيم﴾
ئایا ئێوە بەراوردی حال و وەزعی موسوڵمان و کافرتان کردووە، دەزانن نمونەیان چیه؟ نمونە کافر وەک کۆ کەسێک وایە بەگاگۆلکێ بپروا و هەربکەوی و هەلستیتەو و چنگە کپە بێ. نمونە موسوڵمانیش وەک کۆ ئەو وایە بەشیوەی ئاسایی و راست و رهوان بپروا چاوی لەبەر دەمی خۆی بێ و بێپێچ و پەنا رێڕەوی خۆی دەرک بکا.

دەهێ باشە ئایا کەسێک بەگاگۆلکێ بپروا بەرپۆه و هەر بپروا بەسەر رودا بکەوی و رینگاکە ی چال و چوینل و سەخت و دژواری، ئایا ئەو کەسە باشتەر رینگا دەردهکا یان کەسێک بەرێک و پێکی و بەشیوەی ئاسایی خۆی

برواو ریځگای راست و ره‌وان بی‌و ریځپړه‌وو به‌رده‌می خوی ببینی‌و
که‌ندو له‌ندی له‌پیش نه‌بن. گومانی تیدا نی‌یه نه‌میان باشتو ری‌ده‌رده‌کا.
له‌دونیاو قیامت دا به‌خته‌وه‌رو سه‌رفرازه، چونکه له‌دونیا دا
به‌گویره‌ی به‌رنامه‌ی خودا هه‌لسوکه‌وت ده‌کاو ری‌بازی هیدایه‌تی
گرتووه له‌ قیامتیش دا به‌ریځگایه‌کی راست و ره‌وان دا به‌ره‌و
به‌هه‌شت دهنی‌دری.

﴿قل هو الذي أنشأكم، وجعل لكم السمع والأبصار والأفئدة،
قليلًا ما تشكرون﴾ نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر! به‌و بتپه‌رستانه بلای: خودا نه‌و
خودایه‌یه ئی‌وه‌ی له‌نه‌بوو دروست‌کردوه، گو‌ی‌چکه‌ی بو دروست‌کردون بو
نه‌وه‌ی ناموژگاری پی‌بیسن، چاوی بو دروست‌کردون تا ده‌سپه‌نگینی
په‌رو‌ردگار ببینن، عقل و هو‌شی پی‌داون بو ورد‌بوونه‌وه‌و تی‌فکرین
له‌دروست‌کراوانی خوداو ده‌رک کردنی حه‌قیقه‌ت.

وه‌لی ئی‌وه زو‌ر به‌که‌می نه‌م هه‌ست و نامی‌رانه له‌شوینی خو‌یان دا
به‌کار‌دینن، که‌م سوپاسی خودا ده‌که‌ن، ئی‌وه نه‌و نامی‌رو هیزانه
له‌وبوارانه‌دا به‌کار‌ناهی‌تن که‌ بو‌ی دروست‌کراون، سوپاس‌گوزاری راسته‌قینه
نه‌وه‌یه نه‌و نه‌ندامانه‌ی جه‌سته‌ت له‌ شتیک دا به‌کار بی‌نی: که‌ بو‌ی
دروست‌کراوه، نه‌ک به‌سه‌ر زاره‌کی سوپاس‌گوزاری‌و به‌کرده‌وه تا‌وان نه‌نجام
بده‌ی، نه‌گه‌ر ئی‌وه نه‌و نه‌ندامانه له‌پیناو به‌ده‌سته‌ی‌تانی ره‌زامه‌ندی خودا
دا به‌کار نه‌هینن، مانای وایه سوپاسی نی‌عمه‌ته‌کانی‌تان نه‌کرده‌وه.

﴿قل هو الذي ذرأكم في الأرض واليه تحشرون﴾ نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر!
به‌بتپه‌رسته‌کان بلای: بی‌گومان خودا ئی‌وه‌ی دروست‌کردوه و به‌ناو زه‌وی‌دا
بلا‌وی کردونه‌وه، کردونی به‌چه‌ند گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک، به‌چه‌ند زارا‌وه‌و
زوبانی جیا‌جیا نا‌خاو‌تن ده‌که‌ن، ره‌نگ و رو‌خسار‌تان جیا‌جیا‌یه. سه‌ره‌نجام
دوای نه‌و بلا‌بوونه‌وه‌و په‌رته‌وازه‌یه‌تان، بو‌لای خودا ده‌گه‌رینه‌وه‌و

له‌سارای مه‌حشهردا گرد ده‌بنه‌وه بو حیساب و لی‌کۆلینه‌وه. ده‌ی با
ئاده‌میزاد ئه‌و راستیه‌ بزانی: که ئه‌وان به‌ناو زه‌وی‌دا بلا‌وکراونه‌وه ،
مه‌به‌ست و سه‌ره‌نجامیک هه‌یه ئه‌وان به‌ره‌و روی ده‌چن، ئه‌ویش
کۆکردنه‌وه‌تانه له‌ده‌شتی مه‌حشهردا بو حیساب و لی‌کۆلینه‌وه‌و
وه‌رگرتنه‌وه‌ی پاداش و سزا له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیان .

ئه‌جار باسی شك و گومانی موشریکه‌کان ده‌کا ده‌رباره‌ی رابوونی
قیامت و زیندوبوونه‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن
كُنْتُمْ صَادِقِينَ؟﴾ بته‌رسته‌کان به‌شیوه‌ی گالته‌و قه‌شه‌ری به‌ پیغه‌مبه‌رو
موسوڵمانه‌کان ده‌لێن: ئه‌وه ئه‌و قیامته‌ی هه‌ره‌شه‌مان پی‌لی ده‌که‌ن
که‌ی راده‌بی؟ ئه‌و هه‌شرو نه‌شرو عه‌زاب و دۆزه‌خه‌ که‌ی ده‌بی؟ و چۆن
یه‌خه‌مان ده‌گرن؟ ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن قیامت راده‌بی و هه‌شرو نه‌شرو
حیساب و لی‌کۆلینه‌وه هه‌ن، ده‌پیمان بلێن: که‌ی ده‌بن و بۆمان
رون بکه‌نه‌وه؟

﴿قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ، وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! پێیان
بلی: زانیاری ده‌رباره‌ی قیامت و کاتی رابوونی هه‌ر لای خودایه، که‌س
کاتی رابوونی قیامت نازانی، وه‌لی فه‌رمانی پی‌کردوم: که هه‌والتان
بده‌می قیامت هه‌ردی و راده‌بی، خۆتان بۆ ئاماده‌بکه‌ن و لی‌ی بترسن ،
من ترسینه‌رم بۆتان، ده‌تانترسیتم له سه‌ره‌نجامی کوفرو بی‌دینی، من ته‌نها
راگه‌یاندم له‌سه‌ره‌و په‌یامی په‌روه‌ردگارم پی‌راگه‌یاندن .

ئه‌جار په‌روه‌ردگار حال و وه‌زی کافره‌کان له‌کاتی بینینی عه‌زاب دا
به‌یان ده‌کا و ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئٌ وَجُوهُ الَّذِينَ
كَفَرُوا: وَقِيلَ: هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ﴾ کاتی‌ک ئه‌و عه‌زابه‌ واده
پێدراوه‌یان بینو و نزیک که‌وته‌وه لی‌یان و بینیان قیامت رابووه،
روخسارو دهم و چاوی کافرو بی‌پروایان تال و گرژ ده‌بی، سام و ترس و

غم و په ژاره دایان ده گری و رهنگیان هه لده بزړکی و رهش داده گیرسی،
به توانجه وه پینان ده گوتری: ئه مه ئه وه عه زابه یه ئیوه له دونیادا په له تان
له هاتنی ده کردو ده تانگوت: ده کوا ئه گهر راسته بابی. ئه وه بوو به
پیغه مبه ریان ده گوت: ﴿فَاتْنَا بِمَا تَعْدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
(الأحقاف/۲۲).

دوعا کردنی کافره کانی مه ککه له پیغه مبه رو موسولمانه کان

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ
أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۲۸﴾ قُلْ هُوَ
الرَّحْمَنُ أَمَّنَابُهُ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
﴿۲۹﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿۳۰﴾

ریوايه تکراره کافره کان دوعایان له پیغه مبه رو هاوه له کانی ده کرد بو
ئه وه ی له ناو بچن، ئاواته خوازی ئه وه بوون توشی چورتم و به لایه ک ببن و
سه ریان تیدا بچی. په روه ردگار فه رمان به پیغه مبه ر ﷺ ده کا:
که وه لامیان بداته وه ده فه رموی:

﴿قُلْ: أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ
مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ئه ی موحه مه د به و کافرو بته رستانه بلای: ئه وان ه ی
ئینکاری هه بوونی خوداو تاک و تهنه های ده کهن، هاوه لی بو داده نین،
ئینکاری نیعمه ته کانی ده کهن. له شیوه ی سه رزه نشت و لومه کردن دا
پینان بلای: چ سودیک به ئیوه ده گا ئه گهر خودا من برینیی، یان ته مه نم
دریژ بکاو مه رگم دوا بجا؟ من و هاوه لاثم له ناوبه ری یان مه رگمان دوا بجا

ئیه چ قازانجیکتان پی ده بری، وای دابننن خودا ئیمه ی مراند، ئایا کی ئیه له سزای خودا رزگار ده کا؟ بته کانتان یان غهیری بته کانتان فریاتان ده کهون؟ بئگومان جگه له خودا کهس نیه فریادرس بی. دهی که وایه ئیه بو ریبارنیک ناگرنه بهر رزگار بوونی تیدابی، بۆچی ئیمان ناهینن و دان به تاک و ته نهایی خودا دا ناین.

﴿قل هو الرحمن آمنا به و علیه توکلنا فستعلمون من هو في ضلال مبين﴾ ئه ی پیغه مبه ر! به و موشریکانه بلی: ئه وه ی ئیمه په رستشی بو ده کهین و به خودای خو منی ده زانین و هیچ شتیک ناکهینه هاوه ل و شه ریکی، له هه موو کاریکمان دا پشت به ئه و ده به ستین، هه موو کاریکمان هه واله ی ئه و ده کهین، له وه به و لاوه ده رده کهوی کی له گومرایی دایه و ریباری هه له ی گرتوته بهر، لی تان مه علوم ده بی ئیمه یان ئیه کامان راست ده کهین و سه ره نجامی باش و به خته وه ریی له دونیا و قیامهت دا بو کیمانه، ئیه پشتتان به مال و سامان و خزم و کهس و کارو هوزو عه شرهت به ستووه، پیتان وایه ئه وانه له عه زابی خودا ده تان پارێزن. له مهش دا ئه و په ری هه لهن.

﴿قل: أرايتم إن أصبح ماؤكم غورا، فمن يأتیکم بماء معین﴾ ئه ی پیغه مبه ر! پیتان بلی: هه واهم بده نی ئه گه ر ئه و ئاوه ی سه رچاوه ی ژیا نتانه و خودا له کانی او و بیرو چۆم و جۆباردا بۆی ره خساندون و بو هه موو شتیک سودی لی و ده رده گرن، ئه گه ر ئه و ئاوه به زه وی دا رۆچوو به جۆرنیک نه توانن به هیچ شی وه یه ک سه ری خه نه وه بو سه ر زه وی سودی لی و ده ربه گرن، ئایا کی هه یه بتوانی ئاوی ره وان و شیرینتان بو ده سه بهر بکا؟؟

بئگومان کهس نیه جگه له خودا بتوانی ئاوی پتو یستتان بو دابن بکا، جگه له خودا کهس ناتوانی باران ببارینی،

ئاو له زهوی ههلقولتینی، ئهوه لهفهضل و گهورهیی خوداوهیه:
 که ئاوی بو ئیوه دابین کردوه، کانیاوو سهراوهی
 ئاوی شیرینی بو بهدییهنان و لههه موو بواریکی ژیانتهان دا
 سودی لی وهرده گرن.
 دهی کهوايه بوچی خودا نانا سن و بهندایه تی بو ناکهن و گوپراه لی
 فرمان و جله و گریه کانی ناکهن؟!

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره تی (القلم)

ئهم سوپه ته ناو نراوه سوپه تی (القلم) چونکه له سه ره تای
 سوپه ته که دا پهروه دگار سویند به قه لهم ده خوا. ده فه رموی:
 ﴿ن، و القلم و مایس طرون﴾ چونکه قه لهم گرنگیه کی تایه تی
 هیه، سود و قازانجی قه لهم له ژماره نایهن،
 زۆریه ی موفه سسیرین پێیان وایه: مه به ست به قه لهم جینسی
 قه لمه، واته سویند به هه موو پیتوسیك: که له ئاسمان و زهوی دا
 پێی ده نوو سڕی.

ئهم سوپه ته مه ککیه جگه له ئایه ته کانی (١٧) تا (٣٣) هه روا
 ئایه ته کانی (٤٨) تا (٥٠) ئه مانه مه ده نین. ژماره ی ئایه ته کانی
 (٥٢) ئایه ته.

په یوه ندای ئهم سوپه ته به سوپه تی پیشوو یه وه له دوو لایه نه وه یه:

١- له کۆتایی سوپه تی (الملک) دا هه ره شه ی له بته رسته کان کرد،
 به وه ی ئاوی سه ر زهوی نغرو بکا و هینده ی به زهوی دا به ریه خوار ی

که نه‌توانری سودی لی‌وه‌ربگیری. له‌م سورپه‌ته‌ش دا به‌لگه‌یه‌ک ده‌هینیت‌ه‌وه له‌سه‌ر نه‌و توانا ده‌سه‌لاته ره‌هایه‌ی خودا، که دیارده‌یه‌کی نه‌وه‌یه له‌شه‌ویک له‌شه‌وان دا به‌روبوومی باخیکی به‌ئاگریکی ئاسمانی سوتاند: خاوه‌نه‌کانی له‌شیرین خه‌ودا بوون، که به‌یانی له‌خه‌وه‌له‌سان ئاسه‌واریشی نه‌ما‌بوو.

٢- له‌سورپه‌تی (المَلِك) دا به‌لگه‌ی له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی خوداو زانیاری بی سنووری هینایه‌وه، هاتنی قیامه‌ت و زیندو‌بوونه‌وه‌ی سه‌لماندا، هه‌ره‌شه‌ی له‌موشریکه‌کان کردبه‌سزای به‌ئیش له‌دونیاو قیامه‌ت دا..

ئه‌جار له‌سه‌ره‌تای ئه‌م سورپه‌ته‌دا په‌روه‌ردگار پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌برییه ده‌کا له‌هه‌موو ئه‌ه‌بوختان و قسه‌ پرپوچانه‌ی که موشریکه‌کان پال پیغه‌مبه‌ریان ده‌دا، ده‌میک ده‌یانگوت: ساحیره، شاعیره، شیته.. بۆیه په‌روه‌ردگار ئه‌و ره‌وشتانه‌ی لی‌دوور ده‌خاته‌وه‌و ئه‌خلاق و ره‌وشتی جوانی بو ده‌چه‌سپیننی و ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ﴾.

له‌خاتو عایشه پرسیارکراوه له‌باره‌ی ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وه‌لام دا وتی: (كَانَ خَلْقُ الْقُرْآن) ئه‌جار به‌کابرای پرسیارکاری گوت: ئه‌وه تو قورئان ناخوینیت‌ه‌وه؟ ئه‌جار له‌سورپه‌تی (المؤمنون) ده‌ئایه‌تی یه‌که‌می بو خویندنه‌وه. بو نه‌وه‌ی به‌کورتی ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ری بو رون بکاته‌وه؛

ده‌باره‌ی ئایه‌تی دووه‌میش ئیبنولمونزیر له‌ئیب‌نوجوره‌یحه‌وه روایه‌تی کردوه ده‌لی: موشریکه‌کان به‌ پیغه‌مبه‌ریان ده‌گوت: شیته، ئیتر ئایه‌تی ﴿مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ﴾ نازل بوو.

سوره تی (القلم)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾
وَأِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾
فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٥﴾ بِأَيِّكُمْ الْمَفْتُونُ ﴿٦﴾ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٧﴾

دهفه رموی: ﴿ن﴾ وشه ی (ن) له حرفی (مقطعة) یه وه کوو
(ص، ق...) و باقی حروفه (مقطعة) کانی تر.

﴿والقلم وما يسطرون﴾، ما أنت بنعمة ربك بمجنون ﴿سویند بهقه له م:﴾
که پی دهنوسری، واته سویند بهه موو قه له میك له تاسمان و زهوی دا:
که نامیزی نووسینه. فریشته کان پی دهنوسن، ئاده میزادان پی
دهنوسن، نه تو ئه ی موحه ممد؛ بههوی نیعمه تی خوداوه: که پی
به خشیوی و کردویی به فروستاده ی خوی و نیگا و سروش بو تو دهنیری و
له سه ره وشتی جوان په روه رده ی کردوی، شیت و ویت نیت،
موشریکه کانی مه ککه: که ئه و جو ره ره وشته ناشیرینانه ت پال ددهن
درو ده کهن و له روانگه ی حه سودی و دوژمانایه تیان بو تو ئه و
بوختانانه ت بو هله ده به ستن ..

سویند خواردن بهقه له م و نووسین ئامازه یه بو گه وره یی ئه و دوو
نیعمه ته: که دوا ی نیعمه تی ئاخاوتن و به یانکردن گه وره ترین نیعمه تن
به سه ر ئاده میزاده وه، قه له م و نووسین هوی روشنبری و بلا بوونه وه ی

زانست و زانیارین له‌ناو کۆمه‌ل و گه‌ل و نه‌ته‌وه‌کان دا، به‌لگه‌ن له‌سه‌ر
پیشکه‌وتن و شارستانیته‌.

سویندخوارن به‌قه‌له‌م و نووسین ئاماژه‌یه‌ بۆ به‌نرخ‌و گرنگی و بایه‌خ
پیدانیان، بۆ شه‌وه‌ی شه‌و گه‌له‌ دواکه‌وتوو نه‌خوینده‌واره‌ راچله‌کی‌نی و
له‌خه‌وی بیداری وه‌ئاگایان بی‌نی، هه‌لسن به‌و ئه‌رکه‌ می‌ژوو‌یه‌ی خودا
بۆی بریارداون، شه‌و بیرباوه‌ره‌ بلاویکه‌نه‌وه: که‌ مه‌نه‌ج و پرۆگرامی
ئاده‌میزاده له‌سه‌ر زه‌وی. ئه‌جار ببنه‌ رابه‌ری ئاده‌میزادو به‌ره‌و
به‌خته‌وه‌ری بیان به‌ن .

ئاشکراشه‌ قه‌له‌م و نووسین لایه‌نیکی سه‌ره‌کین بۆ ئه‌نجام دانی شه‌و
ئه‌رکه‌ گرنگه‌. شه‌وه‌ی که‌ جه‌خت له‌سه‌ر شه‌م راستیه‌ ده‌کاته‌وه‌ شه‌وه‌یه‌: که‌
سه‌ره‌تای نیگا و سروش به‌رسته‌ی ﴿إِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ...﴾
ده‌ستی پی‌کردوه‌و قه‌ده‌ری خودا وه‌هابوو: که‌ شه‌و خیطابه‌ ئاراسته‌ی
پی‌غه‌مبه‌ریکی نه‌خوینده‌وار بکری، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ نه‌خوینده‌واره‌و سه‌ره‌تای
نیگا و سروشی به‌فه‌رمان پیکردن به‌ خویندن و نووسین ده‌ستی پی‌کردوه‌،
ئه‌جار له‌م سوپه‌ته‌دا شه‌و سه‌رنجه‌ی جه‌خت کردۆ‌ته‌وه‌و فه‌رمووی: سویند
به‌قه‌له‌م و به‌نووسین.

ئیب‌نو عه‌ساکیر له‌ شه‌به‌وه‌ره‌یه‌وه‌ ریا‌یه‌ت ده‌کا: ده‌لی:
له‌ پی‌غه‌مبه‌رم ﷺ ژنه‌وت ده‌یفه‌رموو: (إِنْ أَوَّلَ مَا خَلَقَهُ اللَّهُ الْقَلَمَ، ثُمَّ خَلَقَ
النُّونَ وَهُوَ الدُّوَاءُ ثُمَّ قَالَ: اكْتُبْ مَا هُوَ كَاتِنٌ مِنْ عَمَلٍ أَوْ أَثَرٍ أَوْ رِزْقٍ أَوْ أَجَلٍ
فَكَتَبَ مَا هُوَ كَاتِنٌ وَمَا كَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ خَتَمَ عَلَى الْقَلَمِ فَلَمْ
يَتَكَلَّمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ).

ئه‌جار سویند له‌سه‌ر خوراوه‌که‌ ته‌واو ده‌کاو ده‌فه‌رموی:
﴿وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ﴾ بۆ تۆ هه‌یه‌ نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر! پاداشی گه‌وره‌و
به‌نرخ له‌سه‌ر شه‌نجامدانی شه‌و ئه‌رکه‌ پی‌رۆزه‌ی ها له‌سه‌رشانت: که‌

گه یاندنی په یامی خودایه، چه شتنی نه زیهت و نارچه تیه لهو پیناوه دا، نهو پاداش و بههره یه پیت به خشراوه و پیت دبه خشری برانه وهی نیهو ناده میزادیش منهت به سهردا ناکهن، چونکه له خوداوه یه.

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ﴾ نه تو نهی پیغه مبهه! خاوه نی رهوشتی بهرزی، نهو نه خلاقه ی خودا له قورئان دا فه رمانی پی کردوی پابه ندی بووی. خاوه نی سه برو خوگری و دلفراوانیت، بهرام بهر هه لو یستی ناشیرینی نه ته وه که ت پشو و در یژی و خو راگری. نه ده بی کاملت تیدایه، خاوه نی رهوشتی لی بورده یی و نازیاه تی و مه ردا یه تی و سه خاوه تی. هه رچی رهوشتی جوان هه یه تیتا رهن گ ده داته وه، خودا نه ده بی داداوی و جوانت وه رگرتوه.

پیغه مبهه ﷺ بو خو ی ده فره موی: (إِنَّ اللَّهَ بَعَثَنِي لَأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ) پهروه ردگار منی رهوانه کردوه بو نه وهی رهوشتی جوان پهیره و بکه م و بلاوی بکه مه وه، رهوشتی جوان وه رگرم و فی ری ناده میزادانی بکه م.. له فره مووده یه کی تر دا ده فره موی: (أَدْبَنِي رَبِّي فَأَحْسِنْ تَأْدِيبِي) خودا نه ده بی داداوم و جوانی فی ر کردوم، بهر یکو پیکی پهروه رده ی کردم.

له سه حیجی موسلیم و بوخاری دا فره مووده یه که له نه نه سه وه ریوایه تکه راه، ده لی: ده سالی ته و او خزمه تی پیغه مبهه م کرد، روژی ک له روژان نه یفه رموو: داخ له ده ست تو، نه یفه رموو ده رباره ی شتی ک کرد بیتم بوچی کردت؟ شتی کم نه کرد بی بفه رمووی بوچی نه تکرد؟

نه همد له عایشه وه ریوایه ت ده کا، ده فره موی: پیغه مبهه ﷺ قهت له خزمه تکارو خیزانی خو ی نه داوه، به ده ستی خو ی له که سی نه داوه مه گهر له جیهاد و شه ر له گهل کافران دا! هه ر کاتی کیش سه ریشک کرابی له نیوان دوو شت دا لایه نه سوک و ناسانه که ی هه لېژاردوه، تا گه یشتوته راده ی نه وه به تاوان بژمی ردی، که گه یشتیته راده ی

تاوان ، ئەو لەهەموو کەس پتر لێی دوور بوو، قەت تۆلە ی بۆ
بەرژەوهندیی خۆی نەستاندۆتەو، مەگەر ئەو شتە پیرۆزیی
ناینی تێدا پیشیل کرابی، ئەو کاتە لەبەر خاتری خودا تۆلە ی
ستاندۆتەو.

﴿فستبصر ویبصرون بأیکم المفتون﴾ لەو بەولاولە تۆ ئە ی موحمەد
دەزانێ و کافرەکانیش دەزانن، کامتان شیت وویته ، کامتان گومراو
سەرلی شیواو، رۆژی قیامت دەردەکەوی کیتان عەقل و هۆشی
لە دەست داو، کێ خەسارە تەندو رەنج بەخەسارە؟!

هەلبەتە ئەوان مەبەستیان ئەو نەبوو: کە پیغەمبەر ﷺ شیتی
عەقل لە دەست چوو بی، بەلکوو مەبەستیان ئەو نەبوو: کە جندۆکە
هاوکاری دەکەن و ئەو کەلامە بەلیغ و رەوانە ی فیردەکەن، وەکوو
چۆن پێیان وابوو هەموو شاعیرێک شەیتانیکی هەبەو فیژی قسە ی
جوانی دەکا.

﴿إن ربك هو أعلم بمن ضل عن سبيله وهو أعلم بالمهتدين﴾
خودای تۆ دەزانێ لەراستی دا کێ گومرایە؟ کێ ریبازی راستی لێ گوم
بوو، تۆ یان ئەوانە ی گومرایی پال تۆ دەدەن . ئەو دەزانێ کێ
هیدایە تدراوو ریبازی بەختەوهری گرتۆتەبەر ، بەکورتی گومراو
سەرلی شیواو ئەوانن نەک تۆ. چونکە پیچەوانە ی بەرژەوهندیی دونیاو
قیامتە ی خۆیان هەلسوکهوت دەکەن .

تییبەیی: رەوشتی جوان مەلەکیەکی نەفسانییە، هەرکەسێک ئەو
مەلەکیە تیدابی ، دەتوانی بەناسانی کردارو رەفتاری جوان بکا ،
بی کولفەت و جەخت لەخۆ کردن ئاکاری جوانی لێ دەوەشیتهو . تیرمیزی
لە ئەبوزەرەو ریبایەت دەکا، دەلێ پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: لەهەر
شوئێک بووی تەقوای خودا بکە، لە خودا بترسە، بەشوئێ خراپەدا چاکە

ئه‌نجام بده ده‌یشواته‌وه، به‌ره‌وشتی جوانه‌وه هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل
ئاده‌میزاد بکه.

له‌ ئه‌بوده‌رداوه‌ ریاویه‌تکراوه‌ ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: روژی
قیامت هیچ شتیک به‌ئەندازه‌ی ره‌وشتی جوان له‌ته‌رازودا قورس نیه،
بیگومان خودا ئاده‌میزادی ره‌وشت ناشیرین و قسه‌ ترنی خوش ناوین.
ئه‌بوهوره‌یره‌ ده‌لی: پرسیار له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرا چ کرده‌ویه‌ک زیاتر
به‌هۆیه‌وه ئاده‌میزاد ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی:
(تقوى الله وحسن الخلق).

ره‌وشته ناشیرینه‌کانی بته‌پرسته‌کان

فَلَا تُطِيعُ

الْمُكَذِّبِينَ ﴿٨﴾ وَدُّوا لَوْ يُدَّهِنُ فَيَدِّهِنُونَ ﴿٩﴾ وَلَا تُطِيعُ كُلَّ
خَلَافٍ مِّمَّهِنَّ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَّشَاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾ مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ
أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ عَتَلٍ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿١٣﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ
﴿١٤﴾ إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٥﴾
سَنَسِفُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ ﴿١٦﴾

له‌وه‌پیش ئه‌وه‌ی به‌یانکرد: که پیغه‌مبه‌ر خاوه‌نی ره‌وشتی جوان و
به‌رزه، نه‌بجار ئه‌وه‌ راده‌گه‌یه‌نی: که بته‌پرسته‌کان ره‌وشتی ناشیرین و
ناکاری قیزه‌ونیان هه‌یه، پیغه‌مبه‌رو موسولمانان هه‌لده‌نی: که به‌جیددی
دژایه‌تیان بکه‌ن و مه‌بده‌نیان هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ل دا بکه‌ن، ده‌فه‌رموی:

﴿فلا تطع المكذبين﴾ ئه‌ی پیغه‌مبهر به‌رده‌وام به‌له‌دژایه‌تی کردنت بۆ ئه‌و کافرو بته‌رستانه‌ی په‌یامه‌که‌ت ره‌ت ده‌که‌نه‌وه‌هه‌لۆیستت ره‌ق و توند بی، نه‌رم و نیانی له‌گه‌ل سهرانی کوفرو بته‌رستاندا مه‌نۆینه، سازش له‌سه‌ر عه‌قیده مه‌که، تۆزقالتیک له‌بوارى بیروباوه‌ردا ته‌نازولیان بۆ مه‌که، نه‌که‌ی به‌ته‌مای ئه‌وه‌ی ئه‌وان تۆزیک له‌هه‌لۆیستی خۆیان بینه‌ خوار، ئه‌تۆش له‌بوارى عه‌قیده‌و بیرو باوه‌ردا که‌میك ته‌نازولیان بۆ بکه‌ی .

ریوایه‌تکراوه: که بته‌رسته‌کان داویان له‌ پیغه‌مبهر ﷺ کرد: که ماوه‌یه‌که عیباده‌تی خودا بکاو ماوه‌یه‌کیش عیباده‌تی خودا‌کانی ئه‌وان بکا، له‌به‌رامبه‌رى ئه‌وه‌ش ئه‌وان ماوه‌یه‌که عیباده‌تی خودا بکه‌ن و ماوه‌یه‌کیش خودا‌کانی خۆیان بپه‌رستن، بته‌رسته‌کان ئاماده‌ بوون واز له‌زۆر هه‌لۆیستی خۆیان بیه‌نن له‌به‌رامبه‌ر ته‌نازولکردنیکی که‌م له‌لایه‌ن پیغه‌مبهره‌وه .

چونکه له‌واقیع دا ئه‌وان خاوه‌نی بیرو باوه‌رى حه‌ق و راست نین، هه‌ر به‌رواله‌ت و لاسایی کردنه‌وه‌هه‌لۆیستی ده‌که‌ن مه‌به‌ده‌ئى نین بۆیه ﴿وَدَّوَا لَوْ تَدَّهْنٰ فِیْ دِهْنٰوْنِ﴾ ئاواته‌خوازى ئه‌وه‌ن ئه‌تۆ تۆزیک بۆیان نه‌رم بی، تا ئه‌وانیش نه‌رمى بنۆینن. به‌م جوړه ئه‌تۆ ده‌ستیک له‌به‌ته‌کانیان به‌ده‌ی و که‌میك به‌ندایه‌تیان بۆ بکه‌ی، ئه‌وانیش دان به‌هه‌بوونی خودای تۆدا بنین.

واته: ئه‌وانه‌ واده‌زانن ئاین موساوه‌مه‌ی تیدا ده‌کریۆ سه‌نگ و سوکی تیدا ئه‌نجام ده‌دری، وه‌کوو چۆن له‌مامه‌له‌و بازرگانى دا موساوه‌مه‌ ده‌کری. نه‌خیر ئه‌وان به‌هه‌له‌ چون، جوداوازی نیوان تیجاره‌ت و عه‌قیده‌ زۆر فراوان و گه‌وره‌یه، خاوه‌نى عه‌قیده‌ ده‌بی مه‌به‌ده‌ئى بی، سازش له‌سه‌ر

عه‌قیده نه‌کا، ته‌نازولکردن له‌شتی بچکۆله له‌عه‌قیده‌دا وه‌کوو ته‌نازولکردن له‌شتی گه‌وره وه‌هایه.

به‌لکوو له‌عه‌قیده‌دا بچوک و گه‌وره نیه، چونکه عه‌قیده یه‌ک حه‌قیقه‌ته پارچه‌پارچه ناکرێ و نابێ خاوه‌ن باوه‌ر له‌سه‌ر حیسابی بیروباوه‌ر، سازش بۆ هه‌ندی که‌س بکاو ته‌نازول له‌هه‌ندی بیروباوه‌ری خۆی بکا.

نابێ و ناگوخێ ئیسلام و کوفر له‌نیوه‌ی رینگادا به‌یه‌ک بگهن، به‌لکوو هه‌ر به‌یه‌ک ناگهن و پێکه‌وه کۆنابنه‌وه. ئیسلام و کوفر ناچنه‌ قوتوی هیچ عه‌تاریکه‌وه، ئیسلام و کوفر هی‌نده لێک دوورن هیچ شتی‌ک نیه بتوانی لێکیان نزیک بکاته‌وه. هیچ پردیک نیه بتوانی پێکیانه‌وه به‌ستیتته‌وه و یه‌کیان بخوا.

ئه‌گه‌ر می‌ژووی بانگه‌وازی ئیسلامی سه‌یر بکه‌ین له‌سه‌رده‌می مه‌ککی‌دا ده‌زانین بته‌رسته‌کان چه‌نده مورا‌هه‌نه‌ی پێغه‌مبه‌ریان ده‌کردو چه‌نده ئاماده‌باشی موساوه‌مه بوون له‌گه‌ڵی‌دا، به‌لام پێغه‌مبه‌ر ﷺ تۆزقالتیک له‌هه‌لوێستی خۆی دانه‌ده‌به‌زی و سازشی له‌گه‌ڵ نه‌ده‌کردن...!

ئه‌وان ئاماده‌بوون گوێرایه‌لی پێغه‌مبه‌ربن و ئیمانی پی‌ی‌نن به‌س ئه‌وه‌نده پێغه‌مبه‌ر ﷺ واز له‌ره‌خنه‌گرتنی بته‌کانیان بیتی. ئاماده‌بوون به‌که‌مترین ته‌نازولی پێغه‌مبه‌ر بۆیان، زۆرترین ته‌نازول بکه‌ن، هه‌ر ئه‌وه‌نده له‌پیش چاوی عه‌ره‌به‌کانی ده‌ووروبه‌ریان دا حه‌یایان نه‌چی. ئاماده‌بوون سالتیک شوین پێغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ون به‌مه‌رجی پێغه‌مبه‌ر ﷺ رۆژیک بچوایه‌ بۆ ناو که‌عبه‌و ده‌ستیکی به‌سه‌ر بته‌کانیان دا بێنایه. وه‌لی هه‌لوێستی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وباره‌وه مه‌بده‌ئیانه‌ بوو، تۆزقالتیک سازشی بۆ نه‌کردن، نه‌که‌م و نه‌زۆر داخوازیه‌که‌ی ئه‌وانی جی‌به‌جی نه‌کرد!

ئەمە لە کاتێک دا سەرەتای بانگەوازی ئیسلامی بوو، هاوێڵانی کەم و بێهێز بوون لە هەموو لایە کەوێ زەختیان لە سەر بوو دەچەوسێندرانەو، ئەزیزەت دەدران، دەرفێندران، جۆرەها ئیھانەو سوکایەتی بەخۆی و هاوێڵانی دەکرا. کەچی وازی لە بانگەوازی نەهێناو لەسەر حەقگۆیی خۆی بەردەوام بوو.

تەنانەت قورەیشییەکان ئامادەبوون بیکەنە پاشای خۆیان ئەوێندەو مال و سامان بەدەنی بێتە دەوڵەمەندترین کەسی مەککە، ئامادەبوون هەموو نازو نێعمەتیکی ژیان و پلەو پایەو مەنصەب و فەرمانرەوایی بۆ دابین بکەن، بەمەرجی واز لە بانگەوازی خۆی بێنێ، یان بەلانی کەمەو غەیبیەتی بێکانیان نەکا، چونە لای ئەبوطالبی مامی و ئەویشیان لی راسپارد بەو هیوایە قسەو ئەو کاری تی بکاو بری لە داخوایەکانیان بێتە دی، ئەبوطالب بانگی پیغمبەری کردو وتی:

برازای خۆشەوێستم؛ هۆزو عەشرەتە کەت هاتوونەتە لام و زۆر گازەندەو گلەبیان لیست هەیه، زۆر نارەحەت و تەنگەتاوون بە هەلوێست و بانگەوازیە کەت، پیاوی چاکبە منیش و خۆشت توشی دەردەسەری و نارەحەتی مەکە، ئەرکێک مەخە سەرشانم : کە نەتوانم ئەنجامی بدەم، پیغمبەر ﷺ وای زانی ئیتر ئەبوطالب پشتگیری لی ئاکاو رینگا بۆ قورەیش بەرەللا دەکا چی لی بکەن لی بکەن، بەلام پیغمبەر ﷺ هیچ سازشی نەکردو فەرموی:

(يا عم والله لو وضعوا الشمس عن يميني والقمر عن يساري على أن أترك هذا الأمر ما تركته، حتى يظهره الله أو أهلك فيه ما تركته) ئەو مامی خۆم، سویندم بە خودا ئەگەر هێندەم دەسەلات بەدەنی خۆر لەلای شانی راستمەوێ بۆ مانگ لەلای شانی چەپمەوێ، لەبەر امبەر

ئەو ھەدا واز لەم پەيامە بێنم، وە للّٰھى وازى لى ناھيئەم تا خودا سەرم دەخا
يان لە پیناويدا تیدا دەجم، ئیتەر ئەبو طالب کە زانى وایە، وتى: رۆلە
بە ئارەزوى خۆت بکە، چیت دەوێ بیلێ بیلێ، من دەستت
لى بەرنا دەم...

ئەمە غمۇنەيەك بوو لە ھەلۆیستی پێغەمبەر ﷺ لە ناسکترین کات و ساتی بانگەوازی دا .

ئەو ەتە لە و کاتەدا: کە پێی وایە ئەبو طالەبی مامیشی دەستی
لی بەرداوە و لایەنگری قورەیشییەکان دەکا، ئەو لە ھەلۆیستی خۆی نایەتە
خوارو ھیچ حیسابیێک بو ڤە لە کۆمەکی قورەیشییەکان ناکا و سوورە
لەسەر بانگەوازی خۆی راگەیانندی یەمامە کە ی!

﴿ولاتطع كل حلاف مهين﴾ ئەى پىڭغەمبەر؛ ئەتۆ گويپرايەلى ھىچ
كەس مەبە، لەوانەى زۆر سويندى بەدرۆ دەخۆن و نەفس نزم و دەنى
سروشتن، راويۆچونيان سەرسەرى بازانەيە، لەخودا غافل و گومران.
﴿هَمَّازٌ مِثْلُ بَنِمِيمٍ﴾ رەخنە بازو تانەدەرە، بەرەوروو قسەى ناشيرين
بەخەلك دەلى، فیتنەجوو ئاشوبگيرە، ھەميشە لەھەولئى ئەوہدايە ئازاوە
لەناو خەلكى دا بەرياسى.

﴿مَنَاعُ الْخَيْرِ مَعْتَدُ أَثِيمٌ﴾ رڙدو دھست قوچاوه، هيچ خير و بيڙيڪي له دھست ناييٽه وه، نه به مال و نه به دھست و زمان به هيچ شتيڪ يارمه تي كهس نادا. سته مكارو سنوور به زيننه، پابه ندي فرمان و جلوه گيري به كاني خودا نه.

﴿عتل بعد ذلك زنيم﴾ وپرای ئه وهه موو ره وشته ناشیرین و نامردانه ی روترش و توند ته بیعه ته، سهره پای ئه وهش حه را مزاده و بی ته صل و فاصله. له شهره نگیزی و خراپه کاری بی دا به ناوبانگه.

﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾ ئایا هەر له‌بەر ئه‌وه‌ی خودا هه‌ندی مال و چه‌ند کورپێکی پێداوه، کافرو یاخیهه برپای به‌تاک و ته‌نهایی خودا نه‌و پێغه‌مبهر به‌درۆده‌خاته‌وه؟ له‌پادا‌شتی نيعمه‌ته‌کانی خودا دا ئه‌و کافرو بێدینه؟ با دلتیا بێ ئه‌و کوفرو ئینکاری و سپێله‌یی یه‌ی دادی نادا.

زانایانی ته‌فسیر ده‌فه‌رمون: ئهم ئایه‌تانه ده‌رباره‌ی وه‌لیدی کوری موعه‌پره نازل بوون.

زومه‌خشهری ده‌فه‌رموی: ﴿أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ....﴾ په‌یوه‌سته به‌﴿وَلَا تَطْعَمْ﴾ هه‌واته: له‌گه‌ل هه‌بوونی ئه‌و هه‌موو ره‌وشته ناشیرینه‌ی، ئه‌تۆ گوێراپه‌لێ قسه‌کانی مه‌به.. هەر له‌بەر ئه‌وه: که خاوه‌نی سامان و منداله‌و به‌ش و باریکی له‌دولیا هه‌یه.

﴿إِذَا تَلَّى عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ: أَطَايِرُ الْأُولَيْنِ﴾ کاتی ئایاتی قورئانی به‌سه‌ردا بخوێندریته‌وه، ده‌لێ: ئه‌وه چه‌ڕۆکه کۆنی پیشینه‌نه، پێی وایه: ئه‌و قورئانه له‌چه‌ڕۆک و ئه‌فسانه‌ی پیشینه‌ن وهرگیراوه‌و له‌خوداوه نه‌هاتوه‌وه.

﴿سَنَسْمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ﴾ له‌وه به‌هه‌لاره سه‌ری لوتی داخ ده‌که‌ین، ئه‌وه‌بوو ئهم واده‌یه‌ی خودا هاته‌دیو له‌شه‌ری به‌دردا شمشیرێکی له‌سه‌ری لوتی دراو سه‌ری لوتی قرتاند. بێگومان ئه‌مه موعجیزه‌یه‌کی می‌ژوویی قورئانه، ده‌بواوه وه‌لید بیتوانیا‌یه نه‌هیلێ لوتی له‌که‌دار ببێ. به‌لام برپاری خودا بوو، کێ ده‌توانی خۆ له‌برپاری خودا رزگار بکا.

له‌شه‌ری به‌در دا سه‌ری لوتی قرتا و تا مرد ئه‌و نیشانه‌ی پتوه بوو، هه‌ندی له‌موفه‌سیرین پێیان وایه: مانای ئایه‌ته‌که ئه‌وه‌یه: رۆژی قیامه‌ت سه‌ری لوتی داخ ده‌کری و له‌ناو خه‌لکی دا دیار ده‌بێ.

چیرۆکی خاوه نه کانی باخه که

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذَا أَقْسَمُوا
لَيَصْرُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿١٨﴾ فُطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ
وَهُمْ نَائِبُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنِ
أَغْدُوا عَلَيْنَا حَرْثَكُمُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنْطَلَقُوا وَهُمْ يَخْفَوْنَ ﴿٢٣﴾
أَن لَّا يَدْخُلْنَهَا أَلْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٢٤﴾ وَغَدُوا عَلَى حَرْقٍ قَدِيرٍ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا
رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ
لَكُمْ لَوْلَا تَسْمِعُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ
بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا يٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طٰغِينَ ﴿٣١﴾ عَسَى
رَبُّنَا أَن يُبَدِّلَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ
الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

لهوه پیش ئهوهی راگه یاند: که وه لیدی کوری موغهیره یان یه کیکی تر
له بهر ئهوهی خاوه نی سامان و کورو منداله، سوور بوو له سهه کوفرو
بییدی نی و یاخی بوون له خودا له جیاتی ئهوهی که سوپاسگوزار بی، که چی
سپله و پی ته زان بوو، ته بچار لهم نایه ته دا ئهوه رون ده کاته وه، که
پهروه ردگار مال و سامان و کهس و کارو مندال ده دا به یه کیکی بو

تاقیکردنه‌وه و ئیمتیحانه بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ربک‌ه‌وی ئاخۆ ئه‌و بابایه شوکری
خودا ده‌کا یان کوفرانی نیعمه‌تی ده‌کا..

نمونه‌ی وه‌لیدی کوری موغه‌یره‌و قوره‌یشیه‌کان وه‌کوو ئه‌و کۆمه‌له
میراتگه‌ره‌ وان: که باخیکیان به‌میرات بۆ به‌جی مابوو، باخیک
پۆشناخ و خاوه‌ن به‌روبوومی زۆرو هه‌مه‌جۆر، داوایان لی کرابوو شوکرانه
ژمیرین و مافی هه‌ژاران له‌به‌روبوومه‌که‌ی بده‌ن، کاتیکی ئه‌و خاوه‌نانه
سپله‌بیان کردو هه‌ژاران یان بی‌به‌ش کرد، خودا هه‌مووی لی ب‌پ‌رین و
نه‌باخی به‌پێوه هه‌یشته‌وه نه‌به‌روبوومی بۆ هه‌یشتنه‌وه.

ریوایه‌تکراوه پیاویکی خوداناس له‌هۆزی سه‌قیف باخیکێ ئاوه‌دان و
به‌رداری هه‌بوو له‌نزیک شاری سه‌نعا، هه‌موو سالیکی له‌کاتی چنینه‌ و
رینه‌ دا، به‌شی هه‌ژارانی لی ده‌رده‌کرد، که خاوه‌نه‌که‌ی له‌دوینا ده‌رچوو،
باخه‌که‌ که‌وته ده‌ست کوره‌کانی و به‌میراتیان گرت. له‌ناوخۆیان دا
ب‌پ‌ریاریان دا به‌شی هه‌ژارانی لی نه‌ده‌ن وتیان: خۆمان خاوه‌ن مال و خه‌زانی
زۆرو ورگه‌ دراوینه‌، ناتوانینه‌ وه‌کوو باوکمان به‌شیکی لی به‌خه‌شین .
ئیت‌ر خودا باخه‌که‌ی سوتاند.

ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ وَلَا يَسْتَثْنُونَ﴾ ئیمه‌ کافره‌کانی قوره‌یشمان
به‌تاقیکردنه‌وه، به‌برسییه‌تی و که‌مبارانی و بانگه‌وازیکردنی پێغه‌مبه‌ر
بۆیان، وه‌کوو چۆن خاوه‌نانی ئه‌و باخه‌ ناوداره‌ی: (که‌ لای قوره‌یشیه‌کان
ده‌نگویاسی زانراو بوو) به‌تاقیکرده‌وه..

کاتیکی سویندیانی خواردو ته‌ئکیدیان کرده‌وه له‌به‌یانی زوودا به‌روبوومی
باخه‌که‌یان ده‌چننه‌ و ده‌پننه‌، ئه‌م سوینده‌یان خواردو هه‌یچ ب‌پ‌ریان له‌ خودا
نه‌کرده‌وه، نه‌یانگوت: (إنشاء الله) یان سویندیانی خوارد: که ئیت‌ر به‌شی
هه‌ژارانی لی نه‌ده‌ن . ب‌پ‌ریاریان دا به‌یانی زوو باخه‌که‌یان ب‌چ‌ننه‌ و نه‌هه‌یلنه‌

هه ژاران پىيان بزانن، بىن و داويان لى بکهن و بهشى خويان لى وهر بگرن،
ئەوان دلتيا بوون له وهى: که به يانى هيچ کۆسپ و ته گهره يه کيان
نايه ته پيش و به ئاسانى ويسته که يان ديتته دى بۆيه هيچ ئينشائه للايان
نه کرد.

هه ندی موفه سىرين رسته ی ﴿لِیَصْرَمَهَا مَصْبَحِیْنَ وَلَا یَسْتَنْوْنَ﴾
يان وامانا کردوه ده لىن: سوينديان خوارد: که هه موو به رو بوومى باخه که
بو خويان بچنن و برنن، هيچى لى چهرت نه کهن بو هه ژاران،
ئەو ئەندازە يه ی کاتى خو ی باو کيان دەیدا به هه ژاران ئەوهش
بو خويان بهرن.

ريوايه تکراره ئەم باخه له يه مهن بووه دوو فهرسه خ له شارى سه نعاوه
دوور بووه، هى پياويکى صالح و خودا په رست بووه، هه موو سالى به رىک و
پىکى بهشى هه ژاراني لى ده دا، که کابرا مرد، کورپه کاني وتيان: ئەگەر
ئيمه وه کوو باوکمان بکه ين هيچمان بو نامى نيتته وه، ئيمه هه موومان
خاوه نى خيزان و مندالين. ته گبيريان کردو برياريان دا: که ده مه و به يانى
زوو به دزى هه ژاران باخه که يان بچنن و بهشى هه ژاراني لى نه دهن.

ئيتر خودا له تۆله ی رژدى و چروکيان دا باخه که ی سوتاندن و هيچى بو
نه هيشتنه وه، به کورتى ئيمه قوره يشيه کاغان به تاقى کردنه وه به و نازو
نيعمه ته ی به سه رمان دا رشتون، به و ئاسايش و رزق و رۆز ييه ی پيمان
داون، بۆته وه ی دهر بکه وى هه لسو که وتيان چۆنه و چۆن نيه، نايان
سو پاسگوزارى خودا ده بن له سه ر نيعمه ته کاني و مافى هه ژاراني
لى ده دهن؟ به خويان دا ده چنه وه و ئيمان دينن و شوين په يامى پيغه مبه ر
ده که ون: که خودا ره وانه ی کرد بو هيدا يه تى ئاده ميزاد، يان کوفراني
نيعمه ته کان ده کهن و ئينکاري حه قى خودا ده کهن به سه ر يانه وه، ئيتر خودا
موبته لايان ده کا به عه زابى سه ختى خو ی و ئەو نازو نيعمه تانه يان

لی ده گریته وه، وه کوو خاوه ن باخه که ی لای سه نعمان به تاقی کرده وه، کاتی بریاریان دا مافی هه ژاران له بهروبوومی باخه که یان دهرنه کهن. ئیتر خودا له تۆله ی نه وه دا باخه که ی ویران کردن.

نه وه بوو: نه وان بهو نیازو بریاره نامرۆقانه وه نووستن و بی تاگابوون له قه زاو قه ده ری خودا دهرباره ی باخه که یان، ﴿فطاف علیها طائف من ربك وهم نائمون فأصبحنا كالعصریم﴾ دهر دو نافه تیک له لایه ن خودای تۆوه دای به سه ر باخه که دا، ئاگریکی خودایی به شه و له باخه که یانی دا کردی به کۆی زوخال، باخی به ردارو پۆشناخ بوو به پارچه زه وییه کی ویرانه و سوته مه رۆ، ئاداری به سه ر پاداری یه وه نه ما. ئه م کاره ساته به سه ر باخه که دا هات و خاوه نه کانی له شیرینی خه ودا بوون، و ئاگیان له و به سه رهاته نه بوو.

ئیبسو نه بو حاته م له ئیبسو مه سه وده وه ریوایه ت ده کا: ده لئ پیغه مبه ر ﷺ فره مووی: خۆتان بیاریزن له تاوان، چونکه زۆر جار به نده تاوان ده کاو خودا رزقی لی ده گریته وه، ئه مجار نایه تی ﴿فطاف علیها طائف من ربك..... الآية﴾ ی خوینده وه.

به هه ر حال خاوه نانی باخه که شه وه کی زوو له خه و هه لسان و سوور بوون له سه ر به ئه نجام گه یاندنی بریاره که ی رۆژی پیشوویان، یه کتریان به خه به ر هیناو به هه له داوان بو رنن و چینی باخه که یان رۆشنت، ﴿فتادوا مصبحین أن اغدوا علی حرثکم إن کنتم صارمین﴾ هه ندیکیان بانگیان له هه ندیکیان کرد، فره مانیان به یه کتری کرد: که له به ره به یان دا بکه ونه ری بو لای باخه که، ئه گه ر ده یانه وئ بهروبوومی باخه که یان زوو به دزی هه ژاره کان لی بکه نه وه.

﴿فانطلقوا وهم يتخافتون الا یدخلنها الیوم علیکم مسکین﴾ به لئ له به ره به یان داو زوو به هه له داوان و به دزی یه وه به ره و باخ و

به هه شته که یان رویشتن، قسه و راویژیان به سرتسه سرت ده کرد، به ئه سپایی به بن گوئی یه کتریان دا ده چرپاند: که دهنگه دهنگ نه کهن بۆ ئه وهی کهس پییان نه زانی و نه هیتلن هه ژاران بیننه ناو باخه که وه داوای بهش و باریکیان لی بکهن: که له وه پیش باوکیان بۆی بریپوونه وه و سالانه دیدانی.

﴿وغدوا علی حرد قادرین﴾ شه وه کی زوو رویشتن و به دلنیایی یه وه پییان وابوو: ده توان به رو بوومی باخه که برنن و عهزم و جهزمیان وابوو: که بهشی هه ژاران نه دهن. به لام خۆیان بی بهش بوون، کوردی وتهنی: (ئه وهی لای بهنده خه یاله لای خودا به تاله) خه ساره تمه ند خۆیان و مایه پوچ خۆیان بوون، ئای لهو دیمه نهی که لهو به یانیه دا بینییان، که چاو برپا ناکا، به خه یالیش شتی وایان به سهر دل دا نه هاتوو، باخ و باخاتیك دوینی ئاوه دان و پۆشناخ و بهر به داره وه، بۆته پارچه زهوییه کی ویران و سوتهمه رۆ، ئاداری به سهر پاداریه وه نه ماوه، هه رچی که له ک و شوراو په رژین و جۆگا و جۆبارو نیشانهی هه یه به سهر یه که دا روخوا وه تیک ترشا وه. ته نانه ت که وتنه گومانه وه: که ئه وه باخه که یان بی، بۆیه ..

﴿فلما رأوها قالوا: إنا لضالون﴾ که گه یشتنه لای باخه که یان بینیان بوته سوتهمه رۆ، که وتنه مقۆ مقۆ، وتیان: ئه ری ئه مه به خه که ی ئیمه یه یان ریگه مان لی گوم بووه؟ ئه مجار: که تی فکرین و بۆیان ده رکه وت: که ئه مه به خه که ی خۆیا نه وای به سهر هاتوو وه خودا ویرانی کردوه و هیهچ سودیکی لی نابیندری، وتیان:

﴿بل نحن محرومون﴾ به لکو وه له راستیدا ئیمه له به رو بوومی باخه که مان بی بهش بووین، چونکه عه زمان جهزم بوو له سهر ئه وهی بهشی هه ژارانی لی نه دهن، خودا خۆمانی لی بی بهش کرد، خۆزگه وامان نه کردایه وه وه ککو و باوکه مان بهشی هه ژارانمان

لی‌ده‌ریکردایه، خوْشان لی‌ی به‌هره‌مه‌ند بوینایه. ئیستا په‌شیمانین به‌لام په‌شیمانی چ سود؟!

﴿قال أوسطهم : ألم أقل لكم لولا تسبحون﴾ ژیرترین و باشت‌ترینیان وتی: ئه‌وه من پیم نه‌گوتن بۆچی شوکرو سوپاسی خودا ناکهن له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کانی؟ داوای لی‌خوْشبوون له‌خودا بکهن له‌سه‌ر ئه‌و بریاره‌ی که داوتانه: که به‌شی هه‌ژاران بپرن، چه‌ندم پی‌گوتن ئه‌و نیازه‌ی ئیوه شتیکی هه‌له‌یه‌و کاری کردن نیه؟ ئه‌وه‌تا ئه‌وه ناکامه‌که‌یه‌تی. ئیتر هه‌موویان دانیان به‌تاوانی خوْیان دا ناو خودایان بیرکه‌وته‌وه.

﴿قالوا: سبحان ربنا إنا كنا ظالمين﴾ وتیان: پاك و مونه‌زه‌هی بوْ خودایه، ئه‌و حاله‌تی به‌سه‌ر باخه‌که‌مانی هی‌ناوه دادوه‌ری و حیکمه‌ته، هیچ سته‌می نه‌کردوه، ئیمه سته‌مکار بووین به‌وه: که بریارمان دا به‌شی هه‌ژاره‌کان بپرن. وه‌لی کاتی‌ک ژێوان بوونه‌وه که ژێوان بوونه‌وه سودی نه‌بوو.

ئه‌جار ده‌میان تیک ژهنی و ﴿فأقبل بعضهم على بعض يتلاومون﴾ ده‌ستیان کرد به‌سه‌رزه‌نشست کردنی یه‌کتری، هه‌ر یه‌که‌یان خه‌تاکه‌یان ده‌خسته سه‌ر ئه‌وی تریان و ده‌یگوت: ئه‌تۆ بیروکهی ئه‌وه‌ت داهینا: که به‌شی هه‌ژاره‌کان نه‌ده‌ین، ئه‌ویان وه‌لامی ده‌دایه‌وه‌و تاوانه‌که‌ی ده‌خسته سه‌رشانی ئه‌وی تریان، هیچ چاریان نه‌ما جگه له‌وه‌ی دان به‌تاوانه‌که‌یان دا بنین و دو‌عای نه‌مان له‌خوْیان بکهن.

﴿قالوا یاویلنا إنا كنا طاغين﴾ وتیان: ئای به‌دبه‌خت و چاره‌ره‌ش خوْمان، ئیمه خوْمان تاوانمان کردو فهرمانی خودامان پشت گوێ خست و مافی هه‌ژاره‌کامان بری؛ بۆیه توشی ئه‌م حاله‌هاتین و باخه‌که‌مان ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر هات!

﴿عسی ربنا أن یدلنا خیراً منها إنا الی ربنا راغبون﴾ هیوادارین پەروەردگار چاوپۆشیمان لی بکاو باخە که مان بەباشتر بۆ بژمیریۆ باخیکی چاکترمان بداتی. ئیمە لەبریاریە که مان پەشیمانین و تۆبە و سەد تۆبە جاریکی تر ئیمە هەلۆیستی واناوینین.

﴿کذلک العذاب، ولعذاب الآخرة أكبر لو کانوا یعلمون﴾ ئەو جوۆرە عەزابە ی خاوەنانی باخە که مان پێ بەتاقی کردەووە و تۆلە ی بریارە ستەمکارییە که مان لی ستانندن هەروەها ئەو عەزابە ی توشی دانیشتوانی مەکە که مان کرد لەقات و قری و بی بارانی و ناارامی و شەڕ و هەرا لەنیوان خۆیان داو لەگەڵ خێل و نەتەوێ تردا ئەووە عەزابی دونیا یان بوو، سزای سەرپێچی کردنیان بوو بۆ فەرمانی خودا، بەخیلی و چروکیان بوو لەسەر ئەو نەعمە تانە ی خودا بەسەری دا رشتبوون، سزای بی بەشکردنی هەزاران بوو لەمال و سامانیان، بیگومان عەزابی قیامەت زۆر بەئازارو ئیش ترە.

ئەگەر موشریکەکان ئەوێان بزانیایە بەخۆیان دا دەچونەووە، ئیمانیان دەهینا و شوین پەیمانی پێغەمبەر دەکەوتن و وازیان لەکوفرو گومرایی دەهینا، بەلام ئەوان نەفام و کەودەنن ئەو راستیە نازانن، بی تاگا و گیل و گەلخۆن، دورن لەحەق و راستی.. ئەگینا خۆیان دەپاراست لەهەموو کردەوێەک که سەر بکیشی بۆ سزای سەختی خودا.

پەروەردگار ئەو چیرۆکە ی گێڕایەووە بۆ ئەوێ بپەرستەکانی قورپەش و هەموو کافرو بی بروایەک بەئاگا بینیتەووە بزائن: که داب و نەریتی خودا لەبەروونەوێردا نەگۆرە دەربارە ی رابردوو ئیستاو داهاوو. هەرکەسی لەفەرمانی خودا دەرپچی با چاوەروانی عەزابی سەختی خودا بکا لە دونیا و قیامەت دا .

له‌هه‌مان کاتدا پرواداران ناگادار ده‌کا له‌وه‌ی: که نه‌و مال و سامان و نازو نیعمه‌ته‌ی خودا رشتویه به‌سه‌ر بی‌پروایان دا هه‌مووی بو تاقیکردنه‌وه و ئیمتیحانه.

پاداشی خوداپه‌رستان و وه‌ک یه‌کنه‌چوونی گوێپرایه‌ل و یاخی بوان

إِنَّ لِلْمُنَاقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ
 ﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْجَرِمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنْ لَكُمْ فِيهِ مَا تَخَيَّرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِغَةٌ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ إِنْ لَكُمْ مَا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلَامُونَ ﴿٤٣﴾

له‌وه‌پیش کافرو بی‌پروایانی ترساندو هه‌ره‌شه‌ی لی کردن به‌عه‌زایی دونیاو عه‌زایی به‌شیده‌تی قیامه‌ت. نه‌جار لی‌ره‌دا باسی حال و وه‌زعی خوداپه‌رستان ده‌کا و نه‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه: که باخ و به‌هه‌شتی رازاوه‌ی بو داناون، پاشان ره‌ددی نه‌و کافرانه ده‌داته‌وه: که پییان وایه‌ روژی قیامه‌ت موسوڵمان و ناموسوڵمان به‌یه‌ک چاو سه‌یر ده‌کرین و یه‌ک حیسابیان لۆده‌کری.

ده‌فهرمووی: ﴿إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ﴾ بێگومان ئاماده کراوه بۆ هه‌موو خوداپه‌رستیك و له‌خوداترسیك به‌هه‌شتی رازاوه‌و شوینی له‌ززه‌ت و خۆشی: که هه‌رگیزاو هه‌رگیز نه‌و خۆشیه‌ی نابێتته‌وه‌و لی‌ی وه‌ر‌از نابن.

موقاتیل ده‌لی: که ئه‌م نایه‌ته‌ نازل بوو قوره‌یشیه‌کان وتیان: ئی‌مه له‌دونیادا خودا ریزی لی‌ئاوین و نازو نهمه‌تی پێداوین، ئی‌مه له‌موسولمانه‌کان به‌خته‌وه‌رتین، هه‌مه‌ن له‌قیامه‌تیش دا له‌وان زیاتر ریزمان ده‌بی، خۆ نه‌گه‌ر هه‌یچکه‌ نه‌بی‌یه‌کسان ده‌بین. ئیتر په‌روه‌ردگار به‌م نایه‌ته‌ی دوا‌یی ره‌ددی دانه‌وه. فهرمووی:

﴿أَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْجَرْمِینِ؟﴾ ئی‌مه چۆن یه‌کسانی ده‌خه‌ینه‌ نیوان کافرو موسولمانه‌وه؟ چۆن که‌سیك خوداپه‌رست و له‌خوداترس بی‌وه‌کوو تاوانبارو یاخی‌بوو حیسابی بۆ ده‌کری. نه‌خیر هه‌رگیز که‌سیك گوێپه‌ریه‌لی فهرمانی خودا بی‌یه‌کسان نابێ‌له‌گه‌ل کابریه‌کی یاخی‌بوو، هه‌یچ به‌لگه‌یه‌کی عه‌قل و نه‌قلی نه‌ه‌وه‌ بچه‌سپینی: که کافرو موسولمان روژی قیامه‌ت وه‌کوو یه‌ک مامه‌له‌یان له‌گه‌ل بکری. هه‌رکه‌سی شتی وا بلی: داوا‌ی بی‌به‌لگه‌ ده‌لی.

﴿مَالِكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ ئی‌وه به‌چ عه‌قلێك ئه‌و گومانه‌ ده‌به‌ن و ئه‌و حوکه‌مه‌ ده‌ده‌ن، ئه‌و حوکه‌مه‌ نا‌په‌وایه‌، بۆچی پێتان وایه‌ پاداشدانه‌وه‌و سزادانه‌وه‌ به‌ده‌ست ئی‌وه‌یه؟ بێگومان ساده‌ترین بۆچونی عه‌قل و راو بۆچون، ئه‌و جوړه‌ حوکه‌مه‌ ره‌ت ده‌که‌نه‌وه.

﴿أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ، إِنَّ لَكُمْ فِيهِ مَا تُخِیْرُونَ﴾ یان ئایا به‌ده‌ست ئی‌وه‌وه‌ نامه‌یه‌کی ئاسمانی هه‌یه‌ سه‌یری بکه‌ن و بی‌خویننه‌وه‌ و له‌به‌ری بکه‌ن، ئه‌وه‌ی تێدابی که‌ ده‌یلتن: گوایه‌ خوداپه‌رست و کافر وه‌کوو یه‌ک وان؟ ئایا نامه‌یه‌کی ئاسمانی واتان بۆ هاتووه‌: که بریارێکی له‌و

جۆره قی تیدابی موسولمان و کافر وه کوو یه ک پاداشتیان هه بی؟!
 بریاریکی لهو جۆره قی له خوگرستی: که ئیوه هه لی ده بژیرن؟ نایا نامه یه کی
 واتان بۆ هاتوو هه قی تیدابی: که له قیامهت دا ئیوه چتان بوی ده تان
 دریتی؟! بئگومان شتی واتان لانیه و بۆتان نه هاتوو..

﴿أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِاللُّغَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لِمَا تَحْكُمُونَ﴾
 یان نایا ئیوه له لایه ن خوداوه عه هه و په یمانیکی جهخت له سه ر کراو
 تۆکه تان پیدراوه تا رۆژی قیامهت هه رچی ئیوه بریاری له سه ر بده ن
 ئیوه بۆتان دابین بکه یین؟ چ واده یه کی لهو جۆره تان پیدراوه: که
 هه رچی بتانه وی بتاندریتی؟! بئگومان نه خیر واده و به ئینی لهو
 جۆره تان نه دراوه تی.

ئه جار روی خیطاب ئاراسته ی پیغه مبه ر ﷺ ده کاو کافره کان لهو میانه
 وه ده رده نی و فه رمان به پیغه مبه ر ﷺ ده کا که لایان لی بپریته وه و
 به توانجه وه پرسیاریان لی بکا ده فه رموی: ﴿سَلِّمُوا إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ﴾ ئه ی
 پیغه مبه ر به لاقرتیوه به شیوه ی سه رزه نشت و سه رکوتانه وه وه پێیان بلی:
 کامه یان به رعو ده ی نه وه بوو: که هه ر بریاری بده ن و چییان پی خوش بی،
 خودا بۆیان جی به جی ده کا؟ کی زامنیانه: که له قیامهت دا وه کوو
 موسولمانه کان پاداشتیان ده دریته وه؟! که واته هیجیان به ده سه ته وه نه
 مه گه ر نه وه نه بی: که شوینی چه ند که سیك که وتبن: که هاوړاو
 بۆچونیان بن و نه وان جگه له خودا نه و ناواته یان به ینیته دی.

بۆیه په روه ردگار ئه م لایه شیان لی ده پریته وه وه ده فه رموی:
 ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنَّ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ باهاو به شه کانیان
 بیئن، با نه و بت و سه نه مانه بیئن: که پێیان وایه هاوشانی خودان.
 نه گه ر راست ده که ن لهو قسه و هه والانه ی رایان ده گه یه ن!!

به‌کورتی ئەو کافرو بی‌پروایانە هیچ بە‌لگەیەکی عەقڵی و نە‌قلیان بە‌ده‌سته‌وه‌نیه. هیچ نامە‌یه‌کی ئاسمانی و واده‌و بە‌لّینیکی خودایی و هیچ کە‌فیل و بە‌رعوده‌بوویه‌کیان نیه، پشتگیری بیرو بۆ‌چونه‌کیان بکا، ئە‌جار پەرورە‌دگار تە‌حه‌ددایان دە‌کا: کە ئە‌و بت و صە‌نه‌مانە‌ی کە بە‌هاوشانی خودایان دە‌زانن ئاماده‌یان بکە‌ن لە‌روژی تە‌نگانه‌دا کە روژی قیامە‌ته..

﴿یوم یکشف عن ساق ویدعون الی السجود فلا یستطیعون﴾ له ئە‌و روژه‌دا: کە ئە‌و پە‌ری سه‌ختی و نا‌پە‌هەتی پە‌یدا دە‌بێ، تە‌نگ و چە‌لە‌مه دە‌گاتە ئە‌و پە‌ری، پە‌رده لە‌سه‌ر هە‌موو شتێک لادە‌بری. راستی هە‌موو کارێک دە‌رده‌که‌وی، ئە‌وانە بانگ دە‌کری‌ن بۆ سوژدە‌بردن بۆ خودا، بە‌مه‌به‌ستی تانە‌و تە‌شەر لێ‌دان و داخ کردن بە‌دلیان دا، بە‌لام ناتوانن سوژدە‌بە‌رن، جایان لە‌بەر ئە‌وه: کە ماوه‌ی سوژدە‌بردن بە‌ سه‌رچووه، یان لە‌واقیع دا توانای سوژدە‌بردنیان نامی‌تی.

﴿خاشعة أبصارهم، ترهقهم ذلة، وقد کانوا یدعون الی السجود وهم سالمون﴾ لە‌و روژه‌دا چاو بە‌ره‌و ژێ‌رو روسیاو زە‌لیل، لە‌شە‌رمە‌زاریان دا چاویان بۆ هە‌لنا‌بردی، ریسایی و پە‌شیمانی و حە‌سره‌ت دایان دە‌پۆشن، وە‌حال ئە‌وان لە‌دو‌نیا دا بانگ دە‌کران بۆ سوژدە‌بردن بۆ خودا، بۆ نوێژ‌کردن و خودا‌پە‌رستی، پشتیان لێ‌هە‌لده‌کرد، هە‌رچە‌ند لە‌ش ساغ و بە‌توانا بوون، بە‌ئە‌نقە‌ست نوێژیان نە‌ده‌کردو ئە‌رکی بە‌ندایە‌تیان بە‌رامبەر بە‌ خودا بە‌جی نە‌ده‌هی‌نا.

به‌کورتی ئە‌وان داوایان لێ‌نا‌کری نوێژو عیبادە‌تی تە‌کلیف ئە‌نجام بدە‌ن، قیامە‌ت شوینی عیبادە‌ت و نوێژ‌کردن نیه، وە‌لی کە داوایان لێ‌دە‌کری سوژدە‌بە‌رن و نوێژ بکە‌ن بۆ سه‌رزە‌نش و تە‌وپیخه‌ لە‌سه‌ر ئە‌وه‌ی له‌ دو‌نیادا بە‌ ئە‌نقە‌ست و مله‌و‌ری بە‌ندایە‌تی خودایان نە‌کردوه، بۆ‌یه

له قیامت دا به پیچه وانه ی حال ی دنیا یانه وه سزا ده درین، له وی دا ده یانه وی سوژده بو خودا بهرن، به لام پشتیان رهق ده بی و ناتوان سوژده بهرن.

کاتیک خودا خوی بو نه هلی مه حشر ده رده خا هه موو خاوه ن باوه ران ده چنه سوژده وه، وه لی که س له کافرو دو وروه کان ناتوان سوژده به بن، چونکه پشتیان رهق ده بی و دانایه نه وه. ئاماژه به و فرموده یه ی بوخاری و موسلیم: که له نه بوسه عیدی (الحدری) یه وه ریوایه تیان کردوه، ده لی: له پیغه مبه رم ﷺ ژنه وت ده یه فرموو: (یکشف ربنا عن ساقه، فیسجد له کل مؤمن ومؤمنة وبقی من کان یسجد فی الدنیا ریاغو سمعة فیذهب لیسجد فیعود ظهره طبقا واحدا) مانای (یکشف عن ساق) له نایه ت و ده دیته که ش دا ته نگ و چه له مه ی گه وروه و عه زابی به شیده ت و دیه نی سامناکه.

هه ره شه له کافره کان و فره مان کردن به پیغه مبه رم ﷺ
به سه برو خوراگری

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿٤٧﴾ فَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ تَوَلَّىٰ أَنْ تَدْرِكَهُ نِعْمَةُ رَبِّهِ لَنُبْذِلَ الْغَرَاءَ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبِهْ رَبُّهُ

فَجَعَلَهُم مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلْزِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

لهوه پيش كافره كانى ترساند له عهز ابى قيامهت و روداوه
سامناكه كانى، نه مجار به شيويه كه كاريگه رتر هه ره شه يان لى ده كاو
ده فهرموى:

﴿فذرني ومن يكذب بهذا الحديث سنستدرجهم من حيث
لا يعلمون﴾ نهى پيغه مبهه؛ تو ليم گه ري چكارت به سهر من و نهوانه وه
نه بى: كه نه م قورئانه به درو ده خه نه وه، من خو م چاريان ده كه م و
ده زانم چييان به سهر ديتنم و چ عهز ابى كيان توش ده كه م، تو خو تيان پيوه
خه ريك مه كه، ئيمه غافلگيريان ده كه ين و پله پله به ره وه عهز ابى كي شيان
ده كه ين تا پيوه ده بن، نازو نيعمه تيان به سهر دا ده ريژين بو تا قيكردنه وه و
له خسته بردن، تا له ئاكا ما عهز ابى سه ختى ئيمه به خه يان ده گري و ئيت
رزگار بوونيان نيه.

وه كوو له نايه تيكي تر دا ئا ماژه به وه ده كاو ده فهرموى: ﴿ايحسبون
انما نمدهم به من مال و بنين نسا ر لهم في الخيرات؟ بل لا يشعرون﴾
(المؤمنون/ ۵۵-۵۶) يان ده فهرموى: ﴿فلما نسوا ما ذكروا به فتحنا
عليهم ابواب كل شيء حتى اذا فرحوا بما اوتوا اخذناهم بغتة فاذا هم
مبلسون﴾ (الانعام/ ۴۴)

پيوسته هه موو ئاده ميزاد به تاييه تي نهوانه ي خودا نيعمه تي
له شساغي و مال و سامان و مندالي پيدا ون له خودا بپارينه وه: كه نه و
نيعمه تانه ي پييان به خشا ون نيعمه ت بن و نيقمه ت نه بن. هه ميشه داوا
له خودا بكه ن ئيستيد را جيان نه كا.

﴿وَأَمْلِي لَهُمْ إِنْ كِيدِي مَتِينٌ﴾ مۆله‌تیان ده‌ده‌م و سزادانیان دوا‌ده‌خه‌م تازی‌تر سووربن له‌سه‌ر هه‌لۆیستی ناله‌باریان، پتر بکه‌ونه وهرطه‌وه، بیگومان پلانی من بۆ نه‌هلی کوفر زۆر توندو تۆله‌و به‌هه‌یزه، هیچ که‌س ناتوانی به‌رگری بکا، له‌فه‌رموده‌ی سه‌حیح دا هاتوه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (إِنَّ اللَّهَ لِيَمْلِي لِلظَّالِمِ إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يَفْلِتْهُ) نمونه‌ی ئه‌م نایه‌ته‌ نایه‌تیکی‌تره: که‌ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ، إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾ (هود/١٠٢).

ئه‌جار په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه: که‌ئه‌وان هیچ بیانویه‌کیان نیه: که‌ ئیمان ناهه‌ینن ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ﴾ نایا تۆ داوای کره‌یان لی‌ده‌که‌ی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ بانگه‌وازیان ده‌که‌ی بۆ ئیمان هه‌ینان و ئه‌وان ناتوانن ئه‌و کرۆ باربه‌هایه‌ دا‌بن بکه‌ن و دلیان نایه‌ ئه‌و مه‌بله‌غه‌ بده‌ن؟!

واته: خۆ تۆ داوای کره‌ت لی‌نه‌کردون له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌وان په‌شتیان هه‌لکردبۆ؟ نه‌خه‌یر تۆ داوای کرۆ پا‌داشتت لی‌نه‌کردون ئه‌تۆ بانگه‌وازیان ده‌که‌ی بۆ لای خودا به‌بۆ ئه‌وه‌ی داوای کره‌یان لی‌بکه‌ی! ئه‌تۆ به‌هومیدی پا‌داشته‌ی خودای هه‌یجت له‌ئه‌وان ناوی. که‌چی وێرای ئه‌وه‌ش به‌درۆت ده‌خه‌نه‌وه، هیچ به‌لگه‌و نیشانه‌یان پێ‌تیه‌ به‌لکوو به‌نه‌فامی و به‌نه‌نقه‌ست به‌پیر بانگه‌وازییه‌که‌ته‌وه‌ نایه‌ن.

﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ﴾ نایا ئه‌وانه‌ زانیاری غه‌یب و په‌نامه‌کیان لایه‌و ئاگادارن به‌سه‌ر له‌وحوله‌حفوظ دا به‌تاره‌زووی خۆیان چی به‌لگه‌و نیشانه‌یه‌کیان بوی ده‌ینوسنه‌وه ئه‌جار ده‌که‌ونه‌ کێشه‌و جیداله‌وه‌ له‌گه‌ل تۆداو چیه‌یان بوی بۆ خۆیانی بریار ده‌ده‌ن و هیچ پێوستیه‌یان به‌وه‌ نیه‌ شوینت بکه‌ون و فه‌رمانبه‌رداری فه‌رمانه‌کانت بن!!

بیگومان هیچ کامی لهو به‌لگه نه‌قلییانه‌یان لانی تاپشتی پی‌به‌ستن و
رو له‌په‌یامی تو وه‌رگێرن ﴿فاصبر لحکم ربک، ولاتکن کصاحب الحوت
إذ نادى وهو مظلوم﴾ نه‌تۆ نه‌ی موحه‌مه‌د، پشوو درێژیه له‌سه‌ر بریارى
خودا ده‌رباره‌ی خۆت و بته‌پرسته‌کان، خۆراگر به‌له‌به‌رامبه‌ر نه‌زیه‌ت و
هه‌لۆیستی ناشیرینیان..

به‌رده‌وام به‌له‌سه‌ر بانگه‌وازی و جیهاد و تیکۆشانى خۆت . سه‌ره‌نجام
سه‌ربه‌رزىی دنیاو قیامه‌ت هه‌ر بۆ تۆیه . نه‌چی وه‌کوو یونسى کورى
مه‌تێ بێ چه‌وصه‌له‌و نه‌فه‌س کورت بێ، کاتێک رقى له‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی
هه‌لساو به‌جێهێشتن. توشى ئه‌و هه‌موو ده‌ردى سه‌رى و خه‌م و
خه‌فه‌ته‌ بوو، سواری که‌شتى بوو، که‌وته‌ ناو ده‌ریاوه‌ ماسى
قوتى‌دا، ماوه‌یه‌کى زۆر له‌ناو سکی ماسی‌یه‌که‌دا مایه‌وه ، له‌هه‌لۆیستی
خۆی په‌شیمان بووه .

له‌ناو تاریکی سکی ماسی و ده‌ریادا هاواری کرده‌ خودا، دلێ پر غه‌م و
ناره‌حه‌تى له‌ داخى گه‌له‌که‌ی که‌وا ئیمانیان پی‌ته‌هینا! واته‌ تۆ وه‌کوو
یونس خێرا هه‌لمه‌چۆ و رقت هه‌لنه‌سى بۆ ئه‌وه‌ی توشى ئه‌و ناره‌حه‌تى و
ده‌ردى سه‌رییه‌ نه‌بێ که‌ به‌سه‌ر ئه‌و هات.

﴿لولا أن تداركهم نعمة من ربهم، لنبذ بالعرء وهو مذموم﴾ نه‌گه‌ر
فه‌ضل و ره‌حه‌تى خودا نه‌بوايه‌و تۆیه‌ی لی‌قبول نه‌کردایه‌، له‌سکی
ماسی‌یه‌که‌وه‌ فری ده‌درایه‌ سه‌ر پارچه‌ زه‌ویه‌کی وشک و برینگ و بێ‌گیاو
ده‌خت، لۆمه‌ی ده‌کرا له‌سه‌ر ئه‌و تاوانه‌ی کردی: که‌ زوو رقى هه‌لساو
بێ‌چکه‌لدانه‌ بوو، نه‌ته‌وه‌که‌ی جێهێشت ! نه‌گه‌ر خودا ره‌حمی پی‌ته‌کردایه‌
خه‌ساره‌تمه‌ند ده‌بوو، به‌لام خودا به‌زه‌یی پێدا هاته‌وه‌، ره‌حمی پی‌کرد.

﴿فاجتباہ ربه فجعله من الصالحين﴾ په‌روه‌ردگاری خۆی هه‌لێ بژاردو
ده‌ست‌نیشانی کرد بۆ پی‌غه‌مبه‌رایه‌تى و کردی به‌ پی‌غه‌مبه‌رو پیاویکی

راستال، رهوانه ی کرد بۆ سه ر گه ل و نه ته وه یه ك ژماره یان سه دهه زارو زیاتریش، هه موویان ئیمانیان پی هیئا.

ئه مجار پهروه ردگار پیغه مبه ر ﷺ له دوژمنایه تی موشریکه کان ناگادار ده کاته وه، ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ موشریکه کان هینده یان رق لیته و ئه وه نده به چاوی دوژمنایه تی هه سه یرت ده کهن، لهوانه یه قاچت هه لخلیسکیئن. یان به هیلاکت به رن، به تایبه تی ئه م چاو تی پرینه دوژمنکاریه یان له کاتی قورئان خویندنی دا پتر دوژمنایه تی پیوه دیاربوو، ئه وه نده یان رق لی ده بو وه ئه وه نده یان هه سودی پی ده برد: که کراوه به پیغه مبه رو ئه و پله و پایه ی دراوه تی، سه ریان لی تیک چوو بوو، یان بۆ ئه وه ی خه لکی لی ته کیئنه وه ده یانگوت: شیته.

هه ندی له موفه سسرین گوتویانه: مه به ست ئه وه یه لهوانه یه کافره کان به چاو به ته نگیتون و چاوه زاریان کارت تی بکا.

ریوایه ت کراوه له ناو هۆزی به نی ئه سه ددا چاوپیس هه بوون، به چاوه زار کاریان له خه لکانی تر ده کرد، هی وایان هه بوو سی رۆژ خۆی برسی ده کردو ئه مجار به شت هه لده کالی. یه کسه ر کاری تیده کرد. هه ندی چاوپیس یان ئاماده کردن بۆ ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ هه لکالن، ئه وانیش پیی هه لکالین، به لام خودا پاراستی.

هه ندی له راقه که رانی قورئان یسه ژن: ئایه ته که به روونی ئه وه ی لی وهرده گیرئ: که چاوه زار هیه و کاریگه ری سه لبی له سه ر شت هیه .. واته به فهرمانی خودا هۆکارو کاریگه ری خۆی هیه .

چهند فهرموده یه کی پیغه مبه صلی الله علیه و آله هیه به ریوایه تی جیاجیا ریوایه ت کراون .

یه کیك له فهرمودانه ئهو حه دیشه یه : که ئیمامی ئه حمه د له عه بدوللای کوری عومهره وه ریوایه تی کردوه، ده ئی: پیغه مبه صلی الله علیه و آله فهرمویه تی: (لاعدوی ولاطیره ولاهامة ولاحسد، والعین حق).

ئه بویه کری به زاز له موسنه ده که ی دا له جابیره وه ریوایه ت ده کا ده ئی: پیغه مبه صلی الله علیه و آله فهرمووی: (قد تدخل الرجل العین فی القبر و تدخل الجمل القدر) واده بی چاوه زار پیاو ده خاته ناو گوڤره وه، وشت ده خاته ناو مه نجه ئه وه. واته چاوپیسێک به کا برایه ک هه لده کالی و ده یه نگیوی و ده مری و ده یخه نه گوڤره وه، چاوه زار کار ده کا له حوشترو سه ری ده برن و گوشته که ی ده که نه ناو مه نجه ئه وه.

﴿وما هو إلا ذکر للعالمین﴾ ئه وان ه ده ئین: موحه مه د صلی الله علیه و آله شیتته چونکه قورئانی هی ناوه، له کاتی کا قورئان نامۆژگاری بیر خه ره وه یه بو ئاده میزادو جندو که، که سیك ئه م قورئانه وه رده گری و پی پی به ند ئامیز ده بی: که خاوه ن عه قل بی، هه ر عاقل مه ند ده توانن هه لسو که وت له گه ل ئه م قورئانه بکه ن، ده ی ئه وان ه به چ عه قلێک نیسه به تی شیتی پال پیغه مبه صلی الله علیه و آله ده دن له کاتی ک دا ئه م قورئانه پر حیکمه ت و زانسته و زانیاریه ی هی ناوه؟!

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره تی (الحاقه)

ئهم سوره ته مه ککییه و په نجاو دوو ئایه ته و له دوا سوره تی (الملک) نازل بووه، ناو نراوه سوره تی (الحاقه) چونکه به پرسیار کردن له باره یه وه دهست پی ده کا. پرسیاره که ش گرنگی پیدان و سامناکی و گه وره یی روداوه کانی روژی (الحاقه) ده گه یه نی: که ناویکه له ناوه کانی قیامت، بویه ش ئهم ناوه ی لی نراوه، چونکه واده و هه ره شه ی په روه ردگاری تیدا دینه جی. یان چونکه روژی که هاتنی حقه و نه هاتنی مه حاله، هه ردی و گومان ی تیدا نیه.

په یوه ندی ئهم سوره ته به سوره تی پیشووی له دوو رووه وه یه:

١- له سوره تی (ن) دا به کورتی باسی قیامه تی کرد، له سوره ته دا به درژی باسی لیوه ده کا و روداوه کانی راده نوینی.

٢- له سوره تی پیشوودا باسی ئه وانه ی کرد: که قورئانیان به دروختوته وه و هه ره شه ی لی کردن. له سوره ته دا حال و وه زعی گهل و نه ته وه به دروخته ره وه کان و ئه و کاره ساته ی به سه ریان دا هاتن به یان ده کا. بو ئه وه کافرو بی پروایانی سه رده می پیغه مبه ر هه لسه منه وه.

وه کوو گوترا: ئهم سوره ته مه ککییه، سوره تی مه ککیش گرنگی به چه سپاندن و سه لماندن ی بنه ماکانی عه قیده ده دن.

بویه لی ره دا جهخت له سه ر ئه و بنه مایانه کراوه ته وه، باسی روداوی سامناکی قیامت ده کا، راستی نیگا و سروش و قورئان دووپات ده کاته وه، پاکانه بو پیغه مبه ر ﷺ و په یامه که ی ده کا. درو بوختانی

کافره کان رهت ده کاته وه. سه ره تا به گه وه ره کردن و ناوه ینان و
گرنگی پیدانی رۆژی قیامهت ده ست پی ده کا. باسی هه لۆیستی
نه فامانه و سه ره په قانه ی گه له پیشینه کانی وه کوو عادو شه مودو
قهومی لوط و دارو دهسته ی فیرعه ون و قهومی نوح ده کا. له ناو بردن و
شیوه ی سزاو تۆله لی ستاننده وه یان دیاری ده کا. عه زابی قیامه تیشیان
له وی بوهستی !!

ئه مجار باسی حال و وه زعی خودا په رستان و چاره په شانی رۆژی قیامهت
ده کا. کاتیک نامه ی عه مه لیان ده دریتی. پاشان پهروه ردگار سویندیکی
به لیغ و سه رنج راکیش ده خوا له سه ر شه وه: که قورشان به سروش بو
پیغه مبه ر ﷺ نێردرا وه که لامی خودا به. کوتایی سوره ته به به لگه ی حاشا
هه لئه گر له سه ر راستی پیغه مبه ر ﷺ و راستگویی و ده ستپاکی له
گه یاندنی په یامه که ی راده نوینی..

به گه وه گرتن و گرنگی دان به رۆژی قیامهت و
باسی له ناو بردنی گه له سته مکاره کان

بسم الله الرحمن الرحيم

الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَذْرَبَكُمْ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
وَعَادُ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا
عَادُ فَأَهْلِكُوا بَرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ
سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى

كَانَهُمْ اَعْمَارُ نَحْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾
 وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْحَاطِئَةِ ﴿٩﴾ فَعَصَوْا رَسُولَ
 رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَابِيَةً ﴿١٠﴾ اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَا كُرًى فِي الْجَارِيَةِ
 ﴿١١﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا اُذُنٌ وَّعِيَةٌ ﴿١٢﴾

په‌روه‌ردگار سه‌ره‌تای سوره‌ته‌که‌ی به‌گرنگی دان به‌روژی قیامت ده‌ست
 پی‌کردوه و ده‌فه‌رموی: ﴿الحاقه ما الحاقه﴾، وما أدراك ما الحاقه ﴿﴾ وشعی
 ﴿الحاقه﴾ به‌مانای قیامه‌ته. چونکه واده‌و هه‌ره‌شه‌کانی خودای تیدا
 دینه‌جی و حه‌قیقه‌تی تیدا ده‌رده‌که‌وی.

واته: ئەو قیامه‌ته‌ی: که‌واده‌و به‌لێنی خودای تیدا دینه‌جی و روژی‌که
 هه‌ر دی و هه‌رده‌بی بی، دیاره‌و صیفاتی چۆنه؟ حه‌قیقه‌ت و چۆنه‌تی ئەو
 روژه هه‌ر خودا خۆی ده‌زانێ چۆنه‌و که‌سی‌تر ده‌رکی ناکا. ئەتۆ چوزانی
 ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ر؛ ئەو روژه چ روژی‌که، ئەو روژه زۆر له‌وه‌ گه‌وره‌تره
 زانیاری و تی‌گه‌یه‌شتی ئاده‌میزاد په‌ی پی‌به‌ری، وه‌صف و پێناسه‌ی ئەو
 روژه به‌زانیاری ئاده‌میزاد کۆنترۆل ناکرێ. بۆیه وه‌لامی پرسیاره‌که‌ی
 به‌سه‌ر مو‌ری هی‌شته‌وه‌و ئاده‌میزادی ده‌سته‌وسان کرد له‌ناستی ئەو روژه
 گرنگ و سامناکه‌دا.

یه‌حیای کو‌ری سه‌لام ده‌لێ: له‌قورئان دا هه‌رشتی‌ک به‌﴿وما أدراك﴾
 ته‌عبیری لی‌دابیت‌ه‌وه، ئەوه خودا پی‌غه‌مبه‌ری لی‌ئاگادار کردوه‌و
 پی‌تی زاناندوه. هه‌رشتی‌ک به‌﴿وما یدریک﴾ ته‌عبیری لی‌دابیت‌ه‌وه له‌و
 شتانه‌یه: که خودا پی‌غه‌مبه‌ری به‌سه‌ردا ئاگادار نه‌کردوه.

ئه‌جار باسی چهند گهل و نه‌ته‌وه‌یه‌ك ده‌كا له‌وانه‌ی بڕوایان به‌و رۆژه
نه‌هیناو به‌درۆیان زانی، سزاو عه‌زابی كۆكوژیان راده‌گه‌یه‌نی‌و شیوه‌ی
له‌ناوچون و ریشه‌كیش كردنیانمان بو ده‌گێڕێته‌وه.

ده‌فه‌رموی: ﴿كذبت ثمود و عاد بالقارعة﴾ گه‌لی شه‌مودو
(قه‌ومی صالح) و گه‌لی عاد (قه‌ومی هود) هاتنی قیامه‌تیان به‌درۆزانی.
وشه‌ی (قارعة) كه‌ مه‌به‌ست پێ‌ی قیامه‌ته‌، به‌مانا: به‌لاو كاره‌ساتیكه‌:
كه‌دلی ئاده‌میزاده‌كان ده‌كوته‌ی‌و هه‌موو شتیك لیك هه‌لده‌وه‌شیینی‌و
ته‌فرو تونای ده‌كا.

ئه‌جار سزای گه‌له‌ سه‌مه‌كارو به‌درۆخه‌ره‌وه‌كان ده‌ست نیشان ده‌كاو
ده‌فه‌رموی: ﴿فأما ثمود فأهلكوا بالطاغية﴾ گه‌لی شه‌مودبه‌ته‌واویی
له‌ناوبران به‌گرمه‌و پیا هه‌لشاخانیکی له‌راده‌به‌ده‌ر، ده‌نگیکی تاسی‌نه‌رو
راتله‌قاندنیکی بێ‌ته‌ندازه‌و گرمه‌و ئاله‌یه‌کی زهنده‌قبر، له‌ماوه‌یه‌کی
كورت و كه‌مخایه‌ن دا ریشه‌كیشی كردن. وه‌كوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی:
﴿فأخذتهم الرجفة، فأصبحوا في دارهم جاثمين﴾ (الأعراف/٧٨و٩١).

﴿وأما عاد فأهلكوا بريح صرصر عاتية، سخرها عليهم سبع
ليال وثمانية أيام حسوما﴾ گه‌لی عاد له‌ناوبران و ئاسه‌واریان نه‌ما
به‌ر شه‌بایه‌کی ده‌نگ تیژو زۆر ساردو ریشه‌كیشكه‌رو ترسناك و
دریژخایه‌ن، به‌ته‌وژمی و دریژخایه‌نی ره‌شه‌باكه‌ بڕستی لی‌بڕین، خودا ئه‌و
ره‌شه‌بایه‌ی له‌سه‌ر هه‌لكردن هه‌وت شه‌وو هه‌شت رۆژ به‌رده‌وام بوو
بێ‌وه‌ستانه‌وه‌و بروكه‌ پێدان، زیخ و به‌ردی له‌گه‌ل خۆی‌دا ده‌هیناو
به‌سه‌ری‌دا ده‌كردن و له‌ناوی ده‌بردن ..

﴿فترى القوم فيها صرعى كأنهم أعجاز نخل خاوية، فهل ترى لهم
من باقية﴾ ته‌تۆ نه‌گه‌ر له‌و شوینه‌ ناماده‌بویتایه‌ ئه‌و گه‌له‌ به‌دبه‌خته
سه‌مه‌كاره‌ت ده‌بینی له‌ماوه‌ی ئه‌و شه‌وو رۆژانه‌دا لال و پال كه‌وتبوون،

دەتگوت: بئێکە دارخورمای لارو لوێر کەوتوی گەندەلۆ بی ترخ فری دراون، کەسیان لی دەرنەچوو، ئایا هەست دەکەمی کەسیان لی دەرچوو بی؟ کەسیان ماوەتەو؟ نەخێر کەسیان نەماوە دوایراو بوون. وەکوو لەنایەتییکی تردا ناماژە بەم مانایە دەکاو دەفەرموی: ﴿فَأَصْبَحُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسَاكِنَهُمْ﴾ (الأحقاف/٢٥).

﴿وجاء فرعون ومن قبله والمؤتفكات بالخطأئة﴾ فیرعەونی ستەمکارو ملهوپرو ئەو گەل و نەتەو کافرو ولاتە ژێرو ژوورکراوانە تاوانیان ئەنجام دان و کردەوێ ناشرینیان کردن، بیرباوەری کوفرو شیرک ئامیزیان راگەیانندن.

﴿فَعَصُوا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَاخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً﴾ هەرگەل و نەتەوێه کیان لە پیغەمبەرەکیان یاخی بوون، پشتیان لە بانگەوازی پەيامەکەمی هەلکرد، گوێیان بە ئامۆژگاری بانگەوازی پیغەمبەرەکان نەدا، ئیتر خودا قارو غەزەبی خۆی لی گرتن و تییکی شکاندن بەکوشندەترین سزا لەناوی بردن .

﴿إِنَّا لَطَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ، لَنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيهَا أَذْنٌ وَاعِيَةٌ﴾ ئیمە: کە ئاو سەرکەشی کردو لەسنوور دەرچوو، تۆفان هەلسا لەسەر دەمی حەزەرەتی نوح دا، باوک و باپیرانی ئێوێمان لەکەشتیدا هەلگرت و ئێوێمان لە پشتیان دا بوون ، هەلمان گرتن و لەناو کەشتییەکی گەڕۆک دا بو ئێوێمان لە خنکان رزگاریان بکەین. هەر وەها بو ئێوێمان رزگارکردنی خودا پەرستان و خنکاندنێ کافرو ستەمکاران بکەینە پەندو ئامۆژگاری بو چینهکانی دوا خۆیان و ببیتە بەلگە لەسەر دەسلالتی رەهای خودا و کار دروستی و سەختی تۆلە لە ستەمکاران، هەر وەها بو ئێوێمان هەرکەس ژێرو تێگەشتووبی پەندی لی وەرگری و تەمی خواردو بی. بەکورتی ئیمە تۆفانمان هەلساندو خودا پەرستانمان لەناو گەمی دا

رزگار کردن و کافره‌کانمان خنکاندن و بۆ نۆیه‌شمان باسکرد، بۆ یاده‌وه‌ری و بیرلی‌کردنه‌وه‌و ته‌می‌خواردویی و په‌ند لی‌وه‌رگرتن.

بِری له‌روداوه سامناکه‌کانی روژی قیامه‌ت

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ

نَفْخَةً وَاحِدَةً ﴿١٣﴾ وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ﴿١٤﴾

فِيَوْمٍ مِّدْ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾ وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ

﴿١٦﴾ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَلَاثِينَ

﴿١٧﴾ يَوْمَئِذٍ تُعَرِّضُونَ لَا تُخَفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

له‌وه پیش په‌روه‌ردگار باسی سامناکی روداوه‌کانی قیامه‌تی کرد،
ئه‌جار به‌کورتی سی‌چیرۆکی گێڕانه‌وه بۆ ده‌ست نیشان کردنی سه‌ره‌نجامی
سه‌ره‌رق و سته‌م کاران، ئه‌جار ده‌ست ده‌کات به‌باس کردن و رانواندنی
روداوه‌کانی قیامه‌ت و ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةً وَاحِدَةً﴾
کاتی‌ک یه‌کجار فووده‌کرێ به‌شاخی صودا، واته: کاتی‌ک ئیسرافیل فووی
یه‌که‌مجاری به‌که‌ره‌نای صودا ده‌کا.

﴿وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً﴾ زه‌وی به‌کی‌وو که‌ژی‌ه‌وه
به‌قودره‌تی خودا له‌شوینی خۆیان هه‌ل‌ده‌که‌ندرتن و یه‌کجار پێ‌ک‌دا
ده‌درتین و ده‌بنه‌ ته‌پ و تۆزو هیچ مه‌عالیمی‌کی زه‌وی وه‌کوو خۆی
نامی‌نی و ده‌بی‌ته زه‌ویه‌کی‌تر، وه‌کوو له‌نایه‌تی‌کی‌تردا ده‌فه‌رموی:

﴿يَوْمَ تَبْدَلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ﴾ (إبراهيم/٤٨) . هیچ بەرزىو چالىو چۆليەكى نامىنى كاتىك ئەوە رووى دا .

﴿فِيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ ئەوكاتە قىامەت رادەبىو رووداوى گەورە دىتەدى . نەك روداوىك بەلكوو زۆر روداوى گەورە دىتەدى .

﴿وَانشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ﴾ ئاسمان شەق و پەق دەبى ئەو رۆژە ئاسمان بەو تۆكمەبىو پتەوبىيەى ، هیچ هيزو پىزىكى نامىنى وەكوو لۆكەى كراوەى لى دى !!

﴿وَالْمَلِكُ عَلَى أَرْجَائِهَا، وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ﴾ فريشتهكان لەم لاو ئەو لای ئاسمان دەوەستى چاوەرى فەرمانى پەرورەدگارن و ئامادەن بۆ تەنفيذکردنى .

ئەو رۆژە عەرشى پەرورەدگارت لەژور فريشتهكانەو هەشت هەلى دەگرن ، هەشت فريشته يان هەشت ريز ، يان هەشت چين ، يان هەشت لەو شتانەى خودا دەزانى ، ئىمە نازانين ئەو هەشتە كين و چن ؟ هەر وەكوو نازانين عەرش چيەو چۆنە ، چۆن هەلدەگىرو بۆچى هەلدەگىرى ! وچاكە ئىمە خۆمان لەچوونە ناو شىكردنەوەى ئەو شتە غەيبىيانە بياريزين و دەميان لى ئەكوتين ، خوداش زياد لەوەى بۆى گىپاوينەوەى پى زاناندوين داواى زياترمان لى ئاكا . عەرش گەورەترين دروستكراوى خودايەو هەر خوداش دەزانى چيەو چۆنە .

﴿يَوْمَئِذٍ تَعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾ لەو رۆژەدا ئىوەى ئادەمىزاد رادەنویندرين بۆ حىساب و لىكۆلینەوە ، هیچ شتىكتان لە خودا ناديار نى ، جەستەتان ديارەو ناو دل و دەرونتان ، كردهو وگوفتارتان ، ئاكام و سەرەنجامتان هەمووى لای خودا ئاشكرايەو هيجى لى گوم نى ، چونكە ئەو زانايە بەهەموو نهينى و ئاشكرايەك ، هیچ شتىك لە خودا ئاشاردريتەو ، فرت و فىلى لى ئاكرى ، پەردەو پەنهانى لە خودا

ناگیریتەوه. ئیتر پەرەردگار بەگوێرە ی کردەوه کانیان سزاو پاداشی بەندەکانی دەداتەوه، دادوەرانه حیساب و لیکۆلینەوه یان لەگەڵ دەکاو تۆزقالتیک ستم لەکەس ناکا. بیگومان ئەمە هەرپەشەیه کی تونده لە کافرەکان و ریسواکردنیانە، لەهەمان کات دا دلخۆشکردنی موسولمانانە بەوهی: کە هەندێ خێرو خەیراتیان کردو، خودا بۆی نویسون و ئەوان بەهەندیان وەرەگرتوو، لەو رۆژەدا بۆیان دەرەکەوی و پێی کەیفخۆش دەبن.

حال و وهزعی خوداپه‌رستان له‌دوای حیساب و لیکۆلینه‌وه

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ

كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ مَقْرُوءَاتُ كِتَابِي (١٩) إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْقٍ

حِسَابِي (٢٠) فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ (٢١) فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ (٢٢)

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ (٢٣) كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ

الْحَالِيَةِ (٢٤)

لەوهپیش پەرەردگار ئەوهی راگەیاندا: کە هەموو ئادەمیزاد رادەنویسنرتن بۆ حیساب و لیکۆلینەوه و هیچ شتیکیان لەخودا پەنامەکی نیە. ئەجار لیژەدا باسی حال و وهزعی خوداپه‌رستان ده‌کا دوای ئەوهی نامە ی عەمەلیان دەدریتێ بەدهستی راستیان وەری دەگرن دەفەرموێ: ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَقْرُؤُوا كِتَابِي﴾ جا ئەگەر کەسێک نامە ی عەمەلی بدريتە دەستی راستی ئەوه

له‌خۆشیان شاگه‌شکه ده‌بی‌و توشی هه‌ر که‌سی بی‌ی ده‌لی: ئه‌وه نامه‌ی
عه‌مه‌له‌و فهرموو بیخۆینه‌وه‌و بزانه‌ چی تیدایه‌، دل‌خۆش و ته‌رده‌ماخه
به‌وه‌ی که‌ رزگاری بووه‌و له‌پێری به‌هه‌شتیانه‌. ترسی له‌وه‌ پێشی نه‌ماوه‌،
له‌ترس و بیمی ده‌شتی مه‌حشر قوتاری بووه‌و رزگاری بووه‌!

﴿إني ظننت أني ملاق حسابه﴾ ئه‌من گومانم وابوو توشی
حساب و لی‌کۆلینه‌وه‌ ده‌بم و خودا له‌سه‌ر تاوانه‌کانم سزام ده‌دا، وه‌لی
خودا به‌ فه‌ضل و گه‌وره‌یی خۆی عه‌فوی کردم و لی‌م خۆش بوو.

یان مانای وایه‌: من له‌دونیادا ده‌مزانی و لی‌م روون بوو، که‌ له‌م رۆژه‌دا
حساب و لی‌کۆلینه‌وه‌م له‌گه‌ڵ ده‌کری‌و ئه‌م رۆژه‌ هه‌ردی‌و گومان
له‌هاتنی‌دا نیه‌ وه‌کوو له‌ ئایه‌تی‌کی‌تردا ده‌فهرمو‌ی: ﴿الذين يظنون أنهم
ملاقا ربهم﴾ (البقرة/٤٦).

(الضحاک) ده‌لی: هه‌موو وشه‌یه‌کی (ظن) له‌قورئان دا ئه‌گه‌ر
له‌موسولمانه‌وه‌ بوو به‌مانا یه‌قینه‌، ئه‌گه‌ر له‌کافره‌وه‌ بوو به‌مانا گومانه‌.
حه‌سه‌ن له‌ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌دا ده‌فهرمو‌ی: موسولمان له‌دونیا دا
گومانی به‌ خودای خۆی باش بووه‌و کرده‌وه‌ی باشی بو‌
قیامه‌ت ئه‌نجام داوه‌، کافر گومانی به‌ خودای خۆی خراپ بوو کرده‌وه‌ی
خراپی ئه‌نجام داوه‌.

ئه‌جار په‌روه‌ردگار سه‌ره‌نجامی موسولمانی کردار چاک روون ده‌کاته‌وه‌.
ده‌فهرمو‌ی: ﴿فهو في عيشة راضية في جنة عالية، قطوفها دانية﴾ ئه‌و
له‌ژيانیکی خۆش و خۆشگوزهرانی دایه‌، ژيانیکی وه‌ها گله‌یی لی‌نه‌کری‌،
له‌ناو باخ و باخاتیکی به‌رزو شکۆمه‌ند دا ده‌بن، به‌رزو پیرۆز له‌هه‌موو
رویه‌که‌وه‌ له‌رووی ماده‌یه‌وه‌ له‌رووی مه‌عنه‌ویشه‌وه‌.

کۆشکی خۆش و رازاوه‌، هه‌موو کاتی گوزهران تیان دا خۆش و
دل‌گیره‌، میوه‌ی دره‌خته‌کان شۆربۆته‌وه‌، که‌سی‌ک به‌پیۆه‌بی یان

به دانیشتنه وه بی دهستی ده گاته میوه کان. چۆنیک بیهوی ئاوا میوه که ی لی نزیک ده بیته وه. پیتان ده گوتری:

﴿کَلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا اسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾ ئه ی خودا په رستان و کردار چاکه کان، له ناو به هه شتی رازاوه و رهنگین دا خواردنی خوش و به تام بخۆن و ئاوو شله مه نییه کانی تری بخۆنه وه، نه وش ی گیانتان بی، هه موو کاتیکتان خوش و خوشگوزه رانییه، چونکه ئیوه له دونیادا کردار چاک بوون و بیرو باوه رتان په سهند بووه، ئیستا له پاداشتی نه وه دا به فیه ضل و رهحه تی خودا نه و به هه شته تان پیروژ بی و بو هه تا هه تایه تییدا بپینه وه.

هه لبه ته چوونه ناو به هه شت به فیه ضل و ئیحسانی په روه ردگاره، چونکه له حه دیشی سه حیح دا هاتوه: ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (اَعْمَلُوا وَ سَدِّدُوا وَقَارِبُوا، وَاعْلَمُوا أَنَّ أَحَدًا لَنْ يَدْخُلَهُ عَمَلُهُ الْجَنَّةَ، قَالُوا: وَلَا أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: وَلَا أَنَا إِلَّا أَنْ يَتَغَمَّدَنِي اللَّهُ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَفَضْلٍ).

حال و وه زعی کافرو به دبه خته کان له روژی قیامه ت دا

وَأَمَّا مَنْ أَوَّكِلَ كِتَابَهُ بِسْمَالِهِ فَيَقُولُ يَلَيِّنُنِي لَمْ أَوْتَ كِتَابِيَهٗ

﴿٢٥﴾ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهٗ ﴿٢٦﴾ يَلَيِّنُهَا كَأَنِّ الْقَاضِيَهٗ ﴿٢٧﴾ مَا أَغْنَىٰ

عَنِّي مَالِيَهٗ ﴿٢٨﴾ هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهٗ ﴿٢٩﴾ خَذُوهُ فَعْلُوهُ ﴿٣٠﴾ ثُمَّ الْجَحِيمَ

صَلُّوهُ ﴿٣١﴾ ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣٢﴾ إِنَّهُ

كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٣٤﴾

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ﴿٣٦﴾ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٧﴾

له‌وه‌پیش باسی حال و وه‌زعى خودا په‌رسته به‌خته‌وه‌ره‌کانی کرد، شوینی حه‌وانه‌وه‌و نازو نیعمه‌تی به‌هه‌شتی وه‌صف کردن، نه‌بجار له‌به‌رامبه‌ر نه‌وانه‌دا حال و وه‌زعى کافره به‌دبه‌خته‌کان له‌روژی قیامت ده‌ست نشان ده‌کا. ده‌فه‌رموی:

﴿وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ: يَالَيْتَنِي لَمْ أُوتِ كِتَابِيَةَ﴾
 نه‌و که‌سه‌ش: که‌نامه‌ی نه‌عمالی بدریته ده‌ستی چه‌پی، یان له‌دواوه‌را پی‌ی بدری، هاواری لی‌هه‌لده‌سی و غه‌م و په‌ژاره‌ی له‌نه‌ندازه به‌ده‌ر دای ده‌گرن، به‌هه‌ناسه سواری و دلته‌نگی یه‌وه ده‌لی: خۆزگه هه‌ر نامه‌ی عه‌مه‌لم پی‌نه‌درايه.

﴿وَلَمْ أَدْر مَا حَسَابِيهِ يَالَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ﴾ خۆزگه هه‌ر نه‌مزانیا به‌حیسام چۆنه‌و چیه، کاشکی نه‌و مردنه‌ی له‌دونیادا به‌سه‌رم هات کۆتایی ژیانم بوايه و ئیتر زیندو نه‌کرامایه‌ته‌وه، به‌دبه‌خت و چاره‌ره‌ش خۆی کاتیک ناوه‌پۆکی نامه‌ی نه‌عمالی خۆی ده‌بینی، ئاواته‌خوازی مردنه، چونکه ده‌زانئ به‌ره‌وکۆی کیشی ده‌که‌ن و سه‌ره‌نجامی چیه.

قه‌تاده ده‌فه‌رموی: ئاواته‌خوازی مردنه له‌کاتیک دا له‌دونیادا مردنی له‌هه‌موو شتیک به‌لاوه ناخۆشتر بوو. هیچ شتیک به‌نه‌ندازه‌ی مردن به‌لاوه قیزه‌ون و بی‌زراو نه‌بوو... نمونه‌ی نه‌م نایه‌ته نایه‌تیکی تره: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ: يَالَيْتَنِي كُنْتُ تَرَابًا﴾.

ئه‌جار خه‌م و خه‌فه‌تی ئه‌وه ده‌خوا که ئه‌و شتانه‌ی له‌دو‌نیا دا
هه‌ولتی بو‌ ده‌دان ، هه‌چی‌ان فریای نه‌که‌وتن ، ده‌لی :
﴿ ما أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِي ، هَلِكْ عَنِّي سُلْطَانِي ﴾ مال و سامانه‌که‌م : که
له‌دو‌نیادا زۆرم هه‌له‌په‌ بۆ‌کرد ، هه‌چ سودی پی‌نه‌گه‌یاندم ، به‌رگری هه‌چ سزاو
ناره‌حه‌تی‌ه‌کی لی نه‌کردم ، به‌لگه‌و شایه‌تم له‌ده‌س چوو ، پله‌و پایه‌و جاهوو
سو‌لتانم فه‌وتا ، سزایان لی‌دوور نه‌خسته‌وه ئای مالو‌یران و
خه‌ساره‌تمه‌ن خۆم !!

ئای له‌و ته‌نگانه‌یه‌ی : که له‌م کاته‌دا فه‌رمان له‌پاشاو فه‌رمانه‌وه‌ی
گشتی و (مالک یوم الدین) هه‌و ده‌رده‌چی ، بو‌ ئه‌و فریشتانه‌ی کاروباری
دۆزه‌خیان پی‌سپێ‌راوه ، فه‌رمانه‌که‌ به‌جۆ‌ری‌که‌ دل ده‌خاته
له‌رزه‌و مو‌چوپ‌که‌ به‌جه‌سته‌دا دینی و ده‌نگ ده‌تاسینی . ده‌فه‌رموی :
﴿ خذوه فغلوه ، ثم الجحيم صلوه ، ثم في سلسلة ذرعتها سبعون
ذراعاً فاسلکوه ﴾ ئه‌و تاوان‌باره‌ بگرن ، زنجیرو کو‌ت بجه‌نه ده‌ست و ملی و
توند شه‌ته‌کی بده‌ن ، ئه‌جار تو‌ری ده‌نه ناو دۆزه‌خه‌وه ، ئه‌جار
بیخه‌نه ناو زنجی‌ری‌که‌وه : که هه‌فتا گه‌ز درێ‌ژه ، ئه‌و زنجیره‌ی
تیوه به‌هالینن ، با هه‌چ جم و جو‌لی‌کی نه‌می‌تی و سزاو سو‌تانی
دۆزه‌خ بجه‌ژی .

ئیب‌نو ئه‌بی حاته‌م دی‌ژی : کاتی فریشته‌کان ئه‌م فه‌رمانه‌یان ئا‌راسته
ده‌کری ده‌سه‌بجی هه‌فتا هه‌زار فریشته‌په‌لاماری ده‌ده‌ن ، په‌لاماری ئه‌و
ئاده‌میزاده بی‌ده‌سه‌لاته ده‌ده‌ن ؛ هه‌ر فریشته له‌عاست خۆ‌یه‌وه په‌لاماری
ده‌داو زنجیری ده‌خاته مل !!

ئه‌جار په‌روه‌ردگار هۆی ئه‌و عه‌زاب‌دانه دیاری ده‌کاو ده‌فه‌رموی :
﴿ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ، وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴾ بی‌گومان
ئه‌م تاوان‌باره له‌دو‌نیادا کافرو بی‌پروا بوو ، پروای به‌ خودای گه‌وره‌و خاوه‌ن

دەسەلات نەبوو، خەلکی هەلنەدەنا بۆ یارمەتیدانی هەژارو بێ نەوایان ،
گوێی نەدەدا بەبرسیەتی ناتاجان و دڵی پێیان نەدەسوتاو ئاگری
برسیایەتی ئەوانی نەدەکوژاندهو. بەکورتی مافی خودای نەدەدا
بەندایەتی بۆ نەدەکرد، مافی بەندەکانی نەدەدا، بەمجۆرە چاکەیان لەگەڵ
بکاو یارمەتییان بدا!

﴿فليس له اليوم ههنا هم﴾ ئەمڕۆ: کە روژی قیامەتە کەس
نیه فریای بکەوێ، دوستیکی نیه شەفاعەتی بۆ بکا، یان لەعەزاب
رزگاری بکا.

﴿ولا طعام إلا من غسلين، لا يأكله إلا الخاطئون﴾ لەناو
دۆزەخ دا هیچ خواردەمەنیەکی نیه جگە لەو کێم و زوخواوەی
لە جەستەیی دۆزەخیەکانەو دەچۆرێ: کە ئەو خۆراکە ناخوا
جگە لە تاوانباران ، قەتادە دەلێ: (غسلین) خراپترین خۆراکی
دۆزەخیانە..

لە نایەتیکی تردا دەفەرموێ: ﴿ليس لهم طعام إلا من ضريع﴾
(الغاشية/٦) (ضريع) روھکیکی چقلاویە، تابلێی تامیی تالە .
لەسورەتی (صافات) و سورەتی (واقعة) دا دەفەرموێ: خۆراکی
دۆزەخیەکان زەقومە. جا ئەگەر ئەم سێ خۆراکە (غسلین، ضريع،
زەقوم) یەك خۆراک بن ئەووە ناشکرایەو هیچ جینگای قسە نیه.
خۆ ئەگەر ئەم خۆراکانە جیا جیا بن، ئەو کاتە دەگوترێ:
عەزابی خودا چەند جوړیکەو شیوازی هەیهو تاوانبارانیش
هەمە جوړن برێکیان (غسلین) خۆرو هەندیکیان (زەقوم) خۆرو
تاقمێکیشیان (ضريع) خۆرن !! خودایە بمانپاریزیو نەمانخەیتە
پێری ئەوانەو..

به‌گه‌وره‌گرتن و گرنگی دان به‌قورئان و سه‌ماندنی:
که به‌نیگا بو پیغه‌مبهر ﷺ هاتوو

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٨﴾ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾
وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ ﴿٤٢﴾ نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ
نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا
مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِنَّهُ لَلَّذِكْرُ
لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

. له‌وه پیش رابوونی قیامه‌ت و وه‌زع و حالێ کافره‌کانی له‌و روژه‌دا
روون کرده‌وه، شه‌جار کو‌تایی به‌سوره‌ته‌که دینی به‌دو‌بات کردنه‌وه و
سه‌ماندنی شه‌وه: که قورئان که‌لامی خودایه‌و به‌نیگا‌و س‌روش نی‌رراوه بو
پیغه‌مبهر ﷺ ده‌فه‌رموی:

﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ، إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾
واته: سو‌ئند ناخۆم، شه‌ته‌که ه‌ئنده ناش‌کرایه پی‌ویست به‌سو‌ئند نا‌کا،
شه‌مه شه‌گه‌ر پی‌تی (لا) زی‌ده نه‌بی. شه‌گه‌ر به‌زی‌ده‌ی داب‌نی‌ن شه‌و کاته
مانا‌که‌ی به‌م جو‌ره ده‌بی: سو‌ئند ده‌خۆم بو ئی‌وه به‌و مه‌خلوقات‌ه‌ی

دەییسن لە بوونەوێردا: کە نیشانەی پاکێ و بەرزێ بێ کەم و کورمە لەزات و صیفاتم دا، هەروەها سۆتێد دەخۆم بەو شتانەی لەئێوە نادیارن و غەیبین، ئەم قورئانە شک و گومانێ تێدا نیە کەلامی خودایەو بەسروش نازلی کردووە بۆ بەندەو فروستادەو خۆی: کە موخەممەدەو خودا هەلی بژاردووە بۆ گەیانندی پەيامی خۆی بەبەندەکانی، خۆتێندنەووە گەیانندی بەئێوە لەلایەن پێغەمبەرێکی رێزدارو دەست پاکەوێهە، چۆنی بۆ نازلکراوە ئاوا بەبێ گۆرانکاری کردن تێیدا، بەئێوەی گەیاندووە!

زۆربەي زۆری موفەسسیرین و زانایانی تری ئیسلام پێیان وایه: مەبەست بە (رسول) لەم نایەتەدا حەزەرەتی موخەممەد ﷺ نەك جویرائیلە، چونکە دوا بەدوای ئەو دەفەرموی:

﴿وما هو بقول شاعر قليلاً ما تؤمنون﴾ ئەو قورئانە قسەي شاعیر نیە ئێوە بەهەلە چون: کە دەلێن: ئەم قورئانە شیعرەو موخەممەد ﷺ شاعیرە، بە هیچ جورێك قورئان لەشیعر ناچێ، شیعر وەزن و قافیەي هەیه، نایەتەکانی قورئان وەها نین. شیعر هەلقولای (إنفعالات) و عاتیفەو خەیاڵەو کەم وادەبێ لەسەر یەك تیپروانین و دیدو بۆچون دەربارەي ژیان ثابیت بێ، بەلام قورئان بەرنامەیهکی یەکانگیری تەواو بۆ ژیان دادەپێژیو یەك تیپروانینی بەردەوام و نەگۆری هەیه بەرامبەر بوونەوێرو ئەوەش دوایات دەکاتەو: کە سەرچاوەي ئەم قورئانە پەرەردگارە الخ

وەلی وێرای ئەو راستییهی قورئان و بانگەوازی پێغەمبەر ﷺ ئێوە کەم ئیمان دێنن، کەمتر بپوا دەکەن، ئەو بپوا کەمەي هەتانه، هیچ سودی لی وەرناگرن...

چونکە عەرەبەکان هەموویان ئیمانیان بەبێ لە پەيامی ئیسلام هەبوو، هەندێ لەو شتانەی پێغەمبەر ﷺ فەرمانی پێ دەکرد، ئەوان

ته‌نفیذیان ده‌کرد . بۆ نمونه وه‌کوو خیرکردن و صیله‌ی ره‌حم و داوین پاک‌ی و ئهم جوړه شتانه ..

﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَا تَذْكُرُونَ﴾ قورئان قسه‌ی کاهین و کۆله‌وه نایه‌کانیش نیه، چونکه قورئان دژایه‌تی شه‌یاتینی‌یه‌کان ده‌کا، ناگونجی به‌ئیلهام و یارمه‌تیدانی ئه‌وان قورئان دانرابی، وه‌لی ئیوه‌که‌م بیرده‌که‌نه‌وه له‌شت وردنابنه‌وه بۆیه سهرتان لی‌شیواوه ناتوانن ریبازی حه‌ق و راست بدۆزنه‌وه!

﴿تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ قورئان قسه‌ی شاعیرو کاهین نیه به‌لکوو له‌لایهن خودای ئاده‌میزادو جندۆکه‌وه نازل کراوه، خودا به‌جویرائیلی ئه‌مین ^{أَبُو} پیغه‌مبه‌ری ناردوه، تا به‌خه‌لکی رابگه‌یه‌نی و بانگه‌وازیان بکا بۆ پابه‌ندبوون به‌ناوه‌پۆکی و ره‌نگدانه‌وه‌ی قورئان له‌ره‌وش و ره‌فتارو ئاکاریان دا، بۆ ئه‌وه‌ی له‌سوڤنگه‌ی ئهم قورئانه‌وه به‌خته‌وه‌ریی دونیاو قیامه‌تیان بۆ ده‌سته‌به‌ر بیی.

ئه‌مجار جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کاته‌وه: که موحه‌مه‌د ﷺ ناتوانی بۆ خوی قورئان دابنی و ده‌فرموی: ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ ئه‌گه‌ر له‌فه‌رزی مه‌حال دا موحه‌مه‌د ﷺ یان جویرائیل، بۆ خویان قسه‌یه‌ک هه‌لبه‌ستن و پال خودای بده‌ن، به‌توندوتیژی ده‌یانگرین و خیرا سزایان ده‌ده‌ین و تۆله‌یان لی‌ده‌ستین، له‌ناویان ده‌به‌ین.

﴿ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ﴾ ره‌گی (وتین) مان ده‌بپی، ئه‌و ره‌گه‌ی دل و سه‌ر پیکه‌وه ده‌به‌ستیه‌وه ده‌مان قرتاندو به‌کسه‌ر گیانی له‌ده‌ست ده‌دا.

﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾ که‌س نه‌ده‌بوو له‌ئیه‌وه بتوانی بیته‌ له‌مپه‌رو ده‌ستی ئیمه‌ بگری و نه‌هیللی ئه‌و کاره‌یان به‌سه‌ر بینین. ده‌ی که‌وابی چۆن موحه‌مه‌د یان جویره‌ئیل جه‌ساره‌تی ئه‌وه ده‌که‌ن درۆ له‌سه‌ر خودا هه‌لبه‌ستن؟!

﴿وَإِنَّهُ لَتَذْكُرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ﴾ قورئان په‌ندو ئامۆژگارییه بۆ ته‌قواکاران ،
ئه‌وانه‌ی ترسی خودایان له‌ دل‌ دایه‌و هه‌رگیز سه‌ره‌پێچی
فه‌رمانه‌کانی ناکه‌ن، ملکه‌چ و پا‌به‌ندن به‌فه‌رمان و جله‌وگیرییه‌کانی.
چونکه‌ ته‌قواکاران دل‌یان ناماده‌باشی وه‌رگرتنی هیدایه‌ت و حه‌ق و
راستییه .

﴿وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ﴾ ئی‌مه ده‌زانین هه‌ندی‌کتان به‌ئه‌نقه‌ست و
مله‌ورپی قورئان به‌درۆده‌خه‌نه‌وه، ئی‌مه رۆژی قیامه‌ت سزاتان ده‌ده‌ینه‌وه،
برێکیشتان بروای پی‌ده‌که‌ن و شوێن پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌وتوون، دل‌یان له‌وه‌ی
که‌ هیدایه‌تتان ده‌دا بۆ رێبازی حه‌ق و راستی.

﴿وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ بێگومان قورئان ده‌بیته‌ داخ و
که‌سه‌ر له‌سه‌ر دل‌ی کافره‌کان، کاتی‌ک ده‌بینن موسولمانان پاداشتی
باش وه‌رده‌گرن.

﴿وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ﴾ بێگومان قورئان حه‌ق و راست و یه‌قینه‌، شک و
گومان‌ی‌تیدا نیه له‌ خوداوه‌ هاتوو، قسه‌و ئاخاوتنی خودی پێغه‌مبه‌ر نیه،
که‌وابی: ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ ئه‌و خودایه‌ی ئه‌م قورئانه‌ گه‌وره‌و
پیرۆزه‌ی نازل‌کردوو له‌هه‌موو عه‌یب و له‌که‌وه‌ که‌م و کورپییه‌ک
به‌دووری بگه‌ره.

ته‌سبیحاتی ئه‌و خودا گه‌وره‌و خواوه‌ن ده‌سه‌لاته‌ ره‌هایه‌ بکه‌،
بلی: (سبحان الله) ، شوکر و سوپاسی بکه‌ له‌سه‌ر ئه‌و نیگایه‌ی
بۆی ناردویی و هه‌لی بژاردوی بۆ فروستاده‌یی ، هه‌میشه‌ به‌ پاک و
ته‌میز ناوی خودای خۆت بی‌نه ، ناوی‌کی بۆ به‌کاربی‌نه : که‌
شیایوی خودایی، به‌و ناوانه‌ ناوی بی‌نه‌و هاواری لی‌بکه‌: که‌ بۆ خۆی
دایان و بۆ خۆی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی (المعارج)

ئەم سورەتە مەکیه‌و چل و چوار نایه‌تە، لەدوای سورەتی (الحاقة) نازل بوو. ناوئراوە سورەتی (المعارج) چونکە لەسەرەتاکەیدا نایه‌تی ﴿تَعْرِجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾ هەیە، واتە: فریشتەکان و جویرائیل: کە بەرپرسانی نیگا و سروش هیئانە بۆ پیغەمبەرەکان. بەرز دەبنەو بۆ لای پەروردگار.

ئەم سورەتەش وەک سورەتە مەکیه‌کانی تر باسی بنەماکانی عەقیدە و بیروباوەڕ دەکا. بەتایبەتی گەرمی دەدا بەبەسی زیندوو بوونەو وەو حساب و لیکۆلینەو و ساری مەحشەر و دیمەنە سامناکەکانی دۆزەخ. ئەمجار باسی سروشتی ئادەمیزاد دەکا: کە لەسەر هیچ بارێک خۆراگرو پشوو درێژ نیە، بەناز و نەعمەت لەخۆبایی دەبێ و یارمەتی هەژاران نادا، کاتیکیش تووشی تەنگ و چەلەمە دەبێ جەزەع و فەزەع دەکا.

هەره‌شه‌ له‌ موشریکه‌کان به‌عه‌زابی قیامەت و جەخت کردنەو و
له‌سەر هاتنی عەزابەکە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُمْ دَافِعٌ ﴿٢﴾ مِّنْ
أَلَلِهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾ تَعْرِجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي
يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴿٤﴾ فَأَصْبَحَ صَبْرًا جَمِيلًا ﴿٥﴾

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾ وَنَرَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَلِّ
 ﴿٨﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿٩﴾ وَلَا يَسْتَلُ حِمِيمٌ حِمِيمًا ﴿١٠﴾
 يَبْصُرُونَهُمْ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِذٍ بَنِيهِ ﴿١١﴾
 وَصَنِجَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٢﴾ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّهِ ﴿١٣﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْنَى ﴿١٥﴾ نَزَاعَةٌ لِلشَّوَى ﴿١٦﴾ تَدْعُوا
 مَنْ أَذْبَرُوتُوا ﴿١٧﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴿١٨﴾

دهرباره‌ی سه‌به‌ب نزولی نایه‌تی (۱-۲) نه‌سائی و ئیبنوحاتهم
 له‌ئیبنوعه‌بباسه‌وه ریوایه‌تی کردوه ده‌فه‌رموی: نایه‌تی ﴿سأل سائل﴾
 ده‌رحق (النضری) کوری (الحارث) نازل بووه، نه‌وه‌بوو نه‌و پیاه (خراپه
 گیل که‌زابه) وتی: ﴿اللهم إن كان هذا هو الحق من عندك فأمطر علينا
 حجارة من السماء﴾.

ئیبنوحاتهم له‌(السدی)یه‌وه دهرباره‌ی نایه‌تی ﴿سأل سائل﴾ ده‌لی
 له‌مه‌ککه نازل بووه، دهرباره‌ی (النضری) کوری (الحارث) ه که وتی:
 ﴿اللهم إن كان هذا هو الحق فأمطر علينا حجارة من السماء ... الآية﴾
 هاتۆته خوار بی‌گومان حه‌قیقه‌تی قیامه‌ت و چۆنیه‌تی زیندوبونه‌وه لای
 موشریکه‌کانی مه‌ککه شتیکی نه‌سه‌لمینراو بوو، به‌هیچ شی‌وه‌یه‌ک بر‌ویان
 به‌رابوونی قیامه‌ت و زیندوبونه‌وه نه‌بوو، به‌وپه‌ری سه‌رسامیییه‌وه
 به‌ره‌نگاری ه‌وال و بانگه‌وازی بۆ خۆ ئاماده‌کردن بۆ نه‌و رۆژه ده‌بوونه‌وه.
 بۆیه ته‌حه‌ددایان له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کردو به‌ته‌حه‌دداوه، به‌لاقرتی‌وه
 نه‌ضری کوری حاریث ده‌یوت: موحه‌مه‌د به‌سزا ده‌مانترسینی، ده‌بی نه‌و

سزایه چی بۆ بۆ کۆ بۆ کۆ بۆ؟ نهی خودایه ته‌گهر راسته نه‌م
قورئانه لای تۆوه هاتووه ده‌ی له‌ئاسمانه‌وه به‌رده‌بارانمان بکه‌و سزایه‌کی
سه‌ختمان بده!

ئیتێ پهره‌ردگار ته‌م نایه‌ته‌ی نازل‌کردو فهرمووی: ﴿سأل سائل بعذاب
واقع، للکافرین لیس له‌ دافع﴾ داواکه‌ریک داوای سزایه‌کی هاتووی
کرد، نه‌و سزایه دی‌و گومانی تیدا نیه، یه‌خه‌ی کافره‌کان ده‌گری‌و جگه له
خودا که‌س نیه بتوانی بی‌گێڕیتته‌وه، پرسیاره‌که بۆ لا‌ق‌رتیو گالته پێ‌کردنه،
پرسیارکه‌ره‌که نه‌ضری کۆری حاریشی که‌لده‌یه بیان ته‌بوجه‌هله. نه‌وه‌بوو
به‌ته‌حه‌دداوه وتیان: ﴿اللهم إن کان هذا هو الحق من عندک فأمطر علینا
حجارة من السماء او ائتنا بعذاب الیم﴾ (الأنفال/۳۲) ده‌ی باد‌لتیابن نه‌و
عه‌زابه‌ی کافره‌کان داوای ده‌که‌ن و له‌هاتنی به‌په‌له‌ن، هه‌ردی‌و گومان
له‌هاتنی دا نیه.

﴿من الله ذي المعارج﴾ ته‌و عه‌زابه‌یان بۆ دی له‌لایه‌ن خودای خاوه‌ن
هه‌موو ئاسته به‌رزه‌کان و پله‌و پایه‌کان.

ئیی‌نوعه‌ بیاس ده‌فه‌رموی: ﴿ذی المعارج﴾ واته: خاوه‌نی هه‌موو
ئاسمانه‌کان، بۆیه‌ش ناوی ئاسمانه‌کان به‌ ﴿معارج﴾ ناو ده‌با، چونکه
فریشته‌کان پێیان دا سه‌رده‌که‌ون. قه‌تاده ده‌لی: ﴿ذی المعارج﴾ واته:
خاوه‌نی نیعمه‌ت و چاکه، چونکه نیعمه‌ته‌کانی خودا پله‌پله‌ن، بۆ هه‌ندی
که‌س زۆرو بۆ هه‌ندیکیان مام ناوه‌ندیو بۆ هه‌ندیکیان که‌م.

﴿تخرج الملائكة و الروح الیه فی یوم کان مقداره خمسين ألف سنة﴾
فریشته‌کان و جویرائیل (روح‌ال‌امین) بۆ لای خودا به‌رز ده‌بنه‌وه له‌ رۆژیک
دا که به‌په‌نجایه‌زار سال مه‌زه‌نده ده‌کری. واته: ته‌گهر ئاده‌میزاد
بیانه‌وی نه‌و ریگایه‌ به‌رین په‌نجایه‌زار سالی ده‌وی، وه‌لی
فریشته‌کان له‌ماوه‌یه‌کی زۆرکه‌م دا ته‌ی نه‌و مه‌سافه ده‌که‌ن،

هەلبەتە مەبەست لە (پەنجە هەزار) سنووردارکردنی ماوە کە نیە ، بە لک و مەبەست ماوەی زۆرە .

ئێبنو عەبباس دەفەرموی: مەبەست بەو رۆژە رۆژی قیامەتە ، واتە: حیساب و لیکۆڵینەوێ ئادەمیزاد لە سارای مەحشەردا پەنجە هەزار سالی دەوی ئەجار دۆزەخێەکان تۆردەدرێنە ناو ئاگرەو . پەییوەندی پرسسیار لەهاتنی عەزاب و بەرز بوونەوێ فریشتەکان بو بەراوردکردنە لەنیوان ماوەی رۆژ لەدیدو بۆچونی ئادەمیزاد و ماوەی رۆژ لای خودا . ئەوان پێیان وایە دنیا دورو درێژە وەلی لای خودا کورت و کەمخایەنە ..

لە سورەتی (السجدة) لەنایەتی پێنجەم دا دەفەرموی: ﴿يَذِكرُ الْأَمْرُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعْدُونَ﴾ (السجدة/۵) لە سورەتی (الحج) یش دا دەفەرموی: ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يَخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعْدُونَ﴾ (الحج/۴۷).

هەندێ لە موفەسسیرین بۆ بەراورد کردن و جەمە لەنیوان نایەتەکان دا، دەلێن: قیامەت شوێن شوێن و مەوقیف مەوقیفە، پەنجە مەوقیفی هەیه، هەر مەوقیفی هەزار سالی ..

هەندێ لە موفەسسیرین دووانایان بۆ نایەتەکان کردووە :

۱- رۆژی قیامەت (مەوقیف) و رۆژی وای تێدایە هەزار سال درێژە رۆژی وای هەیه پەنجە هەزار سالی . واتە : پەروردگار کاروباری بوونەوێ هەلبەستوێ هەر لەو کاتەوێ کە ئاسمانەکان و زەوی بەدیهێناون تا رابوونی قیامەت. پاشان هەموو کاروباریک بۆ لای خۆی دەگەڕێتەوێ لەروژیک دا کە رۆژی قیامەتەو درێژ خایەنەو ئەندازە هەزار سالی .

۲- پهروهردگار قهزاو قهدهری دهبراره ی دانیشتوانی سهر زهوی به
فریشته کانی دا دهنیریتته خوار، پاشان فریشته کان یان ههوالی روداوه کانی
سهرزهوی له گهل فریشته کان دا بهرز دهنهوه لهروژتیک لهروژه کانی
دونیا دا، ئه و فریشتانه له و روژه دا مهسافه ی ههزار سال بهحیسابی
رویشتنی ئاده میزادیان بریوه .

ماموستا (عبد الکرم الخطیب) دوا ی هینانی چهند راقه و تهفسیریک
بو ئهم نایه تانه، دهفرموی: ئه وه ی دل وهری دهگریو بهلامه وه
تهفسیریکی ویچوه : بو ئه و دوو روژه ی قورئان باسیان دهکا؛ یهکیان
ههزار سال و ئهویتریان په نجا ههزار سال: ئه وه یه: ئه و دوو روژه مهزنده ی
دوجور لهدهوره و ههلسوران قهباره ئاسمانیه کان دیاری دهکن، ئه و
روژه ی : که ئه ندازه که ی ههزار ساله لهسال و روژه کانی سهر زهوی، ئه وه
روژی ئه ستیره که له ئه ستیره ئاسمانیه کان که به ههزار سالی سهر زهوی
ئه و یهک جار ههلسوران و خول تهواو دهکا . ئه و روژه یه که بهپه نجا
ههزار سال مهزنده دهکری روژی ئه ستیره کی تره: که بهپه نجا ههزار
سالی سهر زهوی، ئه و یهک خول تهواو دهکا...

بیگومان درێژ خایه نی روژی قیامت به نیسبته کافره کانه وه یه،
ئه گینا به نیسبته موسولمانانه وه کورت خایه نه، ئاماژه به و فرموده ی:
که ئیمام ئه حمده و ئینو جهریر له ئه بو سه عیدی خودرییه وه ریوایه تیان
کردوه دهلی: پرسیار له پیغه مبه ر ﷺ کرا، وتیان: ئه ی پیغه مبه ری
خودا روژی قیامت چهند درێژه؟ پیغه مبه ر ﷺ فرموی: (والذي نفسي
بيده انه ليخفف عن المؤمن حتى يكون اخف عليه من صلاة مكتوبة
يصلها في الدنيا) ئه رک و ماوه ی روژی قیامت له سهر موسولمان سوک
دهکری ههتا وای لی دی که متر له ئه نجام دانی نوژیکی فهرز دهبی...

﴿ فاصبر صبراً جميلاً ﴾ ئه ی موحه مده! تو به پرسیار کردنی شیوه
قه شمیری و ملهورانه یان ته نگه تاو مده به . به پروا نه کردن و پشت
هه لکردن له په یامه که ت دلگیر مده به . له به رامبه ر به درۆ خستنه وه یان
بۆت، پشوو درۆ به . گوی مده ره په له کردنیان له هاتنی عه زاب بۆیان،
ته حه ددا کردنیان له تو: که به لایانه وه دووره شتی وا رو بدا . صه بری
جوانت هه بی، صه بر بگره ، له غه یری خودا هاوار مه که ره که س،
پشت هه ر به نه و ببه سته .

﴿ اِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيداً، وَنَرَاهُ قَرِيباً ﴾ ئه وان هاتنی قیامه تیان به لاوه
دووره، رابوونی قیامه تیان پی مه حاله، هه روه ها ماوه درۆی قیامه ت
به نه ندازه ی په نجا هه زار سال به مه حال ده زانن . ئیمه ده زانن: که
قیامه ت دی و نزیکیشه هاتنی، چونکه هه رشتی که هاتنی مسۆگه ربی
نزیکه هاتنی...

ئه مجار په روه ردگار بری دیارده ی ئه و رۆژه به یان ده کاو ده فه رموی:
﴿ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ، وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ، وَلَا يَسْأَلُ حِمِيمٌ
حَمِيماً ﴾ رۆژی قیامه ت رۆژیکه ناسمان وه کوو خلتیه زه یتی لی دی و ده بیته
ماده ده یه کی روون و ره وان و هه یچ ره قایی و پته وه یه کی تیدا نامیتنی.
کیوه کان وه کوو خوری شیکراوه یان لی دی، هه یچ خزمی له خزم و که سی
ناپرسی، خزم خزمی خوشه ویستی خوی ده بیننی. به لام له به ر وه زعی
سامناک و وه زعی ناخوشی خوی نای پرۆی پرسیری لی بکا.

﴿ يَبْصُرُونَهُمْ ﴾ هه موو خزمی خزمی خوی ده بیننی و ده ی ناسیتته وه،
که س که سی لی گوم نابی، به کتر ده بینن به بی ئه وه ی گفت و گو له گه ل
به کتری بکه ن .

﴿ يَوْمَ الْمُجْرِمِ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمئِذٍ بَنِيهِ، وَصَاحِبَتِهِ
وَآخِيهِ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤْوِيهِ، وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً ثُمَّ يَنْجِيهِ ﴾

کافرو تاوانبار پێیان خۆشه لهو رۆژه‌دا کۆرو خێزان و براو هۆزو خزم و کهس و کاری هه‌رچی و له‌زه‌وی‌دا هه‌یه، به‌گیاندارو بی‌گیانه‌وه بیکاته فیدی‌ه و قوربانی بۆ خۆی، به‌مه‌رجی له‌و سزایه‌ی و له‌ پێشیه‌وه رزگاری بی، به‌لام بی‌سوده‌و هه‌یچ فیدی‌ه و قوربانیه‌ک نیه‌و هه‌یچ شتێک فریای ناکه‌وی..

نمونه‌ی ئەم نایه‌ته نایه‌تیکی تره : که ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ! اتَّقُوا رَبَّكُم وَ اخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ، وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَانٌ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ (لقمان/۳۳) یان ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ﴾ (المؤمنون/۱۰۱) یان ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ يَفِرُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ، وَأُمِّهِ وَ أَبِيهِ، وَ صَاحِبَتِهِ وَ بَنِيهِ، لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يَغْنِيهِ﴾ (عبس/۳۴-۳۷).

﴿كَلَّا إِنَّهَا لَلظَى، نَزَّاعَةً لِّلشَّوَى، تَدْعُوا مِنْ أَدْبَرٍ وَتَوَلَّى، وَجَّعَ فَأَوْعَى﴾ نانا، شتی وانیه، فیدی‌ه و قوربانی له‌تاوانباران قبول ناکری، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر هه‌موو مالی دۆنیاو خۆشه‌ویسترین و به‌نرخ‌ترین شت پێشکه‌ش بکا، بی‌سوده، ئەوه دۆزه‌خه‌و به‌راستی! رۆژی قیامه‌ته‌و کاتی سزاو تۆله‌یه، ئەوه ناگه‌رو بلیسه‌ی دۆزه‌خه‌ . زۆر گه‌رم و له‌را‌ده‌به‌ده‌ر سوتینه‌ره، هه‌ینده‌ گه‌رم و به‌تینه‌ پێستی جه‌سته‌ی داده‌پرنی، ئێسقانی ده‌رده‌خا و پاشان وه‌کوو خۆی لی‌دێته‌وه‌و سه‌ر له‌نوی داده‌پلوخه‌ته‌وه‌.

هه‌ر که‌سی له‌ دۆنیا‌دا پشتی له‌ ئیمان هه‌ل‌کرد‌بی‌و روی له‌ حه‌ق وه‌رگه‌ی‌پای مالی کۆ‌کرد‌بیته‌وه‌و به‌شی هه‌ژارانی لی‌ نه‌دابی . دۆزه‌خ تامة‌زرویه‌تی و بانگی لی‌ ده‌کا و بۆ لای خۆی کێش ده‌کا.

ئەو رەوشانە‌ی چارە‌سە‌ری سروشتی ئادە‌میزاد دە‌کە‌ن

إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا
 ١٩ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۖ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۚ إِلَّا
 الْمُصَلِّينَ ۚ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۚ وَالَّذِينَ فِي
 أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۚ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۚ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
 بِيَوْمِ الدِّينِ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۚ إِنَّ عَذَابَ
 رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۚ إِلَّا عَلَى
 أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۚ فَمَنْ ابْغَىٰ وَرَاءَ
 ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ
 ۚ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ۚ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يَحَافِظُونَ
 ۚ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ۚ

لەوە پێش دیمەنە سامناکەکانی قیامەتی رانواند ، ئە‌مجار سروشتی
 ئادە‌میزاد و خۆ‌پانە‌گرو بی‌جیکلدانە‌یی و بو‌غ‌راییی و رژدی و چا‌و‌چنۆ‌کی
 ئادە‌میزاد بە‌یان دە‌کا.

پاشان موسو‌لمانان چە‌رت دە‌کا و (دە) صیفاتی جوان و پە‌سە‌ندیان
 رادە‌نۆتیی و دە‌فرموی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا، إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ

جزوعا، و إذا مسّه الخیر منوعا ﴿بیگومان ئاده‌میزاد له‌سەر به‌ته‌ماعی و بی‌چیکلدانه‌یی و نا ئارامی سروشتی دارپژراوه، نه‌خۆ بۆ ساردی راده‌گری نه‌خۆ بۆ گهرما راده‌گری، له‌سەر به‌لاو ناخۆشی سه‌بری نیه، له‌سەر نازو نیعمه‌ت سوپاسگوزار نیه. هه‌ر کاتی توشی هه‌ژاری و نه‌خۆشی و زه‌ره‌رو زیانی بی، ده‌ست ده‌کا به‌هات و هاوارو جه‌زه‌ع و فه‌زه‌ع، کاتی‌کیش خێرو خۆشی و له‌شساعی و سامان و پله‌و پایه‌ی ده‌ستکه‌وت رژدو بی‌خێرو نامهرده. یارمه‌تی هه‌ژاران ناداو پیاوه‌تی له‌ده‌ست هه‌ل‌نایه.

ئه‌جار خودا که‌سانێک چه‌رت ده‌کا: که (ده) ره‌وشتیان تێدان و ده‌فه‌رموی: هه‌موو ئاده‌میزادێک ئه‌و ره‌وشته‌ ناشیرین و ناپه‌سه‌نده‌یان تێدان ﴿إِلَّا الْمُصْلِينَ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ﴾ جگه‌ له‌و موسوڵمانه‌ نوێژه‌که‌رانه‌ی هیدایه‌ت دراوڤ بۆ رێبازی حه‌ق و نوێژه‌کانیان به‌ئه‌نجام ده‌گه‌یه‌ن، پارێزگاری کاته‌کانیان ده‌که‌ن و له‌کاتی خۆیان دا نوێژه‌کانیان به‌جی دێن. هه‌یچ شتێک له‌نوێژه‌کانیان غافلیان نا‌کاو به‌رێکی پێکی فه‌رزو سوننه‌ته‌کانیان ئه‌نجام ده‌ده‌ن، په‌یوه‌ندیان به‌ خوداوه‌ توندوتۆڵه‌و خوشوع و سوکونیان هه‌یه، ئه‌وانه‌ له‌و پێره‌ سه‌رزه‌نشتره‌وانه‌ نین، به‌هۆی ئیمان و ئایینی حه‌قیانه‌وه‌ به‌خته‌وه‌ری دونیاو قیامه‌تن.

﴿وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ لِلنَّاسِ وَالْغُرُومِ﴾ ئه‌وانه‌ی له‌ مال و سامانیان دا به‌شی دیاریکراو ده‌ده‌ن به‌ ئاتاجان و زه‌کاتی مال و سامانی خۆیان ده‌رده‌که‌ن، چاو وردده‌که‌نه‌وه‌ کۆ هه‌ژاره‌و پێویستی به‌یارمه‌تی هه‌یه‌ به‌شی خۆیان ده‌ده‌نی، خێرو خێرات و نه‌زرو سه‌ده‌قه‌ی به‌رده‌وام و به‌هاناچونی هه‌ژاران و دالده‌دانی ئاتاجان ئه‌نجام ده‌ده‌ن.

﴿وَالَّذِينَ يَصَّدَّقُونَ يَوْمَ الدِّينِ﴾ ئه‌وانه‌ی بره‌وان به‌رابه‌ونی رۆژی قیامه‌ت هه‌یه‌و ترسی حیساب و لێکۆڵینه‌وه‌ی ده‌شتی مه‌حشه‌ریان

له دلدایه. عیبادەت و خوداپەرستی دە کەن بە تەمای پاداشتن و ترسی عەزابیان هەیە.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ، إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ﴾ ئەوانە ی لە عەزابی خودا ترس و بیمیان هەیە ، بەهۆی ئەو ترسەووە کە مەترخەمی لە ئەنجامدانی (واجبات) دا ناکەن و تاوان ئەنجام نەدەن، بێگومان عەزابی خودا مسۆگەرەو پێویستە کەس لی ئی ئەمین نەبێ. دەشی هەموو کەس لی ئی بترسی.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ، إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ، فَمَنْ ابْتَغَى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ ئەوانە ی شەرمگای خۆیان لە حەرام دەپاریژن و توخنی شتیکی ناخەن خودا لی ئی حەرام کردبێ. تەنهاو تەنها لە گەل خێزانی خۆی دا یان ئەمەتەو جارییە ی خۆی دا سەر جیتی ئەنجام دەدا. بە کارهێنانی شەرمگای خۆی لە گەل حەلالی خۆی دا جینگای رەخنەو سەر زەنشە نیه. بە لکۆو پێویست و شەرمگای سەر شانیه تی داخوازییه جینسییه کانی خۆی و حەلالی خۆی دا بێن بکا. وە لی ئە گەر کە سیک بیهوی لە پێگای نامە شەرەو داخوازییه جینسییه کانی دا بێن بکا، ئەو سەنوو بەزێن و تە جاوز کارە ، لە پێگای راست لای داو و سەر پێچی فەرمانی خودای کردووە ، زیان بە خۆی و گەل و نەتەووە کە ی دە گە یە نێ.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ﴾ ئەوانە ی پارێزگاری سپاردە دە کەن و پابەندی بە لی ئی و پەیمانی خۆیان و پاشگەز نابنەووە .

ئەمانە رەوشتی موسوڵمانان و پێچەوانەشی رەوشتی دورپووە کانه، وە کۆو لە حەدیثی صەحیح دا هاتوووە دە فەرموێ: (آية المنافق ثلاث: إذا حدث كذب وإذا وعد أخلف وإذا أؤتمن خان). نیشانه ی دورپووە سێ شتە :

که‌قسه‌ی کرد درۆ بکا، که‌واده‌ی دا پیچه‌وانه‌ی واده‌که‌ی هه‌لسوکه‌وت بکا، نه‌گهر سپارده‌ی لادانرا خیانه‌تی لی‌بکا.

﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ﴾ نه‌وانه‌ی شایه‌تیه‌ک : که‌لایانه‌ لای دادوه‌رو قازی ده‌یدرکینن و نایشارنه‌وه. به‌بی زیادوه‌و که‌م و کورپی چیان لایه‌ رایده‌گه‌یه‌نن. حه‌ق و راستی چۆنه‌ ئاوا شایه‌تیه‌که‌یان ده‌ده‌ن، له‌به‌ر خاتری خۆشه‌ویستی لایه‌نێک و دژایه‌تی لایه‌نه‌که‌ی تریان شایه‌تیه‌که‌یان ناگۆرن .

﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يَحَافِظُونَ﴾ نه‌وانه‌ی پارێزگاری کات و شهرت و روکن و پێداویستی نوێژه‌کانیان ده‌که‌ن، له‌کاتی خۆیان دا به‌خوشوع و خضوعه‌وه نوێژه‌کانیان به‌جی‌دینن و دوا‌ی نوێژکردنیش کاریک ناکه‌ن ناپه‌سه‌ندبی‌و خێرو پادا‌شتی نوێژه‌کانیان پوچه‌ل‌بیته‌وه. به‌حه‌زو ئاره‌زۆوه ده‌ست ده‌که‌ن به‌نوێژه‌کانیان ، دل‌ و ده‌رونیان له‌هه‌موو مه‌شغه‌له‌تیکی دونیایی خالی‌یه . بی‌ له‌وه ده‌که‌نه‌وه : که‌ ئاخوتن له‌گه‌ل خودادا ده‌که‌ن و له‌مانای وته‌کانیان ورد ده‌بنه‌وه. دل‌یان په‌یوه‌ست ده‌که‌ن به‌ خوداوه و له‌ئایه‌ته‌کانی قورئان و ویردو ذیکره‌کان حالی ده‌بن .

﴿أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ﴾ نه‌وانه‌ی ئه‌و ره‌وشته‌ ئاماژه‌پێکراوانه‌یان تێدان ، نه‌وانه‌ له‌ به‌هه‌شتی رازاوه‌و پان و به‌رین دا جی‌گیر ده‌کرین و جۆره‌ها ریزیان لی‌ ده‌گیری‌و نازو نیعمه‌تی هه‌مه‌ جۆریان به‌سه‌ردا ده‌رژێ.

حال و وه‌زعی په‌یام ره‌تکه‌ره‌وه‌وه‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌^ﷺ له‌دونیای قیامه‌ت دا

فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مُهْطِعِينَ

﴿٢٦﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٢٧﴾ أَيُطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ

أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٨﴾ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾
 فَلَا أُفْسِمُ بِرَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ خَيْرَ مَا فِيهِمْ
 وَمَا تَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ مَخُوضُواوَلْيَعْبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
 يُوعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَانَهُمْ إِلَى نُصْبٍ يُوفُضُونَ
 ﴿٤٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرَهِقُهُمْ ذَلَّةٌ ذَلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

له‌نایه‌ته‌کانی پێشودا په‌روه‌ردگار واده‌ی به‌هه‌شتی به‌وانه‌دا : که
 خاوه‌نی (ده) ره‌وشتی په‌سه‌ندن شه‌جار لی‌رده‌دا حال ووه‌زی کافره‌کان
 راده‌نوینی؛ چ له‌دونیاو چ له‌قیامه‌ت دا ، له‌دونیا‌دا سوورن له‌سه‌ر کوفرو
 زی‌ده‌په‌وه‌ی ده‌که‌ن له‌تاوان‌کردن دا . بۆیه‌ خودا هه‌ره‌شه‌یان لی‌ده‌کا
 به‌له‌ناوبردنی به‌کۆمه‌ل و فره‌مان به‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کا : که گو‌ییان
 نه‌داتی و لی‌یان بگه‌ڕی بۆ روژی قیامه‌ت . له‌قیامه‌تیش دا کاتیک زیندوو
 ده‌کرینه‌وه له‌گۆره‌کانیان راده‌بن و به‌هه‌له‌داوان راده‌که‌ن بۆ لای
 بته‌کانیان و چاو به‌ره‌و ژێر و ریسواو سه‌رشۆر.

ده‌فه‌رموی: ﴿فَمَا لِلَّذِينَ كَفَرُوا قَبْلَكَ مَهْطَعِينَ، عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ
 الشَّمَالِ عِزِينَ﴾ چیه‌ حالێ ئه‌و موشریکانه له‌ده‌وری تو کۆ ده‌بنه‌وه ئه‌ی
 پی‌غه‌مبه‌ر! هێنده به‌په‌له‌ن بۆ کوفرو به‌درو‌خستنه‌وه‌ت ، هه‌ر له‌گه‌ل
 گو‌ییان له‌ئاموژگاری و نایه‌ته‌کانی قورشان ده‌بی، خیرا بی‌سی و دوو
 بیر لی‌کردنه‌وه به‌درو‌ت ده‌خه‌نه‌وه ده‌ست ده‌که‌ن به‌گالته‌ پیکردنت ،
 شه‌تۆ ده‌یان بیننی کۆمه‌ل کۆمه‌ل لای راست و چه‌پته‌وه داده‌نیشن،

جیا جیاو پرژو بلاؤ کۆمەل کۆمەل، به‌بیستنی قورئان هه‌لده‌سله‌منه‌وه
له‌به‌ری هه‌لدین، گوئی خۆیانی لی‌نه‌بان ده‌که‌ن.

وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿فَمَا لَهُمْ عَنْ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ،
كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ، فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ﴾ (المذثر/۴۹-۵۱).

جا وه‌کوو ریوایه‌تکراوه‌ موشریکه‌کان له‌ده‌وری پیغه‌مبه‌ر ﷺ
کۆده‌بوونه‌وه‌ گوئیان له‌ ئامۆژگاری و قورئان ده‌گرت و نه‌ده‌چوه‌ دلپانه‌وه‌ .
به‌درۆیان ده‌زانی و گالته‌یان به‌پیغه‌مبه‌رو په‌یامه‌که‌ی ده‌کردو ده‌یانگوت:
ئه‌گه‌ر راست بێ ئه‌مانه‌ی له‌ گه‌ل موحه‌ممەد دان ده‌چنه‌ به‌هه‌شت، بێگومان
ئیمه‌ پێش ئه‌وان ده‌چینه‌ ناوی و له‌وی به‌شی ئیمه‌ له‌ی ئه‌وان زۆر باشت
ده‌بێ. ئیتر په‌روه‌ردگار قه‌شمه‌ری به‌قسه‌و بۆچونه‌که‌یان ده‌کاو له‌چونه‌ ناو
به‌هه‌شت ناو می‌دیان ده‌کاو ده‌فه‌رموی:

﴿أَيُطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ النَّعِيمِ؟﴾ نایا ئه‌و
موشریکانه‌ به‌ته‌مان وێرای ئه‌و هه‌لۆیست و بیرو باوه‌ره‌ ناپه‌سه‌نده‌یان و
هه‌ل‌سه‌ل‌مینه‌وه‌ له‌ قورئان و به‌درۆخستنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رو هه‌ل‌هاتن
له‌حق و راستی به‌ته‌مان بچنه‌ ناو به‌هه‌شته‌وه‌؟! حاشا وه‌ که‌للا! ئه‌وانه‌
شوئینیان دۆزه‌خه‌و توپ ده‌درینه‌ ناوی بۆ هه‌تا هه‌تایه‌.

﴿كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ﴾ نه‌خه‌یر، بانه‌وان به‌ته‌مای چونه‌ ناو
به‌هه‌شت نه‌بن، ئیمه‌ ئه‌و ئاده‌میزادانه‌مان له‌ئاو دروست کردوه‌: که‌ خۆیان
ده‌یزانن، وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ﴾
(المرسلات/۲۰).

جا وه‌کوو چۆن توانیومانه‌ له‌و تۆوه‌ دروستیان بکه‌ین، به‌و جوهره‌ش
ده‌توانین بیاغمرین و زیندویان بکه‌ینه‌وه‌، هه‌ل‌به‌ته‌ له‌ دیدو تیروانینی
ئاده‌میزاده‌وه‌ که‌ سیک بتوانی سه‌ره‌تا له‌نه‌بووه‌وه‌ ئاده‌میزاد دروست بکا،
پاش مردنی زیندوکردنه‌وه‌ی ئاسانه‌تره‌، هه‌رچه‌نده‌ به‌نیسبه‌ت خوداوه‌

هه‌موو کارێک ئاسان و چون به‌که، لای خودا کارێک نیه گران بێ و کارێک ئاسان بێ جا: که ئه‌وان له‌و دڵۆپه ئاوه زه‌بوونه دروستکراون و ئه‌وه‌نده زه‌عیفن مردن به‌خه‌یان ده‌گریو ده‌سه‌لاتی خو‌لی رزگارکردنیان نیه، ئیتر له‌روانگهی ئه‌و ده‌سه‌لاته ره‌هاو بێ سنووره‌مانه‌وه یاسای ئاین و ژیاغان بۆ داناو، رێگهی راست و په‌سه‌ندمان بۆ دیاری کردون، هه‌رکه‌سیک پابه‌ندی ئه‌و رێگا راسته‌ی ئیمه نه‌بێ، به‌هه‌شتی نادریتی.

ئه‌مجار هه‌ره‌شه‌ی له‌ناوبردن و ریشه‌کیش کردنیان لی‌ده‌کا ئه‌گه‌ر به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر کوفرو تاوان، ئه‌وان له‌ناو ده‌باو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ی‌تر دینیته‌ کایه‌وه‌و ده‌یاختاته شوینی ئه‌وان ..

ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ، إِنَّا لَقَادِرُونَ عَلَىٰ أَنْ نَبْدِلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾ سویند ده‌خۆم به‌خودای شوین هه‌لاتی خۆرو مانگ و ئه‌ستیره‌کان له‌ هه‌موو شه‌وو رۆژیکی سال‌دا، ئیمه ده‌توانین و زۆر لاما‌ن ئاسانه: که ئیوه له‌ناو به‌رین و گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی باشترو گوێرایه‌ل و ملکه‌چ بۆ فه‌رمان و جله‌وگیریه‌کانی خودا بێنینه کایه‌وه، هیچ شتێک نیه بتوانی بێته‌ کۆسپ و ته‌گه‌ره‌و نه‌توانین ویسته‌کاغان به‌دی بێنین، ئیمه له‌ناست به‌دییه‌تانی ئه‌و جو‌ره‌ کارانه‌دا ده‌سته‌وسان نین. وه‌لی ئیراده‌و حیکمه‌تان داخوازی ئه‌وه بووه: که سزاکه‌یان دوا‌بخه‌ین بۆ رۆژی قیامه‌ت .

ئه‌وانه سه‌ریان لی‌شی‌واوه‌و هیچیان به‌سه‌ر هیچیانه‌وه نیه، ئه‌وه‌تا ئه‌وان بر‌وایان به‌زیندبوونه‌وه نیه، که‌چی به‌ته‌مای به‌هه‌شتن، دان ده‌نێن به‌وه‌دا که خودا به‌دییه‌تیه‌ری ئاسانه‌کان و زه‌وی و هه‌موو دروستکراویکه، که‌چی ئیمانیان به‌وه نیه: که خودا بتوانی جارێکی دی زیندویان بکاته‌وه .

ئه‌جار په‌روه‌ردگار فه‌رمان به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کا : که‌ گرنگی به‌
موشریکه‌کان نه‌دا و کوژیان پیوه‌ هه‌ئه‌نگری، تاروژی قیامه‌ت دیو توئه‌یان
لی ده‌سیتی. ده‌فه‌رموی:

﴿فذرهم يخوضوا ويلعبوا حتى يلاقوا يومهم الذي يوعدون﴾ ئه‌ی
پیغه‌مبه‌ر! وازیان لی‌بینه‌ با قسه‌و ئاخوتنی پرپوه‌وچی خویان بکه‌ن، له‌
به‌تالو گومرایی خویان دا بتلینه‌وه ، باسه‌رگه‌رمی کارو کرده‌وه‌ی بی‌ترخی
خویان بن، هه‌تا دوچاری روژی خویان ده‌بن ، هه‌تا کاتی که‌ به‌خویان
ده‌زانن، که‌وتوونه‌ته‌ ناو ته‌نگ و چه‌له‌مه‌ی روژی قیامه‌ته‌وه ، توشی
سزای سه‌ختی تاوان و هه‌لویتسیان ده‌بن.

﴿يوم يخرجون من الأجداث سراعا، كأنهم الى نصب يوفضون﴾ ئه‌و
روژه‌ی له‌گۆره‌کانیان راده‌بن به‌پیر بانگه‌وازی خوداوه‌ به‌هه‌له‌داوان
کوذه‌بنه‌وه‌ به‌ره‌و ساری مه‌حشه‌ر راده‌جن ، به‌په‌له‌ روشتن و راگردنیان بو
ساری مه‌حشه‌ر له‌قیامه‌ت دا ده‌ق ده‌شوبه‌یتته‌ ئه‌و حاله‌ته‌ی دونیایان: که‌به‌
گورگه‌لوقه‌ به‌ره‌وئالا یان بت و سه‌نه‌میک: که‌ ئاماده‌کراوه‌ بو په‌رستن
راده‌جن و به‌هه‌له‌داوان به‌ره‌و هه‌ده‌ف و ئامانجی خویان ده‌کشتن.

﴿خاشعةً أبصارهم ترهقم ذلةً، ذلك اليوم الذي كانوا يوعدون﴾
چاو به‌ره‌و ژێرو سه‌رشۆرو ریسوا، زه‌لیل و په‌شیمانی دایان ده‌پۆشی،
ناچارو بی‌ده‌سه‌لات روبه‌روی عه‌زایی سه‌خت ده‌بنه‌وه، له‌تۆله‌ی لوت به‌رزو
ته‌که‌ببوری دونیایان دا توشی ئه‌و زه‌لیل و بیچاره‌یی ده‌بن..

ئه‌و روژه‌ سه‌خته‌ پر کاره‌سات و ناخۆشه‌ ئه‌و روژه‌یه‌ : که‌ خودا
هه‌ره‌شه‌یان پی‌لی ده‌کا و له‌ تیکه‌وتنی روژیکی و هه‌ا ده‌یانترسیتی، ئه‌و
روژه‌ په‌شیمان ده‌بنه‌وه، به‌لام په‌شیمانی دادیان نادا، خۆزگه‌ ده‌خوازن هه‌ر
زیندونه‌کرانه‌یه‌وه ، یان پاش زیندوکردنه‌وه‌ش جاریکی تر بمردنایه‌و ئیتر
ژیانیان نه‌بینیایه‌وه..

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره تی (نوح)

ئەم سوره ته مه ککییه و بیست و ههشت ئایه ته و دواي سوره تی (النحل) نازل بووه، ناو نراوه سوره تی نوح چونکه له سه رتاوه باسی چیرۆکی نوح و قه ومه که ی ده کاو ده فهرموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ...﴾

په یوه ندی ئەم سوره ته له گه ل سوره تی پێشودا له دوو روه وه یه :

۱- له سوره تی پێشودا فهرموی: ﴿إِنَّا لَقَادِرُونَ عَلَىٰ أَنْ نَبْدَلَ خَيْرًا مِنْهُمْ﴾ ئەم سوره ته ش دا سه رگوزه شته ی قه ومی نوحان بو ده گیرێته وه : که بریتیه له خنکاندن و له ناو بردنی سه رله به ری ئەو گه له، جگه له وانیه ی ئیمانیا ن به (نوح) هینابوو ، ئەوانی له ناو بردو گه ل و نه ته وه یه کی تری هینایه کایه وه .

۲- سه ره تای هه ردوو سوره ته کان لێک ده چن له و باره وه : که باسی ئەو عه زاب و سزایه ده کا: که بو کافره کان دانراوه . ئەم سوره ته ش وه کوو باقی سوره ته مه ککییه کانی تر گرنگی ده دا به عه قیده و رونکردنه وه ی بنه ماکانی بیرو و باوه ر: که بریتین له به ندایه تیکردن بو خودا و گوێرایه لی کردنی فهرمانه کانی، پوچه لکردنه وه ی دیارده ی بته رستی و به لگه هینانه وه له سه ر هه بوونی خودا و تاک و ته نهایی زاتی پاک و ده سه لات و توانای بی سنووری .

سوره‌تی (نوح)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُوا عَنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا
 اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَخِّرْكُمْ
 إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنْ أَجَلَ اللَّهُ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

ده‌فرموی: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بیگو مان نی‌مه (نوح) مان کرده پی‌غه مبه‌رو ره‌وانه مان کرد بو سهر گه‌له‌که‌ی و پی‌مان گوت: گهل و نه‌ته‌وه‌که‌ت له‌عه‌زابی خودا برسی‌نه پی‌ش نه‌وه‌ی عه‌زابی به‌ نی‌ش و نازاریان بوی: که نه‌ویش عه‌زابی دوزه‌خه یان خنک‌اندنیانه به‌توفان ، نه‌گه رتوبه بکه‌ن و نی‌مان بینن نه‌وه‌ع‌زابه‌یان له‌سهر لاده‌چی !!

حه‌زره‌تی نوح یه‌که‌م پی‌غه مبه‌ری‌که: که ره‌وانه‌کراوه بو سهر گهل و نه‌ته‌وه‌که‌ی له‌پاش ئاده‌م. له‌باره‌ی ئاده‌مه‌وه قورئان باسی ره‌وانه‌کردنی بو سهر گهل و تا‌قمی ناکات، ویده‌چی هه‌زره‌تی ئاده‌م له‌پاش دابه‌زینی بو سهر زه‌وی و خه‌ریک‌بوونی به‌ژیانی سهر زه‌وی‌یه‌وه، ماموستاو ته‌ریه‌ت داده‌ری رۆله‌و نه‌وه‌کانی بوو بی..

له‌دوای له‌دونیا ده‌رچوونی هه‌زره‌تی ئاده‌م و تی‌په‌ر‌بوونی ماوه‌یه‌کی زۆر وه‌چه‌و نه‌وه‌کانی له‌ری‌بازی خودا‌په‌رستی لایان دا ، ده‌ستیان کرد به‌بت‌په‌رستی سهر‌ه‌تا چه‌ند هه‌یکهل و وینه‌یه‌کیان دروست کرد: که

ئاماژەیان دەکرد بۆ پیاو چاكانی رابووردویان، ههروه‌ها بۆ چەند هیزینکی غەیبی و نادیار پاشان بەتێپەرپوونی رۆژگار ، ئەو هەیکەل و وێنانەیان لێبوونە حەقیقەت و ملیان دایە پەرستش بۆ کردنیان.

ئێتر پەرەردگار حەزەرەتی (نوح) ی ره‌وانه کرد بۆ سەر ئادەمیزاد بۆ ئەوی بیانگیریتەوه بۆ خوداپەرستی و یەکتاپەرستی بۆ راستکردنەوهی بیروباوەریان دەربارەي خوداو ژیان و بوون.

ئەوه‌ی سەرنج راکیشە لەگیرانەوه‌ی سەرگوزەشتەي پیغەمبەران ئەوه‌یه :
 کە حەزەرەتی (نوح) تەمەنی درێژ بوو، نۆسەدو پەنج سالی بەرده‌وام بانگەوازی نەتەوه‌کەي کرد، وادیاره تەمەنی ئادەمیزادی ئەو سەرده‌مه تیکرا درێژ بوو، ئەم تەمەن درێژیەشیان ئاماژە بەوه دەکا: کە ژمارەي ئادەمیزاد لەو سەرده‌مانەدا کەم بوو، ئەمەش داب و نەهیتی خودا دەربارەي گیانلەبەران نیشان دەکا، کە هەر رەگەزو چینیك تەمەنیان درێژ بێ ژمارەیان کەمه . تا ژمارەیان زۆر بێ تەمەنیان کورت تر دەبێ . ئەمەش تەعادل و هاوسەنگییه‌کە پەرەردگار لەناو زیندەوهران دا دایناوه .

حەزەرەتی نوح : کە خودا کردیه پیغەمبەر و ره‌وانەي کرد ، خیرا دەستی بەبانگەوازی خۆي کرد ﴿قال: یا قوم اني لکم نذیر مبین﴾ وتی : ئەي قەومە کەم ئەمەن هۆشیارکەرەوه‌و ترسینەر تانم لەعەزابی سەختی خودا، رینگای بەختەوه‌ری و نه‌جاتبوون و سەرفەرازیتان نیشان دەدەم، بەگویم بکەن و شوینم بکەون.

﴿إن اعبدوا الله وتقوه وأطيعون﴾ فەرمانتان پێدەکەم : کە عیبادەتي خودا بکەن و یەکتاپەرست بن، مافی خودایەتي بدەن، پابەندی فەرمان و جلەوگیریه‌کانی بن. خۆتان لەسەرپێچی فەرمانەکانی پسارێزن و چیتان

پئی ده لئیم: به گویم بکه، چونکه من له لایهن خوداوه رهوانه کراوم بۆ سهر ئیوه و ئه رکى سهرشاغه په یامى پهروه ردگارتان پئی رابگه یه نم!

جا نه گهر ئیوه به پییر بانگه وازییه که مه وه بیتن و شوینم بکه ون ﴿یغفر لکم من ذنوبکم و یؤخرکم الی أجل مسمى﴾ خودا له تاوانتان خوش ده بی، ته مه نتان درێژ ده بی و مهرگتان دوا ده که وئى بۆ ئه و کاته ی خودا بۆی مه زنده کردون، به کورتى دوو واده یان ده داتى نه گهر ئیمان بیتن و طاعه تی خودا بکه. لیخوشبوون له تاوان، ته مه ن درێژى.

زومه خشهرى ده لئى: (مه ئه له ن) پهروه ردگار بریارى دابوو نه گهر گه لى نوح ئیمان بیتن هه زار سال ته مه نیان ده بی، نه گهر له سهر کوفرو بی دینى خو یان بمیننه وه ته مه نیان نۆ سه د سال ده بی، به لام ئه وان ئیمان یان نه هینا و خودا له سهرى نۆ سه د سالتى ته مه نیان دا له ناوی بردن.

زانایانى ئیسلام له م نایه ته وه ئه وه یان وه رگرتووه: که کرده وه ی چاک و صیله ی ره حم ته مه ن درێژ ده کا، ئه بو ئه علا له ئه نه سه وه ریوایه تی کرده ده لئى: پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: (صله الرحم تزید العمر) به جیه ئینانى صیله ی ره حم ده بیته هۆکارى ته مه ن درێژى.

﴿ان أجل الله اذا جاء لا یؤخر لو کنتم تعلمون﴾ نه گهر ئیوه به رده وام بن له سهر کوفرو ئه و عه زاب و مهرگه ساته ی خودا بۆ دیارى کردون، ههر کاتى هات گه رانه وه و دوا که و تنى نیه، به لکو به حه قى له کاتى خۆى دا واقع ده بی. ده ی که و ابى ئیوه په له بکه ن بۆ ئیمانیه تان و خودا په رستى و خۆتان له سزای سه ختى خودا بپارێزن. نه گهر ئیوه که مئى زانیاریتان هه بوایه ده تانزانى: که ئه جه لى بریار درا و له لای خودا وه هه رکاتى هات دوا که و تنى نیه.

به کورتى مهرگ شتیکی حه قى به و دوا که و تنى نیه، وه لئى په یه وه سه به شتى تره وه، به مه رجى ئیمان بیتن ته مه نتان درێژ ده بی و مهرگتان

دواده‌که‌وی به‌لام هەر ده‌بی بمرن، نه‌گەر له‌سه‌ر کوفرو بیدی‌نی بینه‌وه
ته‌مه‌نتان کورت ده‌بی و هەر ده‌بی تالای مردن بچیژن. خو لادان
له‌مردن نیه‌و ده‌بی هه‌موو زینده‌وه‌ریک مردن به‌خه‌ی بگری.

پارانه‌وه‌ی نوح له‌خوداو هانا بو بردنی

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاءِي إِلَّا
فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَابَهُمْ
فِيءَآذَانِهِمْ وَأَسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾
ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾
يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ
لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾
وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ
طَبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾
وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ
إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا
سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

له‌وه پێش په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌ی راگه‌یاند : که هه‌زه‌رتی (نوح) ی کردوه به پێغه‌مبه‌رو ره‌وانه‌ی کردوه بۆ سه‌ر گه‌له‌که‌ی. ئه‌جار لی‌ره‌دا باسی پارانه‌وه‌ی نوح ده‌کا : که هانای بۆ خودا بردو شکاتی ئه‌وه‌ی کرد : که چه‌ندێک ئه‌و بانگه‌وازی نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌کاو له‌عه‌زابی خودا ده‌یانترسینی، ئه‌وان پتر سوورده‌بن له‌سه‌ر کوفرو بته‌رستی خۆیان.

ئه‌و چه‌ندێک شت‌وازی بانگه‌وازی‌یه‌که‌ی خۆی ده‌گۆڕی بی‌سو‌ده، چه‌ندێک پێیان ده‌لی: ئه‌گه‌ر ئیمان بێنن خودا بارانتان بۆ ده‌بارینی مال و سامان و مندالتان بۆ زۆر ده‌کا، به‌خته‌وه‌ریی دونه‌یاو قیامه‌تتان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌بی، چه‌ندێک به‌لگه‌ له‌سه‌ر گه‌وره‌یی خوداو ده‌سه‌لاتی ره‌های راده‌نوینی و هه‌ولیان له‌گه‌ڵ ده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی ئیمان به‌هێنن به‌لام ئه‌وان سوورتر ده‌بن له‌سه‌ر کوفری خۆیان، ده‌فه‌رموی:

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لِيَلَا وَنَهَارًا فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا﴾
هه‌زه‌رتی نوح : که دلنیا بوو له‌ئیمان نه‌هێنانی قه‌ومه‌که‌ی ، هانای بۆ په‌روه‌ردگار بردو شکاتی وه‌زع و حالی خۆی لا‌کرد وتی: خودایه‌؛ من له‌سه‌ر فه‌رمانی تۆ ئه‌وه‌ تۆسه‌دو په‌نجا ساڵه‌ به‌رده‌وام به‌ئه‌وه‌په‌ری دلسۆزی و لی‌پارانه‌وه، به‌بی ئه‌وه‌ی که‌مه‌ترخه‌می بکه‌م، بانگه‌وازی نه‌ته‌وه‌که‌م ده‌که‌م، هه‌ولیان له‌گه‌ڵ ده‌ده‌م به‌هه‌موو شت‌وه‌و شت‌وازی‌ک بانگه‌وازی‌م کردون و بارم لی‌گۆڕیون، ده‌ی بانگه‌وازی کردم بۆیان هه‌یج کاری تی‌نه‌کردن، به‌لکوو پتر شیلگی‌یر بوون و پشتیان له‌ بانگه‌وازی‌یه‌که‌م هه‌ل‌کردو لیم دوورکه‌وتنه‌وه . هه‌رکه‌ بانگم کردن بۆ نزیک‌بوونه‌وه له‌حق و ئیمان هێنان . ئه‌وان روویان لی‌وه‌رگی‌پاوم و په‌ره‌یان به‌کوفرو بی‌دینی خۆیان داوه .

﴿وَإِنِّي كَلَّمَا دَعَوْتَهُمْ لَتُغْفِرَهُمْ، جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا، وَاسْتَكْبَرُوا اسْتَكْبَارًا﴾ هه‌رکاتێک بانگیان

کردبن و بانگیان بکه‌م، بۆ ئه‌وی ئیمان به‌تاک و ته‌نهایى تۆ بیئن و به‌ندایه‌تیت بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی لییان خوش بى، ئه‌گه‌ر بواری راکردن و هه‌لتیزانیان نه‌بى، په‌نجه‌یان ده‌خه‌نه‌ گویچه‌کیانه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بانگه‌وازییه‌که‌م نه‌بیسن، به‌ پۆشاکه‌کانیان ده‌م و چاوی خۆیان داده‌پۆشن بۆ ئه‌وه‌ی دیدارم نه‌بیئن قسه‌کانم نه‌بیسن، به‌ردوام بوون له‌سه‌ر کوفرو بته‌رستی و هاوه‌لدانان بۆ خودا، لوتبه‌رزى ده‌نویئن له‌به‌رامبه‌ر قبولکردنی حه‌ق و مل بۆ راستی ناده‌ن!! به‌هیچ جوۆی پى له‌که‌للەى شه‌یتان ناهيئنە خواری.

﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا، ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾
پاشان من شیوه‌ی بانگه‌وازیی لی‌گوێزین به‌ناشکرا بانگم کردن بۆ ئیمان هیئا، به‌ده‌نگی به‌رزو له‌ناو جه‌ماوه‌ردا بانگه‌وازییم کردن، پاشان هه‌ردوو شیوازی بانگه‌وازییم تیدا به‌تاقی کردنه‌وه، هه‌م به‌ناشکراو هه‌م به‌نه‌یتی بانگم لی‌کردن. هه‌موو جوۆه بانگه‌وازییه‌کم تیدا به‌تاقی کردنه‌وه، گه‌لیک هه‌ول و ته‌قه‌للām له‌گه‌ل دا دان، زۆرم به‌لگه‌و ده‌لیل بۆ هیئانه‌وه، ترساندمن و ته‌ماعم به‌رنان.

﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا﴾ به‌و گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ی خۆم گوت: له‌ خودا بیارینه‌وه، داوای لی‌خوش بوونی لی بکه‌ن، تۆبه‌ی دلسۆزی و نه‌صوحانه له‌تاوانی رابووردوتان بکه‌ن، واز له‌کوفرو تاوانباری بیئن، بیگومان په‌روه‌ردگارتان ئه‌و خودایه‌یه: که ئیوه‌ی دروست کردوه، په‌روه‌رده‌ی کردون، زۆر لی‌بۆرده‌و لی‌خۆشبووه.

به‌م جوۆه به‌رده‌وامییه، ئه‌و هه‌موو ماوه درێژه، هه‌زره‌تی نوح له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌که‌ی دا هه‌ولێ دا، بی‌پسانه‌وه به‌پشوو درێژه‌وه تیکۆشا، نۆسه‌دو په‌نجا سال به‌شه‌وو به‌روژ به‌ناشکراو به‌نه‌یتی، بانگه‌وازی کردن سال بۆ سال که حیسابی خۆی ده‌کرد، ده‌یروانی ژماره‌ی ته‌وانه‌ی

که به‌پیر بانگه‌وازی به‌که‌یه‌وه هاتوون زیاد ناکهن و ئاستی رو وهرگیران و سووربوون له‌سه‌ر کوفرو بته‌هرستی له‌زیادبون و به‌رزبوونه‌وه دایه، ئیتر له‌ئاکام دا به‌دلّی پر له‌غهم و په‌ژاره‌وه، حیساب و سه‌ره‌نجامی هه‌ول و تیکۆشانی پیشکەش به‌په‌روه‌ردگاری ده‌کا - هه‌رچه‌نده‌ خودا ئاگاداری هه‌موو شتی‌که‌و ده‌شزانی: که خودا ئاگاداره - وه‌لی شه‌کوای دلّ و ده‌روونی ماندوی خۆیه‌تی و بو خودای خۆی ده‌درکی‌نی و غهم و په‌ژاره‌ی خۆی ده‌رده‌بری.

داب و نه‌ریتی پیغه‌مبه‌ران و خودا په‌رستانی راسته‌قینه‌ وایه شکوا و ناره‌حه‌تی خۆیان ته‌نها ئا‌راسته‌ی په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ن و به‌س!
نایه‌ته‌که‌ ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی: که تۆبه‌و ئیستیغفار ده‌بیته‌ مایه‌ی رزانی خێرو فه‌ر به‌سه‌ر گه‌ل و ولّات دا، هه‌روه‌کوو چۆن گرانی و هه‌ژاری و ئیش و ئازار و ترس و دل‌ه‌راوکی له‌شومی تاوانه‌وه‌یه. هه‌ر گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ک توشی ئه‌و جوّره‌ به‌لاو ناخۆشیانه‌ بوون، پیویسته‌ تۆبه‌ بکه‌ن و ده‌ست له‌تاوان هه‌لبگر و روبکه‌نه‌ خودا په‌رستی.

ئه‌وه‌تا چه‌زهره‌تی نوح فه‌رمانی به‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی کرد: که تۆبه‌ و ئیستیغفار بکه‌ن، فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر تۆبه‌و ئیستیغفار بکه‌ن ﴿یرسل السماء علیکم مدرارا، ویمددکم بأموال وبنین، ویجعل لکم جنّات ویجعل لکم أنهارا﴾ خودا ناخۆشی و وشکه‌ سالی و قاتی و قریتان له‌سه‌ر لاده‌با، لی‌کدا لی‌کدان بارانتا بو ده‌بارینی، بارانی خێرو به‌ره‌که‌ت و به‌رده‌وام و ئیقلیمگیر، کشت و کال و به‌روبوستان به‌باشی دیته‌ به‌رو سود به‌خش ده‌بی. هه‌رزانی و ئارامی و به‌خته‌وه‌ری و کامه‌رانی، هه‌موو ولّات و هه‌ریمتان داده‌گری، مال و سامانی زۆرتان ده‌داتی، منداڵ و وه‌چه‌و نه‌وه‌تان زۆر ده‌بن. باخ و باخات و ولّاتی ئاوه‌دان و میوه‌جاتتان زۆر ده‌کا، کانی و کانیای جوان و دل‌رفیت و چۆم و جوگاتان بو وه‌دی دینی.

تۆیه و ئیستیغفار گه ره ترین ده رگایه بۆ وه دهسته یێنانی رهحه تی خودا به هه ردوو جوړه که یه وه (ماددی و مه عنه وی) له دونیا و له قیامه ت دا . بۆیه له ئیسلام دا هه ر کاتئ وشکه سالتی و بی بارانی بوو موسولمانان تۆیه و ئیستیغفار ده که ن و به روژوو ده بن و واز له تاوان دینن و نه و جار نوێژه بارانه ده که ن.

دوای ته ماع به رنان و هه لئانیان بۆ تۆیه و ئیستیغفار ئه مجار سه رزه نشتیان ده کاو ده یانترسیئێ ده فره موی: ﴿ما لکم لا ترجون الله وقارا وقد خلقکم أطوارا﴾ نه وه چیتانه بۆ له گه وه یی و ده سه لاتی بی سنووری خودا ناترسن؟! واز له تاوان بیئن و به ندایه تی بکه ن و به تاک و ته نه ای بناسن و گوێرایه لی فره مان و جله و گیریه کانی بن . له کاتیک دا نه و زاته ئیوه ی به چه ند قوئاغیک به دی هیناوه ...

سه ره تا دلۆپه ئاوێک و ئه مجار خوێنپاره و ئه مجار گوشتپاره پاشان ئیسقان و ئه مجار داپۆشینێ به گوشت و دروست کردنتان به ته واوی، ئه مجار له رهحه می دایکه وه دینه سه ر دونیا و قوئاغه کانی ژیان ده پرن، سه رده می مندالی و سه رده می گه نجی و کامل بوون و ئه مجار پیری و که نه فتی!! ئیوه به چه عه قلیک که مه ترخه من له ریزگرتن و به چه قناسینی نه و خودایه ی ئیوه ی به و جوړه له و قوئاغانه دا دروست کرده!

دوای به لگه هینا نه وه و سه رنج راکیشانیان بۆ خودی خوێان ئه مجار سه رنجیان راده کیئشی بۆ عاله می بالا و ده فره موی: ﴿ألم ترأ کیف خلق الله سبع سموات طباقا، و جعل القمر فیهن نورا و جعل الشمس سراجا﴾ ئایا ئیوه ناروانن و نازانن، نابینن په ره رده رگا ر چۆن هه وت ئاسمانی یه ک له ژوری یه که وه دروست کرده؟ مانگی له ناو ئاسمانه کان دا (له ناو ئاسمانی دونیادا) کرده به نوورو روناکی و روی زه وی روناک ده کا بی نه وه ی گه رمایی بدا، خوړی کرده به چرای روناکه ره وه گه رمی و

روناکی بەزەوی دەبەخشی و تاریکی شوو لادەبا، مانگی وادروست کردووە
هاتو چۆی مەنزل مەنزل و قوناغ قوناغ بێ و بێتە نیشانەی رۆژو مانگ ،
خۆریش نیشانەی تێپەرپوون و تازەبوونەوی سالا .

و هەکوو لە نایەتکی تردا ئاماژە بەم مانایە دەکا و دەفەرموی:
﴿هو الذي جعل الشمس ضياء والقمر نورا وقدره منازل لتعلموا عدد
السنين والحساب﴾ (یونس/۵)

ئەجار بەلگە لەسەر عالەمی خوارو دینیتەووە دەفەرموی:
﴿والله أنبتكم من الأرض نباتاً﴾ پەروەردگار باوکە ئادەمی ئێوەی لە
زەوی دروست کردووە، جەستەی ئێوەی لەخاک وەدی هێناوە؛ لەم
رووە ئادەم : کە بابە گەورەیی هەموو ئادەمیزادە جەستەی لەگل دروست
کراوە ، ئەجار گیانی بەبەردا کراوە لەدوا ئادەمیش رۆلەو نەوێکانی
لەدۆیە مەنی دروست کردووە ، ئەو دۆیە ئاودیش لەخۆراکەو پەیدا
دەبێ، خۆراکیش لە زەوی یەووە وەدی دی، کەوابێ لەبناغەدا ئادەمیزادی
لەزەوی دروست کردووە .

پەروەردگار ئەم جۆرە دروست کردنەیی بەرواندن تەعبیر کرد، لە شوێنی
تری قورئانیش دا هەر بەو جۆرە تەعبیری دەکا و پەویەندی دەخاتە نێوان
درەخت و رووک و ئادەمیزادەو بەیەکەو جوتیان دەکا ..

تەعبیرەکەش تابلێی بەجێیەو ماناکەیی دروستە؛ چونکە ئادەمیزادو
رووک و درەخت لەزۆر شت دا لەیەک دەچن و لەزۆر شتی تایبەتی دا
هاوبەشن . هەردوکیان لەپێکھاتەیی زەوی (عونسورەکانی) پێک هاتوون .
زادەیی زەوین و زەوی دایکیانەو بەبەرپوومی ئەم زەویە دەژین و
گەش و نما دەکەن، هەردوکیان پێویستان بەخۆراک و ئاو هەوا هەیه،
هەردوکیان نێرو مێیان تێدایە و هەناسە هەلدەمژن و دەیدەنەو، وەلی
هەناسەدان و هەناسە هەلمژینەکیان پێچەوانەیی یەکترە، ئادەمیزاد

ئۆكسجين هه لده مژئ و (ثاني ئۆكسیدی کاربون) ده داته وه، دارو دره خت و روهك (ثاني ئۆكسیدی کاربون) هه لده مژن و ئۆكسجين ده دهنه وه. هه روه ها له زۆر شتی تریش دا لیک ده چن، لیدوان له م باره یه وه زۆری ده وی..!

﴿ثُمَّ يَعِیدْکُمْ فِیْهَا وَیُخْرِجْکُمْ اِخْرَاجًا﴾ پاشان ئیوه ده مریتی و ده تاغاته ناو زه وی و ده بنه وه خاك و جهسته تان تیكه ل به زه وی ده بیته وه، دوایی روژی قیامت زیندوتان ده کاته وه، له گۆره کانتان یه کسه ر ده رتان دینیته وه، دروست کردنه وه و زیندوکردنه وه تان له جاری دووم دا وه کوو جاری یه که م نیه، به ته دریح و قوناغ بی، به لکوو یه کسه رو یه که ده فعه یه.

﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَکُمُ الْاَرْضَ بَسَاطًا لِّتَسْلُکُوْا مِنْهَا سَبَلًا فِجَاجًا﴾

په روه ردگار زه وی بو ئیوه راخستوه، کیوی تیدا چه قاندون و له نگه ری زه وی پی راگرتوون، زه وی وا بو ئیوه رام کردوه، ده توانن کون و قوژینی پیشکنن، ریگا و بانئ فراوانی بو کردونه وه به ناو کیوو شیوو دۆل و سارای دا بگه پین و رزق و روژی خۆتانی لی فه راهه م بینن.

زه وی هه رچه نده خپه و مه یله و هیلکه بی یه، وه لی له به ر گه وه ری و پان و پۆری له پیش چاو وهك راخرا وایه. چه ندیک ئاده میزاد پییدا بگه ری هه ست به خپه که ی ناکا. وای رام کردوه هه موو جوړه گه ران و هاتوچۆیه کی به ئاسانی به ناودا ده کری و پرای به رزیی شاخه کانی و قولی شیوه کانیشی.

په روه ردگار زه وی به جوړیک دروست کردوه گونجاوبی بو ژیان و به خویشی گوزه رانی تیدا بکری، هه تا زانست و زانیاری پیش بکه وی، باشتر لایه نه ئیجاییه کانی زه وی بو تیدا ژیان ده رده که وی. نه و هوکاره نه ینی یانه ی خودا له زه وی دا فه راهه می هی ناوون بو تیدا ژیان ناشرکا ده بن و پییان ده زاندری.

کردارو گوفتارو هه‌لۆیستی ناشیرینی گه‌لی نوح

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهْمُ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ
مَالَهُ وَوْلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٤١﴾ وَمَكْرُؤًا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٤٢﴾ وَقَالُوا
لَا نَذَرُنَّ الْهَتَكُمُ وَلَا نَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ
وَسَرَآ ﴿٤٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٤٤﴾
مِمَّا خَطِيئَتُهُمْ أُغْرِقُوا فَأَذْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٤٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
دَيَّارًا ﴿٤٦﴾ إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
كَفَّارًا ﴿٤٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي
مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا بَارًا ﴿٤٨﴾

دوای رانواندنی ئەو بەلگانه‌ی حەزەرەتی نوح ئاراستە‌ی نەتە‌وە‌کە‌ی خۆ‌ی
کردن بۆ چە‌سپاندن و سە‌لماندن تاک و تە‌نهایی خودا ، دیتە‌ سە‌رباسی
ئە‌و : کە‌ حەزەرەتی نوح ، یاخی بوون و سە‌رپیچی و گومپایی نەتە‌وە‌کە‌ی
را‌ده‌گە‌یه‌نی و هه‌لۆیستی ناشیرین و کردارو گوفتاری بە‌دیان دە‌خاتەرۆ ،
نائۆمیدی خۆ‌ی لی‌یان و سوور بوونیان لە‌سەر ب‌تپە‌رستی و گومپایی

به‌ناسوره‌وه ده‌رده‌بڕی. ئه‌جار باسی ئه‌وه ده‌کا: که ئه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وه شیاوی سزای دۆزه‌خن، ده‌فه‌رموی:

﴿قال نوح: ربّ ائهم عصوني، واتبعوا من لم یزده ماله وولده إلاّ خساراً﴾ هه‌زه‌تی نوح له‌ خودا پارایه‌وه و تی: خودایه! تو ئاگات لییه قه‌ومه‌که‌م به‌رده‌وامن له‌سه‌ر یاخی بوون و به‌گویی نه‌کردنی نامۆژگاریه‌کانم، به‌هیچ شیوه‌یه‌که‌ به‌پیر بانگه‌وازیه‌که‌مه‌وه نه‌هاتن، گوێپرایه‌لی سامانداره‌کان و مله‌وره‌کان ده‌که‌ن، شوێن که‌سانێک ده‌که‌ون که‌ مال و سامان و کوڕو مندالیان پتر گومرایان ده‌که‌ن و زیاتر هه‌لیان ده‌نێن بۆ به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر بته‌رستی و خه‌ساره‌مه‌ندیان ده‌که‌ن.

﴿ومكروا مكرًا کباراً﴾ پیلان و مه‌کرو فیلتیکی گه‌وره‌یان کرد، به‌رپه‌رچی ئه‌وانه‌یان دایه‌وه که له‌وانه‌بوو ئیمان به‌نوح بینن، نه‌یان ده‌هیشت که‌س شوێن په‌یامی هه‌زه‌تی نوح بکه‌وی. ره‌شه خه‌لکه‌که‌و بۆره‌ پیاوه‌کانیان هه‌لنان بۆ ئه‌وه‌ی زیان به‌ نوح بگه‌یه‌نن و بیکوژن!

﴿وقالوا: لاتذرّن آلهتکم ولاتذرّن وذاً ولاسواعاً و لا یغوث و یعوق و نسرّاً﴾ مله‌وران و سه‌رانی گه‌لی نوح، مسکین و ره‌شه خه‌لکه‌که‌یان هه‌لده‌نا بۆ ئه‌وه‌ی دژی هه‌زه‌تی نوح به‌هستن و گوێپرایه‌لی فه‌رمان و جله‌وگیریه‌کانی نه‌بن. پێیان گوتن: واز له‌عیباده‌تکردنی خوداکانی خۆتان مه‌هێنن. نه‌که‌ن به‌ندایه‌تی خودای نوح بکه‌ن. به‌تایبه‌تی واز له‌په‌رستنی ئه‌و بتانه‌ مه‌هێنن که‌ ناویان (وه‌ددو سواع و یه‌غوث و یه‌عوق و نه‌سه‌ره‌).

ئهم ناوانه‌ ناوی چه‌ند پیاویکی چاکی قه‌ومی نوح بوون: که له‌دunia ده‌رچون به‌وه‌سه‌وه‌سه‌و دنده‌انی شه‌یتان په‌یکه‌ریان بۆ دروست کردن و

هه‌ریه کهو ناوی پیاو چاکیکیان لی نان به‌تپه‌ریوونی رۆژگار و هه‌سه‌سه‌ی شه‌یتان ده‌ستیان کرد به‌په‌رستش بۆ کردنیان ، سال دوا سال عیباده‌تکردنی ئه‌و بتانه‌یان لاشیرین بوو، پتر ریزیان لی ده‌گرتن، دوا ی له‌ناوچوونی گه‌لی نوح په‌رستنی ئه‌م بتانه گوێسترایه‌وه بۆ ناو عه‌ره‌به‌کان.

بتی (ودد) تایبته‌ت بوو به‌هۆزی (کلب) هه‌وه (سواع) بتی هۆزی هوزه‌یل بوو، (یغوث) هی خێلی غه‌طه‌فان بوو، (یعوق) بتی هۆزی هه‌مدان بوو، (نسر) بتی حیمیه‌ر و (آل ذي الکلاع) بوو .

عه‌ره‌به‌کان بتی تریشیان هه‌بوو به‌ناوبانگترینیان بتی (اللات) بوو ، تایبته‌ت بوو به‌هۆزی شه‌قیف له‌شاری طائیف . (العزی) بتی هۆزی سوله‌یم و غه‌طه‌فان و جوشه‌م بوو، (مناة) بتی هۆزی خوزاعه‌ بوو له‌قه‌دید، بتی (أساف) و (نائلة) و (هبل) تایبته‌ت بوون به‌دانیشتوانی مه‌که‌که‌وه . (هبل) یان گه‌وره‌ترین بت بوو لایان و له‌سه‌ر بانی کابه‌ دایان نابوو.

﴿وقد أضلوا كثيراً، ولا تزد الظالمين إلا ضلالاً﴾ واته‌: سه‌رانی قه‌ومی نوح خه‌لکیکی زۆریان گومرا کرد، یان ئه‌و بتانه‌ مرۆڤگه‌لیکی زۆریان گومرا کرد. ماوه‌یه‌کی زۆرو له‌پانتایه‌کی به‌رفراوان دا دیارده‌ی بپه‌رستی بآلی به‌سه‌ر دونیادا کیشا بوو، دیارده‌ی بپه‌رستی له‌ناو عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م دا چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک درێژه‌ی کیشا و له‌ناو عه‌ره‌به‌کان دا تا سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری ئیسلام به‌رده‌وام بوو.

مانای دووه‌م: که راناوی (أضلوا) له‌نایه‌ته‌که‌دا بگێرینه‌وه بۆ به‌ته‌کان ، واته‌: گومرا کردنه‌که پال به‌ته‌کان بده‌ین و بچوهره‌ .. وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی تردا له‌سه‌ر زوبانی ئیبراهیم: که له‌خودا ده‌پارێته‌وه ده‌فه‌رموی:

﴿واجنبني و بنيّ ان نعبد الأصنام، ربّ إنهنّ أضللن كثيراً من الناس﴾
(إبراهيم/۳۵-۳۶).

کەوابوو جی‌ی خو‌ی بوو : کە حەزەرەتی نوح دو‌عای
شەریان لی بکاو بلی خودایە ! بو‌ئەو کافرو گومراکەرو
گومرا‌بووانە سەرگەردانی و دوور‌بوون لە حەقیان بو‌ زیاد بکە ،
هەرگیز حەق و راستی نە‌دۆزنەو ، خەسارەتمەندی دونیا و
قیامەت بن .

ئەجار جو‌ری سزاکەیان دیاری دەکاو دەفەرموی : ﴿ما خطيئاتهم أغرقوا
فأدخلوا ناراً فلم يجد لهم من دون الله أنصاراً﴾ بەه‌وی زۆر تاوان
کردنیان و سوور‌بوونیان لەسەر کو‌فرو دژایەتی‌کردنی پی‌غەمبەرە‌کیان
بە‌تۆفان خنکی‌ندان و پاشان تو‌ردرانە ناو ئاگری دۆزەخەو ، کەس نە‌بوو
عەزایی خودایان لی بگێرێتەو .

﴿وقال نوح: ربّ لا تذّر علي الأرض من الكافرين دياراً﴾ کاتی‌ک
حەزەرەتی نوح لە ئیمان هێنانی نە‌تەو‌ە‌کە‌ی نا‌هو‌مید بوو ، پەرە‌ردگار
نیگای بو‌ کرد : کە دو‌عیان لی بکا ، دو‌عای شە‌ری لی‌ کردن و وتی :
خودایە لەسەر زەوی کافرێک بە‌زیندویی مە‌هێڵەو ، سەر لە‌بەر
لە‌ناویان بە‌رە .

﴿إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يَضَلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا﴾
لە راستی‌دا ئە‌ی خودایە ؛ ئە‌گەر تو‌ یە‌کی‌ک لە‌و کافرانە
بە‌هێڵەو ئە‌و بە‌ندانە‌ی لە‌و‌ە‌دوا دروستیان دە‌کە‌ی و دینە
گۆرە‌پانی ژیانەو ، ئە‌مانە ئە‌وانیش گومرا دە‌کە‌ن و لە‌ریازی حەق
لایان دە‌دە‌ن ..

هەر‌و‌ە‌چە و نە‌و‌ە‌یه‌کی‌شیان ببی فاجرو تاوان‌بار دە‌بن و بە
هیچ جو‌ری تاعەتی تو‌ ناکە‌ن و لە‌دل‌دا کافرو سێ‌لە دە‌بن و

هیچ سوپاسی نیعمه ته کانت ناکهن و بر وایان به خودایه تی
تۆ نابیی!

﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ، وَلَمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَ
لَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا﴾ خودایه؛ له تاوانی خۆم و تاوانی باوک و دایکم
خۆش ببه، ههروه ها له تاوانی هه موو نه وانه خۆش ببه: که به موسولمانی
هاتونه ماله که م، ههروه ها خۆش ببه له هه موو پیاوو ئافره تی موسولمان
له هه موو کات و شوینیک دا.

دوعاو پارانه وه که ی حه زره تی نوح بۆ لیبوردن له خۆی، ره وشت و
ئه ده بی پیغه مبه رایه تی به رامبه ر خودای خۆی. شهرم و حه یای بهنده ی
خوداناس و خۆناسه له به رامبه ر پهروه ردگاری خۆی دا، بهنده یه که ده زانی
خۆی ئاده میزاده و چه ندیک هه ول بدا گوێپرایه لی خودا بی ناتوانی
به ته وایی ئهرکی به ندایه تی خۆی ئه نجام بدا، که م و کوپی هه ر
تیدا ده بی، ده زانی هیچ که س به کرده وه ی خۆی ناچیتته به هه شته وه، ئه گه ر
ره حمی خودای له پال دا نه بی، وه کوو له فهرموده یه ک دا پیغه مبه ری ئیسلام
ئامازه به وه ده کا.

ئه مه نه و داوای لیبوردنه یه: که نه و هه موو ماوه دوورو درێژه
بانگه وازی نه ته وه که ی بۆ کردو نه وان گوێپرایه لی نه بوون. له کیسی
خۆیان دا، نه م که پیغه مبه ره و نه و هه موو هه ول و ته قه لایه ی
له گه ل دان و نه و هه موو ماندوبوون و شه ونخونییه ی کرد، نه و هه موو سزاو
مهینه تییه ی چه شت له ریگای خودا دا.

ئه مجار خۆی به که مته رخه م ده زانی و داوای لیبوردن له خودا ده کا،
به راستی بهنده ی خوداناس ده بی وابی و پیویسته خودای خۆی
ناوا بناسی.

حه زره تی نوح که داوای لیخو شبوونی بۆ باوک و دایکی کرد، به شیکه له چاکه کردن له گهـل باوک و دایکی موسو لمان دا . به جیهی تانی فره زنده یی خۆیه تی بۆ نه وان ، باوک و دایکی خودا په رست بوون نه گهر وانه بوونایه ره خنه ی لی ده گهرا و ناگادار ده کرایه وه ، وه کوو ده رباره ی کوره که ی ناگادار کرا .

هه روا داوای لیخو شبوون بۆ برواداران به گشتی و به تایبه تی نه وانه ی چونه ماله که یه وه ، به جیهی تانی شه رکی برواداره به رامبه ر بروادارو پیویسته خودا په رستان دوعای چاکه بۆ یه کتر بکهن و له هه موو کرداریکی چاکه دا هه مئا هه نگ و هاریکاری یه کتر بن . له هه مان کات دا پیویسته خاوه ن باوه ر به رامبه ر دوژمنانی خودا دژو نه یار بی و رقی لی بن ..

که وابی جی خۆی بووه : که پاش پارانه وه بۆ خۆی دایک و باوکی و تیکرای موسو لمانان دوعای شه ر له سته مکاران و دوژمنانی خودا بکات ، بلی : خودایه بۆ سته مکاران هه ربه هیلا کچوون و زیانباری ریشه کیش بوونیان بۆ زیاد بکه ! خه ساره تمه ندی و مالتویرانیان بۆ زۆر بکه !

خوینه ری هیژا ؛ نه و سوره تی نوح کو تایی هاتو نه و وینه رونا که و دیمه نه سه رسور هینه ره ی له تیکو شانی نه و پیغه مبه ره ئولولعه زمه رانواند ، له به رامبه ردا نه و هه لو یسته نامه ردی و نه فامیه ی سته مکاره سه ره ره کهانی گه لی نوحی نیشان دا ، نه مه ش په ندو عیبه ته بۆ بانگخوازانی ئیسلام و پیویسته ده رزی لی وه ر بگرن و چاو له پشوو دریشی هه زره تی نوح بکه ن ...

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره تی (الجن)

ئەم سورەتە مەككییە و بیست و هەشت ئایەتە، لەدوای سورەتی (الأعراف) نازل بووە. ناوی نراوە سورەتی (الجن) چونکە باس و خواسی ئەوانی لە خۆ گرتووە .

پەییوەندی ئەم سورەتە بە سورەتی پیشەوە لەچەند رۆبەكەوێه:

۱- لەسورەتی پیشوودا فەرموی: ﴿استغفروا ربکم إنه کان غفارا، يرسل السماء علیکم مدراراً﴾ لەم سورەتەش دا فەرموی: ﴿وأن لو استقاموا علی الطریقة لأسقیناهم ماءً غدقاً﴾ .

۲- لە هەردوو سورەتەكەدا باسی ئاسمان کراوە .

۳- لەهەردوو سورەتەكەدا جەخت لەسەر ئەوە کراوەتەو هەرکەسی لە خودا یاخی بێ بە ناگری دۆزەخ سزا دەدرێ.

ئەم سورەتە لە دوو تەوهرەدا دەسورپێتەو، واتە: دوو سەرە

باسی سەرەکی لەخۆ گرتوون:

تەوهرەیهکیان بریتیه: لە باس و خواسی جندۆکەو هەوائی هەندی راستی دەرپارەیان .

تەوهرە ی دووهم بریتیه: لە تەوجیهات بو پێغه مبه ر ﷺ دەرپارە ی چۆنیەتی گە یانندی پە یامە کە ی بە ئادە میزاد .

سەرەتا سورەتەكە بە هەوالدان لە ئیمان هێنانی کۆمە لێك جندۆکە دەست پێ دەکا، ئەو بوو: کە پێغه مبه ر ﷺ لە طائف گە راپه وە پیش رودای

ئیسراو میعراج له مینا له‌نوێژدا قورئانی خوێندو جندۆکه‌کان گوئیان لی‌بوو، ئیمانیان پێ‌هێناو ته‌مجیدو ته‌قدیسی خودایان کرد.

ئه‌جار به‌شوێن ئهو هه‌واله‌دا باسی ئهو ده‌کا: که جندۆکه له‌وه پێش هه‌ولێ ئه‌وه‌یان داوه هه‌والێ ئاسمان بدزن و به‌سه‌ر هه‌والێ عاله‌می بالادا ئاگاردار بن، وه‌لی ئیستا دواي ناردنی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام ناتوانن ئهو کاره ئه‌نجام بدن. هه‌رکاتی هه‌ولێ له‌و جووره بدن خیرا تیر ئه‌ستیره‌یان تی‌ده‌گیری‌و ده‌بنه کۆی زوخال.

ئه‌جار ئهو راده‌گه‌یه‌نی: که جندۆکه دواي نازل‌بوونی قورئان، بوون به‌دوو تاqm پێرێکیان موسولمان و پێرێکیان کافر.

ئه‌جار فه‌رمان به‌ پێغه‌مبه‌ر ده‌کا: که په‌يامه‌که‌ی به‌ ئاده‌میزاد رابگه‌یه‌نی‌و به‌دڵسۆزیی و ئه‌هرکی سه‌رشانی ئه‌نجام بداو که‌س نه‌کاته هاوه‌ل و هاوشانی خودا، ئه‌وه‌ش بو پێغه‌مبه‌ر ﷺ دوپات ده‌کاته‌وه که ناتوانی هیچ زه‌هره‌رو ناخۆشی‌یه‌ک له‌خۆی دووربخاته‌وه، ئه‌گه‌ر له‌ خودا یاخی بی، که‌س نیه‌ بتوانی له‌سزای خودا رزگاری بکا، ئه‌وه‌شی پێ راده‌گه‌یه‌نی: که هه‌ر خودا ده‌زانی که‌ی عه‌زاب ده‌نی‌ری و که‌ی قیامه‌ت راده‌بی.

کۆتایی سوره‌ته‌که‌ش به‌و راستیه‌ دینی: که زانیاری غه‌یب هی خودایه‌و هه‌ر خودا غه‌یب زانه.

ئیمانیه‌نانی جندۆکه به‌قورئان و تاک و ته‌نه‌ایی خودا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا
عَجَبًا ۖ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرَكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ﴿٢﴾

وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَيْنَامَا أَخَذَ صَحْبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ
 يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنْسُ
 وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
 مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ
 اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾

دەربارە‌ی سەبە ب نزولی نایەتی ژمارە (۱) ﴿قل أوحى الي أنه...﴾
 بوخاری و موسلیم و تیرمیزی و هی‌تیش له نیبنو عەبباسەو و ریوایەتیان
 کردو و دەفەر موی: پیغەمبەر ﷺ نە قورئانی بە سەر جندۆکە دا خوێندو و
 نە بینویشنی، بە لکوو لە گەل کۆمەڵێک لە هاو لەانی بەرەو بازاری عوکاظ
 روشتن. وە لە حال شە یاتینی لە بیستنی هەوایی ناسمان مەنە کرابوون،
 کە ویستبویان هەوایی ناسمان بدزن تیر نەستیرەیان پێو نرابوو،
 کە شە یاتینی بە کان گەرابوونەو و بۆ لای قەوم و هۆزی خۆیان، و تبویان نەم
 روداوە نە شەریکی هەبو و دەبی بزانی چى روی داو و برۆن خۆرە لەلات و
 خۆرئاوا پیشکنن و بزانی چى روی داو و هەلسان و لەخۆکەوتن و بە چوار
 دەوردا بلاو بوونەو.

ئەو کۆمەڵە جندۆکە بەرەو (تیهامە) چو بوون، رێیان لە
 پیغەمبەر ﷺ کەوت لەوکاتە دا پیغەمبەر ﷺ لە (النخلة) بوو، لە گەل
 هاو لەانی دا نوێژی بە یانی دەکرد، کاتی گۆیان لە قورئان خوێندنی
 پیغەمبەر بوو و تیان: ئەمە یە: کە ئێو بیستنی هەوایی ناسمانتان
 لی یاساغ کراو ..

ئیتەر ئهو تاقم و نه‌ته‌وه گه‌رانه‌وه بۆ ناو گهل و نه‌ته‌وه که‌یان و تیان :
 نه‌ی نه‌ته‌وه که‌مان، ئیمه قورئانیکی سه‌رنج راکیشمان بیست . ئیتەر
 په‌روه‌ردگار ﴿قل أوحی الی.....﴾ ی نازل کرد.

بینگومان ئهم سوپه‌ته پینش هه‌موو شتیک شایه‌تیدانه له
 عاله‌میکه‌ی تروه‌ه، له‌عاله‌می په‌رییه‌وه ، ده‌باره‌ی زۆر لایه‌نی عه‌قیده‌و
 بیروباوه‌ر: که موشریکه‌کانی مه‌ککه ئینکارییان ده‌کردن و جه‌ده‌ل و
 نیزاعیان تیتدا ئه‌نجام ده‌دا . هه‌ر له‌خۆیان‌وه ره‌ملیان لی‌ده‌دا ، به‌بی
 به‌لگه‌ قسه‌یان فری‌ده‌دان . جاری وایش هه‌بوو بۆ ئه‌وه ده‌چون: که
 موحه‌مه‌د له‌جندۆکه‌وه فی‌ری ئه‌و قورئانه ده‌کری! ده‌ی ئیستا وا
 له‌جندۆکه‌کان خۆیان‌وه شایه‌تی ده‌دری به‌پێچه‌وانه‌ی بیروباوه‌ری
 موشریکه‌کان و به‌ درۆده‌خرینه‌وه.

ئه‌وه‌ی پێیو‌سته ناماژه‌ی پێ بکری ئه‌وه‌یه: جندۆکه‌کان به‌نازل‌بوونی
 قورئانیان نه‌زانیبوو، تاله‌ده‌می پێغه‌مبه‌ره‌وه بیستیان ، که‌ گویان له
 قورئان بوو سه‌رسام بوون و ترسان و ده‌هشەت گرتنی، سه‌رو دلیان گیراو
 وایان لی‌هات خۆیان پی‌نه‌گیراو نه‌یان توانی بی‌ده‌نگ دابنیشن، به‌لکوو
 که‌وتنه‌ خۆو ده‌ستیان کرد به‌هه‌ول و تیکۆشان، بزائن ئهم روداوه‌ گه‌وره‌یه
 چی‌یه؟ ئه‌و روداوه‌ گه‌وره‌یه‌ی ئاسمان و زه‌وی ئاده‌میزادو جندۆکه‌و
 فریشته‌و ئه‌ستیره‌کانی سه‌رقال کردوه‌و کاریگه‌ری گزنگی هه‌یه
 له‌بوونه‌وه‌ردا . ئهم شایه‌تیدانه له‌عاله‌می جندۆکه‌وه نرخ‌ی تایبه‌تی خۆی
 هه‌یه‌و کاریگه‌ری هه‌یه له‌سه‌ر دل و ده‌روونی ئاده‌میزاد .

وی‌رای ئه‌وه‌ش وه‌هم و خه‌یالێکی جۆراوجۆرو زۆر ده‌ربه‌ره‌ی عاله‌می
 جندۆکه‌ راست ده‌کاته‌وه، که ئه‌و وه‌هم و خه‌یاله له‌دل و ده‌روونی
 موشریکه‌کانی مه‌ککه و خه‌لکی تری ئه‌و رۆژگاره‌دا به‌لکوو له‌ دل و

دەرونى زۆرىنەى ئادەمىزاد دا لەو ەپىش و لەو ەپاش و بەئىستاشەو ە
چەسپا بوو.

ەەرەبە موشرىكەكان پىيان وابوو جندۆكە دەسلەتتىكى لەرادەبەدەريان
لەسەر زەوى ەەيە، بۆيە ئەگەر يەككىيان بەشىوو دۆل و چۆلەوانى يەك دا
پرۆشتايە، پەناى بەگەرەو سەرۆكى جندۆكەكانى ئەو ەەرىمە دەگرت و
هاوارى دەکردى: كە نەهەللى شەقاو ە ناكەسبەچەكانى جندۆكە زىانى
پىبگەيەنن، دەيگوت: (أعوذ بسيد هذا الوادي من سفهاء قومه) ئىتر
بەدلتىايەو ە كارى خۆى ئەنجام دەدا.

ەەرەها پىيان وابوو: جندۆكە غەيب دەزانن و ەهەواللى غەيب
بەكاھىنەكان دەدەن، ەەيانبوو عىبادەتى جندۆكەيان دەکرد پروايان وابوو،
لەنتىوان جندۆكەو خودادا نەسەب و نەژاد ەەيە. پىيان وابوو خودا
ژنى لى خواستون و ئەو ژنانە فرىشتە بۆ خودا بەو ەلدە دىنن.

ئەم بىروباو ەرانە دەربارەى جندۆكە لەسەردەمى نەزانى دا باوو
بەربلاوبوو، تائىستاش و ەهم و خەياللات و ئەفسانەى جۆراو جۆر لەو
بارەو ەزۆر كۆمەلگەى ئادەمىزادا باوو بەربلاو ە. لەلەيەكى ترەو ە
ئەمپۆ كۆمەللىكى تر لە ئادەمىزاد ەن دان بە ەبەبوونى جندۆكەدا ناننن و
پىيان وايە: قسە كردن لەو ەالەمە ناديارە ئەفسانەو خەرافاتە. دەى
قورئان ەاتوو ەنتىوان ئەو ەهم و خەياللات و ئەفسانە جۆراو جۆرانە
دەربارەى جندۆكەو ئەو ئىنكارىيە زىدەپۆيىيە دەربارەى ەبەبوونيان،
ەەقىقەت و راستى جندۆكەمان بۆ رون دەكاتەو ە، واقع و ەالىيان چۆنەو
چۆن نىە لەسەر زمانى خۆيان بۆمان دەردەخا..

بەللى ئەم سۈرەتە بىروباو ەرى ەەرەبە موشرىكەكان و ەىترىش
دەربارەى جندۆكە راست دەكاتەو ە. كەپىيان وابوو: جندۆكە توانا و زەى
لەئەندازەبەدەريان ەەيە لە بونەو ەردا، ەەرەها ئەوانەش بەدرۆدەخاتەو ە:

كە بىرۈا بەھەبۈۈنى جىندۇكە ئاكەن، پىيان واىە بىرۈا بەھەبۈۈنىان جۇرىكە لەئەفسانە.

لەراستىدا ئەوانەى دەسەلاتى رەھايان بۇ داناون و ئەوانەىش : كەبىرۈا بەھەبۈۈنىان ئاكەن، يەكيان لەيەكى بى عەقلىتن، بىرۈباۋەرەكانيان زۇر مىندالانەو نەفامانەىە !!

دەبى ئەوانەى : كەدەلىتن: جىندۇكە نىن و ئىنكارى ھەبۈۈنىان دەكەن، چ بەلگەيەكيان بەدەستەۋە بى؟ بە چ زانىارىيەك و پشت بەستى بەچى ئاۋا سوورن لەسەر نەبۈۈنى عالەمى جىندۇكە؟ بەچ عەقلىك ھەبۈۈنىان بەخەرافات و ئەفسانە دەزانن !! ئايا ئەوانە تۈانىۋىانە ھەموو بوۈنەۋەر بېشكىنن و لەپشكىنىنى بوۈنەۋەردا جىندۇكەيان تىدا بەدى نەكردى؟ بىنگومان ھىچ كەس لە زانايان ئەم بىرۈ بۇچۈنەى نىە..!

لە لايەكى ترەۋە ئىستا لەناۋ زەۋىدا زۇر مەخلۇقاتى زىندو ھەن و رۇژ دۋاى رۇژ كەشف دەكرىتن و زۇرىشىان ماۋن كەشف نەكراون، كەشىش نەىگۈتۈۋە نالى: زنجىرەى كەشف و تۈيۈنەۋە لەسەر زىندەۋەران راۋەستاۋە يان رۇژىك لەرۇژان رادەۋەستى، ھىچ زانايەك ئەمەى نەگۈتۈۋە نالىتى.

ئايا ھەر لەبەر ئەۋە دەلىتن: جىندۇكە نىن، چۈنكە نابىندىرن؟ دەى خۇ زۇر شت ھەيە و ناش بىندىرى. بۇ نمۈنە كارەبا ھەيە نابىندىرى. ئىتر ئەم سووربوۈنە لەسەر نەبۈۈنى جىندۇكە لەپاى چى؟ خۇ زانىارىى ئادەمىزاد لەبوۈنەۋەردا ھىندە كەم و بى ھىزە ، ھەركەسى تۈزىك رىزى عەقلى خۇى بگرى لەم بارەيەۋە جەزم نانى. يان بەلگەيان لەسەر نەبۈۈنى جىندۇكە ئەۋەيە: كە ئەفسانەۋ خەرافاتى جۇراۋ جۇرىيان بەدەۋەرەۋە ھەلبەستراۋە؟

ده‌ی له‌م حاله‌دا پتویسته ئیمه ئه‌و ئه‌فسانه‌و خه‌رافاتانه رته بکه‌ینه‌وه‌و پوچه‌لیان بکه‌ینه‌وه. نه‌ک به‌بی به‌لگه‌ه حاشا له‌هه‌بوونی ئه‌و مه‌خلوقاته بکه‌ین: که ئه‌فسانه‌یان به‌ده‌وره‌وه هه‌لبه‌ستراوه. پتویسته هه‌والی ئه‌م جوژه غه‌یبیانه له‌سه‌ر چاوه‌ی بپروا پتکراوه‌وه وه‌ربگرین و هه‌رچی له‌و سه‌رچاوه‌وه وه‌رده‌گیری به‌حه‌ق و راستی بزانی!

ده‌ی بانیستا بچینه خزمه‌ت سوپه‌ته‌که‌و زانیاری سه‌د ده‌ر سه‌د و راستی بی پیچ و په‌نا ده‌رباره‌ی ئه‌و عاله‌مه زۆرو نادیاره‌ی پی‌ی ده‌گوتری: عاله‌می په‌ری وه‌ربگرین.

﴿قُلْ: أَوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ، فَقَالُوا: إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾
ئهی موحه‌مه‌د به‌گه‌ل و قه‌ومه‌که‌ت بلی: پییان رابگه‌یه‌نه : که کۆمه‌لیک له‌جندۆکه قورئانیان بیستوه ئیمانیان پی‌هیناوه‌و ملکه‌چی فه‌رمان و جله‌وگیریه‌کانی بوون.

پییان بلی: خودا نیگای بو کردم، له‌سه‌ر زوبانی جویرائیل پی‌ی راگه‌یاندم : که تا قمتیک له‌په‌ری گوئیان له‌قورئاخویندنی من بووه، کاتیک له‌نویژدا سوره‌تی ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي...﴾ م خویندوه گوئیان لی بووه، دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌یان بو ناو گه‌له‌که‌یان وتیان: ئهی خه‌لکینه؛ ئیمه گویمان له‌که‌لامیکی فه‌صیح و به‌لیغ بوو، پر بوو له‌نامۆژگاری و خێرو فه‌ر، به‌راستی ئه‌و که‌لامه‌ی گویمان لی‌بوو قورئانیکی عه‌جیب و سه‌رنج راکیش بوو. هه‌موومانی سه‌رسام کرد.

جندۆکه عاله‌میکه نادیارن له‌ئیمه‌و هیچیان لی‌نازانین، جگه‌ له‌وه‌ی قورئان پیمانی راگه‌یاندوه ، ئه‌وان له‌ئاگر دروست کراون. قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ﴾ (الحجر/۲۷) خودا پیغه‌مبه‌ری له‌ره‌گه‌زی خویان بو ناردون ، به‌لکوه‌و ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی بویان ره‌وانه‌کراون هه‌موویان ئاده‌میزاد بوون.

ئەوانیش وەکوو ئادەمیزاد ھەیانە ئیماندارو خوداپەرست و ھەشیانە کافرو بى بپروا ، ھەیانە عاقل و ھۆشیارو زیرەك و ھەشیانە گىل و نەقام و كەودەنە . ئەوانیش وەکوو ئادەمیزاد ئامادەباشى وەرگرتنى ھیدایەتیان تىدايە ، ئەوان ناتوانن یارمەتى ئادەمیزاد بدەن ، چەندىك ھانایان بۆ بەرن و داواى كۆمەکیان لى بکەن ھیچیان پى تاكرى ، جندۆكە غەیب نازانن و پەيوەندیان بە ئاسمانە و نەماوە .

سەرەتای سورەتەكە ئاماژەى ئەوێ تىدايە : كە زانىنى پىغەمبەر بەوێ كۆمەلىك لە جندۆكە گوىيان لە قورئاخویندننى بوو و روداوەكانى پاش بیستنى قورئانەكەو گەفت و گۆى ئەوان لە گەل نەتەوەكەیان دا ، پەرورەدگار بەنىگا و سروش بە پىغەمبەرى راگەیاندووە ، روداوىك بوو و روى داو و پىغەمبەر ﷺ پى نەزانىو و دواى رودانى روداوەكە خودا ھەوائى بە پىغەمبەر داو و .

ئەمە جارى یەكەم بوو پاشان چەند جارى تر پىغەمبەر ﷺ بەمەبەست و بەتایبەتى قورئانى بەسەر جندۆكەدا خویندۆتەو . شایانى باسە ، ئەم قسەى و ئەو رىوايەتە ، دەربارەى سورەتى (الرحمن) رىوايەتكرائە .. تىرمىذى لە جابىرەو رىوايەت دەكا : دەلى : رۆژىك پىغەمبەر ﷺ ھاتە ناو ھاوہلانى و سورەتى (الرحمن) ی بەسەردا خویندەو ، ھاوہلان بىدەنگ بوون . پىغەمبەر ﷺ فەرموى : ئەم سورەتەم بەسەر جندۆكەكان دا خویندەو ئەوان لەئىوہ باشتر كاردانەو ھیان تىدا بوو ، ھەركاتى دەھاتە سەر ئایەتى ﴿ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴾ تىكرا دەیانگوت : خودایە ؛ نەخىر ئىمە ھىچ نىعمەتىكى تۆ بە درۆ ناخەینەو ، خودایە سوپاس و ستایش ھەر بۆ تۆیە .. ئەم رىوايەتە پشتگىرى رىوايەتەكەى ئىبنو مەسعود دەكا : كە لەو پىش ئاماژەى پى كرا .

﴿یهدی الی الرشـد، فآمنا به ولن نشـرك برّنا أحدًا﴾ واتـه: ئەو قورئانـه ئیـمه بیـستمان هـیدایـه‌تـدەرە بۆ رـیـبازی حەق و راست، بۆ ناسینی خودا، ئیـمه‌دـلـنـیا بووین لەوێ ئەو کەلامە لە خوداو هاتوو، ئیـمه ئیتر بـرای بـرای کەس ناکەین بەهاوێڵی خودا، جگە لە خودا، کەسی تر بەخودا نازانین.. ئەمە راگەیانـدنی ئیـمانـهێـنـه‌کانـه لەناو قەومەکیان دا.

نایه‌ته‌که ناماژە ئەوێ تێدایه‌ که گەرەترین کار لەبانگه‌وازی پیغه‌مبەردا یه‌کتاپەرستی و لا‌بردنی هاو‌ل‌دانانە بۆ خودا، سەیره‌ جندۆکه‌کان ئیمانیا‌ن به‌وه‌ هیـنا: که قورئان کەلامی خودایه‌، ئەوان به‌ بیستنی جاریک قورئا‌غویـندنی پیغه‌مبەر موسو‌لمان بوون، کەچی کافرەکانی مە‌که‌که‌ به‌تایبه‌تی سەرانی قورەیش، ئەو هەموو جارە لەده‌می پیغه‌مبەر‌ه‌وه‌ قورئانیان بیست کەچی موسو‌لمان نە‌بوون.

﴿وآله‌ تعالی جدّ ربّنا ما اتخـذ صاحـبةً ولا ولدًا﴾ شه‌ئن و حال‌ وایه‌ به‌رزو پیرۆزه‌ کردە‌وه‌و ده‌سه‌لات و فەرمان و گەرە‌یه‌یی و شکۆمه‌ندی په‌روه‌ر‌دگارمان. به‌رزو پیرۆزو دۆره‌ لەوێ خیزان و مندالی هە‌بی، هەرگیز خودا ژنی نیه‌و مندالی نە‌بووه‌.

به‌کورتی ئەو جندۆ‌کانه‌ وێرای ئەوێ پا‌کانه‌یان بۆ خۆیان کردو ب‌پیری ئەوه‌یان دا: که هاو‌ل‌ بۆ خودا دانه‌نین. خوداشیان له‌وه‌ به‌دوور گرت: که خیزان و مندالی هە‌بی. به‌مەش ته‌نزیه‌ی خودایان کرد لەوێ هاو‌ل‌ و خیزان و مندالی هە‌بن، یه‌کتاپەرستی خۆیان راگەیان‌دو بالاده‌ستی و به‌توانایی بی‌سنوورو بی‌تاجی خودایان به‌سەر هە‌موو شتێک داو له‌ هە‌موو شتێک راگەیان‌د.

﴿وآله‌ کان یقول سفیـهنا علی الله شططاً﴾ هەر‌وه‌ها جندۆ‌که‌و موشریکه‌کان و نه‌فامه‌کا‌مان پێش ئەوێ موسو‌لمان بن قسه‌ی ناشایسته‌و

نابه‌جییان به‌رام‌به‌ر به‌خودا ده‌گوت و له‌کوفرو بی‌دینی دا زی‌ده‌ره‌ویان ده‌کرد، به‌بی‌یه‌لگه‌و ده‌لیل هاوه‌لیان بۆ خودا دا ده‌نا، خیزان و مندالیان بۆ بریار ده‌دا.

﴿وَأَنَا ظَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ ئیمه پیمان وابوو، ئاده‌میزادو جندۆکه: که له‌وه پێش ده‌یانگوت: خودا هاوه‌ل و خیزان و مندالی هه‌ن راست ده‌که‌ن و درۆ ناکه‌ن. کاتیک قورئانمان بیست ته‌جار زانیمان بیرو بۆچون و قسه‌کانیان هه‌ل‌ه‌ن، ئه‌وه‌ی له‌وه‌پێش به‌ راستمان ده‌زانی بۆمان ده‌رکه‌وت درۆیه‌و هیچ بنه‌ماو بناغه‌یه‌کی نیه‌.

ئهمه ئیعتیراف و دان پێدانانه له‌لایه‌ن په‌رییه‌کانه‌وه به‌وه: که ئه‌وان به‌هۆی شوینکه‌وتنی کوێرانه‌وه تووشی ئه‌و هه‌له‌و تاوانانه بوون و له‌ریگه‌ی به‌لگه‌و لیکۆلینه‌وه‌وه، له‌و لاسایی کردنه‌وه رزگاریان بوو.

﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ کۆمه‌لی له‌پیاوانی ئاده‌میزاد له‌به‌ر نه‌فامی و نه‌زانیان له‌چۆله‌وانی و ده‌شت و دۆل و که‌ژدا په‌نایان به‌ پیاوانی جندۆکه ده‌برد، ئه‌م په‌نا بردنه‌ی ئاده‌میزاده‌کان به‌جندۆکه‌کان هێنده‌ی تر جندۆکه‌کانی بوغرا کردو کوفرو گومرایی و سه‌رلی شیواویان بۆ زیاد کردن، یان ده‌توانین بڵێن په‌رییه‌کان گومرایی و کوفریان بۆ ئاده‌میزاده‌کان زیاد ده‌کرد. هه‌ر دوو ماناکه هه‌ل‌ده‌گری.

له‌سه‌رده‌می نه‌زانی دا داب و نه‌ریتی عه‌ره‌به‌کان وابوو ته‌گه‌ر رییان بکه‌وتایه‌ته کێو ساراو بیابانیك، ده‌یانگوت په‌نا ده‌گرین به‌گه‌وره‌و کاربه‌ده‌ستی په‌رییه‌کانی ئه‌م شوینه: که ئاگای لی‌مان بی‌و نه‌هیلێ هه‌تیوو چه‌ته‌ی جندۆکه زیانمان پی‌یگه‌یه‌نن، به‌ خه‌یالی خۆیان له‌ئهمان و جیواری

گه‌وره‌ی جندوکه‌ی ئه‌و هه‌ریمه‌دان و زیانیان پی‌تاگا نیتر به‌م جو‌ره په‌نا پی‌براهه‌کان کوفرو گومراییان بۆ په‌نا به‌ره‌کان زیاد ده‌کرد.

﴿وَأَلَّهِمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا﴾ ناده‌میزادیش - وه‌کوو ئیوه - پییان وابوو زیندوبونه‌وه نیه، حیساب و لیکۆلینه‌وه نابیی، یان نه‌وان و ئیوه‌ش پیتان وابوو: که ئیتر خودا پیغه‌مبه‌ریک نانتری بانگه‌وازی بکا بۆ یه‌کته‌په‌رستی و ئیمان‌هێنان به‌خوداو به‌پیغه‌مبه‌رانیو به‌روژی قیامت.

چهند هه‌والیکی‌تر له‌جندوکه‌کانه‌وه

وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِثَتْ حَرَسًا

شیداو شه‌با ﴿٨﴾ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ اللَّسْمِ فَمَنْ

يَسْتَمِعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ﴿٩﴾ وَأَنَا لَا تَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدَ

يَمِنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ

وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قِدْدًا ﴿١١﴾ وَأَنَا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ

اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ

ءَامَنَّا بِهِ ۖ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۖ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

وَأَنَا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ

تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿١٥﴾

وَالْوِاسْتَقْمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَا أُسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا ﴿١٦﴾ لَنَقْنَهُمْ
فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾

له م کۆمه له نایه ته دا په روه ردگار هه ندی چیرۆک و سه رگوزه شته
له په ربیه کانه وه ده گێرپێته وه ده فهرموی: ﴿وَأَلَا لِمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا
مَلَأَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشَهْبًا﴾ جندۆکه کان وتیان: کاتی که پیغه مبهه
رهوانه کراو قورئانی بو سه ر نازل کرا، به پیتی داب و نه پیتی خویمان
ویستمان هه والی ئاسمان بزانی ناخۆ ئه م روداوه تازه چیه؟ ویستمان بزانی
ئه م پیغه مبههه کی یه و چ که سه؟

بینیمان ریگای ئاسمان لی گیراوه، فریشته هه موو ریگا و بانیکیان
ته نیوه و به توندو تۆلی هه ره سیاتیان له ئاسمان گرتوه و ئیتر ناهیلن ئیمه
خه بهری ئاسمان بدزین، دیمان هه رکامی کمان هه ولی وهرگرتنی هه والی
ئاسمان بدا، یه که سه ر تیر ئه ستیره بوی ده کشین و ده یسوتین !!
وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فهرموی: ﴿وَجَعَلْنَاهَا رَجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾
(الملك/۵).

تیرمیذی و ئه همه دو نه سائی له ئیبنو عه بباسه وه ریوایهت ده که نه
ده فهرموی: شه یاتی نی یه کان شوینی هه والذزیان له ئاسمان دا هه بوو،
ئه گه ر قسه یه کیان بهر گوئی بکه وتایه نوئی تریان پیوه ده ناو به گوئی
کاهین و فالگره وه کانیا ن دا ده دا. قسه بیستراوه که حق و راست بوو
قسه زیاده کانیش به تال و پوچ. کاتی که پیغه مبههه ﷺ کرا به پیغه مبههه
رهوانه کرا ئه و گوئی گرتن و هه والذزیه یان لی قه ده غه کرا، ئه وه یان
به شه یتان راگه یاند: ئه ویش وتی: ئه مه به هۆی پهیدا بوونی شتی که وه یه

له‌سه‌ر زه‌وی . جاسوس و گۆی له‌مستی خۆی به‌ناو زه‌وی دا بلاوکردنه‌وه
بۆ ئه‌وه‌ی بزائن ئه‌و روداوه‌ چیه‌!!؟

ئه‌وه‌بوو کۆمه‌لیکیان پێغه‌مبه‌ریان بینی له‌نیوان دوو کۆی مه‌که‌که‌دا
نویژی ده‌کرد. ئیتر هاتنه‌وه‌ ئه‌و هه‌واله‌یان به‌ شه‌یتان دا ، ئه‌ویش
وتی: ئه‌وه‌ ئه‌و روداوه‌یه‌ که‌ بوته‌ هۆی مه‌نع کردنی ئیوه‌ له‌ قسه‌
دزینی ئاسمان.

به‌کورتی دوا‌ی ره‌وانه‌کردنی هه‌زره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ شه‌یاتینی
له‌هه‌والدزینی ئاسمان مه‌نع کران . نه‌وه‌کوو شتیك له‌قورئان بدزن و
به‌گۆیی کاهینه‌کانی دا بچڕیڤڤن و کار بشیوی و قورئان و فلته‌ فلتی
کاهینه‌کان تیکه‌لاو بین.

﴿وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ، فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ
شُهَابًا رَّصَدًا﴾ ئیمه‌ له‌وه‌پێش ده‌چوینه‌ ئاسمان و خۆمان داده‌نووساند بۆ
دزینی هه‌وال، بۆ بیستنی هه‌والی ئاسمان له‌فریشته‌کان، بۆ ئه‌وه‌ی
به‌گۆیی کاهینه‌کانی دا بچڕیڤڤن . ئیتر دوا‌ی ناردنی پێغه‌مبه‌ری
ئیسلام په‌روه‌ردگار ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ی لی‌ستانده‌وه‌ ، به‌تیر ئه‌ستیره‌
ئاسمانی لی‌قه‌ده‌غه‌کردن ، ئیستا هه‌ر کامیکیان بیه‌وی هه‌والدزی
بکا، یه‌کسه‌ر تیر ئه‌ستیره‌یه‌ك بۆی ده‌کشی و ده‌یسووتینی و
له‌ناوی ده‌با.

﴿وَأَنَّا لَآنَدْرِی أَمْرَ أُریدَ بِمَنْ فِی الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشْدًا﴾
ئیمه‌ نازاین ئایا ئه‌م پارێزگاری کردنه‌ له‌ئاسمان و هه‌ره‌سیات لی‌گرتنه‌،
شه‌روعه‌زایی خودایه‌ بۆ سه‌ر زه‌وی یان خودا خێرو خوشی بۆ دانیشته‌وانی
سه‌ر زه‌وی ده‌وی؟

﴿وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ، كُنَّا طَرَائِقَ قَدْدَا﴾ واته‌:
په‌رییه‌کان: له‌وده‌مه‌دا بانگه‌وازی نه‌ته‌وه‌که‌یان کرد بۆ ئیمانیه‌تان به‌

پېغەمبەرى ئىسلام، وتيان: ئىمە پېش بىستنى قورئان ھەمان بوو
پياوچاك و خاوەن پروا و کردار چاك ، ھەشمان بوو وانه بوو، بەتېكرا چەند
كۆمەلەو تاقمىك بووين ، ھەركۆمەلەو بىرو بۆچونىكى تايبەتى ھەبوو.
واتە: ھەمان بوو موسولمان و خوداپەرست و ھەمانبوو فاسق و تاوانبار ،
ھەمانبوو كافرو ستەمكار.

سەئىدى كورى (المسيب) دەلى: كۆمەلگای جندۆكە وەكسو ھى
ئادەمىزاد موسولمان و گاورو جولەكەو ناگرپەرست ... ى تېدايە.
﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَن لَّنْ نَعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نَّعْجِزَهُ هَرَبًا﴾ دەمانزانى:
كە دەسەلاتى خودا بەسەر ئىمەدا بالادەستەو ئىمە ناتوانىن لەدەست
قودرەتى خودا قوتار بىن، ھەركاتى بىەوى شتىك دەربارەمان بكا لەزەوى
دابىن، يان بۆ بەرزايى ئاسمان رابكەين و لەھەر شوئىك خۆمان ھەشار
بدەين، خودا دەستى دەمانگاتى و رزگار بوغان نىە لەدەستى !
﴿وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ، فَمِنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا و
لَا رَهْقًا﴾ ئىمە : كە گويمان لەقورئان بوو، يەكسەر ئيمانمان پىھىنا،
چونكە زانيمان كەلامى خودايەو ھەقە ، وەكسو كافرەكانى ئادەمىزاد
بەدرۆمان نەخستەنەو .

كەسىك پرواى بە خودا ھەبى و پروا بەنىگا و سروش بكا،: كە خودا
نازلى كردو ھە بۆ سەر پېغەمبەرەكانى بادلتىابى دادو ھەرانە رۆژى قىامەت
خودا حىساب و لىكۆلئىنەو ھى لەگەل دەكا . لەكردارى چاكەى كەم
ناكرىتەو ھە لەكردارى خراپەشى زيادناكرى.

ئەجار سەرزەنشەت و لۆمەى جندۆكەو كافرەكان دەكاو دەفەر موى:
﴿وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾ ئەوانەى كافرو بى پروان
لەرىبازى ھەق و راستى لايان داو، ئەوانە بوونە سوتەمەنى دۆزەخ و

ئاگریان پی‌خۆش ده‌کړی، وه‌کوو چۆن ئاده‌میزاده کافره‌کان ده‌بنه سوته‌مه‌نی دۆزه‌خ.

﴿وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِينَهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د پییان رابگه‌یه‌نه: که نیگام بو کراوه، نه‌گهر جندۆکه‌و ئاده‌میزاد به‌رده‌وام بونایه‌ له‌ سه‌ر ریبازی نیسلام، بارانی زۆر و پرخیږ و به‌ره‌که‌تان بو‌ده‌باراندن، خیرۆ فه‌رمان به‌سه‌ردا ده‌باراندن، بو‌ شه‌وه‌ی به‌تاقییان بکه‌ینه‌وه، ده‌ربکه‌وی کی سوپاسگوزاره‌و کی سپله‌و پی‌ته‌زانه ..

جا نه‌گهر سوپاسگوزاری نیعمه‌ته‌کانی خودابن پاداشتیان ده‌ده‌ینه‌وه ، نه‌گهر له‌خودا یاخی‌بوون و سپله‌ و پی‌ته‌زان بوون سزایان ده‌ده‌ین و نیعمه‌ته‌کانیان لی‌ده‌سینینه‌وه ، یان مۆله‌تیان ده‌ده‌ین و پاشان له‌ناویان ده‌به‌ین .

﴿وَمَنْ يَعْزُضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا﴾ که‌سیک رو له‌په‌یامی قورئان وه‌ربگێږی گوی به‌ئامۆژگاری و فه‌رمان و جله‌و گریه‌کانی نه‌دا، شه‌وه‌ ده‌بخه‌ینه‌ ناو عه‌زابیکی سه‌ختی دژواره‌وه .

هه‌ندی له‌بنه‌های ئایینی نیسلام

وَأَنَّ

الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنْتُمْ لِمَا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي

لَنْ يُخْرِجَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ﴿٤٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا
 مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً. وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
 خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٤٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ
 مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٤٤﴾

﴿ وَأَنْ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴾ ئەى پێغه مبهەر! بهو
 مهردوم گه له بلى: من نيگام بۆ كراوه: كه هه موو مزگه وته كان بۆ خودان و
 مالى خودان، تايبه تن به عيباده تكدردنى خودا تىيان دا، ئەو مزگه وتانه
 شويئى به ندايه تيكردن، به ندايه تيكردنيش هه ر بۆ خودايه، كه وابهى لهو
 مزگه وتانه دا جگه له خودا به ندايه تى كه سى ترى تيدا مه كه ن، كه س
 مه كه ن به هاوه لى خودا په رستش هه ر بۆ ئەو بكه ن و به س!

هه ر عيباده تى بكه ن له نوێژو رۆژوو مانه وه له مزگه وت دا بۆ يادى
 خودا، قورئاڅوێندن و عيباده تى تر به ساغى و دلسۆزى بۆ خوداى بكه ن و
 كه سى تر تان مه به ست نه بى به ندايه تيكردن هه ر بۆ خودايه وه هه ر ئەو
 شياوى په رستش بۆ كردنه.

حه سه نى به صرى ده فه رموى: مه به ست له (المساجد) هه موو
 زه وييه، ئاماژه بهو فه رموده يه ي موسليم و بوخارى و نه سائى له
 جابيره وه ريوايه تيان كرده: كه پێغه مبه ر ﷺ فه رمويه تى: (جعلت لي
 الأرض مسجداً و طهوراً) كه وابهى ماناى نايه ته كه به م جوړه يه
 (زه وى هه مووى دروستكراوى خودايه بۆ غه يرى خودا سوژده ي له سه ر
 مه به ن..).

﴿وَأَنهٗ لَمَّا قَامَ عَبْدَ اللَّهِ يَدْعُوهُ، كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾ كاتیک پیتغه مبه‌ر ﷺ به‌ندایه‌تی خودای ده‌کرد، ئەو کۆمه‌له‌ په‌رییه له (وادی النخلة) پی‌ی‌گه‌یشتن و گوئیان له قورناخویندنی پیتغه مبه‌ر بوو، ئەوه‌نده‌یان ئاره‌زو له‌بیستنی قورئان بوو، والسه‌ده‌وری پیتغه مبه‌ر ﷺ کۆبوونه‌وه که‌له‌ که‌یان کردو به‌ مل یه‌کانیشتن، خه‌ریک بوو بن به‌یه‌ک پارچه‌و وه‌کوو (لباد) یان لی‌یی، یان بینه‌ پارچه‌ گوشتیک له‌جه‌سته‌ی پیتغه مبه‌ر ﷺ.

یان ماناکه‌ی به‌م جو‌ره‌یه: کاتیک پیتغه مبه‌ر ﷺ بانگه‌وازی ده‌کردو ده‌یفه‌رموو: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ...) خه‌لکی بانگ ده‌کرد بۆ خوداپه‌رستی، کافره‌کان له ئاده‌میزادو جندۆکه‌ گه‌له‌کۆمه‌کیان لی ده‌کردو دژی ده‌هه‌ستان و ده‌یانه‌ویست نووری ئیسلام بکوژینه‌وه، به‌لام خودا ویستی نایینی خۆی سه‌رخاو به‌ره‌هه‌تستکارانی نایین به‌ه‌زن و ملکه‌چ بین.

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ ئەی موحه‌مه‌د به‌و خه‌لکه‌ بلێ: که‌ لی‌ت کۆبوونه‌وه‌و گه‌له‌کۆمه‌کیان لی‌کردووی ده‌یانه‌وی نایینه‌که‌ت پوچ بکه‌نه‌وه‌و نه‌هیلتن بلاو بیته‌وه، پی‌یان بلێ: من بانگه‌وازی ئیوه‌ ده‌که‌م بۆ لای خودا، عیباده‌ت و به‌ندایه‌تی هه‌ر بۆ ئەو ده‌که‌م، خودایه‌کی تاك و ته‌نهاو بی‌هاوه‌ل و هاوسه‌ر و منداله‌، پشت هه‌ر به‌و ده‌به‌ستم و که‌س ناکه‌مه‌ هاوشانی.

﴿قُلْ لَا أُمْلِكُ لَكُمْ ضَرًا وَلَا رَحْمَةً﴾ بلێ من ناتوانم زیانتان لی دوور بجه‌مه‌وه، یان قازانجتان بۆ کی‌ش بکه‌م، من به‌نده‌یه‌کم وه‌کوو ئیوه‌ نیگام بۆ کراوه، من هیچم به‌ده‌ست نیه‌ ده‌رباره‌ی هیدایه‌ت و گومرایی ئیوه، هه‌موو شتیک به‌ده‌ست خودایه‌، چ باکم له‌گه‌له‌کۆمه‌کی ئیوه‌ نیه‌و هه‌ره‌شه‌و دژایه‌تیکردنتان بۆ من، تۆزقالتیک له‌هه‌لوستی خۆم نام هینیته‌ خواری.

﴿قُلْ: إِيَّيْ لَن يَجْزِيَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَن أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِداً إِلَّا بَلَاغاً
مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتِهِ﴾ ئە ی موحه مه د ! به گه ل و نه ته وه که ت بلی: ئە گه ر
خودا عه زابم بۆ بنیۆی هیچ که س نیه بتوانی ئە وه عه زابم لی لا دا ،
یارمه تیده رو پشتیوانم نیه جگه له خودا ، هیچ شتیک نیه بتوانی له
عه زابی خودا رزگارم بکا جگه له پابه ندبوونم به و په یامه ی بۆم نیۆدرا وه
ئهرکی سه رشانم نه نجامی بده م ..

ئە من پیغه مبه رم ئهرکی را گه یاندنم له سه ر شانه ، به گویره ی ئە وه
په یامه ی بۆم ره وانه کرا وه کار ده که م ، پابه ندی فه رمان و جله و گیره کانی
په ره ردگارم ، ئە گه ر وابکه م سه رفراز و به خته وه ره ده م ،
ئه گینا به فتاره ده چم و خه ساره ته ندی دونیا و قیامه ت ده م .

وه کوو له نایه تیکی تر دا ئامازه به و مانایه ده کا و ده فه رموی :
﴿يَا أَيُّهَا الرِّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ
رِسَالَاتِهِ وَ اللَّهُ يَعْصَمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ (المائدة/ ۶۷).

ئە جار هه ره شه له وانه ده کا که گویره یه لی نا وه ره وکی په یامی پیغه مبه ر
نابن ده فه رموی: ﴿وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرِسُولَهُ، فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا﴾ پیا ن بلی: من په یامی په ره ردگار تان پی راده گه یه نم ، جا
که سیک دوا ی ئە م را گه یاندن و بانگه وازی به گویره یه لی په یامه که م نه بی و
پشت هه لکا و له خودا یا خی بی ، ئە وه سزای سه ختی بۆ ئاماده کرا وه ،
ئاگری دۆزه خ چا وه ره وانیه تی و بۆ هه تا هه تایه تییدا ده می نی ته وه و
رزگار بوونیان نیه .

ئە جار هه ره شه له موشریکه کانی مه که که ده کا و ده فه رموی:
﴿حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَیْوَعِدُونَ فَسَیَعْلَمُونَ مِنْ أَضْعَافٍ نَاصِرًا وَأَقَلِّ عِدْدًا﴾
واته: ئە وه موشریکانه له ئاده می زاد و جندۆ که واز له هه لۆیستی کو فر
ئامیزو سته مکارانه ی خۆیان ناهینن ، هه تا کاتی که ئە وه ی هه ره شه یان

پئی لی ده‌کری یه‌خه‌یان ده‌گری و چاویان به‌ئاگری دۆزه‌خ ده‌که‌وی، ئیتر
ئه‌وکاته ده‌زانن کئی بی‌ده‌سه‌لات و که‌م ده‌سته، کئی یارمه‌تیده‌رو
پشتیوانه؟ ئه‌وان یان موسولمانه‌کان؟ بی‌گومان موشریکه‌کان بی‌که‌س و
بی‌یارمه‌تیده‌رو بی‌ده‌سه‌لاتن. ئه‌وان له‌ ئاست سه‌پازانی خودا دا زۆر
بی‌ده‌سه‌لات و بی‌هێزن !!

زانباریی ده‌رباره‌ی کاتی هاتنی قیامه‌ت، زانیارییه‌که‌ نایه‌ته
به‌ په‌روه‌ردگار

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ
مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لِي رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا
يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ
يَسْأَلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا
رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

موقاتیل ده‌رباره‌ی سه‌به‌ب نزولی نایه‌تی (۲۵) ده‌لی: موشریکه‌کان :
که‌ نایه‌تی ﴿حتی إذا رأوا ما یوعدون... الآية﴾ نازل بوو بیستیان،
(النضر) کوری (الحارث) وتی: ده‌بی که‌ی ئه‌و رۆژه‌ بی: که‌
ئهم هه‌ره‌شه‌مان پئی لی ده‌کا ؟ ئیتر په‌روه‌ردگار نایه‌تی
﴿قُل: إِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ﴾ هه‌ نایه‌ته‌کانی تری دوا ئه‌وی
نازل کرد.

﴿قل: إن أدري أقرب ما توعدون أم يجعل له ربي أمدا﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر! به‌و موشریکانه بلئی: نه‌من نازانم که‌ی نه‌و عه‌زابه‌ی خودا هه‌ره‌شه‌تان پی لئ ده‌کا یه‌خه‌تان ده‌گری. نه‌من نازانم ئایا نزیکه قیامت رابئی یان دووره. نازانم ئاخۆ خودا کاتینکی دیاریکراوی نزیکسی بۆ داناوه یان دووره؟! جگه له خودا که‌س نازانی قیامت که‌ی هه‌لده‌ستی.

به‌کورتی په‌روه‌ردگار فرمان به‌ پیغه‌مبه‌رده‌کا: که به نه‌ته‌وه‌که‌ی بلئی: که هیچ نازانی ده‌رباره‌ی کاتی رابوونی قیامت، زانین و دیاریکردنی کاتی رابوونی قیامت تاییه‌ته به‌ خوداوه و هه‌ر نه‌و هه‌لیده‌ستینئ و ده‌زانی که‌ی راده‌بی. ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌له‌و باره‌وه پرسپاری لئ کرا فه‌رمووی: (ما المسؤول عنها بأعلم من السائل) پرسپار لئ کراو ده‌رباره‌ی کاتی رابوونی قیامت له پرسپارکه‌ر شاره‌زاتر نیه.

﴿عالم الغيب فلا يظهر على غيبه أحدا إلا من إرضى من رسول فإنه يسلك من بين يديه ومن خلفه رصدا﴾ واته: غه‌بیزان هه‌ر خودایه، هه‌ر نه‌و ئاگاداری غه‌بیبیاته، زانینی غه‌یب تاییه‌ته به‌ خوداوه، که‌س به‌سه‌ر غه‌یب دا ئاگادار نا‌کا مه‌گه‌ر که‌سی خودا بۆ خۆی هه‌لئ بژاردبی و لئی رازی بی، نه‌وه‌ش فروستاده‌و پیغه‌مبه‌ری خودایه، هه‌ندئ له‌کاروباری غه‌یب فی‌ری فروستاده‌کانی ده‌کا، بۆ نه‌وه‌ی ببیته موعجیزه‌و نیشانه‌ی راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی نه‌و زاتانه.

به‌کورتی په‌روه‌ردگار هه‌ندئ له‌ کاروباری غه‌یب فی‌ری فریشه‌تی تاییه‌تی و پیغه‌مبه‌رانی ده‌کا و ئاگاداریان ده‌کا به‌سه‌ری دا.

بی‌گومان دوو جوو غه‌یب هه‌یه:

۱- هه‌رشتئ هه‌ستی پی نه‌کری و به‌هه‌ست کۆنترۆل نه‌کری ئیتر نه‌و شته به‌عه‌قل بزانی یان به‌هۆی به‌لگه‌و نیشانه‌ی تره‌وه.

۲- هه‌ستی پی‌ته‌کری به‌هیچ جوړیکیش عه‌قل په‌ی پی‌ نه‌با هیچ نیشان‌هو به‌لگه‌ش له‌سه‌ری ده‌ست نه‌که‌ون . زانینی جوړی دووم تایبه‌ته به خوداو‌هو هیچ که‌س به‌ه‌ول و تیک‌وشانی خو‌ی په‌ی پی‌تاباو نایزانی مه‌گه‌ر خودا به‌فه‌ضل و ره‌حه‌تی خو‌ی ناگاداری بکا به‌سه‌ری‌دا، ئەو که‌سه‌ش ده‌بی پی‌غه‌مبه‌رو فروستاده‌ی خودا بی، جگه‌ له‌ پی‌غه‌مبه‌رو فروستاده، هه‌ر که‌سیکی تر شتیکی له‌و جوړه‌ غه‌یبه‌ بکه‌و‌یته‌ دل‌ه‌وه‌ زانینیك نین بگه‌نه‌ راده‌ی یه‌قین و گومان و دوو دل‌ی تیدا نه‌می‌نی. ئەوه‌ جوړیکن له‌ئیلهام و که‌شف و فی‌راسه‌ت.

بی‌گومان په‌روه‌ردگار: که‌ ئەو غه‌یب و نه‌ئینیانه‌ بو‌ پی‌غه‌مبه‌رو فروستاده‌کانی ناشکرا ده‌کاو ناگاداریان ده‌کا به‌سه‌ری‌دا له‌ریگای نیگاو سروشه‌وه‌ نه‌نجامی ده‌دا، جا: که‌ ئەو سروش ده‌نی‌ری بو‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی، له‌پیش ده‌مییه‌وه‌و له‌پاشیه‌وه‌، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ پاسه‌وان و حه‌ره‌سی تایبه‌تی له‌گه‌ل داده‌نی‌ری بو‌ ئەوه‌ی پاریزگاری ئەو غه‌یبه‌ نی‌رراوه‌ بکه‌ن، له‌ ده‌ستکاری کردنی شه‌یاتینی و شی‌واندنی، نه‌وه‌کوو لی‌ی بدزن و به‌گوی‌ی کاهین و کۆله‌وه‌نانیه‌کانی‌دا به‌چرپتن..

که‌وابوو ئەو نیگایه‌ی خودا ده‌نی‌ری بو‌ پی‌غه‌مبه‌رانی به‌پاریزراوی ده‌گاو سه‌د ده‌ر سه‌د راسته‌و جیگای گومان نیه‌، ئایه‌ته‌که‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌: که‌ کۆله‌وه‌نانی و ئەستیره‌گه‌ری و سی‌حرو جادوبازی به‌تال و پو‌چن و بی‌ب‌نه‌مان، چونکه‌ ئە‌نجام ده‌ره‌کانیان به‌هه‌وانته‌ لافی زانستی غه‌یب لی‌ده‌ده‌ن، له‌راستی‌دا زانیاریه‌که‌یان گومان و مه‌زه‌نده‌کردنه‌و ناچیت‌ه‌ چوارچیه‌ی زانیاری غه‌یبه‌وه‌. زانیاری پیاو‌چاکان و ده‌رکه‌وتنی که‌رامات لی‌یان زانیاریه‌کی ئیلهامیه‌وه‌ له‌فریشته‌وه‌ وه‌ری ده‌گرن و ناگاته‌ زانیاری پی‌غه‌مبه‌ران، زانیاری ئە‌مان ده‌گاته‌ پله‌ی یه‌قین و هیچ دوو دل‌ی و گومانی تیدا نامی‌نی.

ئیمامی رازی له تهفسیری نایه ته که دا وشه ی غه بیی تایبته کردوه به رابوونی قیامته . واته: ئه ی موحه مده! بلی: من نازانم که ی قیامته راده بی، خودا غه ییزانه کهس به سه ر زانینی کاتی رابوونی قیامته دا ئاگادار ناکا. کاتی رابوونی قیامته له و غه بیییات ونه یینیانه یه: که خودا کهسی به سه ریان دا ئاگادار ناکا.

ئه مجار رازی ده فهرمو ی: پیویسته دلنیا بین لسه وه ی: که مه به ست له نایه ته که ئه وه نیه: که خودا جگه له پیغه مبه ران کهس به سه ر غه یب دا ئاگادار ناکا، به لکو وه هر ده بن مه به ست به غه یب قیامته بن له به ر ئه م به لگانه:

۱- به حه دیشی سه حیحی پیغه مبه ر ﷺ سه لیئندراوه: که (شهقق و سه طیح) دوو کاهین بوون پیش په یدا بوونی پیغه مبه ر ﷺ هه والی په یدا بوونی ئه ویان داوه، ئه م کاهینانه له ناو عه ره بدا به و جو ره زانسته یه به ناوبانگ بوون، ته نانه ت کیسرا له م باره وه بانگی کردن و چۆنیته ی په یدا بوون و ره وشتی ئه و پیغه مبه ره چاوه رپوانکراوه ی لی پرسین. چۆنیان وت به و شیوه پیغه مبه ره په یدا بوو بانگه وازی ده ست پی ده کرد. که وابی جاری واهه یه خودا زانیاری غه یب به غه ییری پیغه مبه رانیش راده گه یه نی.

۲- له هه موو نایینه کان دا کو را هه یه له سه ر ئه وه: که خه ون راسته و ته عبیر لی دانه وه هه یه، ده ی زۆر جار ئه و که سه ی ته عبیری خه ونه که ده کا هه وال له داهاتوو ده دا واده بی راست ده رده چی.

۳- سولتان سه نجهری مه لیک شا کاهینیکی به غدایی بانگه یشت کردبو لای خو ی له خوراسان، هه ندی هه والی داهاتوو لی پرسى، ئه ویش هه ندی شتی پی گوت، چۆنی گوت ناوا هاته دی.

۴- ئیمه زۆر جار ئەو زانیارییه واتە: هه والدان له داهاتوو . له ده می ئەوانه وه ده بیستین: که خاوه ن ئیلها من ، واده بی هه والدانه که یان راست ده رده چی ، مه رجیش نیه ئەو خاوه ن ئیلها مانه پیاو چاک بن. به لکو و جاری واهیه ئه ستیره گه رو ساحیر و جادو بازیش هه واله کانیان راست دینه دی.

ئه جار رازی ده لی: له بهر ئەم هۆیان ه پتویسته نایه ته که ئاوا ته ئویل بکه ین. به هه رحال ئەوه بۆ چونیک ی ئیما می رازی هه و یستمان لی ره دا بینووسین، ئه گینا به گویره ی ده قی قورئان له چه ند نایه ت دا ئەوه دو پات کرا وه ته وه که زانیاری عیلمی غه یب تاییه ته به خودا وه، نه فریشته و نه ئاده میزاد و نه جندۆ که غه یب نازانن. ئەوه تا فریشته کان به ئاشکرا له ئاستی زانی نی عیلمی غه یب دا ده سه وسانی خۆیان را گه یاند ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (البقرة/۳۲).

ده باره ی جندۆ که ش : که غه یب نازانن قورئان ده فه رموی: ﴿فَلَمَّا قُضِيَنا عَلَيْهِ الْمَوْتُ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتِهِ، فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ (سبا/۱۴). له کۆتایی سوره تی (لقمان) یش دا ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (لقمان/۳۴).

ده ی ئەوه تا به گویره ی ئەم نایه تانه و نایه تی تریش فریشته و ئاده میزاد و جندۆ که غه یب نازانن و بۆ خۆیان له و باره وه دان به نه زانی خۆیان دا ده نین. ئەو جو ره هه وال و ئیلها مانه ی ئیما می رازی گێرا و نیه وه، ئیلها م و ته وه قوعاتن بۆ مرو ئی موسو لمان و ناموسو لمان ده سه ته به رده بن.

مامۆستا مه‌لا که‌ریم له ته‌فسیری نامی دا ده‌فه‌رمووی :
 نایه‌تی ﴿فلا یظهر علی غیبه احدًا، إلا من ارتضى من رسول﴾
 کراوه به‌به‌لگه له‌سه‌ر ئه‌وه که‌رامه‌ت نیه‌و داوای بوونی
 که‌رامه‌ت داوایه‌کی پوچ و به‌تاله ، چونکه خودا خۆی فه‌رمووی: خودا
 که‌س له‌سه‌ر غه‌یب و په‌نامه‌کی خۆی ناگادار ناکا که‌سی
 نه‌بی له‌پیغه‌مبه‌ران که خودا خۆی بیه‌وئ ناگاداری بکا.
وه‌لامس ئهم قسه به‌چهند جوړه:

۱- ده‌لێن مه‌به‌ست به‌﴿رسول﴾ لێره‌دا فریشه‌یه. واته: که‌س
 ناگاداری غه‌یبی خۆی ناکا ئه‌و که‌سه نه‌بی که‌خۆی بیه‌وئ له‌فریشه، جا
 ئه‌و فریشه‌ پاش ناگاداریی خۆی به‌فه‌رمانی خودا هه‌وال ده‌دا به
 پیغه‌مبه‌ران و به‌پیاوچاکان.

۲- مه‌به‌ست به‌ناگادارکردن له‌سه‌ر په‌نامه‌کی، ئه‌وه‌یه: ناگادارکردنه‌که
 راسته‌و خۆ له‌خوداوه‌ بێ به‌بی ئه‌وه‌ی که‌سی تر ناوه‌ند بێ.
 ئهم جوړه ناگادارکردنه‌وه له‌په‌نامه‌کی هه‌ر بۆ پیغه‌مبه‌ران دروسته‌و به‌س!
 وه‌کوو خودا راسته‌وخۆ به‌بی فریشه‌ له‌کیوی (طور) له‌گه‌ل
 هه‌زه‌تی موسادا و، له‌میعراج دا له‌گه‌ل هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ
 قسه‌ی کرد. به‌لام که‌رامه‌تی پیاوچاکان به‌هۆی فریشه‌وه‌یه... ئه‌مه
 قسه‌که‌ی مامۆستایه.

هه‌ندی‌تر وه‌لامی ئهم نایه‌تانه‌یان واداوه‌ته‌وه: که مه‌به‌س له‌جومه‌ی
 ﴿ولا یظهر علی غیبه احدًا﴾ ناگادارکردنه‌وه‌یه به‌سه‌ر جومه‌ی
 غه‌یبیاتییه، وه‌کوو له‌(اظهار) ده‌رده‌که‌وئ که‌راماتی ئه‌ولیا ئه‌و
 نه‌ندازه زۆر نیه.

هه‌ندی‌تر ده‌لێن: ئهم غه‌یبه لێره‌دا مه‌به‌ست کاتی هاتنی پاشه‌روژه
 به‌نیشانه‌ی ﴿وان أدري أقرب ماتوعون...﴾ تاده‌گاته ﴿عالم الغیب﴾.

هه‌ندی‌تر ده‌لێن: ئەم قەصرە ئیضافییە واتە: پێغەمبەرەکان ئاگاداردەکا
نەك ئەستێرەناس و کاهین و نمونەیی ئەوان. ئیتر مەبەس ئەمە نیە: کە
کەسی‌تر ئاگادارناکا. چونکی زانیینی پەنامەکی بەئاگادارکردن و
فیڕکردنی خودا بۆ زۆر کەسە. ﴿یختص برحمته من یشاء﴾.

هه‌ندی‌تر فەرموویانە: ئیضافەیی غەیب بۆلای ضەمیری باری تەعالا
موفیدی غەیبیکە غەیری خودا ھۆیەکی‌تر نەبێ بۆ زانیینی واتە: مەبەس
ئەو غەیبانەیە: کە نیشانەو کەرەسە بۆ زانیینی بێی وەکوو جیھازی
سەیرکردنی منداڵانی ئافرەت و ھەوای ئاسمان و دووربینی دۆزینەوہی
ئاوی بیری دوور. بەلکوو لەو غەیبانە بێی کە زۆر تاریک بێ، وەکوو
زانیینی بەھەشت و دۆزەخ و (سدرۃ المنتھی) وە ئەم جوړە غەیبانە
دەرناخا بۆ رسول نەبێ، بەلام غەیبیاتەکانی تر وەکوو ئەو نموونانە
ئەوہ بەگەلێ کەسی‌تری دەدا.

هه‌ندی کەس وتوویانە ﴿یظہر﴾ فیعلی موزاریعەو بۆ (استمرار) واتە:
ھەمیشەو بە (استمرار) غەیب دەرناخا بۆ (رسول) نەبێ بەلام غەیری
(رسول) ئەوہ غەیبی نیشان دەدا بەلام جار جار نەك ھەمیشە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی (المزمل)

ئەم سورپەتە دوای سورپەتی قەلەم نازل بوو، ناوئراوہ سورپەتی
موزەمیل، چونکە باس لەو حالەیی پێغەمبەر ﷺ دەکا: کە لەسەرەتای
نیگا بۆھاتن دا خۆی پێچابوہ و خۆی داپۆشیبوو. خودا فەرمانی پێ
کرد: کە پێخەف لە سەر خۆی لایەری و ھەلسێ دەست بکا بە شەوئویژ
کردن و راگەیانندی پەيامەکی.

ئەم سورته مه ککیه واته: له پش کۆچکردنی پیغه مبهەر ﷺ بو مه دینه نازل بووه، جگه له نایهتی ژماره (۱۰) و (۱۱) و (۲۰)، ئەم سی نایهته مه ده نین .

په یوه ندای ئەم سورته به هه ی پی شه وه له چه ند پویه که وه یه:

۱- کۆتایی سورتهی (الجن) به باسی به یانکردنی گه یانندی په یامی خودا له لایهن پیغه مبه رانه وه دی، سورتهی (المزمل) یش به وه ده ست پی ده کا: که په روه ردگار فه رمان به سه رداری پیغه مبه ران ده کا به گه یانندی په یامه که ی وه ره شه له مو شریکه کان و ده ست کردن به هه ول و تی کۆشانی به رده وام بو را گه یانندی په یامی نیسلام .

۲- له سورتهی پشوو دا هه ول ی ده نگدانه وه ی بانگه وازی پیغه مبه ری له ناو قوره ی شیه کان و له ناو کۆمه لگای په ریه کان دا را گه یاند، فه رموی: ﴿وانه لما قام عبد الله يدعوه...﴾ یان ﴿وان المساجد لله...﴾ له سه ره تای ئەم سورته شه دا فه رمانی به پیغه مبه ر ﷺ کرد: که ده ست بکا به بانگه وازی، فه رموی: ﴿يا ايها المزمل، قم الليل الا قليلا...﴾.

رینومایی کردنی پیغه مبه ر ﷺ له سه ره تای نیگا و سه رش بو هاتن دا

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ ﴿١﴾ قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا
 ﴿٣﴾ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا
 ثَقِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيلًا ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ فِي
 النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾ وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ﴿٨﴾

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿٩﴾ وَأَصْبِرْ
عَلَى مَا يَقُولُونَ وَأَهْجِرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٠﴾

دەربارە ی سەبەب نزولی نایە تی (۱-۲) (الحاکم) لە عایشەو ە رێوایە ت
دە کا دە فەرموی: کە نایە تی ﴿یا ایها المزمل قم اللیل إلا قلیلا﴾ نازل بوو
سالتیک شەو نوێ زیان کرد، ئەو ە ندە بە پتو ە وە ستان قاچیان هاوسا، ئە بجا ر
نایە تی ﴿فاقراوا ما تیسر منه﴾ نازل بوو، ئیبنو جەریر بە ە مان شیو ە لە
ئیبنو عەباسو ە ئەم رێوایە تە ی گیراو ە تەو ە .

ئیبنو عەباس دە فەرموی: ئەم ە لە سەر ە تای وە حی بو ناردن دا بوو ە ،
ئەو ە بوو: کە پتە مە بەر ﷺ گوئی لە دەنگی فریشتە ی نیگا بوو سەیری
کرد، لەرز دا یگرتوو ە تەو ە مالهو ە ، بە خیزانی فەرموو: دامپۆشن
دامپۆشن.

ئەحمە دو بوخاری و موسلیم و تیرمیزی و ە ی تریش لە جابری کوری
عەبدوللاو ە رێوایە تیان کردو ە دە ئتی: پتە مە بەر ﷺ فەرموو ی: لە
حیرا بووم، ە تە خواریو ە ، کاتیک بەخۆم زانی بانگم لی کرا، سەیری لای
راستی خۆم کرد هیچ دیار نەبوو، سەیری لای چەم کرد هیچم نەدی،
بو دواو ەم روانی ەەر هیچم نەبینی، سەرم بەرز کردو ە بو ئاسمان،
کە روانیم ئەو فریشتە یە ی لە ئەشکەوتی (حیرا) ە تە لام ، ئەوا
لەنیوان ئاسمان و زەویدا (لەحەوادا) لەسەر کورسییە ک دانیشتو ە
زۆری لی ترسام و بەپەلە ە تەو ە بو مال و وتم: دامپۆشن دامپۆشن،
ئیتەر پەروەردگار نایە تی ﴿یا ایها المدثر﴾ ی نازل کرد.

جه ماوه ری زانیان فرموویانه: دوا ئەوه نایه تی ﴿یا ایها المزمل﴾ ی نازل کرد. بهم پییه سه بهب نزولی نایه ته که ئەو ترس و خۆفه بوو: که له بینینی فریشته که توشی هات.

وه کوو ئاماژه مان پی کرد پهره ردگار بهم نایه تانه ی دوا یی خیطابی ئاراسته ی پیغه مبه رب ﷺ کرد، لهو سه روبه ندانه دا: که سه ره تای هاتنی وه حی بوو بۆی که جو برائیلی بیننی ترس و خۆفی تووش بوو، هاته وه ماله وه و تی: دامپۆشن دامپۆشن دوا یی ئەو حاله ته ی نه ماو خیطابی پیغه مبه رایه تی ئاراسته کراو به وه زعه که راهات و ئولفه تی به جو برائیل وه گرت.

ده فرموی: ﴿یا ایها المزمل، قم الليل إلا قليلا، نصفه أو انقص منه قليلا أو زد عليه﴾ ئەی ئەو که سه ی به نوینی نوستنی شهو خۆت پیچاوه ته وه به پۆشاک و به پیخه ف خۆت داپۆشیوه ! ههسته و رابه، خه ریکی شه ونوێژ به، به ئەندازه ی نیوه ی شهو، یان تۆزیک زیاتر یان که متر، واته سه ره شک به، سی یه کی شهو یان نیوه ی یان دوو بهش له سی بهشی خه ریکی شه ونوێژ به .

یان ئەی ئەو که سه ی به بهرگی ره هبه ری خۆت پیچاوه ته وه و کراو ته پیغه مبه ری ئاده میزاد و جندۆکه و نمونه ی به ندایه تی کردن و په وشتی جوان له تۆدا په نگیان داوه ته وه، له شه ودا ههسته بو شهو نوێژو ماوه یه کی کهم نه بی هه ر خه ریکی شه ونوێژ به . ئەو ماوه یه بانیه ی شهو بی، واته نیوه ی بو شه ونوێژو نیوه که ی تری بو خۆت بی، یاخود نیوه که ی خۆت که میکی زیاد بکه و با نیوه ی شه ونوێژه که که میکی که متر بی ..

﴿ورتل القرآن ترتیلاً﴾ له شهو نوێژه کانت دا قورئان بخوینه به شیوه ی ته رتیل واته له سه ره خۆو به ئارامی قورئانه که بخوینه و په له په ل مه که، هه موو وشه و پیتی که مافی خۆیان بده ری. وای بخوینه گوێگر

که لکی لی وهر بگری، بو خۆشت وشه و مانا له ذیهن دا ئاماده بکه و دلیان بده ری.

زۆر فەرمووده ی پیغه مبه ر ﷺ ریوایه تکران، هه موویان جه خت له سه ر نه وه ده که ن: که خویندنی قورئان ده بی به شیوه ی ته رتیل بی و یاسای ته جویدی تی دا ره چاو بکری و هه ول بدری به ده نگیککی خۆش بخویندری، یه کی له و فەرمودانه:

حاکم و هی تریش له (البراء) وه ریوایه تیان کردوه: پیغه مبه ر ﷺ فەرموویه تی: (زینوا القرآن بأصواتکم) قورئان برا زیننه وه به ده نگکی خۆشتان.

له سه حیحی موسلیم و بوخاری دا له نه بو هور هه یه وه ریوایه ت کراوه: پیغه مبه ر ﷺ فەرموویه تی: (لیس منا من لم یتغن بالقرآن) به قورئاخوینی باش ناژمیردری که سیک به ریک و پیککی و به ته جویدو ته رتيله وه قورئان نه خوینی.

به غه وی له ئیبنو مه سعوده وه ریوایه ت ده کا: که ده لی: به په له په ل و پرته پرت قورئان مه خوینن، وشه کانی وه کوو ورده زیخ و به رده ورده بلا و مه که نه وه، سه رنج بده نه مانا سه رسور هینه ره کانی و هه لویسته ی له سه ر بکه ن، وای بخوینن دلتان راچه نی و جهسته تان موچور که ی پیدا بی، له قورئان خویندن دا مه به ستی نه وه تان نه بی سوره ته که ته واو بکه ن و خه تی قورئان بکه ن، له سه ره خۆو به سه رنجه وه بیخوینن، دل بده نه مانا کانی و بیری لی بکه نه وه.

پرسیار له خاتو عائیشه کرا ده باره ی قورئان خویندنی پیغه مبه ر ﷺ له وه لامدا وتی: قورئاخویندنی پیغه مبه ر ﷺ وه کوو نه م خویندنه وه به په له ی ئیوه نه بوو، کاتیک پیغه مبه ر ﷺ قورئانی ده خویند، نه گهر گوینگر بیویستایه پیته کانی بژمیتری، ده یژماردن...

﴿إنا سنلقي عليك قولا ثقیلاً﴾ ئەی پیغمبەر خۆت ئاماده بکه، ئیئمه لهوه به ولاوه قورئانت به نیگا بۆ ده‌نیڕین، ئه‌رك و فه‌رمانیکی قورست دده‌خینه سه‌ر شان، په‌یامی‌کت بۆ ده‌نیڕین فه‌رمان و جله‌وگیری و ئه‌ركی گرانى تی‌دان له‌سه‌ر دل و ده‌رون، ئه‌نجام‌دانیان پی‌ویستی به‌ لی‌بوردن و خو‌ئاماده‌کردنى ته‌واو هه‌یه..

پابه‌ند بوون به‌و په‌یامه‌ وه‌کوو ئه‌ركی‌کی قورسه‌ له‌ دونیادا له‌ ته‌رازوی کیشانی کرده‌وه‌دا رۆژی قیامه‌ت قورسایى تایبه‌تی هه‌یه، په‌یامی‌کی تۆکمه‌و حق و پی‌رۆزه، هه‌رکه‌سێ پی‌وه‌ی پابه‌ند بێ سه‌رفرازی دونیاو قیامه‌ته‌ . وه‌رگرتنی ئه‌و په‌یامه‌ ئه‌ركی‌کی گرانه‌و دل‌ی‌کی نورانی و به‌هێزی ده‌وێ خۆتی بۆ ئاماده‌ بکه.

بوخاری و موس‌لیم و تیرمیزی و نه‌سائی له‌ عایشه‌وه‌ ریبایه‌تیان کرده‌؛ ده‌فه‌رموی: پرسیار له‌ پیغمبەر ﷺ کرا ئاخۆ چۆن نیگات بۆ دی؟ فه‌رموی: جاری وا هه‌یه‌ وه‌کو زړه‌ی جه‌ره‌س وایه‌، ئه‌م جو‌ره‌ زۆر له‌ سه‌رم قورسه‌، که‌ نیگاکه‌ ته‌واو ده‌بی ده‌زانم چیم پێ گوتراوه‌، هه‌چم لی‌ تێک ناچێ. جاری وا هه‌یه‌ فریشه‌ی نیگا هه‌ت‌ه‌ر وه‌کو دپی‌او‌ی عادی خۆیم نیشان ده‌دا، چیم پێ ده‌لێ: حال‌ی ده‌م . عایشه‌ ده‌لێ: به‌ چاوی خۆم پیغمبهرم بینى له‌ رۆژی‌کی سارد دا نیگای بۆ هات ناوچه‌وانی عاره‌قی لی‌ ده‌تکا.

﴿إن ناشئة اللیل هی أشد وطأ وأقوم قیلاً﴾ بێ‌گومان هه‌لسان بۆ شه‌ونو‌پژو وازه‌ی‌نان له‌ خه‌و و نو‌پژ‌کردن له‌ شه‌ودا ئه‌ركی‌کی گران‌تره‌ له‌ به‌ندایه‌تی‌کردن له‌ رۆژ‌دا، هه‌روه‌ها با‌ش‌تر دل‌ تی‌یدا ئا‌رام ده‌گرێ و دامه‌زرا‌وتره‌ له‌ باره‌ی خو‌یندنه‌وه‌ی قورئان، چونکه‌ شه‌و کاتی ئا‌رامییه‌ و دل‌ تی‌یدا به‌ خ‌شوع و ئی‌خلاص ده‌بی، دل‌ و زوبان هاو‌کاری یه‌‌ک‌تری ده‌ک‌ن، دونیا کش و ماته‌، بیر کردنه‌وه‌و خو‌یندنه‌وه‌ی قورئان له‌ کاتی

ئاوه هارا له دل دا جیگیر ده بی و خودا باشتی وهرده گری. ئەمەش
ئەبیته هۆی ئەوهی داوای شەو نوێژت لی بکری، بۆ ئەوهی بگه یته پله و
پایه ی بهرز.

﴿ان لك في النهار سبحا طويلا﴾ بینگومان له رۆژدا ماوه یه کی دورو
دریژه یه بۆ تۆ هاتوچۆی تیدا بکه ی و ده توانی قهره بووی ماندوو بوونی
شهوت بکه یته وه پێداویستی ژیا نت دابین بکه ی . به لام به هیچ جوړیک
نابی له شهو و رۆژدا له یادی خوا غافل بی.

﴿واذكر اسم ربك وتبتل اليه تبتلا﴾ زۆر یادی خودا بکه و بهرده وام
به له سه ری، دل سوژانه به ندایه تی خودا بکه و هه رکاتی له ئەنجامدانی
کاره پێویستییه کانی دونه یاییت بویته وه به ته وای لی به ری بۆ
تاعه تکردن و خودا په رستی، وه کو له نایه تیکی تردا ده فره موئ:
﴿فاذا فرغت فانصب و الى ربك فارغب﴾ (الانشراح / ۷-۸).

﴿رب المشرق والمغرب، لا اله الا هو فاتخذه وكيلا﴾ ئەو خودایه ی تۆ
یادی ده که ی و لی ده برینی بۆ عیبادەت بۆ کردنی، خودای خۆر هەلات و
خۆر ئاوا یه، خودای هه موو بونه وه ره و هه ره ئەو شیاوی عیبادەت بۆ
کردنه، هه ل سوڕینه ری کاروباری هه موو شتی که . هیچ خودا نین جگه له
ئەو، له هه موو شتی که دا پشت به و به سه ته .. وه کو له نایه تیکی تردا
ده فره موئ: ﴿فاعبده وتوكل عليه﴾ (هود / ۱۲۳).

ئەجار فه رمان به پێغه مبه رده کا: که له به رامبه ر هه لوێستی
موشریکه کان دا به سه برو ئارام بی ده فره موئ: ﴿واصبر على ما يقولون و
اهجرهم هجرا جمیلا﴾ ئەی پێغه مبه ر! پشوو درێژو خۆرا گریه له به رامبه ر
ئەزیه ت و هه لوێستی ناله باری نه ته وه که ت، گوئ مه ده ره جوین و
گالته کردنیان به په یامه که ت، مودارایان له گه ل دا بکه، به شیوه یه کی
جوان و ریک و پیک لینیان دوور بکه وه ره وه.

هه‌ره‌شه له کافره‌کان و ترساندنیان

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ

أُولِي النِّعْمَةِ وَمَهْلَهُمْ قَلِيلًا ﴿١١﴾ إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحِمَامًا ﴿١٢﴾
وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَثِيبًا مَّهِيلًا ﴿١٤﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِيدًا
عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿١٥﴾ فَغَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا ﴿١٦﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
الْوِلْدَانَ شِيبًا ﴿١٧﴾ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۚ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ﴿١٨﴾

له‌وه پێش په‌روه‌ردگار هه‌ندێ ته‌وجیهات و ئیرشاداتی ئاراسته‌ی
پێغه‌مبه‌ر ﷺ کرد ده‌رباره‌ی گه‌یانده‌نی په‌یامه‌که‌ی، نه‌جار هه‌ره‌شه‌ی توند
له‌موشریکه‌کان ده‌کا نه‌گه‌ر رو له‌بانگه‌وازیه‌ی پێغه‌مبه‌ر وه‌ریگێرن،
به‌عه‌زایی قیامه‌ت ده‌یانترستێن، هه‌روا به‌عه‌زایی دونیاش.

ده‌فه‌رموی: ﴿وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النِّعْمَةِ وَمَهْلَهُمْ قَلِيلًا﴾ نه‌ی
موحه‌مه‌د لێم گه‌پێ بۆ شه‌و موشریک و بی‌باوه‌رانه‌: که له‌خۆیان بایی
بوون، تۆزێک مۆله‌تیان بده‌ لێیان گه‌پێ با ماوه‌یه‌ک به‌خۆشی ژیان به‌سه‌ر
به‌رن. وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿نَمَتْعُهُمْ قَلِيلًا﴾، شه‌م نضطره‌م
الی عذاب غلیظ﴾ (لقمان/۲۴).

نه‌جار په‌روه‌ردگار چوار جو‌ر عه‌زاییان بۆ دیاری ده‌کا: ده‌فه‌رموی:

﴿إِن لَدِينَا أَنْكَالًا وَ جَحِيمًا، وَ طَعَامًا ذَا غَصَّةٍ، وَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ بئگومان ئیمه کۆت و زنجیرمان لاهیه به بۆ نهوانه ی په یامی پیغه مبهرو نایه تی قورئان به درۆ ده خه نه وه، ئاگری بلیسه دارو سوتینه رمان هیه به یان، خوراکي ناخۆش و تفت و تالی واکه له قورگ ده گیری، نه تف ده دریتسه وه و نه قوت ده چی. جوړیکی تر له عه زابی سهخت که هر خودا ده زانی چه ند سهخت و دژواره .

﴿يَوْمَ تَرْجَفُ الْأَرْضُ وَ الْجِبَالُ، وَ كَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيرًا مَّهِيلًا﴾ نهو سزا سهخت و دژواره بۆ موشريك و بی پروایان له و رۆژه دا: که زه ویو کتیه کانی ده که ونه شه که تۆله و چی له سهر زه وی دا هیه ده که ونه له رزه، له رزه یه کی بی ته ندازه : کتیه کان ده بنه کوگا لمیکی بلا وه بوو، نهو کتیه رهق و پته وو سهر که شانه ده بنه ته پ و تۆزو به هه وادا بلا و ده بنه وه .

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ، كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا، فَعَصَىٰ فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ، فَأَخَذْنَا أَخَذًا وَبِيلًا﴾ نهی ئاده میزادان به راستی ئیمه پیغه مبهری کمان ناردوه بۆ سهر ئتیه ، نهویش موحه مده ی کوری عه بدوللایه، رۆژی قیامت ده بیته شایهت به سه رتانه وه، شایه تیستان لی ده دا له باره ی کرده وه کاتتانه وه ، ده باره ی به پیره وه هاتنی بانگه وازییه که ی ووه رگی پراتتان لی ئی. هر وه کوو چون موسامان کرده پیغه مبهرو رهوانه مان کرد بۆ سهر فیرعه ون . بانگه وازی کرد بۆ ئیمان هیئان و خودا په رستی؛ فیرعه ون له پیغه مبهره که یاخی بوو به درۆی خسته وه ئیمه ییش به توندی گرتمان ، به سه ختی سزامان دا به خۆی و دارو دهسته ییه وه له ناومان بردن، له ناو ده ریادا خنکاتمانن ..

که وایی پتویسته ئتیه له سه رگوزه شته ی فیرعه ون په ند وه ربگرن و پیغه مبهری ئیسلام به درۆنه خه نه وه، نه بادا نه وه ی به سه ر فیرعه ون و تاقمه که ی هات به سه ر ئتیه ش بی، بئگومان ئتیه شیاو ترن به له ناو بردن

له‌قه‌ومی فیرعه‌ون نه‌گهر پیغه‌مبه‌ره‌که‌تان به‌درؤ‌بخه‌نه‌وه ، چونکه پیغه‌مبه‌ری ئیوه له‌موسا گه‌وره‌ترو ریزدارتره .

﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا، السَّمَاءُ مَنفُطْرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا﴾ جا نه‌گهر ئیوه له‌سهر کوفرو بی‌دینی خوتان بمیننه‌وه و ئیمان نه‌هینن، چۆن خوتان ده‌پاریزن له‌سزای سه‌ختی رۆژیکێ درێژی ناخۆشی وا: که منالان پیر ده‌کا و ئاسمان به‌و‌رۆژه شه‌ق و په‌ق ده‌بی؟ نه‌مه‌ی پیتان راگه‌یه‌ندرا په‌ندو ئامۆزگارییه‌، خودا بیرتان ده‌خاته‌وه ، به‌مه‌رجی خاوه‌نی دلی و شیاربن و هه‌ستی بیرکردنه‌وه‌تان هه‌بی. بی‌گومان واده‌ی په‌روه‌ردگار به‌هینانی ئه‌و رۆژه و رابوونی قیامه‌ت دیته‌جی نه‌هاتنی مه‌حاله .

یادخستنه‌وه‌و ساره‌زایی کردن

إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اخْتِذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿١٩﴾
 ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلَاثِي اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَثُلَاثِيَهُ وَطَافِقَةً
 مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يَقْدَرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ فَنَابَ
 عَلَيْكُمْ فَأَقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى
 وَأَآخِرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَلْتَمِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخِرُونَ
 يَقُولُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 الزَّكَاةَ وَاقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٠﴾

له‌وه پێش حال و وه‌زعی به‌خته‌وه‌ران و به‌دبه‌ختانی رانواند، به‌جۆره‌ها
سزا هه‌ره‌شهی له‌موشریکه‌کان کرد، نه‌جار کۆتایی سوپه‌ته‌که به‌کۆمه‌لێک
یادخستنه‌وه‌و نامۆژگاری و ره‌هنوماایی کردنی ئاده‌میزاد ده‌هێنێ و
ئاده‌میزاده‌کان سه‌رپشک ده‌کا، بۆ خۆیان لایه‌نی خوداپه‌رستی هه‌لبژێرن
یان روبه‌که‌نه‌سته‌مکاری و تاوان..

نه‌جار ئه‌رکی شه‌و نوێژکردن له‌سه‌ر موسوڵمانان سوک ده‌کا و
ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ فَمَنْ شَاءَ أَخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾
ئه‌و فه‌رمان و نامۆژگاری سه‌رگوزه‌شتانه‌ی له‌وه‌پێش له‌م سوره‌ته‌دا
رانوێنران یاده‌وه‌ری بیرخستنه‌وه‌یه بۆ خاوه‌ن عه‌قله‌کان، بۆ ئه‌وانه‌ی بیرو
هۆشیکیان هه‌بی. جا با بۆ خۆیان سه‌رپشک بن، که‌سی ده‌یه‌وی به‌و
ته‌وجیه‌و ئیرشاداته‌ پهنده‌ نامێژێ، باریگه‌ی تاعه‌ت و خوداپه‌رستی
بگریته‌به‌ر، بۆ ئه‌وه‌ی به‌خته‌وه‌ری دونه‌یاو قیامه‌تی بۆ ده‌سته‌به‌ر بێ،
ره‌زامه‌ندیی خودا و به‌هه‌شتی به‌رینی به‌نسیب بێ. که‌سیکیش پابه‌ندی
ئه‌و په‌یامه‌ نابێ عۆده‌ی خۆی له‌مل خۆی.

له‌دوا‌ی نازلبوونی سه‌ره‌تای ئه‌م سوره‌ته، پێغه‌مبه‌ر ﷺ خۆی گورج
کرده‌وه‌و به‌ته‌واوی لی‌پرا بۆ شه‌و نوێژو خودا په‌رستی له‌شه‌ودا، پاشان خودا
ئه‌و ئه‌رکه‌ی له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌رو موسوڵمانان سوک کردو فه‌رموی:

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَي اللَّيْلِ وَ نَصْفَهُ وَ ثُلُثَهُ وَ طَائِفَةٌ
مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾ بێگومان خودا ده‌زانێ: که‌ تۆ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر! پابه‌ندی
فه‌رمانی خودای جاری‌واده‌بێ که‌مه‌تر له‌دووسپێهه‌کی شه‌و، جاری واش
هه‌یه‌ نیوه‌ی یان سپێهه‌کی شه‌و، خه‌ریکی شه‌و نوێژو خوداپه‌رستیت و
کۆمه‌لێکیش له‌ موسوڵمانان به‌شداریت ده‌که‌ن له‌و شه‌و نوێژه‌دا،
په‌روه‌ردگار پاداشتتان ده‌داته‌وه‌ به‌پاداشتی چاک.

﴿والله يقدر الليل والنهار علم أن لن تحصوه فتاب عليكم﴾ خدا ئەندازە ی شەو و رۆژ دەزانێ و دەزانێ ماوە ی چەند لە شەو دا خەریکی شەو نوێژن، وەلی خدا بۆ خۆی دەزانێ: کە ئێو ناتوان بەوردی بە حەقیقەت بزانی ئەو ماوە یە چەندە. بۆتان ناکی بە تەواوی ماوە ی سەعاتە کانی دیاری بکەن، یان خودا زانی: کە ئێو ناتوان بە تەواوی شەو نوێژە کانتان ئەنجام بدەن، یان ئەو ئەرکە ی خراوە تە سەر شانتان ئەنجامی بدەن، بۆیە سەنگ و سوکی بۆ کردن و لە گرانیوە حوکمە کە ی بۆ ئاسان کردن.

موقاتیل یەژێ: کە نایه تی ﴿قم الليل إلا قليلا﴾ نازل بوو، موسولمانان بە لایانەو قورس بوو بەو جۆرە شەو نوێژ بکەن، پیاو هەبوو نە ی دەزانی نیوە ی شەو یان سییەکی شەو لێک جیا بکاتەو، لەبەر ئەو هەتا بە یانی شەو نوێژی دەکرد، لە ترسی ئەو نەبادا هەلە بکا لە دیاری کردنی سییەک و نیوە ی شەو. ئێتر هەمویان قاچیان هاوسا رەنگی پیستیان گۆرا، ئێتر خودا رەحمی پێ کردن و ئەو ئەرکە ی لە سەر سوک کردن و فرمووی: ﴿علم أن لن تحصوه فتاب عليكم﴾ مەبەست بە ﴿لن تحصوه﴾ واتە ئەرکیکی گرانیوە بە ناخۆشی ئەنجام دەدری. نەک مەبەست ئەو یە: کە ناتوانن بیکەن!

﴿فاقرؤوا ما تيسر من القرآن﴾ ئەو نەندە ی دەتوانن شەو نوێژ بکەن، چەندی کتان بۆ دەگوێجی و پێتان دەکری شەو نوێژ بکەن و قورئانی تێدا بخوینن.

پەر وەردگار بەم نایە تە شەو نوێژی فەززی لە سەر موسولمانان هەلگرت، فرمودە یەکی پێغەمبەر ﷺ هە یە موسلیم و تیرمیزی و نەسانی لە ئەنەسی کۆری مالیکەو ریاوە تیان کردووە. لەو حەدیشە دا هاتوو: کە یەکیک لە هاوێلان پرسیاری لە پێغەمبەر ﷺ کرد وتی: قوربان! جگە لە پێنج

نویژه فرهزه که هیچی ترم له سهر پیویسته؟ له وه لام دا پیغه مبه ره ﷺ
 فره مووی: (لا، إلا أن تطوع) نه خیر مه گهر سوننه ت بکه ی. که وایی
 به نایه ته که و به حه دیشه که، ئاماژه به وه ده که ن: جگه له پینج نویژه فرهزه کان
 هیچ نویژی تر فرهز نین. شه ونویژ سوننه ته نه ک واجب.

نه عجار پهروه ردگار حیکمه ت و هوکاری لابردنی شه ونویژ به یان ده کا و
 بیانوی بو دینیت ه وه ده فره مووی: ﴿عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى وَ
 آخِرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَخِرُونَ يَقَاتِلُونَ فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ﴾ خدا بویه ئه رکی شه ونویژی له فرهزه وه بو گۆرپن به سوننه ت،
 چونکه ده زانی ئیوه توشی حاله تی واده بن ناتوانن ئه و ئه رکه ئه نجام بده ن،
 واده بسی به هۆی ناساغیه وه ناتوانن هه موو شه ونویژه کانتان
 جی به جی بکه ن..

ده زانی تاقمیکێ تر تان خه ریکی بازرگانی و کاسپی کردنن به دوی
 پیدایستی بژیوو ژیان دا ده گهرپن و به روژ ئه وهنده ماندوو دهن، به شه و
 ناتوانن هه لسنه وه بو شه ونویژ، پیریکێ تر تان موجهید و تیکۆشه رن
 له ربی خودا دا، ناتوانن شه ونویژ بکه ن.

هه بوونی ئه م بیانو و عوزرانه بوو به هۆی سوککردنی شه ونویژ
 له فرهزیه وه بو سوننه ت. له سهر موسولمانان و فره مووی: ﴿فَاقْرَؤُوا
 مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ، وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾
 ئه وهنده ی بۆتان کرا و پی راگه یشتن شه ونویژ بکه ن و قورئان بخوینن و جه خت
 له خۆتان مه که ن، پینج نویژه فرهزه کانتان به ربک و پیک و له کاتی خۆیان
 دا به جی بهینن، خوشوع و خوضوعیان تیدا ره چاو بکه ن.

زه کاتی پیویست له مال و سامانتان ده ربکه ن، خیرو خیراتی تر
 له ربکهی خودا دا بده ن به هه ژاران و له پینا و جیهاد دا مال به خشن
 جه نگاوه ران ته یار بکه ن، ئه و مال و سامانه ی ده بیه خشن لای خودا

قه‌رزه و رۆژی قیامت به‌زیاده‌وه‌وه‌ری ده‌گرنه‌وه. وه‌کوو له‌ئایه‌تی‌کی‌تردا ده‌فه‌رموئ: ﴿من ذا الذي يقرض الله قرضاً حسناً فيضاعفه له اضعافاً كثيرة﴾ (البقرة/۲۴۵).

ئه‌جار په‌روه‌ردگار زیاتر موسولمانان هه‌ل‌ده‌نی بۆمال به‌خشین و ده‌فه‌رموئ: ﴿وما تقدموا لأنفسكم من خير تجدوه عند الله هو خيراً وأعظم أجراً﴾ هه‌رچی ئێوه بیه‌خشن و له‌پیش خۆتان‌ه‌وه بینێرن له‌وه‌کات و خێرو خێراته‌ی باس کرا، پاداشته‌که‌ی لای خودایه‌و بۆتان هه‌ل‌ده‌گیری و رۆژی قیامت سودی لێ‌وه‌رده‌گرن، بی‌گومان ئه‌و ماله‌ی ئاوا له‌پیش خۆتان‌ه‌وه به‌رپێ ده‌که‌ن، زۆر باش‌تره له‌وه‌ی له‌ژیان دا بۆ خۆتانی په‌زمه‌نده ده‌که‌ن و پاشه‌که‌وت ده‌بی، دوا‌یی ده‌بیته به‌شی میرات‌گران، یان بۆ دوا مردنتان وه‌صیه‌تی پێ‌ده‌که‌ن.

بوخاری و نه‌سائی و ئه‌بویه‌علا‌ی موصلی له‌ (الحارث) کوری سویده‌وه ریا‌یه‌ت ده‌کا، ده‌لێ: عه‌بدوللای کوری مه‌سعود وتی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: کێتان مالی خۆی له‌مالی میرات‌گره‌که‌ی خۆشتر ده‌وی؟ هاوه‌لان وتیان: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا که‌سمان نیه مالی خۆی خۆشتر نه‌وی له‌مالی میرات‌گره‌که‌ی. پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: قسه‌ی خۆتان له‌بیر بێ و بزانی چ‌ی‌ده‌لێن! وتیان: قوربان! هه‌موومان پێمان وایه: که مالی خۆمان خۆشتر بوێ، ئه‌مه شتیکی سروشتی‌یه. ئه‌جار پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ده‌باش بزانی مالی خۆتان ئه‌وه‌یه له‌پیش خۆتان‌ه‌وه ده‌بینێرن و ده‌یکه‌نه تۆیشووی قیامت، مالی میرات‌گر ئه‌وه‌یه له‌دوا خۆت جێ دیلی.

ئه‌جار په‌روه‌ردگار له‌کو‌تایی سوره‌ته‌که‌دا فه‌رمان ده‌کا به‌ موسولمانان: که تۆیه و ئیستیغفار بکه‌ن. ده‌فه‌رموئ: ﴿واستغفروا الله، إن الله غفور رحیم﴾ زۆر تۆیه و ئیستیغفار بکه‌ن له‌تاوان و کرده‌وه‌تان، چونکه

کەس نیه توشی هەلەو تاوان نەبی، بێگومان پەرەردگار لیخۆشبوونی زۆرە بۆ کەسیک داوای لیخۆشبوونی لی بکا، رەحم و بەزەیی زۆرە بۆ کەسیک داوای رەحم و بەزەیی لی بکا.

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره تی (المدثر)

ئەم سوره ته مه ککیه و په نجاو شهش ئایه ته ، له داوی سوره تی (المزمل) نازل بووه .

بەم سوره ته ده گوتری (سوره المدثر) چونکه پیغه مبه ر ﷺ بهو وه صفه وه صفدار کراوه بهو ناوه بانگی لی کراوه و سه ره تای سوره ته که به ﴿یاایها المدثر﴾ دهستی پی کردوه .

په یوه ندی و هوانا سه بهی ئەم سوره ته به هی پیشه وه له چه ند رویه که وهیه :

۱- هه ردوو سوره ته که به بانگ کردن له پیغه مبه ر ﷺ دهستیان پی کراوه .

۲- سه ره تای هه ردوو سوره ته که ده رباره ی روداویکی تاییه تین .

۳- له سه ره تای سوره تی پیشوودا فه رمان کراوه به شه ونوێژ ، له سه رتای ئەم سوره ته ش دا هه ره شه له وانه کراوه : که پابه ندی ده عوه ی ئیسلامی نابن .

له سه حیخی بوخاری دا ریوایه تیک له جابیره وه نه قل کراوه ده لێ یه کهم شتیک : که نازل بوو ﴿یاایها المدثر﴾ ه ، وه لی جه ماوه ری زانا یان پییان وایه : که یه که مجار سوره تی ﴿اقرأ باسم ربك الذي خلق﴾ نازل بووه .

دەربارەى سەبەب نزولى ئەم ئایەتە بوخارى لە جابیری کورپی عەبدوڵلاو
 رىوايەت دەکا دەلى: پيغه مبهەر ﷺ بۆی گيتراینهوه فەرمووی: لە ئەشکەوتی
 (حیرا) بووم: کە کارەکم تەواو بوو لە کەژە کە هاتە خواری، بانگم لی کرا
 سەیری لای راستی خۆم کرد هیچم نەبینی، سەیری لای چەپم کرد
 هیچم نەدی، سەیری بەردەمی خۆم کرد هەر هیچم نەبینی، روانیمە دوا
 خۆمەوه هەر هیچ دیار نەبوو، سەرم بەرز کردەوه شتیکم بینی، هاتە
 مالهوه بە خەدیجەم گوت: دامپۆشن ئاوی ساردم پێدا بکەن، دایان پۆشیم
 ئاوی ساردیان پیاکردم، ئیتر سورەتی ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ، قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبِّكَ
 فَكَبَّرُ...﴾ نازل بوو.

جەماوەری زانایان لەسەر ئەوەن: کە یەكەم سورەت: کە
 نازل بووبی سورەتی ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ،
 اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ، عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ (القلم/ ۱-۵).
 بۆ لابردنی دژایەتی نیتوان ئەم دوو رایە دەگوتری: یەكەم شت کە
 لەقورئان نازل بوو دواى برانى وەحی ئەم سورەتەیه. وەکوو
 ئیمام ئەحمەدو موسلیم و بوخاری لە جابیرهوه نەقلیان کردوه، دەلى: لە
 پيغه مبهرم بیست فەرمووی:

پاشان نیگام لی بـرا، ماوہیەك نیگام بـو نەهات.
 لەکاتیك دا کە دەپۆشتم گویم لەدەنگیکەوه بوو لە ئاسمانەوه
 سەرم بەرزکردەوه بۆ لای ئاسمان، بینیم ئەو فریشتەیهی لەوه پێش نیگای
 بـو هیئام لەسەر کورسیەك دانیشتوہ لەنیتوان ئاسمان و زەوی دا،
 زۆری لی ترسام قاچم نەکردن و کەوتمە سەر زەوی، دواىی هاتە
 مالهوه وتم: دامپۆشن دامپۆشن، ئیتر دایان پۆشیم و پەرورەدگار
 سورەتی ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ، قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبِّكَ فَكَبَّرُ، وَثِيَابُكَ
 فَطَهَّرُ، وَالرَّجَزُ فَاهْجُرُ...﴾ ی نازل کرد.

ده‌هنومیایی کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ره‌تای نیگا بو هاتنی‌دا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿١﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٢﴾ وَرَبِّكَ فَكْبِّرْ ﴿٣﴾ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿٤﴾
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٥﴾ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿٦﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٧﴾
فَإِذَا نَقَرَتْ النَّاقُورُ ﴿٨﴾ فَذَلِكَ يَوْمٌ مِّدْيُومٌ عَسِيرٌ ﴿٩﴾ عَلَى الْكَافِرِينَ
غَيْرِ سِيرٍ ﴿١٠﴾

﴿يا أيها المدثر ، قم فأنذر﴾ ئە‌ی ئە‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی که خۆت داپۆشیوه‌و
خۆت پیچاوه‌ته‌وه‌و ترساوی له‌بینینی فریشته‌ی نیگا: که به‌که‌م جار
نیگای بو هینای، هه‌سته‌و رابه‌، ئە‌ه‌لی مه‌که‌که‌ بترسینه‌، هه‌ره‌شه‌ی
هاتنی عه‌زاییکیان لی‌یکه‌ ئە‌گه‌ر ئیمان نه‌هینن.

﴿وَرَبِّكَ فَكْبِّرْ، وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾ خودا به‌گه‌وره‌ بگه‌ره‌و وه‌صفی
شکو‌مه‌ندی و کیریای پال‌ده‌، له‌عیباده‌ت بۆ‌کردن و ناوه‌ینانی‌دا
به‌گه‌وره‌ی بزانه‌، بی‌گومان خودا زۆر له‌وه‌ گه‌وره‌تره‌ هاوه‌ل و هاوشانی
هه‌بی، پۆشاکت پاک و خاوین رابگره‌ له‌پیس و پۆخه‌لی بی‌پاریزه‌.

قه‌تاده‌ ده‌لی: مانای ﴿وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾ خۆت له‌تاوان بی‌پاریزه‌، له‌م رو‌وه‌
عه‌ره‌به‌کان داب و نه‌ریتیان وابوو؛ ئە‌گه‌ر که‌سی‌ک په‌یمان شکین و
بی‌واده‌بوايه‌، پێیان ده‌گوت: پۆشاک پيس ، ئە‌گه‌ر پابه‌ندی په‌یمان و واده‌ی
خۆی بوايه‌، پێیان ده‌گوت: پۆشاک خاوین. هه‌ردوو ماناکه‌ راستن، چونکه
پاک و خاوینی حی‌سسی په‌یوه‌ندی به‌پاک و خاوینی مه‌عنه‌ویه‌ هه‌یه‌.

﴿والرجز فاهجر﴾ واز له بتهپرستی بهینه ، ههرگیز بهخهیاڵیش بیر لهوه مه کهردهوه بت و سه نههم بپهرستی . ههروده ها واز له ههموو تاوان و هوکارێک بینه: که سهرده کێشن بو بتهپرستی و دهبنه هوێ ئهوهی توشی عهزایی دونیاو قیامهت بی!

بینگومان پیغه مبهه ﷺ ههرگیز بتهپرستی نه کردهوه و بهخهیاڵیشی دا نه هاتوو هه رۆژی له رۆژان بتهپرستی بکا، یان تاوان بکا. کهوابی فرمان کردن و جلوه گیری کردن له پیغه مبهه ﷺ له بتهپرستی و تاوان کردن، ئهوه ناگهیهنی: که پیغه مبهه ﷺ شتیکی لهوانه کردبی، تهنا نهت بهخهیاڵیشی دا نه هاتوو ئه و تاوانه بکا. وهلی: که فرمانه به ئه و کرا: که خۆ له و تاوانه بپاریزی، له م پوهه یه: که ئه و (قدوة)ی ئاده میزاده و بو ئه وه یه: که بهردهوام بی له سه ر خۆپاریزی له بتهپرستی و تاوان، وه کوو له ئایه تیکی تر دا ده فرموئ: ﴿یاایها النبی اتق الله، ولا تطع الکافرین و المنافقین﴾ (الأحزاب/۱).

به کورتی ئه م جوړه فرمان و جلوه گیریانه: که ئاراسته ی پیغه مبهه ﷺ کراون، مه به ست ئه وه یه: که بهردهوام بی له سه ر دوور که وتنه وه و خۆپاراستن له تاوان و بتهپرستی ...

﴿ولا تمنن تستکثر﴾ ئه تۆ منه ت به سه ر هاوه لانت دا مه که به وه: که په یامی خودایان پێ راده گه یه نی و ئامۆژگاریان ده که ی، به چاویان دا مه ده وه، ئه گه ر شتیکت به خشی له بهر خاتری خودا بیه خشه و منه ت به سه ر کابرای پێ به خشاودا مه که .

﴿ولربك فاصبر﴾ له بهر خاتری خودا ئه تۆ به سه برو ئارام به ، گوئ به ئه زیه ت دان و هه لسه وکه وتی ناشیرینیان مه ده . بینگومان ئه تۆ ئه ی پیغه مبهه: هه لگه ری په یامیکی گه و ره و مه زنی، ئه رکی سه ر شانت قورس و ئه سته مه . ده بی و ره به رزو پشوودریژ بی، سه بریگری

له‌به‌رامبه‌ر نه‌زیه‌تدانی موشریکه‌کان ، سه‌بر بگری له‌سه‌ر طاعت و خوداپه‌رستی !

﴿فَإِذَا نَقَرَ فِي النَّاقُورِ فَذَلِكَ يَوْمُنَا يَوْمَ عَسِيرٍ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرِ يَسِيرٍ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر ، سه‌بر بگره له‌سه‌ر نه‌زیه‌تدان و هه‌لۆیستی ناشیری موشریکه‌کان ، نه‌وانه‌روژیکی سامناک چاوه‌ریانه ، روژیکی که سه‌ره‌نجامی کوفرو بیدینی و کرده‌وه‌ی ناشیریانیان دیته‌وه‌ی. جا که بو جاری دووهم فوو ده‌کری به‌که‌ره‌نای وردا بو زیندبوونه‌وه‌ی مردوان ، نه‌و روژه له‌سه‌ر کافره‌کان روژیکی نه‌سته‌مه‌و تابلینی ترسناکه !

هه‌ره‌شه له‌سه‌رانی شیرک

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١١﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا
مَمْدُودًا ﴿١٢﴾ وَبَنِينَ شُهُودًا ﴿١٣﴾ وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ﴿١٤﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
أَنْ أَزِيدَ ﴿١٥﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَاعِنَا عَنِيدًا ﴿١٦﴾ سَأَرْهَقُهُ صُعُودًا ﴿١٧﴾
إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٨﴾ فَقُلْ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ قُلْ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ نَظَرَ
﴿٢١﴾ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
يُؤْتِرُ ﴿٢٤﴾ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٥﴾ سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٦﴾ وَمَا أَدْرَاكَ
مَا سَقَرُ ﴿٢٧﴾ لَا بُقْيَ وَلَا نَذْرُ ﴿٢٨﴾ لَوْ آتَاكَ اللَّبَشُ ﴿٢٩﴾ عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرَ ﴿٣٠﴾

دوای نه‌وه‌ی به‌گشتی هه‌ره‌شه‌ی له موشریکه‌کان کرد ، نه‌جار هه‌ره‌شه‌یه‌کی سامناک و گورچکی ناراسته‌ی یه‌کیک له‌سه‌رانی

قوره‌یش ده‌کا؛ وادیاره ئه‌و کابرایه ده‌وریکی سهره‌کی هه‌بووی
له‌ ره‌تکرده‌وه‌ی په‌یامی پیغه‌مبه‌رو دژایه‌تی کردنی بانگه‌وازی
ئیسلامی .

ئیبینوجه‌ریر له‌ (عبد‌الأعلی) وه‌ له‌ موحه‌مه‌دی کوری شه‌روه‌ له‌
موعه‌مه‌روه‌، له‌ عوباده‌ی کوری مه‌نصوره‌ وه‌ له‌ عیكرمه‌ وه‌ ربوایه‌تی کرده‌
ده‌لی: وه‌لیدی کوری موغه‌یره‌ هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌ویش
قورئانی به‌سه‌ردا خویند ، تۆزیک دلی به‌ قورئانه‌ که‌ نه‌رم بوو، ئه‌م هه‌واله‌
گه‌یشته‌وه‌ ئه‌بوجه‌هل، هات بۆلای وه‌لید وتی:

مامه‌ گیان؛ وا گهل و نه‌ته‌وه‌ که‌ت خه‌ریکن پیتاكت بۆ ده‌که‌ن!
وتی: بۆ؟ وتی: ده‌ته‌ده‌نی، چونکه‌ تۆ چوینه‌ لای موحه‌مه‌د ﷺ ویستوته‌
شتیكت لی ئی دست بکه‌وی . هه‌لبه‌ته‌ ئه‌م قسه‌یه‌ی به‌توانجه‌وه‌ پی‌گوت و
ویستی ده‌ماری پی‌بگیری توره‌ببی. ده‌یزانی وه‌لید به‌وه‌ غیره‌ت ده‌یگری.
وه‌لید وتی: خو قوره‌یش ده‌زانن، من له‌هه‌موویان ده‌وله‌مه‌ندترم ..

ئه‌جار ئه‌بوجه‌هل ده‌لی: که‌واته‌ قسه‌یه‌کی خراپی ده‌رباره‌ بلێ: با
قوره‌یش بزائن: که‌تۆ پروات پی‌نی، ئه‌ویش وتی: چی ده‌رباره‌ بلێم؟
سوینم وابی من له‌هه‌موانتان پتر شاره‌زای جوړو مه‌به‌سته‌کانی شیعرم،
که‌ستان هینده‌ی من شاره‌زای هه‌لبه‌سته‌کانی جندۆکه‌ نیه‌، وه‌للاهی
ئه‌وه‌ی ده‌یلی هیچ جوړیک نیه‌ له‌ شیعرێ ئاده‌میزادو هه‌لبه‌سته‌ی
جندۆکه‌، وه‌للاهی ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌یلی: بی‌وینه‌یه‌و تابلیتی به‌رزو سه‌نگینه‌
که‌لامیکی شیرین و به‌تامه‌، هیچ که‌لامیکی‌تر نیه‌ بگاته‌ ناستی و
به‌سه‌ریا زال بی.

ئه‌بوجه‌هل وتی: وه‌للاهی نه‌ته‌وه‌ که‌ت وازت لی‌ناهیئن تا دژی قورئان
نه‌دوی ئی ، وه‌لید وتی: لیم گه‌رێ تا تۆزیک بیر ده‌که‌مه‌وه‌، جا که‌ ماوه‌یه‌ک
بیری کرده‌وه‌ وتی: ئه‌م قورئانه‌ سیحره‌و کاریگه‌ره‌ . ئیتر ئه‌م نایه‌تانه‌

﴿ذرنی ومن خلقت وحیداً﴾ تا ده‌گاته ﴿علیها تسعة عشر﴾ نازل بوون..
ریوایه‌تی تریش ههن به پتویستم نه‌زانی بیانیه‌نم .

﴿ذرنی ومن خلقت وحیداً﴾ لیم گهری بوئه و که‌سه‌ی دروستم کرد
له‌سکی دایکیدا هیچی نه‌بوه، نه‌مال نه‌مندال، یان لیم گهری به‌ته‌نیا من
بوئه‌وم، بزانه چون ده‌ره‌قه‌تی دیم و تۆله‌ی لی ده‌سینم؟ رۆژیک دی
بۆلامان ده‌گهری‌ته‌وه بی‌مال و مندال و که‌س و کار، هیچ شتیکی
له‌گه‌ل دا نابی له‌وانه‌ی نیستا خۆیان پتوه هه‌لده‌کیشی، لیم گهری خۆم
شه‌ری له‌گه‌ل ده‌که‌م و له‌عۆده‌ی دیم .

موفه‌سیرین کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه: که مه‌به‌ست به‌و کابرا به‌دبه‌خته
هه‌ره‌شه لی کراوه، وه‌لیدی کوری موغه‌یه‌یه! په‌روه‌ردگار به‌و شیوه
هه‌ره‌شه‌ی لی ده‌کا، ئه‌و چاره ره‌شه خودا نازو نیعمه‌تی زۆری
به‌سه‌ردا رشتبوو، که‌چی سپله‌و پی‌ته‌زان بوو، له‌جیاتی سوپاسگوزاری
کوفرانی ده‌کرد، ئینکاری نایه‌تی خودای ده‌کرد. قورئانی به‌سیحرو
جادوو ده‌زانی.

ئو کافرو خودا لی په‌نجاوه، به‌روت و قوتی هاتۆته دونیاو هیچی
نه‌بوه، ته‌نانه‌ت پۆشاکیشی له‌به‌ردا نه‌بوه، گه‌وره بوو پی‌گه‌یشته‌وه.

﴿وجعلت له‌ مالاً ممدوداً، وبنین شهوداً، ومهدت له‌ ته‌هیداً، ثمَّ
یطمع أنْ أزید﴾ مال و سامانی زۆرو زه‌به‌نده‌م پی‌داوه، له‌بواری
ئاژه‌لداری و کشت و کال و بازرگانی دا له‌ناو مه‌که‌وه ده‌ورو به‌ری دا
ناوبانگی ده‌رک‌دوه ، چهند کوری گه‌نج و به‌توانامان پی‌داوه، هه‌میشه
له‌گه‌لی دان و ده‌سته‌و نه‌ظهر راوه‌ستان، ریوایه‌تکراوه: که وه‌لید ده‌ کور
یان سیانزه کوری هه‌بوون، هه‌موویان گه‌وره‌و ساغ و له‌ش دامه‌زراو
بوون، هه‌میشه له‌ده‌وری باوکیان بوون و لی‌ی جیا نه‌بوونه‌وه.
وه‌لیدیش ئه‌وه‌نده ده‌وله‌م‌ه‌ند بوو کوره‌کانی پتویستیان به‌کاسپی کردن و

بازرگانی کردن نه‌بوه.. وێرایی سامانداری و کوپ زۆری، ژبانی خوش و ته‌مه‌نی درێژو ریاسه‌تی هۆزی قوره‌یشیان پێ‌دابوو. له‌هه‌موورویه‌که‌وه ده‌ست رو‌یشتوو دنیا خۆر بوو، که‌چی له‌گه‌ڵ نه‌وه‌یش دا ته‌ماعی هه‌بوو مال و سامانی بدریتی و پتر ده‌وله‌مه‌ند بێ!!

﴿کَلَّا، إِنَّهٗ كَانَ لَا يَأْتَانَا عِنْدَ﴾ نه‌خێر، بۆی زیاد ناکه‌ین، بێگومان نه‌و دژایه‌تی قورئان ده‌کا، بروای به‌په‌یامی ئیسلام نیه، به‌ نه‌قه‌ست په‌یامی قورئان ره‌ت ده‌کاته‌وه، نه‌گینا له‌ناخی دلی دا دان به‌وه‌دا ده‌نی: که‌ له‌لامی خودایه‌ ، به‌سه‌رزاره‌کی و بۆ ره‌زامه‌ندیی گه‌له‌که‌ی به‌زویان ده‌لی بروام پێی نیه. بۆیه‌ شیایوی عه‌زایی سه‌خت و دژواره. نه‌و عه‌زایی خودا له‌باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموی:

﴿سَأَرْهَقَهُ صَعُودًا﴾ له‌وه‌به‌ولاوه ئه‌رکی عه‌زایی نه‌خه‌مه نه‌ستۆ، توشی ئازارو مه‌ینه‌تییه‌کی ئیجگار سه‌خت و گرانی ده‌که‌ین، عه‌زایی که‌ی بریتی ده‌بی له‌وه‌ی ده‌بی به‌کیوئیکی ئاگری زۆر به‌رزدا سه‌ر بکه‌وی. زۆر مانندو ده‌بی و ناشتوانی پێ‌یدا سه‌ر بکه‌وی.

ئێبنو‌جه‌ری‌ر ریوایه‌تیکی هه‌ناوه ده‌لی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: (صعود) کیوئیکی ئاگره‌ له‌ناو دۆزه‌خ دا، داوا له‌وه‌لیدو هاوه‌لا‌نی ده‌کری پێیدا سه‌ر بکه‌ون ، که‌ ده‌ستی له‌سه‌ر داده‌نێن ده‌ستیان ده‌توێته‌وه: که‌ هه‌لی ده‌گرن وه‌کوو خۆی لی‌دێته‌وه ، که‌ قاچی له‌سه‌ر داده‌نێن قاچیان ده‌توێته‌وه ، که‌ قاچیان هه‌لده‌گرن وه‌کوو خۆی لی‌دێته‌وه.

ئه‌جار په‌روه‌ردگار حال و وه‌زعی وه‌لیدی سته‌مکار دیاری ده‌کاو چۆنه‌تی بریاردانی دژایه‌تی‌کردنی بۆ په‌یامی قورئان ده‌خاته‌رو ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّهٗ فَكَّرَ وَقَدَّرَ، فَقَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ، ثُمَّ قَتَلَ كَيْفَ قَدَّرَ﴾ بێگومان وه‌لیدی چاره‌په‌ش بیری له‌ قورئان و وه‌زعی پێغه‌مبه‌ر ﷺ کرده‌وه، له‌ دلی خۆی دا قسه‌ی حازرکردن: که‌ ده‌باره‌ی قورئان بیانلی،

ئه‌گەر پرسپاری لی بکری، بیری کرده‌وه چ درۆیه‌ك هه‌ل ببه‌ستی، نه‌فرینی لی بۆ به‌فه‌تاره‌ بچی و خودا بیکوژی! چۆنی ته‌قدیر کردو چۆنی بیر کرده‌وه؛ به‌راستی هه‌لوێستی ناشیرینی نواندن و کاری نابه‌جی کردن، بۆیه‌ شیاوی عه‌زابی سه‌خت و دژواره‌.

﴿ثُمَّ نَظَرَ، ثُمَّ عَسَ وَبَسَرَ، ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ فَقَالَ: إِنَّ هَذَا إِلَّا سَحَرٌ يُؤْثِرُ، إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ پاشان سه‌ر له‌نوی تی فکریه‌وه، ته‌ماشای کردو روی خۆی گرژ کرد و ناوچاوی به‌یه‌کاداو خۆی مۆره‌مچه‌ کرد، ئه‌جار که نه‌یتوانی ره‌خنه‌یه‌کی زانستی له‌ قورئان بگری، پشتی هه‌لکردو فیزی نواند، لوتبه‌رزی خۆی راگه‌یانندو روی له‌ئیمانیه‌ئنان وه‌رگێراو له‌حه‌ق لای دا، وتی: ئه‌م قورئانه‌ی موحه‌مه‌د ده‌بخوینیتسه‌وه‌ سیحره‌و جادویه‌که‌ به‌دریژیی رۆژگار دوا‌یی نایه‌و به‌رده‌وام ده‌بی، موحه‌مه‌د له‌که‌سانی پیش خۆیه‌وه‌ نه‌قلی کرده‌وه، که‌لامی خودا نیه‌و قسه‌ی ئاده‌میزاده‌.

له‌مه‌ ده‌رده‌که‌وی: که‌وه‌لید قسه‌کانی پیچه‌وانه‌ی قه‌ناعه‌تی ناو دل و ده‌رونیه‌تی، ئه‌و به‌دل بروای وابوو: که‌ قورئان که‌لامی ئاده‌میزادو جندۆکه‌ نیه‌و که‌لامی خودایه‌. وه‌لی به‌زوبان پیچه‌وانه‌ی ئه‌و باوه‌ره‌ی خۆی ده‌ربری.

ریوایه‌تکراوه‌ وه‌لیدی کۆری موغه‌یره‌ به‌لای پیغه‌مبه‌ردا تپه‌ری، له‌و کاته‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ﴿حَم، السَّجْدَةُ﴾ ده‌خویند، که‌ گه‌رایه‌وه‌ به‌خیلی به‌نی مه‌خزومی گوت: سویندم وایی ئه‌مڕۆ له‌ موحه‌مه‌د که‌لامیکم بیست نه‌که‌لامی ئاده‌میزادو نه‌که‌لامی جندۆکه‌یه‌، هه‌تا بلی شیرین و فه‌صیح و به‌لیغ بوو، ئه‌و که‌لامه‌ هینده‌ به‌رزو بلنده‌ هه‌میشه‌ بالاده‌ست ده‌بی و قه‌ت نابێ که‌لامی له‌وه‌ به‌رزتر هه‌بی.

قه‌تاده‌ ده‌لی: وه‌لید گوتویه‌تی: له‌و قورئانه‌ی موحه‌مه‌د ده‌بخوینیتسه‌وه‌ ورد بوومه‌وه‌ بۆم ده‌رکه‌وتوو شیعەر نیه‌، تام و چیژیکی تایبه‌تی هه‌یه‌،

بالادەست دەبیۆ هیچ کەلامیکی بەسەردا زال نابی، پاشان گوتی: گومانم لەوەدا نیە: کە ئەو سحرە. نیتەر پەرەردگار نایەتی ﴿فقتل کیف قدر﴾ ی نازل کرد.

کەوابی گومان لەوەدا نیە کەسی بەم جوۆرە لە قورئان حالێ بیۆ پاشان بلێ: سحرە، دیارە بەئەنقەست دژایەتی قورئانی کردووە ئینکاری تاك و تەنهایی خوداو پیغەمبەراییەتی حەزەرەتی موحەممەدو رابوونی رۆژی قیامەتی کردووە، شیاوی ئەوێە عەزابی سەختی بدریۆ ناخۆشتین شوینی دۆزەخی بۆ دیاری بکری. بۆیە دەفەرموی:

﴿سأصلیه سقر، وما أدراك ما سقر، لاتبقي ولا تذر لواحۃ للبشر، علیها تسعة عشر﴾ لەو بەولاولە دەیحەمە ناو ناگری دۆزەخەو، نوغروی دەکەم لەناگردا، ئەتۆ چوزانی سەقەر چیە؟ سەقەر ئەو شوینەیه هەر کەسیکی تی بکەوی خوین و گوشت و ئیسقانی یەکسەر نامینی، کەسەر لەنوی جاریکی تر جەستەیان وەکوو خووی لی دەکریتەو، بەشیددەت تر دەسویتیندرینەو، پیستیان دەبیته کوۆ زوخال ورەشەبی. وەکوو لەنایەتیکی تردا دەفەرموی: ﴿کلما نضجت جلودهم بدلناهم جلوداً غیرها لیزوقوا العذاب﴾ (النساء/۵۶).

دۆزەخ بۆ ئادەمیزادەکان دەردەکەویۆ بەچاو دەبینن، وەکوو لەنایەتیکی تردا دەفەرموی: ﴿وبرزت الجحیم للغاوین﴾ (الشعراء/۹۱). چەند فریشتەیه کە هەن بەرپرەس و کاربەدەستی دۆزەخن، رق ئەستورو تەبیەت توندو روتال، ژمارەیان نۆزدە فریشتە یان نۆزدە تاقم و پیرن. کە دەفەرموی: ﴿لواحۃ للبشر﴾ بە مانا ئەوێە: دۆزەخ هەلقڕچینەر و داپلۆخینەری ئادەمیزادە تاوانبارەکانە، یان داپلۆخینەر و رەش هەلگێتری پیستیانە.

قورطوبی ده‌فهرموی: قسه‌ی راست و سه‌حیح نه‌ویه: که نه‌و نۆزده‌یه
سه‌رۆک و نه‌قیبه‌کانن، نه‌وانه‌ن: که لیپرسراوی فریشته‌کانن، نه‌گینا
ژماره‌ی فریشته‌کانی کاروباری دۆزه‌خ به‌رئوده‌ده‌بهن زۆرن.
﴿وما يعلم جنود ربك إلا هو﴾ له‌فهرموده‌ی سه‌حیح دا هاتوه‌عه‌بدولای
کورپی مه‌سعود ریوایه‌ت ده‌کاو ده‌لتی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموی: (یؤتی
بجهنم یومئذ لها سبعون ألف زمام مع کل زمام سبعون ألف ملک یجرونها).

حیکمه‌تی یه‌زدانی له‌هه‌لبزاردنن نۆزده‌ بو ژماره‌ی
فریشته‌کانی دۆزه‌خ

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا
وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ
وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣١﴾ كَلَّا
وَالْقَمَرِ ﴿٣٢﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ﴿٣٣﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا أَشْفَرَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهَا لَإِحدى
الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٧﴾

ده‌باره‌ی سه‌به‌ب نزولی نایه‌تی (۳۱) ﴿وما جعلنا أصحاب النار...﴾
ئیسحاق و قه‌تاده ریوایه‌تیان کردوه ده‌لتین: رۆژیک نه‌بوجه‌هل وتی:

ئەى ھۆزى قورەيش؛ موحەممەد پىيى واىە ئەوانەى ئىوہ لەدۆزەخ دا
 سزادەدەن نۆزدەن، ئايا سەد پىياو لەئىوہ دەرەقەتى يەكئە لەوان نایەن؟؟
 (السدى) دەلى: كە نایەتى ﴿عليها تسعة عشر﴾ نازل بوو، پىياوئىكى
 قورەيشى ناوى (الأشد) كورپى (كلدة الجمحي) بوو پىياوئىكى بەشان و
 بازوو بەھىز بوو، زۆر جار لەسەر پىستى رەشە و لاخ راوہستاوہ، دەكەس
 تىي نوسان بو ئەوہى پىستەكە لەژىر قاجى دەرپىتن، پىستەكە لەت لەت
 بووہ ئەو لەشوتىنى خۆى نەجولاًوہ. ئەم پىياوہ چوارشانە گەدەعە، وتى:
 ئەى ھۆزى قورەيش؛ لە ئەو نۆزدە فرىشتە مەترسن و بەلاتانەوہ ھىچ
 نەبن، ئەم بەشانى راستم دەيان وەلادەنىم و بەشانى چەم نۆيان پال
 دەنىم، ئىتر پەرورەدگار نایەتى ﴿وما جعلنا أصحاب النار إلا ملائكة﴾ ى
 نازل كرد.

لەربوایەتئىكى تردا ھاتوہ دەلى: (الحارث) كورپى كەلدە پىماندوہەتى:
 من غەنىمى ھەقدەيانم و ئىوہش ھەمووتان پەلامارى دوانيان
 بدەن، ئىتر پەرورەدگار نایەتى ﴿وما جعلنا أصحاب النار إلا ملائكة﴾ ى
 نازل كرد.

﴿وما جعلنا أصحاب النار إلا ملائكة﴾ ئىمە ھەر فرىشتەمان گىراوہ
 بە بەرپرس و ھەرەسى دۆزەخ، ئادەمىمان نەکردون بەفەرماندارو کارگىرپى
 دۆزەخ تابتوانن بەربەرەكانىيان بکەن و بەسەريان دا زال بىن. ئەوانە
 فرىشتەن لەو مەخلوقاتە غەیبى و پەنامەکیانەن، كە جگە لە خودا
 ھىچ كەس سروشەت و ھىزۆ توانايان نازانى، خودا لەبارەیانەوہ
 ئاگادارى کردوین: كە ھەرگىز بىفەرمانى خودا ناکەن و ھەرچى
 فەرمانيان پىبکا يەكسەر ئەنجامى دەدەن. ئەوانە خودا ھىزۆ توانای
 تابىەتى پىداون، ھەر کارو فەرمانىکیان پىبسىپىردى بەبى دواکەوتن
 جىبەجى دەکەن!

ده‌ی ئەو فریشتانه که لەلایەن خوداوه کراون بەکاربەدەستى دۆزەخ و هی‌زو دەسەلاتى پێ‌یوستیان پێ‌دراوه ، که‌واتە بە‌هیچ جوړى‌ک ناتواندرئ ئادەمى بێ‌دەسەلات و تاوانبار بە‌سەریان دا زال ببئ؟ لە‌کاتى‌ک دا فریشتە بە‌هێزترین مە‌خلوقاتى خودان، بە‌زە‌برو زە‌نگترین دروستکراون، لە‌هە‌موو مە‌خلوقات زیاتر پابە‌ندى فەرمانى خودان و لە‌بەر خاترى خودا رقیان هە‌ڵدە‌ستى.

ئە‌م نایە‌تە رە‌تدانە‌وه‌ی موشرى‌که‌کانى مە‌که‌که‌ بوو، لە‌و کاتە‌دا ژمارە‌ی بە‌رپرسە‌کانى دۆزەخ دیارى‌کران، ئە‌بوجە‌هل وتى: ئە‌ی کۆ‌مە‌لى قورە‌یش؛ ئە‌رئ دە‌ که‌س لە‌ئێ‌وه ناوێ‌رنە‌ یە‌کئ لە‌و فریشتانە‌و بە‌سەریان دا زال ببئ؟ ئی‌تر پە‌روه‌ردگار نایە‌تى ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً﴾ ی نازل کرد، ئە‌وه‌ی پێ‌ راگە‌یاندن: که‌ بە‌رپرسە‌کانى دۆزەخ فریشتە‌ن و خاوە‌ن هی‌زو توانای تاییە‌تى‌ن و بە‌رپەرە‌کانییان ناکرئ و ئادە‌میزاد بە‌سەریان دا زال نابن.

﴿وَمَا جَعَلْنَا عَدَتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نە‌وه‌کوو ژمارە‌که‌یا‌مان باس کرد، ئی‌للا: که‌ با‌سمان کرد بۆ‌ تا‌قى کردنە‌وه‌و سەر‌لى شیوانى کافرە‌کان بوو، بۆ‌ ئە‌وه‌ی بێ‌تە‌ هۆ‌ی دله‌ راو‌کئ و سەر‌سورمانیان ، زیاتر شێ‌لگى‌رو گومرا ببئ ، چى لە‌دلایان دایە‌ دە‌رى بې‌رن و خودا زیاتر رقى لی‌یان هە‌لسئ. ئە‌وه‌بوو وتیان دۆزە‌خى‌ک بە‌م هە‌موو گە‌وره‌یى و بە‌رفراوانى‌یه‌ چۆ‌ن بە‌ نۆ‌زده فریشتە‌ کاروبارى هە‌ڵدە‌سورێ‌ندرئ؟ هە‌روا گە‌لى قسە‌ى‌ترى گالته ئامی‌زى لە‌م جو‌ره‌ ناشیرین‌تریش !

﴿لَيْسَتِيقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدُّاد الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پە‌روه‌ردگار که‌ ژمارە‌ی فریشتە‌کانى کردو‌ه بە‌نۆ‌زده، بۆ‌ ئە‌وه‌یه‌ ئە‌هلى کىتاب (جوله‌که‌و فە‌له) دلنایان: که‌ ئە‌و پێ‌تە‌مبەرە‌ پێ‌تە‌مبە‌رى‌کى حە‌قە‌و ئە‌وه‌ی دە‌یلى: دە‌ق وە‌کوو ئە‌وه‌ وایە: که‌ لە‌ نامە‌ ئاسمانیە‌کانى پێ‌شوتردا هاتو‌وه‌.

چونکه له (تهورات و ئینجیل) یش ژماره‌ی فریشته‌کانی به‌رپرسی دۆزه‌خ به نۆزده هاتوو. هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی موسولمانان پتر ئیمانیا‌ن به‌هیزی و چاکتر په‌یامی قورئانیان له‌دل دا بچه‌سپی. کاتی‌ک: که ده‌بینن ئه‌وه‌ی له قورئان دا هاتوو موافیقی نامه ئاسمانیه‌کانی پیغه‌مبه‌رانی پێشوو و له‌گه‌ڵ هی ئه‌وان دا یه‌ک هاتوته‌وه.

﴿ولایرتاب الذین أوتوا الكتاب والمؤمنون﴾ بائه‌هلی کیتاب و موسولمانان هیچ شک و گومانیا‌ن بۆ په‌یدا نه‌بی دهرباره‌ی راستی و حه‌قییه‌تی ئه‌و ژماره‌یه: که نۆزده‌یه، هه‌روه‌ها باهیچ گومانیا‌ن نه‌بی له‌راستی و حه‌قییه‌تی ئایینی خودا !

﴿وليقول الذین فی قلوبهم مرض و الکافرون: ماذا أراد الله بهذا مثلا﴾ بۆ ئه‌وه‌ی دووروه‌کان؛ ئه‌وانه‌ی گومانیا‌ن هه‌یه له‌راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د و ئه‌وانه‌ی کافرن له‌دانیشتوانی مه‌ککه‌و که‌سانی دیکه‌ش، بلیتن ئه‌وه خودا مه‌به‌ستی به‌م ژماره‌ چیه؟ چ حیکمه‌تی‌ک له‌باس کردن و دیاریکردنی ژماره‌ی نۆزده‌دا هه‌یه؟ ئه‌وان که ئه‌م پرسیارانه ده‌که‌ن بره‌وان به قورئان نه‌یه، به‌گشتی پێیان وایه له خوداوه نه‌هاتوو.

﴿کذلك یضل الله من یشاء ویه‌دی من یشاء﴾ ئابه‌و جو‌ره خودا گومرا ده‌کا هه‌رکە‌سی بیه‌وی - له‌سه‌ر کرده‌وه‌و بیروباوه‌ریان - گومرایان بکا، هیدایه‌تی ئه‌و که‌سانه‌ش ده‌دا: که بیه‌وی - له‌سه‌ر کرده‌وه‌و باوه‌ریان - شاره‌زایان بکا، واته وه‌کوو چۆن بی‌پرواکانی به‌و ژماره‌یه گومرا کردو بره‌وادارانێ هیدایه‌ت دا، هه‌ر که‌سی وه‌کوو ئه‌و دوو تاقمه‌ بی ئاوا‌ی به‌سه‌ر دینی. ئه‌وانه‌ی گومرایان ده‌کا، خۆیان ناماده‌باشی گومرا‌بوونیان تێدا‌یه، ئه‌وانه‌یش هیدایه‌تیان ده‌دا خۆیان ناماده‌باشی وه‌رگرتنی هیدایه‌تیان تێدا‌یه.

مانای (ئیضلال) و (هیدایهت) ئه وه نیه خودا کۆمه لێک به زۆره ملی
گومرا بکاو کۆمه لێک به تۆپزی بخاته سه ر ریبازی هیدایهت،
ئه مه پێچه وانهی دادوه ری پهروه ردگارو له گه ل حیکمه تی ته شریع دا
ناگونجی..

بیگومان گرته به ری ریبازی گومرایی یان هیدایهت، په یوه ندی
سه ره کی به ویست و ئیراده ی موکه لله فه وه هیه، ئاده میزاد به ئاره زۆی
خۆی ئه م ریبازه یان ئه و ریبازه هه لده بژیری و ئه رکه کانی سه رشانی ئه نجام
ده دا، یان پاشگوینیان ده خا، هه ر له م روانگه شه وه یه: که شیایوی شهواب
یان عیقاب ده بی.

هه رگیز خودا به زۆره ملی کارێک به ئاده میزاد ناکا. فه رمان به چاکه
ده کاو نه هی له خراپه ده کا، جا ئه گه ر به نده پێچه وانهی فه رمانی خودا
جولایه وه، ئه وه له خودا یاخی بووه، به ویستی خۆی تاوانی کردوه، خودا
هه موو شتیکی ژیربار کردوه، وه لی جله وی بو ئاده میزاد شل کردوه، بو
خۆی ریبازی خۆی هه لبژیری و کاری خۆی ئه نجام بدا.

﴿وما يعلم جنود ربك إلا هو﴾ واته: هه رهس و پاسه وانانی هه رچه نده
نۆزده ن به لام یارمه تیده رو سه ربازان و هاوکارانیان ئه وه نده زۆرن هه ر خودا
ژماره یان ده زانی، پهروه ردگار به مه ره ددی موشریکه کانی دایه وه: که ئه و
ژماره یان به که م زانی و لافی ئه وه یان لی ده دا: که ئه وان ده ره قه تیان دین،
پوخته که ی ئه وه یه ده فه رموی: باشه وای دابنێن ئه وان به نۆزده ن، به لام خو
ئه وه نده یان سه ربازو یارمه تیده ر هه ن: که جگه له خودا کهس ژماره یان
نازانی، به لای خودا وه ئاسانه ژماره یان بکاته بیست و زیاتریش، وه لی له م
ژماره یه دا حیکمه تی هیه هه ر خودا خۆی ده یزانی.

﴿وما هي إلا ذكري للبشر﴾ سه قه رو دیارده کانی، باسکردنی ژماره ی
به ره برسانی دۆزه خ یادخسته وه و ئامۆژگارییه بو ئاده میزاد، بو ئه وه یه

بزائن خودا تواناو دهسه لاتی بی سنووره و هیچ شتیکی لی یاخی نابی و پئویستی به یارمه تیدانی کهس نیه.

﴿کلا﴾ نه خهیر له قیامهت دا ناتوانن ئینکاری ئاگری دۆزهخ بکهن ،
﴿والقمر﴾ سویندم به مانگی خاوهن نوورو روناکی: که دهرده وشیتته وه ،
﴿واللیل إذا أدبر﴾ سویندم به شهو: که به سهر دهچی و راده بری،
﴿والصبح إذا أسفر﴾ سویندم به به یانی: که دهرده کهوی و ئاسو
رون ده کاته وه.

﴿إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكَبْرِ﴾ سه قهر: که شوینی که له ناخوشتیرینی دۆزهخ ،
یه کی که له به لا گهوره و سامناکه کان بو ترساندنێ ئاده میزادو هه ره شه لی
کردنیان له عه زابی خودا ، ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ﴾ دۆزهخ
ترساندن به بو که سانی که له ئیوه: که بیانه وی ئیمان بهینن و مل له تاعهت
کردن بنین و دهست بکهن به خودا په رستی ، یان سووربن له سهر کوفرو
بی دینی و له جیاتی ئه وهی به ره و پیش بچن بو ئیمان هینان بگه رپنه وه بو
دوا وه بو سهر کوفر.

ئینبو عه بیاس ده فهر موی: ئه مه ئاگاردار کردنه وه و تی گه یاندنی
ئاده میزاده به وهی هه رکه سی به ره و ئیمان هینان بچیتته پیشه وه و دهست بکا
به خودا په رستی پاداشی نه برا وهی ده دریتی، که سی که دوا بکه وی له
ئیمان هینان و پیغه مبه ر به درو بخاته وه سزای دۆزهخه و بو هه تا هه تایه تییدا
ده می نیتته وه.

گفت و گوئی نیوان به هه شتی هه کان و تاوانباران

کَلَّ

نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةً ﴿٣٨﴾ إِلَّا أَصْحَابَ الْإِيمَانِ ﴿٣٩﴾ فِي جَنَّاتٍ يَنْسَاءُ لُونِ

﴿٤٠﴾ عَنِ الْمَجْرِمِينَ ﴿٤١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٤٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنْ
 الْمُصَلِّينَ ﴿٤٣﴾ وَلَمْ نَكُ نَطْعُمُ الْمَسْكِينِ ﴿٤٤﴾ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ
 الْحَايِضِينَ ﴿٤٥﴾ وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٦﴾ حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ ﴿٤٧﴾
 فَمَا تَفْعَلُهُمْ شَفْعَةُ الشَّفِيعِينَ ﴿٤٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ
 ﴿٤٩﴾ كَانَهُمْ حُمُومٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾ فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾ بَلْ يَرِيدُ
 كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُّنشَرَةً ﴿٥٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ
 الْآخِرَةَ ﴿٥٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٥٥﴾
 وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ النِّفَاقِ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾

له وه پیش پهروه ردگار هه ره شهی له کافره کان کردو به ناگری دوزه خ
 ترساندن، نه وهی دوباره کرده وه : که رزگار بوون له ناگری دوزه خ
 په یوه سته به کرده وهی چاکه وه، نه مجار لیړه دا مانای پیشووی
 دوباره کرده وه نه وهی راگه یاند: که هه موو که سیک پاداشتی کرده وه کانی
 وهرده گریته وه، هه والی نه وهشی پیدایین: که نه وانهی نامه یان ده دریتته
 دهستی راستیان رزگار بوون، تاوانبار نه هلی دوزه خن.

ده فهرموئ: ﴿کل نفس بما کسبت رهینه﴾ روژی قیامت هه موو
 نه فسی راگیراوو و دیل و داماوو به خسیره، به هوئی کرده وه کانی دونیای
 تاوانه کانی وه کوو کوو و زنجیر تیی ده هالین و رزگار بوونی نیه،
 ﴿إلا أصحاب الیمین﴾ جگه له وانهی: که نامه ی کرده وه کانیان ده دریتته

دهستی راستیان، بێگومان ئەمان بەتاوانه‌کانیانەوه هەڵەو گیرنا،
بەلکوو بەهۆی کردەوه باشەکانیان زوو لەته‌نگانه‌ رزگار دەبن.

﴿فِي جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ الْجُرْمِينَ، مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ؟﴾ ئەو
خودایێداوانە لەناو باغەکانی بەهەشت دا رادەبۆین و پرسیار لەیه‌کتر
دەکەن، دەربارەیی وەزەع و حالێ تاوانبارەکان دەست دەکەن بەپرسیار و
پێیان دەڵێن: ئەوه چی ئێوه‌ی خسته‌ ناو دۆزه‌خه‌وه؟ مەبەستیش لەم
پرسیارکردنه‌ سەرزنه‌شت کردن و خەج‌اله‌ت‌کردنیانە.

تاوانبارە گیرۆدەبوه‌کان هاتنه‌ وەلام دانەوه‌و ﴿قَالُوا: لِمَ نَكُ مِنَ
الْمُصَلِّينَ، وَلِمَ نَكُ نَطْعَمَ الْمَسْكِينِ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ وَكُنَّا نَكُذِّبُ
يَوْمَ الدِّينِ، حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ﴾ وتیان (دەڵێن): ئێمه‌ له‌ ژيانى دونيامان دا
نویژه‌ فەرزە‌گامان نه‌ده‌کردن، نه‌هاتین وه‌کوو خودایه‌رسته‌کان به‌ندایه‌تی
خودا بکه‌ین، چاکه‌مان له‌گه‌ڵ هاو‌په‌رە‌گه‌زانی خۆمان نه‌کردوه‌، بژێوو
خۆراکمان نه‌دا به‌گه‌داو هه‌ژاران..

هاونشین و هاوده‌می تاوانبارانمان ده‌کرد، سه‌رگه‌رمی قسه‌ی پوچ و
بێ‌سو‌د بوین و کۆ‌رو مه‌جلیسی بێه‌وده‌و به‌تال‌خ‌وا‌زمان گه‌رم ده‌کردن، له‌و
گوفتارو کرداری پر‌و‌پو‌چ دا رو‌ ده‌چوین، له‌گه‌ڵ هه‌موو گو‌م‌پ‌ایه‌ك دا
هاوشان بووین، هه‌ر که‌سێک بوختان و گالته‌ی به‌ پێغه‌مبه‌رو په‌یامی
ئێسلام بکه‌دایه‌، ئێمه‌ هاوکاری ده‌بووین و مه‌جلیسمان به‌و
جۆره‌ قسه‌لۆ‌کانه‌ ده‌پازانده‌وه‌. رابوونی قیامه‌ت و زیندوبوونه‌وه‌مان به‌لاوه
په‌شم بوو، به‌درۆمان ده‌زانسی، هه‌تا مردن یه‌خه‌ی گرتین و
تارمایی مه‌رگ خۆی نیشان داین! ئەم چوار هۆکارانه‌
به‌درێژایی ژیا‌مان به‌شیک‌بوون له‌ هه‌ل‌سوکه‌وتی روژانه‌مان و خومان
پێوه‌ گرتبوو.

﴿فما تنفعهم شفاعۃ الشافعی﴾ که سیک ئه وه خوؤ ره وشتی بی، بهو جوړه ژيانی دونیا به سهر بهری، روژی قیامت شه فاعه تی که سی فریانا که وی، که س شه فاعه تی بو ناکا، چونکه به کافری مردون و کافریش که س شه فاعه تی بو ناکا، نه گهر بۆشیان بکه ن وهرناگیری.

﴿فما لهم عن التذکرة معرضین، کألهم هر مستفرة، فرت من قسورة﴾ ئه وه ئه و موشریکانه چییانه و به چ عه قل و هوشت پشت له قورئان هه لده که ن؟ رو له و په یامه پر ناموژگاری و خیرو فهره وهرده گیژن؟ به راستی ئه وانه: که رو له قورئان وهرده گیژن و پشت له و په یامه پیروژه هه لده که ن و هه لده تیزینن، ده لئی که ره کتوین له بهر راوچییان هه لدین، یان ده لئی شیر برسیان به دواوه یه و ده یه وی نیچیریان بکا. ئه وانه: که له حه ق راده که ن و روی لی وهرده گیژن، هیچ بیانویه کیان نیه و چ به لگه یه کیان به دهسته وه نیه. جگه له گیلی و نه فامی و سه رره قی!!

﴿بل یرید کل امرئ منهم أن یؤتی صحفاً منشرة﴾ به لکوو هه ریه کی له و موشریکانه ده یه وی نامه ی تاییه تی بو سهر نازل بی، وه کوو چو ن قورئان بو سهر موحه محمد ﷺ نازل بووه، ئه وانه سهر ره قی و قیرسیچمه بیان گه یشتوته نه ندازه یه که ده لئین: ئه ی موحه محمد؛ بروات پی تاکه ین تا له خوداوه بو هه ریه کیکمان نامه یه کی تاییه تی نه یه تییدا نوسرابی، که تو ره وانه کراوی خودای!!

ئیبنولونذیر له (السدی) به وه ریوایه ت ده کا ده لئی: قوره یشییه کان وتیان: نه گهر موحه محمد راست ده کات پیغه مبه ره، با وابکا به یانی: که له خه وه لسان له ژیر سهری هه ریه کیکمان دا نامه یه که هه بی

له‌خوداوه هاتبی، تییدا نوسرابی: که فلانی کوری فلان له دۆزه‌خ
ئه‌مین بێ!

له‌ریوایه‌تیکی‌تردا هاتوه ئه‌بوجه‌هل و کۆمه‌لیکی‌تر له‌قوره‌یشییه‌کان
وتیان: ئه‌ی موحه‌مه‌د ئیمه ئیمان پێ‌ناهی‌نین، هه‌تا بۆ هه‌ر یه‌کی‌ک
له‌ئیمه‌ نامه‌یه‌ک نه‌یه‌ له‌ ئاسمانه‌وه، تییدا نوسرابی له‌خودای بونه‌وه‌ره‌وه
بۆ فلانی کوری فلان، موحه‌مه‌د ﷺ پیغه‌مبه‌ری منه‌و بۆ سه‌ر ئیوه
ره‌وانه‌کراوه‌ پێویسته‌ شوینی بکه‌ون!!!

هه‌لبه‌ته‌ ئه‌مه‌ ئه‌وه‌په‌ری سه‌ره‌قی و که‌وده‌نی و گیلی‌یه، په‌لپ و بیانوی
له‌و جوړه‌ نیشانه‌ی ته‌عه‌نوت و دل‌په‌قی و موکابه‌ریه، ئه‌وانه‌ هه‌ر
نایانه‌وی ئیمان بێنن، چونکه‌ ئه‌گه‌ر نامه‌ی له‌و جوړه‌شیان بۆ بێ
په‌لپێکی‌تر ده‌گرن و ئیمان نا‌هینن.

وه‌کوو له‌نایه‌تیکی‌تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْهِمُ كِتَابًا فِي
قُرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ، لَقَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾
(الأنعام/۷).

ئه‌جار په‌روه‌ردگار هۆکاری ئه‌و سه‌ره‌قی و بیانوگرتنه‌یان دیاری
ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿كَلَّا﴾ نه‌خه‌یر شتی وانابی با ئه‌وانه‌ واز له‌و
سه‌ره‌قی و بیانوگرتنه‌یه‌ بێنن، شتی وایان بۆ ناکه‌ین، داخوازیه‌که‌یان
نایه‌ته‌دی.

﴿بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾ به‌لکوو ئه‌وان له‌راستی‌دا بر‌وایان
به‌زیندوبوونه‌وه‌ نیه، ترسی عه‌زابی دۆزه‌خیان نیه، ئه‌گه‌ر بر‌وایان به‌
زیندوبوونه‌وه‌ هه‌بوایه‌و ترسی ئاگری سه‌قه‌ریان له‌ دل‌دا بوایه، پێش‌نیاری
له‌و جوړه‌یان نه‌ده‌کردن و بیانوی ناوایان نه‌ده‌گرتن و قورئانیان به‌
درۆنه‌ده‌خسته‌وه‌!

﴿كَلَّا إِنهَا تَذْكِرَةٌ، فَمِنْ شَاءِ ذَكَرَهُ﴾ با بهس بی و چیتر پشت له قورئان هه لئه کهن، بیگومان قورئان کیتابی هیدایه ته، پره له په ندو نامۆژگاریی، هه رکه سی بیه وی باگوئی بۆ بگری و شوینی بکه وی و بیکاته بهرنامه ی ژیا نی خو ی و به خته وه ری دونیا و قیامه ت بۆ خو ی دهسته بهر بکا، که سی نک بیه وی به م قورئانه په ند نامیز ببی به سیه تی، هه موو شتیکی تیدا رون کرا وه ته وه و وه لامی هه موو پرس یاریکی تیدا ده دۆز ریته وه .

﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ، هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ ئه وانه په ند نامیز نابن و بیرنا که نه وه و به قورئان سودمه ند نابن مه گهر خودا مه یلی لی بی، بیگومان خودا به زۆره ملی کهس ناخاته سه ر ریبازی راست، ده بی به نده که بۆ خو ی ئاماده باشی هیدایه ت وه رگرتنی تیدابی، ئه مجار خودا هۆکاره کانی هیدایه تدانی بۆ ده ره خسی نی. خودا شیاوی ئه وه یه: که خودا ناسان خو له عه زابی بیاریزن، تاوان ئه نجم نه دهن و پابه ندی فه رمان و جله و گیریه کانی بن شیاوی ئه وه یه له تاوانی موسو لمانان خو ش ببی و تۆبه ی تۆبه کاران قبول بکا.

زومه خشه ری به گویره ی بیرو با وه ره مو عته زیلیه که ی ته فسیری نایه تی ﴿وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ ی کردوه وتویه تی: (ئه وانه یادی خودا نا کهن و ئیمان نا هینن مه گهر خودا زۆره ملییان لی بکا و به تۆزی ئیمان یان پی بهی نی، چونکه دل یان مۆرکرا وه و ئاماده باشی وه رگرتنی هیدایه تیان تیدا نه، به ئیختیاری خو یان ئیمان نا هینن).^(۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی (القیامة)

ئەم سوره‌ته مه‌ککیه‌و چل ئایه‌ته‌و دوا سوره‌تی (القارعة) هاتوته خوارێ . ناوئراوه به‌سوره‌تی (القیامة) چونکه له‌سه‌ره‌تادا خودا سویندی به‌قیامه‌ت خواردوه .

په‌یوه‌ندی به‌سوره‌تی پیشووێه‌وه‌ له‌م روه‌وه‌یه‌ :

له‌سوره‌تی پیشودا په‌روه‌ردگار هۆکاری سه‌ره‌کی ئیمان نه‌هینانی کافره‌کانی دیاری کرد: که بریتیه‌ له‌ بپروا نه‌بوونیان به‌ رابوونی قیامه‌ت فه‌رمووی: ﴿كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ﴾ له‌م سوره‌ته‌دا به‌لگه‌ی رابوونی قیامه‌تی به‌یانکردن . ئەجار و ه‌صفی کاره‌سات و روداوه سامناکه‌کانی نه‌و رۆژه‌ی کرد، ئەجار باسی گیان ده‌رچوونی کرد که قوناغی پیش قیامه‌ته‌ . کۆتایی سوره‌ته‌که‌شی به‌باسی سه‌ره‌تای دروستبوون و قوناغه‌کانی وه‌دی هاتنی ئاده‌میزاد هینا !!

رابوونی قیامه‌ت و زیندوبوونه‌وه‌و نیشانه‌کانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۖ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ۖ أَيَحْسَبُ
الْإِنْسَانُ أَنْ نَجْمَعَ عِظَامَهُ ۖ بَلَىٰ قَدَرِينٌ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ ۖ بَلَىٰ
يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِفَجْرٍ أَمَامَهُ ۖ يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۖ فَإِذَا بَرَقَ الْبَصَرُ
ۖ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۖ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۖ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ

أَيُّ الْفَرِّ ۝۱۰ كَلَّا لَا وَزَرَ ۝۱۱ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝۱۲ يُنْبِئُكَ الْإِنْسَانُ
 يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ۝۱۳ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۝۱۴ وَلَوْ أَلْقَىٰ
 مَعَاذِيرَهُ ۝۱۵

دهه فرموی: ﴿لَا أَقْسَمُ بِیَوْمِ الْقِیَامَةِ﴾ وشهی ﴿لَا﴾ ویده چی زیده بی،
 واته: سویند ده خۆم به رۆژی رابوون . ویده چی زیده نه بی و (نافیه) بی ئەو
 کاته ره ددی که لامیکه له سوپه تی پیشه وهی دا. واته: نه خهیر ئەو قسه یه
 وانیه، ئیوه به هه له چون، سویندی له سهر ده خۆم یان ههر نافیه بی و
 ماناکهی بهم جۆره بی. (سویند ناخۆم به رۆژی رابوون، پتویست به سویند
 خواردن ناکا شته که ناشکرایه و جهویجهی سویند له سهر خواردنی نیه!)
 بیگومان ههر سویندی به ههرشتی بخوری له لایهن خوداوه، مه بهست
 به دیهینه رو خاوهنی حه قیقی ئەو شته یه.

﴿وَلَا أَقْسَمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَامَةِ﴾ ههروهها سویند ده خۆم به نه فسیک که
 سه رزه نشتی خاوه نه که ی ده کا له سهر که مته رخه می. سویند به وشتانه،
 ئیوه زیندوده کرینه وه.

مه بهست به (النفس اللوامه) نه فسی موسولمانه: که سه رزه نشتی
 خاوه نه که ی ده کا له سهر کاری خراپ بۆچی کردی و له سهر نه کردنی کاری
 چاکه بۆچی نه یکرد، یان بۆ زۆری نه کرد... هه له ته به بۆ خودا
 ره وایه سویند به مه خلوقاتی خۆی بخوا، به کارهینانی ئوسلوبی
 سویند خواردن به قیامهت له سهر رابوونی قیامهت زیده ته ئکیدو
 چه سپاندنی له خوگرتوه.

به تابیلان کردنه وهی سویند به (نه فسی له ووامه) دوا به دوای سویند
 خواردن به قیامهت ئاماژه به وه ده کا: که مه بهست به رابوونی قیامهت

ده رخستنی حال و وه زعی نه فسه کانه، دیاریی کردنی پله و پایه یانه، چ له به خته وه ری و چ له به دب ختی دا.

﴿أیحسب الإنسان أن لن نجمع عظامه؟ بلی قادرین علی أن نسوی بنانه﴾ ئایا ئاده میزاد پیی وایه ئیمه ناتوانین دوا ی مردنیان ئیسقانه رزیوه کانیان کۆبکهینه وه و زیندویان بکهینه وه؟ بیگومان نه و بیرو بۆ چونیککی هه له یه و به تاله . به لکوو ئیمه ده توانین چاوه قامکه کانیشیان وه کوو خۆی ریک بجهینه وه ، ده توانین چاوه قامکه کانیان به هه موو خهت و نه خش و چالی و چوئلی یانه وه دهق وه کوو خۆیان دروستیان بکهینه وه، وه کوو ده رکه وتوووه چاوه قامکی هیچ ئاده میزادی له هی ئاده میزادیکی تر ناچی.

ئهم ملیاره ها ئاده میزاده هاتونه کۆری ژیانسه وه و ملیاره های تریش دینه ئهم گۆر په پانه وه، که چی چاوه په نجه ی هیچ کهس له هی کهس ناچی. بۆیه په روه ردگار له ناو هه موو ئه ندامانی له شی مرۆف دا به تایبه تی باسی سه ره په نجه ی کرد.

ئه ندامه کانی تری له شی مرۆف (چاو، لوت، گوئچکه، رومهت،... هتد) جاری واده بی هی ئهم مرۆقه له هی ئهو مرۆقه ده چی، به لام سه ره په نجه ی هیچ مرۆقیك له سه ره په نجه ی مرۆقیکی تر ناچی، ئه مهش راستیه کی زانستی یه و له وه پیش نه زانراوه، ته نانهت تا ئهم سه ده یه ی رابوردوش، واته: دوا ی نازلبوونی قورئان به دوانزه سه ده و نیسو، ئه محار هه ست به م حه قیقه ته عیلمی یه کراوه، ئه وه بوو سالی ۱۸۸۴ ی ز به شیویه کی ره سمی له ئینگلته را هه ست به گرنگی سه ره په نجه کراو بو ریازی دۆزینه وه و ناسینه وه و جیا کردنه وه ی ئهم ئاده میزاد له و ئاده میزاد به کاره یندرا. مۆر کردنی په نجه له سه ره په یاننامه و به لگه نامه... هتد هاته کایه وه چونکه پیستی سه ره په نجه ی هه ر مرۆقیك دا پۆشراوه به چه ند هیلیك

ئەم هیلانه سى‌جۆرن (کەوانەیی، تیکچەرژا، بازنەیی) جۆریکی تریش
هەیه پێک هاتوو لەتیکەلتی ئەم سى‌جۆره هیلە. ئەم هیلانه‌ی چاوه‌ی
قامک بەدریژایی تەمەن ناگۆرپین، سەرەپەنجەى هەریەکی‌کیش جیاوازیی
هەیه لەگەڵ سەرەپەنجەى یەکی‌کی تر!!

﴿بل یرید الإنسان لیفجر أمانه﴾ تۆ واز لە مەرۆف بێنە، ئەو دەیه‌وی
بەردەوام بێ لەسەر ئینکاریکردنی زیندوبوونەوه، لەسەر ستم و تاوان،
لەدوا روژی ژیانیشی دا هەروا دەبێ، تاوان پێش دەخا و تۆبە دوا‌ده‌خا،
تا مردن یەخەى دەگرێ لە خراپترین حالێ ژیانێ دا گیان لەدەست دەدا.
زۆر کەس هەیه لەدزی دا دەکوژێ، هەیه لەشەرو پیاوکوشتن دا گیان
لەدەست دەدا، هەیه لەسەر میژی مەى خواردنەوه بەلادادی و گیانی
دەردەچی، هەیه لەکاتی پیلان دانان دژی موسوڵمانان گیانی
دەکی‌شێ. هتد.

﴿یسأل آیان یوم القیامة﴾ بەسەر سورمانەوه پرسیری گالته ئامیزو
سەرپه‌قانه ده‌کاو ده‌لتی: ئەوه قیامەت کەى راده‌بێ؟ لەراستی دا بپوای
بەهاتنی قیامەت و زیندوبوونەوه نیه، کەسی‌کیش بپوای بەزیندوبوونەوه
نەبێ لەراستیدا گەورەترین تاوانی کردووه ده‌کا. ئاژەل ئاسا ژیان بەسەر
دەباو چی ئارەزو بکاو بوێ بکری ده‌یکا، گوێ بەلی پرسینەوه نادا.

نەونەى ئەم نایه‌ته نایه‌تیکی تره: کە دەفەرموی: ﴿ویقولون متى هذا
الوعد إن کنتم صادقین﴾ (الملک/ ۲۵) یان دەفەرموی: ﴿هی‌هات هی‌هات
لما توعدون، إن هی إلا حیاتنا الدنیا نموت ونحیا، وما نحن
بمبعوثین﴾ (الأنعام/ ۲۸-۲۹).

ئەجار پەرورەدگار هەندێ لەنیشانه گەورەکانی رابوونی قیامەت
دیاری ده‌کاو دەفەرموی: ﴿فإذا برق البصر، وخسف القمر، وجمع
الشمس والقمر، یقول الإنسان یومئذٍ أین المفر؟﴾ کاتی چاو لەترس و

سه رگه ردانی دا به ملۆق وه ستاو ئه بَلْعَ بُو، بومه له رزه ی قیامت بوونه وه ری راتله قاندو روناکی مانگ نه ماو مه حوو بۆوه و کۆتایی هات، خۆرو مانگ له بی روناکی دا که وتنه یه ک و دیارده ی هاتنی شه وو رۆژ به دوی یه ک دا نه ما، دیمه ن و دیارده ی بونه وه ره مه مووی گۆراو جه مسهری هه موو قه باره کان لیک ترازان و پهرت و بلا بونه وه. ئه و رۆژه ئاده میزاده بی باوه ره که ده لێ: بۆ کوێ رابکه یین و په نا بۆ کێ به رین؟ چۆن خۆمان له حیساب و لیکۆلینه وه عه زابی خودا قوتار بکه یین ؟

﴿کَلَّا لَا وَزَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ﴾ نه خه ی هه یچ ده ره تانی که نه، هه یچ په ناو قه رارگایه ک نه ئه و رۆژه ئاده میزاد خۆی تیدا هه شار بدا ، سه ره نجام گه رانه وه ی هه موو ئاده میزاد بۆ لای حوکه م و بریار ی په روه ردگاره، قه رارگا و شوینی هه وانسه وه ی ئاده میزاد یان به هه شته یان دۆزه خه !

﴿يَبْنَأ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ﴾ هه ره له و شوینه دا: که خودا بریار ی داوه سارای مه حشه ر بی و مه خلوقات ی تیدا کۆبکریته وه بۆ حیساب و لیکۆلینه وه، هه موو ئاده میزاد ناگادار ده کریته وه به و کرده وانه ی له دونیادا نه نجامیان داو ن ، چاکه بن یاخود خراپه، هه رچی ئاده میزاد کردویه تی له نامه ی عه مه لی دا تۆمارکراوه و ده خریته به رده ستی. وه کوو له نایه تی که تر دا ده فه رموی: ﴿ووجدوا ما عملوا حاضراً ولا يظلم ربك أحداً﴾ (الکھف/ ۴۹)

﴿بل الإنسان على نفسه بصيرة، ولو ألقى معاذيره﴾ تۆ واز له وه بیته: که بلیتی ئاده میزاد له لایه ن فریشته وه ناگادار ده کری، ده رباره ی کرده وه کانی، چونکه ئاده میزاد شایه تی که ناگاداری هۆشیاره ده رباره ی خۆی ، ده زانی چی کرده وه چۆنی نه نجام داوه، هه رچه نده به رواله ت له باره گای خودا دا عوزرو بیانو و بینیتته وه بی سوده، چونکه

دهست و قاچ و ئەندامه‌کانی تری جهسته‌ی شایه‌تی لی‌ده‌دهن، ئیتر ئەو بیانوانه بی‌سودن. وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی‌تردا ده‌فه‌رموی: ﴿اقرا کتابک کفی بنفسک الیوم علیک حسیباً﴾ (الإسراء/۱۴).

ئاده‌میزاد بۆ خۆی باشترین شایه‌ته‌ له‌سه‌ر خودی خۆی، به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرایه له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانی خۆی، ته‌نانه‌ت ئە‌گه‌ر ئینکاریش ب‌کاو بیانوو پاساو بۆ کرده‌وه‌کانی جیهانی بێ‌نیته‌وه‌ ب‌لی: من شتی‌وام نه‌کرده‌وه، ئە‌وه‌ ئە‌ندامانی جهسته‌ی لی‌ی دینه‌ زوبان و شایه‌تی له‌سه‌ر ده‌ده‌ن، چه‌ندیک عوزر بێ‌نیته‌وه‌ خیرا ئە‌ندامانی جهسته‌ی خۆی، به‌درۆی ده‌خه‌نه‌وه !!

هه‌ول‌دانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ له‌به‌ر کردنی قورئان، حال و وه‌زعی

ئاده‌میزاد له‌ قیامه‌ت دا

لَا تَحْرُكَ بِهِ لِسَانُكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۚ ﴿١٦﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ

وَقُرْءَانَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قُرَأَتْهُ فَاتَّبِعْ قُرْءَانَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾

كَالْأَبْلِ تُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿٢٠﴾ وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢١﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾

إِلَىٰ رَبِّهَا نَاضِرَةٌ ﴿٢٣﴾ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ بَاسِرَةٌ ﴿٢٤﴾ تَظُنُّ أَنْ يُفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿٢٥﴾

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئە‌وه‌نده په‌روشی ئە‌وه‌بوو سه‌روش به‌باشی وه‌ریگریۆ له‌به‌ری ب‌کاو به‌گه‌له‌که‌ی رابگه‌یه‌نی، له‌ترسی ئە‌وه‌ی نه‌وه‌کوو شتیکی لی‌یه‌ر ب‌چی، هاو‌ده‌م له‌گه‌ل جوبرائیل دا و ته‌کانی ده‌خوینده‌وه، رانه‌ده‌وه‌ستا ئە‌و لی‌یه‌ته‌وه ئە‌ه‌جار ئە‌م بیخوینیته‌وه. بۆیه په‌روه‌ردگار شاره‌زای ده‌کا بۆ

چۆنیه تی په یام وهرگرتن و د لئیای ده کا: که ئه و سروشه له دلی دا جیگیر ده کا و ناهیللی هیچی له بیر بجیتته وه. ده فهرموی:

﴿لَا تَحْرُكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ، إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ، فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾ ئه ی پیغه مبه ر له کاتی وهرگرتنی نیگا و سروش دا ته نها گوی رابگره، به زمان و ته کان مه لئوه، ترسی ئه و ته نه بی بۆت له بهر نه کری، ئیمه قورئان له سنگی تۆدا کۆده کهینه وه، ناهیلین هیچی لی بفه وتی، ئه جار به ریکوپیکی به سهر زوبانت دا جاری ده کهین..

هه رکاتی له سهر زوبانی جو برائیل قورئانمان بۆ خویندی، گوی رابگره و بی ده نگ به، پاشان بۆ خۆت بیخوینه وه و چه ند جارێک خویندنه وه که دوباره بکه ره وه بۆ ئه وه ی له دل دا جیگیر بی. پاشان ئیمه مانای نایه ته کانت بۆ رون ده کهینه وه، هه لال و هه رام و ئه حکامه ته شریعه کانت بۆ شی ده کهینه وه.

﴿كَلَّا﴾ ئه ی ئاده میزادینه؛ واز له و بیروبا وهره هه له و چه وتانه ی خۆتان بینن، چی تر ئینکاری رابوونی قیامهت و زیندوبوونه وه مه کهن، یان ئه ی پیغه مبه ر په له پهل له فیروونی قورئان مه که، ئیمه خۆمان فیرت ده کهین و له سینته دا کۆی ده کهینه وه.

﴿بَلْ تَحْبُونَ الْعَاجِلَةَ، وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ﴾ به لکوو ئیوه دونیاتان خۆش ده وی و سهرگه رمی دا بین کردنی له ززهت و خۆشی دونیای بی به قاو ته مه ن کورتن، بی ناگابوون له قیامهت و هه ولدان بۆ و ده سه ته یانی سهر فرازیی روژی دوا یی.

ده شگونی و شه ی ﴿كَلَّا﴾ به مانا (حقاً) بی، واته: به راستی ئه وانه دونیا یان خۆش ده وی وازیان له قیامهت هینا وه،

دونیایان خوش دهویۆ کاری بۆ ده‌که‌ن وازیان له قیامه‌ت هیئاوه و پشت گوئیان خستوه.

زومه‌خشهری ده‌لی: وشه‌ی ﴿کَلَّا﴾ لیڤه‌دا بۆ گێڕانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌ له په‌له‌ په‌لکردن بۆ فیڤبوونی قورئان، هه‌لنایه‌تی بۆ له‌سه‌ره‌ خۆیی و ئارامگرتن، موباله‌غه‌شی لهم مانایه‌دا کردوه‌ فه‌رمووی: ﴿بَلْ تَحْبُونِ الْعَاجِلَةَ﴾ به‌لکوو ئیوه‌ی ئاده‌می، له‌هه‌موو شتی‌ک په‌له‌ ده‌که‌ن، چونکه‌ سروشتان په‌له‌په‌لی تێدایه‌، له‌په‌له‌ دروستکراون، بۆیه‌ دونیای که‌مخایه‌ن و ته‌مه‌ن کورتتان خوش ده‌ویۆ وازیان له‌قیامه‌ت هیئاوه‌.

ئه‌جار په‌روه‌ردگار حال و وه‌زعی خوداپه‌رستان و کافه‌کان له‌و دنیادا به‌یان ده‌کاوه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَجْوهَ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ اِلٰی رَبِّهَا نَاطِرَةٌ، وَوَجْوهَ يَوْمَئِذٍ بِاسْرَةٍ تَظُنُّ اَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ﴾ ده‌م و چاوو روخساری موسوڵمانان له‌ به‌هه‌شت دا ته‌رو تازهو دره‌وشاوه‌و گه‌شاوه‌ن، که‌یفخۆش و ته‌رده‌ماخن. به‌ناشکراو بی‌په‌رده‌ خودای خۆیان ده‌بینن. راسته‌و خۆ ده‌پواننه‌ زاتی پاکی: ده‌م و چاوی تاوانباران له‌ دۆزه‌خ دا گرژو ره‌ش هه‌لگه‌راو، دانیان له‌وه‌ی: که‌ به‌لاو کاره‌ساتیکی هه‌ند گه‌وره‌و سامناکیان توش دی برپه‌ری پشتیان ده‌شکینی.

زومه‌خشهری که‌ریبازی موخته‌زیله‌ی هه‌یه‌ رسته‌ی ﴿اِلٰی رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ ی ته‌ئویل کرده‌، به‌لای ئه‌وه‌وه‌ (اِلٰی) هه‌رفی جه‌ر نیه‌ به‌لکوو (اِلٰی) یه‌و موڤه‌دی (آلاء) ه‌و (مفعول به‌) یی‌ه‌و پیش که‌وتوه‌.

ئیب‌نو که‌ئیر له‌ته‌فسیری ﴿اِلٰی رَبِّهَا نَاطِرَةٌ﴾ دا ده‌لی: واته‌ به‌ناشکرا خودای خۆیان ده‌بینن، وه‌کوو بوخاری له‌ سه‌حیحه‌که‌ی‌دا فه‌رموده‌یه‌کی ریسوایه‌ت کرده‌: که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (اِنَّکُمْ سَتَرُونَ رَبَّکُمْ عِیَانًا) ئیوه‌ له‌روژی قیامه‌ت دا خودای خۆتان

به‌ناشکرا ده‌بینن. بینینی خودا له‌لایه‌ن موسولمانانه‌وه له‌روژی قیامه‌ت دا شتیکی چه‌سپاوه، فرموده‌ی (متواتر) ی تیدا ریوایه‌ت کراون و به‌ریه‌ره‌کانییان ناکرئ.

ئه‌بو سه‌عیدو ئه‌بو هوڤه‌یره‌ فرموده‌یه‌کیان له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ریوایه‌ت کردوه، فرموده‌که له‌صه‌حیحی موسلیم و بوخاری دا هاتووه ده‌فرموئ: هه‌ندێک له‌هاوه‌لان عه‌رزى پیغه‌مبه‌ریان کرد وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئایا ئیمه‌ روژی قیامه‌ت خودای خو‌مان ده‌بینن؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وه‌لامیان دا فرموئ: (هل تضارون في رؤية الشمس والقمر ليس دونهما سحاب؟) هاوه‌لان وتیان: نه‌خه‌یر، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموئ: (انکم ترون ربکم کذلک) بیگومان ئیوه چۆن ئیستا مانگ و خۆر ده‌بینن ئاواش روژی قیامه‌ت خودای خۆتان ده‌بینن.

هه‌ر له‌صه‌حیحی بوخاری و موسلیم دا له‌ جه‌ریه‌وه هاتوه ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌شه‌وی چوارده‌ی مانگ دا سه‌یری مانگی کردو فرموئ: (انکم ترون ربکم کما ترون هذا القمر، فان استطعتم أن لا تغلبوا على صلاة قبل طلوع الشمس ولا قبل غروبها فافعلوا) هه‌ر له‌ صه‌حیحه‌ین دا هاتووه ئه‌بو موسا ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموئ: (جنتان من ذهب آیتهما وما فیهما و جنتان من فضة، آیتهما وما فیهما، وما بین القوم و بین أن ينظروا. الى الله. عرو جلّ إلا رداء الکبرياء على وجهه، في جنة عدن) ^(۱).

(۱) ته‌فسیری ئینوکه‌شیر ج ۴/ ۱۹۷۱

هه ل له کیس چوونی کافره کان و سه لماندنی زیندو بوونه وه

كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ ﴿٢٦﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ ﴿٢٧﴾ وَظَنَّ أَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿٢٨﴾ وَالْتَفَتِ
الْسَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿٢٩﴾ إِلَى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقُ ﴿٣٠﴾ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَیْ
﴿٣١﴾ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٣٢﴾ ثُمَّ ذَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّى ﴿٣٣﴾ أَوْلَى لَكَ
فَأَوْلَى ﴿٣٤﴾ ثُمَّ أَوْلَى لَكَ فَأَوْلَى ﴿٣٥﴾ أَيْحَسِبُ الْإِنْسَنُ أَن يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾
الْمُرِيكَ نُطْفَةً مِّن مَّنِي يَمْنَى ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَاقَّةَ فَخْلٍ فَنَسَوَى ﴿٣٨﴾ فَبَعَلَ مِنْهُ
الزَّوْجَيْنِ الذَّكْرَ وَالْأُنثَى ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَدِرٍ عَلَيَّ أَن يُحْيِيَ الْمَوْتَى ﴿٤٠﴾

له وه پێش پهروه ردگار حال و وه زعی قیامه تی گه وه ی باس کرد،
دیمه نه سامناکه کانی رانواندن، حالی به خسته وه ره کان و به دب خسته کانی
دیاری کرد، نه مجار لیره دا نه وه راده گه یه نی: که دنیا ده بی کۆتایی بی و
هه موو زینده وه ریک ده بی پیاله شهرابی مهرگ بچیژی. مردنیش قیامه تی
بچکۆله یه و سه ره تای قۆناغی قیامه ته ، جا نه گهر کافره کان بروایان
به قیامه ت نه بی، خو ناتوانن خۆیان له مردن قوتار بکه ن.

پاشان به دوو به لگه رابوونی قیامه ت ده سه لینی و ده فه رموی: ﴿کَلَّا﴾
وانیه نه ی ناده میزاد! نه تو ناتوانی نه و کاته، رابوونی قیامه ت به درۆ بزانی،
چونکه یه قین و عه یان ده بی و جگه له دان پیانان چاره ی ترت نیه .

﴿إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ﴾ کاتی که گیان ده گاته بینه قاقاو کا برا ده که ویته
حاله تی گیانه لا وه وه ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ؟﴾ له لایه ن ناماده بوانی
نه خۆشه که وه ده گو تری: کۆ هیه ده وعاو نوشته یه که بکا ؟ ئایا پزیشکی که

ههیه ده رمانی ئەم دەر دەهی لابی و چاره سەری نه خۆشه که مان بکا؟ واته
ئەوانەهی له ده و روبه ری نه خۆشه که ن ده که ونه ههول و ته قه للاً بۆ دۆزینه وهی
چاره سەر ﴿و ظنّ أنه الفراق﴾ کابرای نه خۆش پیتی وایه ئیتر دونیا
جی دیتی و ئەمه حاله تی مردنه و کۆچی دوا ی ده کا.

﴿والتفت الساق بالساق﴾ قاجی ده پێچی به قاجیه وه ناستوانی
بیان جو لینی و گیانیان تیدا نامینی! یان مه به ست یه که وه تنی به لا و
کاره ساتی تر سناکن، غه می له دونیا ده رچون و جی هیشتنی مال و
خیزان و پێخۆش بوونی دوزمنان و به رهو روبوونه وهی مردن.

﴿الى ربك يومئذ المساق﴾ گیانه کان بۆ لای خودا سه وق ده کرین،
سه ره نجام و گه رانه وهی ئاده می زاد بۆ ژیر بریاری په ره و رد گاره، جا یان بۆ
به هه شته، یان بۆ دۆزه خه.

ئه بجا ر چۆنیه تی وه زع و حال ی ئەو کابرا نه خۆشه له گیانه لا و که وه تو وه
به یان ده کار ده فەر موی: ﴿فلا صدق ولا صلی ولكن کذب وتولی، ثم
ذهب الى أهله يتمطی﴾ ئەو کابرایه نه بر وای به په یامی پێغه مبه ر کرده و
نه نوژی فەرزی بۆ خودا نه نجام دا وه، به لکو و پێغه مبه ری به در و خست و ته وه و
په یامه که ی ره ت کرد و ته وه، پشتی له تاعه ت و خودا په رستی هه ل کرده و
ئیمانی نه هینا وه، سه رباری ئەمانه هه مووی به که شخه و که ش و فشیکه وه
گه را وه ته وه بۆ ماله وه که یف خۆش بو وه به وه هه لۆیسته ی و رازی بو وه
به کرده وه به ده کانی و سور بو وه له سه ربیان.

﴿أولى لك فأولى، ثم أولى لك فأولى﴾ ده ک به فتاره بجی و شیوی
وه یلت به نسیب بی، هاوار بۆ تۆبی و خودا له ناوت به ری و به کوشت چی،
ئەم دوعا شه ره ت به سه ردا دووباره و سی باره بیته وه.. ئەو خۆبادان و که ش و
فشه ت پیرو ز بی! جی ی خۆیه تی ئەوه هه لۆیست و هه لسو که و تت بی و
بروات به خودای خۆت نه بی!! خۆت ده بینیه وه چیت به سه ردی و چ عه زاب و

عِیْقَابِیْكَ یەخەت دەگرێ !! نمونەیی ئەم نایەتە نایەتیکی ترە: كەدە فەرمووی: ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (الدخان/ ۴۹) یان دە فەرمووی: ﴿فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ (الزمر/ ۱۵) یان ﴿اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ﴾ (فصلت/ ۴۰).

قەتادە و کولەبی و موقتایل دەلێن: پیغەمبەر ﷺ مەچەکی ئەبوجە هلی گرت و فەرمووی: (أولَى لَكَ فَأُولَى، ثُمَّ أُولَى لَكَ فَأُولَى) واتە: هەر پەشەی لێ کرد، ئەبوجە هلی وتی: ئەو بەچی هەر پەشەم لێ دەکەیت؟ نەتۆز نەخودا کە ناتوانن هیچم لێ بکەن! ئەمەن پیاو ما قوڵی ئەم هەر پەشەم و خاوەن هیژو توانام. ئەجار رۆیی، ئیتر خودا ئەم نایەتە نازل کرد وەکوو چۆن پیغەمبەر فەرمووی: !!

نەجار دوو بەلگە دینی ئەوە لەسەر پاستی رابوونی قیامەت و زیندوو بوونەوە: (بەو دوو بەلگانە نایەتی سەرەتای سورەتە کە فەرمووی: ﴿أَلْحَسِبَ الْإِنْسَانُ أَنْ لَنْ نَجْمَعَهُ عَظَامَهُ﴾ جەخت دەکاتەو)

یەكەم ئەوەیە: دە فەرمووی: ﴿أَلْحَسِبَ الْإِنْسَانُ أَنْ يَتْرَكَ سُدًى؟﴾ نایا ئادەمیزاد وابەتە مایە بەرەللا بکری و وازی لێ بهیتری، فەرمان و جلەو گیریه کانی ئاراستە نەکرین، هیچ ئەرك و ئورکیکی نەخریتە سەر شان و لە قیامەت دا هیچ حیساب و لیکۆلینەو یەکی لە گەل دا نەکرێ؟؟ نەخەیر با وا نەزانی و بەتەما ئەو نەبی، ئیهمال کردنی ئادەمیزاد و لێ نەپرسی نەو ی پیچەوانە ی داخواری عەدالەتکارییە..

پێویستە لیکۆلینەو و سزاو پاداش هەبێ بۆ ئەو ی موسوڵمان و کافر بەیەك چاو سەیر نەکرین. فەرمانبەر دارو سەرپێچی کار وەکوو یەك مامەلەیان لە گەل نەکرێ، حیکمەتی پەر وەردگاریش واداخواری تۆلەستاندن لە کافرو ستمکاران و پاداشتی خودا پەرستان هەلبگیری بۆ قیامەت، بۆ ئەو ی هەموو کەس فرسەتی خۆی بدریتی، لە ماو ی ژیا نی دۆنیا ی دا چی دەکا و چی ناکا، ئەجار هەر کەس بە گوێرە ی کردەو کانی خۆی، سزاو

پاداش وهر بگریته‌وه. وه‌کوو له‌نایه‌تینکی تر دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتَجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى﴾ (طه/۱۵) یان ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ، أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ (ص/۲۸).

دووهم به‌لگه نه‌وه‌یه: ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ يَكْ نَظْفَةً مِنْ مَنِي يَمْنَى، ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخُلِقَ فَسَوَى، فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى، أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى﴾ نایا ئەو ئاده‌میزاده‌ی ئەوه‌نده له‌خۆی رازییه‌و خۆی به‌زل ده‌زانئ، له‌سه‌ره‌تا دا دڵۆبه ئاوێکی هه‌یج و پوچ نه‌بووه رژی‌ندراوه‌ته ره‌حه‌می دایکیه‌وه ؟ پاشان ئەو دڵۆبه مه‌نی‌یه بوه‌ته خوین پارو پاشان بوه‌ته گوشتپاره‌و پاشان بوه‌ته ئیسقان و ئەجار به‌گوشت داپۆشراوه‌و ره‌نگ و روخسارو شیوه‌ی کیشراوه.

نایا خودایه‌ک بتوانی ئاوا له‌نه‌بووه‌و ئەم ئاده‌میزاده ریتک و پیتکه دروست بکا، نایا ناتوانی پاش مردن جاریکی تر زیندوی بکاته‌وه؟! به‌لئ ئیعهاده‌کردنه‌وه زۆر ئاسان تره ، هه‌رچه‌نده بو‌خودا هه‌موو شتی‌ک وه‌ک یه‌ک ئاسانه.

ئیبنو ئەبی‌حاته‌م و هی‌تریش ریوایه‌تیان کردوه ده‌لئین: پیغه‌مبه‌ر ﷺ: که‌ئەم نایه‌ته‌ی ده‌خوینده‌وه ده‌یفه‌رموو: (سبحانک الله‌م و بلی) ئەحه‌مدو ئە‌بوداودو تیرمی‌ذی و ئیبنو مه‌رده‌وه‌یه‌ی و حاکم ده‌لئین: پیغه‌مبه‌ر ﷺ: فه‌رمووی: هه‌ر که‌سی‌ک له‌ئێوه ﴿والتین و الزيتون﴾ ی خویندو گه‌یشه‌ کۆتایی ﴿اليس الله بأحكم الحاكمين﴾ با بلئ: (بلی وانا علی‌ذلك من الشاهدين)، هه‌ر که‌سی‌ک سوره‌تی ﴿لا اقسام بیوم القیامة﴾ ی خویندو گه‌یشه‌ ﴿اليس ذلك بقادر علی أن يحيی الموتی﴾ با بلئ: (بلی)، هه‌ر که‌سی‌ک سوره‌تی ﴿والمرسلات﴾ ی خویندو گه‌یشه‌ ﴿فبأي حديث بعده يؤمنون﴾ با بلئ: (آمنا بالله).

بسم الله الرحمن الرحيم

سوره تی (الإنسان)

ئەم سورەتە مەدەنییه و سى و يەك ئايەتەو دواى سورەتى (الرحمن) نازل بوو. ناوى (سورەتى ئىنسان) ى لى ئراو، چونكە لەسەرەتادا باسى دروستبوونی ئادەمیزادى لەخۆگرتوو. ئادەمیزاد خودا لەنەبوو وە دروستى کردو و کراو بەجینشینى خودا لەسەر زەوى، هەر لەبەر خاترى ئادەمیزادو بۆ بەرژەوەندى ئەو، چى لەزەوى دا هەیه لەخەيرو فەر دروستکراو.

پەبوەندى و مواناسەبەى ئەم سورەتە بەهەى پێشەو لەچەند رۆیه کەوایە:

۱- لەکۆتایى سورەتى پێشوو دا باسى ئەو ى کرد: کە ئادەمیزادى لەدۆیه ئاویک دروست کردو، پاشان ئادەمیزادى کردو بەدوو رەگەز (نێرو مێ) پیاو و ئافرەت، ئەجار لەسەرەتای ئەم سورەتە دا باسى دروستبوونی بابە ئادەم دەکا.

۲- لەسورەتى پێشوو دا بەکورتى وەصفى بەهەشت و دۆزەخى کرد، لەم سورەتە دا بەدریژى باسیان دەکا، بەتایبەتى لەباسى بەهەشت دا.

۳- لەسورەتى پێشوو دا باسى ئەو ناخۆشى و سزایانە دەکا: کە توشى تاوانباران دەبێ لەقیامەت دا. لەم سورەتەش دا باسى ئەو نازو نیعمەتانە دەکا: کە لەبەهەشت دا دەدری بەخوداپەرستان.

هەرچەندە ئەم سورەتە وەکو و ترا مەدەنییه، واتە: دواى کۆچکردنى پێغەمبەر ﷺ و هاو لەانی لەمە ککەو بۆ مەدینە نازل بوو. وەلى گرنگی دەدا بەباسى قیامەت و لەزەت و خۆشى ناو بەهەشت. کە ئەمە بەزۆرى لەسورەتە مەکییه کان دا بەدى دەکری.

پهروه ردگار ئاده میزادی دروست کردوهو ریگای راست و ناراستی
بو روون کردوتهوه

بسم الله الرحمن الرحيم

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾
إِنَّا خَلَقْنَاهُ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ﴿٢﴾ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ﴿٣﴾

دهه فرموی: ﴿هل أتى على الإنسان حين من الدهر لم يكن شيئاً مذکوراً﴾ بیگو مان زه مانیک به سهر ره گه زی ئاده میزاد دا هاتوه،
ئاده میزاد وجودی نه بوه، هیچ نه بووه نه ئاده م و نه نه وه کانی، هیچ ناو
دهنگ و رهنگیکیان نه بووه، لای فریشته و جندو کهش که پیش ئاده میزاد
دروست کراون - نه ناسراو و له بیر کراو بوون - .

له نه بووه و خودا دروستی کردون، کاتی ویستی دروستیان بکا هه والی
دروست کردنیانی به فریشته کانی راگه یاند و فره مووی من له سهر زه وی
ره گه زیك دینمه کایه وه زه ویان پی ئاوه دان ده که مه وه وه کوو
دهه فرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأُكَةِ: إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾
(البقرة/ ۳۰).

ئهم نایه ته به لگه یه کی ئاشکراو نمایانه: که ئاده میزاد تازه پهیدا بووه،
روژگارێک به سهر ئهم زه وی یه دا تیپه ریوه ئاده میزادی له سهر نه بووه،
که خودا دروستیشی کردوه له شیوه و روخساری جوان دا دروستی
کردوه و زانین و زانیاری پتووستیشی فیتر کردوه وه کوو دهه فرموی:

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَن تَقْوِيمٍ﴾ (التین/) یان ده‌فه‌رموی:
﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ (البقرة/۳۱) .

ئیمه‌ی موسولمان پروامان به‌م ده‌قه قورئانیانه هه‌یه‌و هه‌ر ئه‌مه به‌راست ده‌زانین، هه‌ر که‌سی پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه بلی: هه‌له‌یه‌و درۆ ده‌فه‌رموی: هه‌ر لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستی زانایانی ئاشارو کۆمه‌لایه‌تی ده‌رباره‌ی میژووی ئاده‌میزاد له‌سه‌ر زه‌وی پێچه‌وانه‌ی ئه‌م ده‌قه قورئانیانه بوو، لیکۆلینه‌وه‌ی زانستی نیه‌و شیواندنی حه‌قیقه‌ته‌و ده‌ستدریژی‌کردنه‌و بۆ سه‌ر میژوو، بۆ سه‌ر خودی زانیاری!! وه‌کوو جه‌نابی داروین کردی و داروینزمه‌کان په‌ره‌یان پی‌داو ئاده‌میزادیان کرده‌ کورپی مه‌یون و جان‌وه‌ری تر و عه‌یامیکی دورو درۆ زانیان کاتی خۆیان له‌و جوړه لیکۆلینه‌وانه‌دا به‌فیژداو چه‌ند (مجلد) اتیان له‌و جه‌هل نامانه‌دا نووسی و نه‌گه‌یشتنه‌ ئاکام و هه‌ره‌سیان هینا!!

حه‌ق وایه ئاده‌میزاد بیر له‌م ده‌قه قورئانیانه بکاته‌وه‌و به‌خۆی‌دا بچیته‌وه‌، بیر بکاته‌وه‌ له‌وه‌ی رۆژگارێک هه‌بووه‌ له‌م بونه‌وه‌رده‌ا ئه‌و وجودی نه‌بووه‌، ده‌نگوباسی نه‌بووه‌ ده‌ستی قودره‌ت هینایه‌ کایه‌وه‌و کردی به‌م گیانله‌به‌ره به‌نرخه‌و هۆی جیگیربوون و په‌ره‌سه‌ندنی له‌سه‌ر زه‌وی بۆ ده‌سته‌به‌ر کرد!! بیر بکاته‌وه‌ له‌چی دروست کراوه‌و بۆ دروستکراوه‌و چی داوا لی‌ده‌کری نه‌نجامی بدا!؟

له‌سه‌ره‌تای سوپه‌ته‌که‌دا هه‌والی دروستکردنی ئاده‌می راگه‌یاند: که باوکی هه‌موو ئاده‌میزاده‌و له‌خاک دروستکراوه‌ وه‌کوو له‌چه‌ند نایه‌تیکی تری قورئان دا ئاماژه‌ی پیکراوه‌.

ئه‌جار دیته‌ سه‌ر باسی نه‌وه‌کانی به‌گشتی چ نیرو چ می. ده‌فه‌رموی:
﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نَطْقَةٍ أَمْشَاجٍ، نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ئیمه ئاده‌میزادمان دروست کردوه له‌دلۆپه‌ ناویک که‌تی‌که‌له‌ له‌ که‌ره‌سه‌و

مادده‌ی نێرو می. له‌ره‌حه‌می دایک دا ئاوی پیاو و هیلکۆکه‌ی گه‌رای
ئافه‌رت یه‌کده‌گرن و تیکه‌ل به‌یه‌کدی ده‌بن و ئاده‌میزادی لی‌په‌یدا ده‌بی،
نێتر دوا‌یی عه‌قل و هۆشی ده‌ده‌ینی و ته‌کالیفی شه‌رعی ده‌خه‌ینه
ئه‌ستۆبه‌خێرو شه‌ر به‌تاقی ده‌که‌ینه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ریکه‌وی رینگای حه‌ق
ده‌گریته‌به‌رو خودا‌په‌رسته، یان گو‌مرا ده‌بی و خۆی به‌فتاره ده‌دا.

ئێمه ئامی‌ری تی‌گه‌یشتن و هه‌ست کردنی پی‌ده‌به‌خشین، ئامی‌ری
بیستن و دیتنی بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌که‌ین، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانی ئه‌رکی سه‌رشانی
ئه‌نجام بدا، له‌تاقی‌کردنه‌وه ده‌ریچی، گو‌ی له‌نایه‌ته‌کانی خودا بگری و به‌دل
لی‌یان ورد بیته‌وه، بۆی ده‌ریکه‌وی: که به‌ده‌یه‌نه‌ری بونه‌هر تاک و ته‌نهاو
بی‌هاوه‌ل و وه‌زیره، له‌هه‌موو شتی‌ک بی‌تاجه‌و هه‌موو شتی‌ک
تاجی‌ئه‌وه.

﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَّ إِمَّا كَفُورًا﴾ ئێمه رینگای راست و
ناراستمان بۆ دیاری کردوه، حه‌ق و به‌تالمان بۆ ده‌ست نیشان کردوه،
خێرو شه‌رمان بۆ لێک هه‌لا‌واردوه، سه‌ره‌نجامی ریبازه‌کا‌ئمان بۆ رون
کردۆته‌وه، سودو زیانی کرده‌وه هه‌لو‌یسته‌کانیمان پی‌را‌گه‌یان‌دوه. بۆ
ئه‌وه‌ی له‌نا‌کام دا ئاده‌میزاد بینه‌ دوو تاقم، تاقمی‌کیان سو‌پاسی
نیعمه‌ته‌کانی خودا بکه‌ن، ئیمان‌یان پی‌هه‌بی و پابه‌ندی فه‌رمان و جله‌و
گریه‌ه‌کانی بن، تاقمی‌کی‌شیان کافرو سپله‌و پی‌نه‌زان دل‌سپه‌ق و
سه‌رپی‌چیکار ..

به‌کورتی رینگای خێرو رینگای شه‌رمان بۆ دیاری کردوه، ئه‌جار بۆ
خۆی کامیان ده‌گریته‌به‌ر بای‌یگری. زۆره‌ملی له‌که‌س نا‌که‌ین و که‌س
به‌زۆر موسو‌لمان نا‌که‌ین!! جا ئه‌و مرۆ‌قه به‌هۆی کرده‌وه‌کانی‌یه‌وه یان
کامه‌ران و به‌خته‌وه‌ره یان به‌دبه‌خت و چاره‌په‌شه.

نمونه ی نهم نایه ته نایه تیکی تره که ده فهرموی: ﴿وهدیناه النجدین﴾ (البلد/۱۰) موسلیم له نه بو مالیکی نه شعریه وه ریوایه قی کرده ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: (کل الناس یغدو فباع نفسه، فموبقها او معتقها) هم مو ناده میزادیك : که روژی لی ده بیته وه خوی ده فروشی: جایان خوی ده کاته کزیله و خوی به هیلاک ده با، یان خوی رزگار ده کا.

سزاو پاداشی کافران و خودانسان له روژی قیامه ت

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ﴿٤﴾
 الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ﴿٥﴾
 عَمِنَا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْأَنْذَرِ وَيَخَافُونَ
 يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا
 وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نَطْعِمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا
 ﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَتَطِيرًا ﴿١٠﴾ فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ
 الْيَوْمِ وَلَقَّاهُمْ نَضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾

له وه پیش پهروه ردگار نه وه ی به یانکرد: که ناده میزادی شاره زا کرده بو ریگیای خه یرو ریگیای شه ر، نه مجار دابه شی کردن بو دو و تاقم : (سوپاسگوزار، سپله و پینه زان) نه مجار پهروه ردگار له سه ر شیوه ی هه ره شه باسی نه وه ده کا: که زنجیرو ناگری بو کافران ناماده کرده، بو موسولمانانیش به هه شتی رازا وه پر نازو نیعمه ت. ده فهرموی:

﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا﴾ ئیمه ئاماده مان کردوه بۆ کافرو خودانه ناسان سزای جۆراو جۆر، ههر که سی برپای به خودا نه بی و سه ریچی فرمانه کانی بکا، زنجیریان له قاج ده که مین و به ره و دۆزه خ کیش ده کرین. به زنجیریک دهست و قاجیان به ملیانه وه شه ته که ده درین و ئاگری هه لگرساوی دۆزه خیای بۆ ئاماده کراوه . بۆ ئه وه ی به و زنجیرو ئاگره عه زابیان بده یین .

له سوره تی (الحاقة) دا ئاماژه به وه ده کا ههر زنجیریک هه فتا گه زه . (أَغْلَال) به و زنجیره ده گو تری: که ده ستیان به ملیانه وه پی شه ته که ده دری. نمونه ی ئه م ئایه ته ئایه تیکی تره که ده فره موی: ﴿إِنَّ الْأَغْلَالَ فِيْ أَعْنَاقِهِمْ وَ السَّلَاسِلَ یَسْحَبُونَ فِي الْحَمِیمِ ثُمَّ فِي النَّارِ یَسْجُرُونَ﴾ (غافر/۷۱-۷۲). ئه مه حال و وه زعی سته مکارانه له روژی قیامهت دا.

ئه بچار وه زع و حالی خودا په رسته کان راده نوینی و ده فره موی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ یَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا، عِینًا یَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ، یَفْجَرُونَهَا تَفْجِیرًا﴾ بیگومان خودا په رسته کان ئه وانه ی ئه هلی طاعهت و خودا په رستی بسوون له دونیادا ، به دل سوژی ئه رکی سه رشانی خۆیان له کاتی خۆی دا به ری کو پیکی به جی هی ناوه، خۆیان له تاوان و نافه رمانی خودا پاراستوه، ئه وانه له به هه شت دا شه رابی تی که له به کافورو سارد و سپی و بۆنخۆش ده خۆنه وه. ههروه ها ئه و شه رابه یان تی که له به ئاوی کانیای تری به هه شت: که به نده صالحه کانی خودا لی ی ده خۆنه وه ، بۆ کوئیان بوی ئه و کانیاه بۆ ئه وی راده کیشن و چۆنیان بوی ئاوا ته سه رو فی پیوه ده که ن.

چونکه ئه وان له ژیا نی دونیا یان دا ﴿یُوفُونَ بِالْأَنذَرِ وَ یَخَافُونَ یَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِیرًا﴾ وه فا به نه ذرو فۆتۆی خۆیان ده که ن، ئه و ئه رکانه ی به مه به ستی نزیک بوونه وه له خودا ده یخه نه سه رشانی خۆیان . به دل سوژی

ئەنجامیان دەدەن، ھەر شتێک ھەرام بێ و نە ی لی گرابی ئەوان توخنی ناکەون. ئەوانە ترسی رۆژتیکیان ھەیە: کە رۆژی قیامەتە، کارەسات و شەڕ بە لا کانی بلۆدەبنەو و ھەموو کەس دەگرەنەو مەگر کەسانێک بکەونە ژێر رەھمەتی خوداوە.

﴿وَيُطْعَمُونَ عَلَىٰ حَبِّهِ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾ خۆراک و بژیوی خۆیان دەبەخشن - ھەرچەندە بۆ خۆیان زۆریان پێویستە - بە ھەژارو بەھەتیوو دیل . بۆ خۆیان برسێیانەو لەدەمی خۆیان دەگرەنەو دەیدەن بە ئادەمیزادی گەداو بەمەندالی ھەتیوو بەمرۆفی بەدیل گیراو. مەبەستیشیان رەزامەندیی خودایەو لەبەر خاتری خودا ئەو ئیشارو لەخۆ بوردوییە ئەنجام دەدەن. وێرای ئەوەی کە بەدڵخۆشی و بەروی خۆشەو خواردنەکیان پێ دەبەخشن، پێشیان دەلێن:

﴿إِنَّمَا نَطْعَمُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَانَرِيدَ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا﴾ نەوێ کوو ئێمە ئەم خواردن و پێداویستیانەتان پێ دەدەین تەنھا لەبەر خاتری رەزامەندیی خودایەو بەس! ھیچ مەنتان بەسەردا ناکەین، پاداشمان لەئێوە ناوی، شوکرو سوپاسی ئێوەمان مەبەست نیە، بەتەما ھیچ پاساودانەو ھیەکی ئێوە نیین.

﴿إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبَّوْا قُمَطَرِيرًا﴾ ئێمە وێرای ئەوەی بەتەمای رەزامەندیی خودای خۆمانین، ترسی عەزاب و تەنگانە ی رۆژتیکیشمان ھەیە تابلیتی سەخت و دژوارە، لەترسی دیمەنە سامناکەکانی دەم و چاو گرژو تال دەبن، رۆژتیکێ درێژی پێ بەلاو کارەسات و عەزابی سەخت، دەمانەوی لەو رۆژە سەخت و دژوارەدا پاداشتی خۆمان وەرگیرەنەو.

﴿فَوَقَّاهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ، وَلَقَّاهُمْ نَصْرًا وَ سُرُورًا﴾ خودا لە پاداشتی ئەو خۆراک بەخشین و لە خودا ترسانەیان، شەڕ و نەگبەتی ئەو رۆژە گرژو سامناکە ی لی دۆورخستەنەو، لەو عەزاب و ناخۆشییە

پاراستنی ، ئەو ترس و بیمه‌ی لی‌زەواندنه‌وه، دلتیای کردن که ئەوان له عەزابی دۆزەخ رزگاریان بووه و ئەهلی به‌هەشت . له‌به‌رامبەر روگرژی و دل‌ تەنگی کافره‌کان دا، ئەمان دل‌خۆش و روگەشن، دەم به‌پێکه‌نین و تەر- ده‌ماخن، دیارده‌ی نازو نیعمه‌تی خودایان پێوه دیاره . وه‌کوو له‌نایه‌تیکی‌تردا ئاماژه به‌وه ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿وَجِوْهَ یَوْمُنْذِ مَسْفَرَهٗ، ضاحکه‌ مستبشرة﴾ (عبس/ ۳۸-۳۹)

ئەم جوهره‌ ته‌عبیرانه: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَاهِم﴾ و ﴿لِقَاهِم﴾ که کرداری رابووردون و هێشتا قیامت نه‌هاتوه، بۆ ته‌شکیدو دلتیا بوونه له رودانیان. هه‌روه‌ها له هه‌رشوێنیک دا بۆ ته‌عبیری موسسته‌قبل کرداری رابوردو (فعل ماضی) ی به‌کارینی ئەوه مه‌به‌سته .

﴿وَجَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَ حَرِيراً﴾ په‌روه‌ردگار له‌پاسای به‌رده‌وام بوون و خۆراگریان له‌سه‌ر ئەرکی سه‌رشانیان به‌هەشتی رازاوه‌ و پان و به‌رینی پێ‌به‌خشین ، ژیانی خۆش و جاویدانی بۆ ده‌سته‌به‌ر کردن، پۆشاک‌ی ئاوریشم و نه‌رم و نۆلی له‌به‌ر کردن.

نایه‌ته‌که به‌روونی ئەوه‌ی تیدا به‌دی ده‌کری: که چاکه‌ کردن له‌گه‌ل‌ دیل دا موسولمان بێ یان کافر بێ، ده‌بیته‌ هۆی ره‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار. له‌یاسای ئیسلام دا سه‌ده‌قه‌ی (تطوع) به‌کافر ده‌دری و ده‌بیته‌ هۆکاری ده‌سته‌به‌ر بوونی ره‌زامه‌ندی خوداش. وه‌لی زه‌کاتی فه‌رز هه‌رده‌بێ بدری به‌ موسولمان . زۆریه‌ی زانایانی ئیسلام پێیان وایه‌ چاکه‌ کردن له‌گه‌ل‌ کافرو خودانه‌ناسان دا له‌ناو ولاتی موسولمان دا کاریکی په‌سه‌نده‌و به‌سوخته‌ ده‌ژمی‌ری و واجب نیه‌ . دالده‌دانی دیل ئەرکی سه‌رشانی حکومه‌ته‌و ده‌بێ له‌خه‌زینه‌ی ده‌ولت دا‌بین بکری. ئە‌گه‌ر ده‌ولت نه‌یکرد ده‌که‌ویته‌ سه‌رشانی موسولمانان .

خانوبه‌ره و خواردنه‌وه و پو‌شاک و خرمه‌تجی به‌هه‌شتیه‌کان

مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شُمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾
 وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ قُطُوفُهَا نَذْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِثَانِيَةٍ
 مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ قَوَارِيرًا مِنْ فِضَّةٍ قَدَرُوهَا نَقْدِيرًا ﴿١٦﴾
 وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَتْ مِنْ أَجْهَارٍ نَجِيلاً ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا
 ﴿١٨﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْنَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَنثورًا
 ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ مِّنْ سُندُسٍ
 خُضْرٍ وَإِسْتَبْرَقٍ وَحُلُّوْا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَلَهُمُ رُبُّهُمْ شَرَابًا
 طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُورًا ﴿٢٢﴾

له‌وه‌پیش په‌روه‌ردگار باسی خوراک و پو‌شاک‌ی به‌هه‌شتیه‌کانی کرد،
 نه‌جار باسی کو‌شک و ته‌لارو شیوه‌ی دانیشتن و خواردنه‌وه و خرمه‌تجی و
 سین‌ی و پیا‌له‌ی خواردنه‌وه‌کانیان ده‌کاو ده‌فه‌رموی:
 ﴿متکئین فی‌ها علی‌ الارائک، لایرون فی‌ها شمساً ولا زمهریراً﴾ پاداشتی
 خوداناسان به‌هه‌شتی رازاوه‌یه‌ تئیدا داده‌نیشن له‌سه‌ر کورسی و مؤبیل‌ه‌ی
 رازاوه، که‌ش و هه‌وایه‌کی خو‌ش و دل‌رفین، نه‌گه‌رمای خو‌ر ده‌بینن
 نه‌سه‌رمای ساردی زه‌مه‌هریرو سه‌هول به‌ندان لی‌یان ده‌دا، نه‌گه‌رمایان

دهبی نه سهرما، پیغه مبه رﷺ فرموویه تی: (هو الجنة سجسج لاحتز ولاقر) سهجسه ج بریتیه لهو سیبهره ی نیوان به ره به یان و هه لهاتنی خۆر .
﴿ودانية عليهم ظلالها و ذللت قطوفها تذليلًا﴾ بۆ زیده خووشی لق و پۆی دره خسته کان به سهریان دا بلاو بوونه وهو شوپ بوونه وهو سیبهریان لی ده کهن. هه رچه نده له به هه شت دا خۆر نیه، میوه ی دره خسته کان لییان نزیک کراوه ته وهو دانیشتو راکشاو و راوه ستاو دهستیان ده گاتی و ده توانن به ئاسانی میوه ی لی بکه نه وه. ده ست بۆ هه ر میوه یه ک به رن هیچ شتیکی نیه بتوانی دهستیان بگێرێته وه، پئویسته ئاماژه به وهش بکری: که سیبهری به هه شت سیبهری ئاسایی دنیا نیه به م جو ره شتیکی بیته به رده و تیشکی خۆر بگێرێته وه!

مانای نه وه: که سیبهره که نزیکه و نه وان له ژێر سیبهردان . نه وه یه دره خسته کانی به هه شت به جوړیک دروست کراون نه گهر له فهرزیک دا خۆر هه بی نه و دره ختانه سیبهر ده کهن و ناهیلن تیشکی خۆر لییان بدا .
﴿ويطاف عليهم بآنية من فضة وأكواب كانت قواريرًا، قوارير من فضة قدروها تقديراً﴾ خزمه تچه کانی به هه شت به پیاله و سینی و ده وری له زیو دروستکراوی خۆراکه وه ، به فنجان و کوپی بلورین و شهراب و شیرو هه نگوینه وه به سهریان دا ده گهرپن و خواردن و شله مهنی جوړاو جوړیان به سهردا ده گێرن، کوپه کانیان بی قلفه و لوله ن . سپیتی زیو و روونی بلوره کان تیکه لاو بون و له ده ره وهو ناوه وه یان دیاره و دیمه نیکی نایاب و جوانیان هیه .

ئیبنو ئه بی حاتم له ئیبنو عه بباسه وه ریاوایه ت ده کا: ده لی: هه ر شتیکی له به هه شت دا هه بی ئیوه له دنیا دا وینه یه کی نه و شته تان پێدراوه جگه له بلووری زیوین . جاری وایش ده بی به پیاله ی زێرین شله مهنیان

به‌سه‌ردا دابه‌ش ده‌کری. وه‌کوو له‌نایه‌تیکێ تردا ده‌فرموی: ﴿وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصُحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَ أَكْوَابٍ﴾ (الزخرف/۷۱).

ئه‌جار وه‌صفی مه‌شروباته‌کانیان ده‌کاوه‌فرموی: ﴿وَيَسْقُونَ فِيهَا كَاسًا مِّنْ مَّزَاجٍ زَنْجَبِيلًا﴾ ئاده‌میزاده‌خودا په‌رسته‌کان له‌به‌هه‌شت دا به‌و پیاله‌و فنجانه‌ زیوو بلوورینه‌نه‌ مه‌ی تیکه‌لاو به‌زه‌نجبه‌بیلیان ده‌رخواد ده‌دری. جاری واده‌بی شه‌را به‌که‌یان تیکه‌ل به‌کافور ده‌کری و ساردو فینکه، جاری وایش ده‌بی تیکه‌ل به‌زه‌نجبه‌بیل ده‌کری و مه‌یله‌و گهرمه‌..

﴿عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا﴾ ئهو خودا پێداوانه‌ له‌کانیاویکی به‌هه‌شت دا که‌ ناوی سه‌لسه‌بیله‌ ناوی خواردنه‌وه‌یان بو دابین ده‌کری، بۆیه‌ ناوی سه‌لسه‌بیلی لی‌ئراوه‌ چونکه‌ ئاوه‌که‌ی گوارایه‌و به‌ئاسانی ده‌خوریته‌وه‌ صاف و بی‌گهرده‌ شیرین و زو‌لاله‌.

﴿وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانِ مَخْلُودُونَ، إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا﴾ خزمه‌تچیه‌کانی به‌هه‌شت به‌سه‌ر به‌هه‌شتیه‌کان دا ده‌سپرتنه‌وه‌، چیان بوی له‌خواردن و خواردنه‌وه‌ بۆیان دابین ده‌که‌ن؛ ئهو خزمه‌تچیه‌یه‌ هه‌موویان تازه‌لاو لاوچاکن، پیرنابن و روخساریان ناگۆری و مردنیان به‌سه‌ردا نایه‌، ئه‌گه‌ر تو‌ بیانیینی له‌و کاتانه‌دا: که‌ بلا‌وبوونه‌وه‌ به‌ناو به‌هه‌شتیه‌کان دا به‌مه‌به‌ستی خزمه‌تکردنیان. واده‌زانی لو‌ئلو‌ئی بلا‌وه‌ بوون، ئهو‌هنده‌ جوان و شو‌خ و شه‌نگن.

﴿وَإِذَا رَأَيْتَ ثَم رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا﴾ ئه‌گه‌ر تو‌ له‌به‌هه‌شت دا به‌روانی و سه‌رنج بده‌ی له‌نازو نعیمه‌تی به‌هه‌شت به‌هه‌موو جو‌ره‌کانی، نازو نعیمه‌تیکێ واده‌بینی هه‌ر وه‌صف نا‌کری. سه‌له‌ته‌نه‌ت و شکۆمه‌ندیی وه‌هات چاو پی‌ده‌که‌وی: که‌ سنووری نازاند‌ری و مه‌زه‌نده‌ نا‌کری.

﴿عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سَنَدُسٌ خَصْرٌ وَاسْتَبْرَقٌ، وَحَلَّوْا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ﴾
 پۆشاکی ئاوریشمی تهنکی سه وزیان له بهرکراوه، ههروهها
 دتیاچی نهستوو لهبر ده کهن . بازنه ی زیویان له مه چهک کراوه ،
 جاری وایش ده بی بازنه ی زیریان له ده ست ده کری .
 وه کوو له نایه تی کی تر دا ده فهرموئ: ﴿يَحُلُّونَ فِيهَا أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ﴾
 (الكهف/۳۱).

ئه مجار جوړیکی تر شه را بیان دیاریی ده کاو ده فهرموئ:
 ﴿وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا﴾ پهروهردگار شه را بیکیان ده رخوارد ده دا:
 که ناو سکیان له چه سودی و ژدی و زیانه خرۆیی و رهو شته
 ناشیرینه کانی تر پاک ده کاته وه، هه رچی ده یخۆن و ده یخۆنه وه ده بیته
 ئاره ق و له جهسته یان دیته وه ده ر بۆنی ئاره قی جهسته یان وه کوو
 بۆنی میسک وایه .

ئه بو قولابه و ئیبراهیمی نه خه عی ریوایه تیان کردوه: که به هه شتیه کان
 خواردنیان بۆدی ده یخۆن پاشان شه را بی (طهور) یان ده دریتی و ده یخۆنه وه،
 ئیتر ورگیان بچوک ده بیته وه ئاره قی کی بۆن خو ش له جهسته یان ده رده چی
 وه کوو بۆنی میسک وایه .

﴿إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً، وَكَانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُورًا﴾ به و پیاو
 چاک و خودا پیداونه ده گو ترئ: ئه م به هه شته رازاوه و نازو
 نیعمه ته ی پیتان دراوه، پا داشتی کرده وه کانتانه، خودا به فه ضلو
 ئی حسانی خو ی له جیاتی کرده وه ی که متان پا داشتی زۆری
 پیداون، طاعت و عیباده تی لی قبول کردن ، وه کوو له نایه تی کی تر دا
 ده فهرموئ: ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ﴾
 (الحاقة/۲۴).

وه‌زوع و حالی خودایه‌رستان و موشریکان و بی‌پروایان له‌دونیادا

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعِ
مِنْهُمْ ؕ إِنَّمَا أَوْفَوْنَا ﴿٢٤﴾ وَأَذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾
وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾ إِن
هَؤُلَاءِ يَحْبِبُونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾ نَحْنُ
خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا
﴿٢٨﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اخْذِلْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾
يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

له‌وه‌پیش وه‌زوع و حالی کافرو موسولمانه‌کانی له‌قیامه‌ت دا
رونکرده‌وه، پیغه‌مبه‌ری هه‌لنا: که سووربی له‌سه‌ر راگه‌یانندی په‌یامی
خۆی و گوێ به‌قسه‌ی پرو پوچی کافره‌کان نه‌دا.

ته‌جار وه‌زوع و حالی هه‌ردوو تاقم له‌دونیادا روون ده‌کاته‌وه ده‌فه‌رموی:
﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا﴾ ئیمه‌ خاوه‌ن و په‌روه‌ردگاری
بوونه‌وه‌رین، خودای به‌حه‌ق و راستین، قورئانمان به‌پارچه‌ پارچه‌ نازل‌کرده
بۆ سه‌ر تو ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر! له‌ماوه‌ی (۲۳) سال‌دا به‌گوێره‌ی پیتیست و
روداو هه‌رجاره‌و به‌شیک له‌ قورئانمان بۆ ناردویه‌ خواری. به‌یه‌کجار بۆمان
نه‌ناردوی بۆ ئه‌وه‌ی ئومه‌ت فی‌ری بین و له‌دلیان دا جیگیر ببی‌و چاره‌سه‌ری

کیشەو نیزاعی خۆیانی پی‌بەکن، قورئان هەلبەستراوی خۆت نیە. سیحرو شیعرو چیرۆکی دانراوو ئەفسانە نیە.

﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ، وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا﴾ ئەي پێغه مبهەر
وه کوو ریزمان لی گرتوی و کردومانێ به پێغه مبهەر قورئانمان بو نازل کردوی
له بهرامبهر سههر رهقی و هه لویستی ناشیرینی موشریکه کان به سههرو نارام
به، مل که چی قهزاو قهدهری خودا به، بهوه دلتەنگ مەبە که سههرکه وتنت
به سههر موشریکه کان دا توژی دوا بکهوی..

پشوو دريژ به له سهر گهياندي پهيامي پيرۆت، پابه ندي حوكم و
برپاري خودابه ، هموو كاريك وادهي خوۍ ههيه، خودا بو هموو شتيك
ئه جه لي داناوه ، گوڤرايه لي هيچ كهس له دوروو كافره كان مه كه، به قسه ي
تاوانبارو سته مكاران هه لمه خه له تي، وريابه له ريگه ي حه ق لات نه ده ن يان
پشتت سارد نه كه نه وه . به لكوو پهيامي خوټ بگه يه نه و پشت به خودا
ببهسته ، بينگومان خودا پاريزگاري ت ده كاو ناهي لتي دهستي چه په ليان
بتگاتي .

پٽيوسته ٿا ماڙه به وه بکهين: که هه چنده پيغه مبر ﷺ نه کهم و نه زور
گوڙ پايه ٿي کافرو دووڙه کاني نه کرده ، وه ٿي ٿم نه هيهي ٿا رسته کراوه
چونکه ٿو قودويه بو موسو ٿمانان و ٿا ماڙه به وه : که پٽيوسته خير
خير ٿا ده ميزاده کان ٿا گادار بکري نه وه و ٿا موڙ گاري بکرين، چونکه
له سروشتيان دا تو مي شهر هه يه و نه فسي ٿا ده ميزاد فهران ده کا
به خراپه و خراپه کاري. هيچ کهس له ته و فيق و هيدايه تي خودا
بي ٿا تاج نيه. که و ابي پٽيوسته هه موو موسو ٿمانيك له خودا بپار ٿي ته وه :
که له شو تنکه و تني هه و او هه و هس بپار ٿي ٿي هه ٿنه خليسکي.

﴿واذكر اسم ربك بكرة و أصيلاً، ومن الليل فاسجد له وسبحه ليلاً طويلاً﴾ به رده وام به له سهر ذیکرو یادی خودا، هه موو کات به دل و

به‌زوبان یادی خودا بکه، نوێژ بۆ خودای خۆت بکه به‌یانی و ئیواری.
به‌یانی بریتیه له‌نوێژی به‌یانی، ئیواره نوێژی عه‌صر ده‌گرێته‌وه،
له‌نیوانیشیان دا نوێژی نیوه‌پۆ، به‌پرسته‌ی ﴿ومن اللیل فاسجد له...﴾
ئاماژه ده‌کا به‌نوێژی شیوان و خه‌وتنان، به‌پرسته‌ی ﴿وسبحه لیلاً طویلاً﴾
ئاماژه به‌شه‌و نوێژ ده‌کا.

﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ یَجْبُونَ الْعَاجِلَةَ ۖ یَذَرُونَ وِرَاءَهُمْ یَوْمًا ثَقِیلًا﴾ بیگومان نه‌و
کافرو بی‌باوه‌پارانه‌ی مه‌که‌کو هاو وینه‌کانیان دنیا و یست و هه‌وه‌سبازن،
هه‌موو هه‌ول و ته‌قه‌للایه‌کیان بۆ دابین کردنی ئاره‌زو‌کانی دنیایانه‌و هه‌ج
خه‌می ژیا‌نی قیامه‌تیان نیه‌و هه‌ولێ بۆ ناده‌ن و نه‌و رۆژه سه‌خته‌یان له‌بیر
خۆیان بردۆته‌وه، نه‌مه‌ش جو‌داوازی نیوان موسوڵمان و کافره،
موسوڵمانان هه‌ول بۆ ژیا‌نی دنیاو قیامه‌تیان ده‌ده‌ن و ژیا‌نی دنیا ده‌که‌نه
مه‌زعه‌ی قیامه‌ت. کافره‌کان ته‌نها کار بۆ دنیا ده‌که‌ن و بروایان
به‌زیندوبوونه‌وه‌و ژیا‌نیکی تر نیه‌. تیروانینیکی مادیانه‌یان هه‌یه‌و له
قیامه‌ت و غه‌یبیاتی تر بی‌ئاگان و بروایان پێیان نیه‌.

نه‌جار به‌لگه له‌سه‌ر خودایه‌تی خۆی و ده‌سه‌لاتی ره‌های ده‌هینیتیه‌وه‌و
ده‌فه‌رموی: ﴿نحن خلقناهم وشددنا أسرهم، وإذا شئنا بدلنا أمثالهم
تبدیلًا﴾ به‌ج عه‌قلێک نه‌و موشریکانه له‌ خودای خۆیان غافلن و
قیامه‌تیان بیرنایه‌ته‌وه؟ ئیمه نه‌وانمان دروست کردوه، جه‌سته‌یا‌مان رێک و
پێک کردوه، به‌ئیسقان ماسوڵکه‌و ره‌گه‌ی جه‌سته‌یا‌مان به‌هێز کردوه.

خۆ نه‌گه‌ر مه‌یلمان لی‌بێ له‌ناویان ده‌به‌ین و گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر
دینینه‌ گۆرێ: که فه‌رمان به‌ردارو گوێرایه‌لی په‌روه‌ردگار بن. وه‌کوو
له‌ئایه‌تیکی دی‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنْ یَشَأْ یذهبکم ایّھا الناس ویأت
بآخرین وکان الله علی ذلک قدیراً﴾ (النساء/۱۳۳) یان ده‌فه‌رموی:

﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ، وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾
(ابراھیم/۱۹) .

کەواتە: کە خودا ئێوەی مۆلەت داوە کۆمەڵ کۆژی نەکردون ، لەبەر چاوتان بۆ و بەخۆتان دا بچنەووەو بیر لەسەرەنجامی حالی خۆتان بکەنەووە .
واز لەسەر رەقی و یاخی بوون بێنن .

﴿إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ، فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ نەم سورەتەو هەموو نایەتەکانی تری قورئان: کە پێن لە ئامۆژگاری و هەرپەشەو تەماع بەرنان (تەرھیب و تەرغیب) بیرخەرەووەو رێنوماين بۆ عاقل مەندان، جا کەسیک بەختەوهریی دونیاو قیامەتی دەوی، با رێگای نزیکبوونە بۆ لای خودا بگرێتەبەر، ئیمان بەیئنی، فەرمانبەرداری فەرمانی خودا بۆ و خۆ لەنەهیسەکانی پەروەردگار پاریزی. کەسیک دەیهوی با بەقورئان ھیدایەت وەرگری.

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ، إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ ئێوە مەیلی گرتنەبەری رێبازی خوداتان نابێ مەگەر خودا بۆ خۆی مەشیئەتی لەسەر ئەووە بۆ، کەس ناتوانی ھیدایەتی خۆی بدا ، کەس ناتوانی بەبۆی وستی خودا ئیمان بچیتە ناو دلیەووە . تەو فیقی خودا نەبۆ کەس ناتوانی سود بۆ خۆی کیش بکا، هەموو کاریک بەدەست خودا خۆیەتی ، بەدەست بەندەکان نیە . وستی و ئیرادە ی بەندە ناتوانی بەبۆی وستی و ئیرادە ی خودا کاریگەر بۆ .

وەلی ئادەمیزاد: کە پاداشتی دەدریتەووە بەسونگە ی ئەووەو یە: کە بۆ خۆی رێبازی حەقی ھەلبژاردووە : کە سزاش دەدری بەھۆی ئەووەو یە: کە رێگای بەتالی ھەلبژاردووە . پەروەردگار بۆ خۆی دەزانی کۆ شیایو ھیدایەتە، ئاسانکاری بۆدەکا . دەزانی کۆ شیایو گومرا بوونە لەھیدایەت لای دەدا . خودا بۆ خۆی حەکیم ودانایە، کاردروست و فەرمانروایە،

هه‌موو بریارو کاریکی له‌جی‌ی خۆی دایه. به‌کورتی هه‌ر کاری له
به‌نده‌کانه‌وه نه‌نجام بدری به‌مه‌شینه‌تی په‌روه‌ردگار، وه‌لی زۆره
ملییان لی‌ناکا.

﴿يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ، وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾
په‌روه‌ردگار هه‌ر که‌سیکی مه‌یل لی‌بی به‌فەزل و ئی‌حسان‌ی خۆی ده‌بخاته
به‌هه‌شتی رازاوه‌ی خۆیه‌وه. سته‌مکارانیش به‌سزای سه‌خت سزا ده‌دا، له
قیامه‌ت دا عه‌زایی دۆزه‌خی بۆ ئاماده‌ کردون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی (المرسلات)

ئهم سوپه‌ته مه‌ککيه‌و په‌نجا ئایه‌ته جگه له ئایه‌تی ژماره چل و هه‌شت
که مه‌ده‌نییه. ئهم سوپه‌ته ناوی نراوه سوپه‌تی (مورسه‌لات) چونکه
له‌سه‌ره‌تای سوپه‌ته‌که‌دا خودا سویندی پی‌ خواردوه، ده‌فه‌رموی:
﴿وَالْمُرْسَلَاتُ عُرْفًا﴾.

په‌یه‌ه‌ندی و موانسه‌به‌ی ئهم سوپه‌ته به‌ه‌ی پێشه‌وه له‌دوو ره‌وه‌یه:

۱- له‌سوپه‌تی ئینسان دا واده‌ی به‌هه‌شتی دا به‌ خودا په‌رستان و
هه‌ره‌شه‌ی توندی له‌سته‌مکاران و تاوانباران کرد. به‌وه: که له‌کو‌تایی
سوپه‌ته‌که‌دا فه‌رموی: ﴿يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ، وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا﴾ پاشان له‌سه‌ره‌تای ئهم سوپه‌ته‌دا په‌روه‌ردگار سویندی خواردو
جه‌ختی له‌سه‌ر نه‌وه کرده‌وه: که نه‌و واده‌و هه‌ره‌شانه‌ی دینیته‌دی و
کاته‌که‌شی به‌یانکرد. به‌وه: که ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ﴾.

۲- له‌سوپه‌تی پێشودا ده‌رباره‌ی حال و وه‌زعی کافره‌کان له
قیامه‌ت دا به‌کورتی به‌سه‌ری دا تێپه‌ری و ده‌رباره‌ی حالی موسو‌لمانه‌کان
به‌دریژی، له‌م سوپه‌ته‌دا به‌پێچه‌وانه‌وه‌یه، به‌دریژی باسی کافره‌کان ده‌کاو

به کورتی وه زعی موسولمانه کان راده نویتسی. به مهش موعاده لسه و
هاوته رازویی له نیوان ههردوو سوپه ته که دا هاته جی.
ناوه پژکی نهم سوپه تهش وه کوو باقی سوپه ته مه ککیه کانی تر نه وه یه:
گرنگی به بواری عه قیده و بنه ما کانی ده دا. باسی یه کتا په رستی و رابوونی
قیامهت و به لگهی جوړاو جوړ له سهر ده سه لآت و به توانایی خودا
ده هیئتته وه.

رابوونی قیامهت و کات و نیشانه کانی

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝۱۱۱ فَالْعَصْفِ عَصْفًا ۝۱۱۲ وَالنَّشْرِ نَشْرًا ۝۱۱۳
فَالْفَرْقَتِ فَرًا ۝۱۱۴ فَالْمَلَقِ لَقًا ۝۱۱۵ عَذْرًا أَوْ تَذْرًا ۝۱۱۶ إِنَّمَا
تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ۝۱۱۷ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ۝۱۱۸ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝۱۱۹
وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ۝۱۱۱۰ وَإِذَا الرَّسُلُ أُنْقِذَتْ ۝۱۱۱۱ لِأَيِّ يَوْمٍ أُجِّلَتْ
۝۱۱۱۲ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝۱۱۱۳ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝۱۱۱۴ وَلِلَّهِ يَوْمَئِذٍ
۝۱۱۱۵

ده فهرموی: ﴿و المرسلات عرفاً﴾ سویند بهو بایانه ی یه که له دوا ی یه که
وه که یالی نه سپ هه لده بن، سویند بهو بایانه ی خودا ده یان نیژی بۆ
ویران کردنی شارو دینهات، یان نیعمهت ده پژتین و ده بنه پی شهنگی باران و

هه ور له ولاتی که وه بۆ ولاتی کی تر ده گوێزنه وه ، یان سویند به و بایه ی هه وره کان ئاسمان دا بلاوده که نه وه .

هه ندیک له موفه سسیرین ده لێن: مه به ست به (المرسلات) ئه و فریشتانه ن: که خدا ده یاننیری بۆ ئه وه ی نیگا و سروش و فه رمان و جله و گیریه کانی به پیغه مبه رانی بگه یه نن.

﴿فالعاصفات عصفاً﴾ سویند به و فریشتانه : که به رپرسن له هه لکردنی با بۆ تارومار کردنی هه ندیک ولات و هه ریم.

﴿والناشرات نشرأ﴾ سویند به و فریشتانه ی به رپرسن له بلا و کردنه وه ی هه وره کان یان ئه و فریشتانه ی: که له هه وادا له کاتی هاتنی نیگا و سروش دا باله کانیان بلاوده که نه وه ، یان مه به ست کۆمه لێ پیغه مبه رانه : که خدا کردویه فروستاده و هۆی شاره زایی کردنی ئاده میزادان و حق و به تالیان بۆ لیک جیا کردونه وه ، موسولمان و کافرو خاوه ن برپا و بیدینیان لیک هه لاه و ردون و ئامۆژگاری ویری یه کتا په رستی و به ندایه تی کردن بۆ خودایان فیتری ئاده میزاد کردوه .

﴿فالفارقات فرقا، فالملقيات ذکراً، عذراً أو نذراً﴾ سویند به و فریشتانه ی سروش و فه رمانی خودا نازل ده که ن بۆ پیغه مبه ران، بۆ جیا کردنه وی حق و به تال و هیدایه ت و گومرایی و هه لال و هه رام، بۆ ئه وه ی ئاده میزاد عوزرو بیانویان نه مینی و بترسن له عه زابی بی ئامانی ئه گه ر سه رپیچی فه رمانه کانی بکه ن.

سویند به و شتانه ی باسکران ﴿إلما توعدون لواقع﴾ ئه وه ی واده تان پیدراوه له رابوونی قیامه ت و زیندوبونه وه ی مردوان و کۆکردنه وه ی هه موو ئاده میزاد، هه ر له یه که م ئاده میه وه تا دوایین ئاده می هه موانیان له ساری مه حشه ر دا کۆده کاته وه ، هه موو که س پاداش و سزای خۆی به گوێره ی کرده وه کانی وهرده گرێته وه ، چاکه به چاکه و خراپه به خراپه .

ئەمجار پەرورەدگار نیشانەو دیاردەکانی رابوونی قیامەت
باس دەکاو دەفەرموی: ﴿فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ، وَإِذَا السَّمَاءُ
فُرِجَتْ، وَ إِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ﴾ ئەو کاتە ی نورو روناکی ئەستێرەکان
مەحوو بوو، ئەو دەمە ی ئاسمان شەقار شەقار بوو، ئەو وەختە ی
کێوەکان لەبێخ هەلکەندران و وردو خاش بوون و بوونە تەپ و تۆز
بەحەوادا چون و ئاسەواریان نەما.

﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْبَتْ، لَأَيُّ يَوْمٍ أَجَلَتْ﴾ ئەو کاتە ی پیغەمبەرەکان
کۆکرانەو کاتیکیان بۆ دیاریی کرا بۆ یەکاڵاکردنەو ی کێشە ی نیوان
ئەوان و نەتەوەکانیان، بۆ دادگایی کردنی نەتەوەکانیان و شایەتیدانی
پیغەمبەرەکان لەسەریان وەکوو لەنایەتیکی تردا ئاماژە بەو دەکاو
دەفەرموی: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾ (المائدة/۱۰۹)

جا لەبەر سەرسۆرمانی خەلکە کە لەروداوەکانی ئەو رۆژە، دەگوتری:
ئەو ئەو کاروبارە ی پەيوەندە بەو پیغەمبەرەنەو بۆ چ رۆژیک دواخراو؟
واتە: عەزابدانى بەدرۆخەرەوەکانیان و ریزگرتن لەوانە ی برۆایان
پێکردون و دەرکەوتنی ئەو راستییانە ی وادەیان بە گەلەکانیان دابوو بۆ چ
رۆژیک دواخراو؟

﴿لِيَوْمِ الْفَصْلِ﴾ دواخراو بۆ ئەو رۆژە ی حیساب و لیکۆلینەو لەگەڵ
مەخلوقات دا دەکری و چاک و خراپ و بەختەو و چارەڕەش لێک
جیا دەکری نەو!!

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمِ الْفَصْلِ﴾ ئەتۆ چوزانی رۆژی فەصل و جیاکردنەو
چۆنەو کارەساتەکانی چۆن؟ واتە روداوی گەورەو دیمەنی سامناک لەو
رۆژەدا هەن کە زۆر سەرنج راکیش و سەرسۆرەیتەرن!

﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ ئەو رۆژە هاوارو عەزابی سەخت بۆ
بەدرۆخەرەوەکان، هاوار سەد هاوار بۆ ئەوانە ی برۆایان بە تاک و تەنهایى

خوداو راستی پیغه مبه‌ران و رابوونی قیامت نه‌کرد! روژێکه
په‌ له‌ کاره‌سات و رودای گه‌وره‌ی وه‌ها: که لافاوو بومه‌له‌رزو ته‌قینه‌وه‌ی
بۆمبێ نه‌تۆم و هایدروژین و نه‌و جوۆره‌ شتانه‌ له‌ چاو بومه‌له‌رزو
راتله‌قاندن و لێک په‌چرانی بوونه‌وه‌رو شه‌قبوونی ناسمان و له‌بێخ هه‌لکه‌ندنی
کیوه‌کان وه‌کوو ته‌قاندنی میزه‌لدانی منالان وایه‌!!

هه‌ره‌شه‌و ترساندنی کافره‌کان له‌ سه‌ره‌نجای هه‌لوێستی
کوفرنامیزیان

أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نَنْبِتُهُمْ الْأَخْرِينَ
﴿١٧﴾ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَلِلَّيْلِ يَوْمٍ ذِي الْمُكَدِّبِينَ ﴿١٩﴾
أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدْرِ
مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِيرُونَ ﴿٢٣﴾ وَلِلَّيْلِ يَوْمٍ ذِي الْمُكَدِّبِينَ ﴿٢٤﴾
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَاسِيَّ
شَمَخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَّاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَلِلَّيْلِ يَوْمٍ ذِي الْمُكَدِّبِينَ ﴿٢٨﴾

له‌وه پێش هه‌ره‌شه‌ی له‌ کافره‌کان کرد به‌روداو هه‌ ترسانه‌کانی روژی
قیامت. ئیستا هه‌ره‌شه‌یان به‌وه‌ لی‌ده‌کا: که نه‌گه‌ر له‌سه‌ر کوفر و بێدینی
خوێان به‌رده‌وام بن، نه‌وه‌ دوور نیه‌ خودا وه‌کوو گه‌له‌ پێشینه‌کان له‌ناویان
به‌ری، نه‌جار هه‌ره‌شه‌یان به‌وه‌ لی‌ده‌کا: که نه‌گه‌ر ئینکاری نیعمه‌ته‌کانی
خودا بکه‌ن به‌سه‌ریان هه‌ ناچی و له‌سزای روژی قیامت قوتاریان نابێ.

ده فهرموی: ﴿ألم نهلك الأولين، ثم نتبعهم الآخريين﴾ نایا ئیمه له رابوردودا کافره به درۆخه ره وه کاغمان له ناو نه بردوه گهل و نه ته وه ی ترمان نه خسته شوین؟ بیگومان هه ره له روژگاری ئاده م و هه واوه هه ره گهل و نه ته وه یه که پیغه مبه ره که یان به درۆخسته بیته وه، له ناومان بردون و گهل و نه ته وه یه کی ترمان خسته شه شویتیان. ئه مه سوننه ت و داب و نه ریته ئیمه یه له بوونه وه ردا.

﴿كذلك نفعل بالجرمین﴾ هه ره به و جوړه هه لسوکه وت له گهل گهل به درۆخه ره وه کان ده که یان، هه ره که سی پیغه مبه ره ی خودا به درۆبخاته وه شوین په یامی ئاسمانی نه که وی، هه مان داب و نه ریته خویمانان به سه ردا ده سه پیئین. به عه زابی کوکوژ قه لاچویان ده که یان.

﴿ویل یومئذ للمکذبین﴾ ریسوایی و عه زابی سهخت و دژوار له روژی قیامه ت دا بو ئه وانیه ی پروا به هه بوون و تاک و ته نهایی خودا ناکه ن و په یامی پیغه مبه ره رده ده که نه وه، قورئان به سیحرو جادو له قه لسه م ده دن و پیغه مبه ره به ساحیر ده زانن.

ئه محار سه رزه نهشتیان ده کا به وه: که هه ندی له نیعه ته کانی خوی به سه ریان دا ده ژمیرو دیارده ی ده سه لاتی خوی راده نوینی و ده فهرموی: ﴿ألم نخلقکم من ماء مهین، فجعلناہ فی قرار مکین، الی قدر معلوم فقدرنا فنعم القادرون﴾ ئیوه نازانن و هه ست به وه ناکه ن: که ئیمه ئیوه مان له دلۆپه ئاوێکی پرو پوچ دروست کردوه، دلۆپه ئاوێکی پرو پوچ و زه عیفه به نیسبه ت قودره تی خوداوه، ئه و دلۆپه ئاوه که له پشتی پیاهوه ده دیته خواری، له گهل هیلکه گه رای ئافره ت تیکه ل به یه کدی ده بن و له مندالذانی ئافره ت دا جیگیری ده که یان: که شوینیکی گونجاوو نه مین و قایه بو پهروره رده کردنی کوپه له تییدا، ئیتر له وی دا کوپه له ده هیلینه وه و قوناغه ئاسایی به کانی په روره ده بوونی به سه ر دا

تیپەر دەبن و کاتی له دایک بوونی دی، ئیمه جهسته و شیوه و روخسار و رهوشته کانیمان نه خشه کیشاو و چۆمان و یستوه ئاوا شکل و شیوهی هاتونه کایه وه.

به راستی ئیمه مه زنده کار و نه خشه کیشیکی باشین و به تواناو دهسه لاتی به سهر دروستکردن و شکل و شیوه کیشانی دا. به جوانترین روخسار و شیوه دروستمان کردوه.

﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ ریسوایی و عه زابی سهخت و دژوار له رۆژی قیامت دا بۆ ئەوانه ی ته کذیبی دهسه لاتی ئیمه ده کهن، چۆن و به چ رویه ک نیعمه ته کانی ئیمه رت ده که نه وه و سپله بیان به رامبه ر ده کهن؟!

﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كَفَاتًا، أَحْيَاءً وَ أَمْوَاتًا﴾ ئایا ئیمه زه ویمان نه کردوه به کۆکه ره وه تان؟ سهر زه و ی بۆ زیندوو و کانتان و ناو سکیشی بۆ مردوه کانتان، بووه ته شوینی جیگیر بوون و هوانه وه تان و تییدا کۆبوونه وه.

﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَاسِي شَاحَاتٍ، وَ أَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فَرَاتًا﴾ به دیمان هیناوه له زه و ی دا کتوی دامه زراو و به رزو بلند، بۆ ئەوه ی له نگه ر به زه و ی بگرن له ره له ر نه کا، ئیوه ی ئاده میزاد له سه ری ئارام بگرن، ئاویکی سارد و شیرین و گواراتان پی تۆش ده کهین، کانیاو و بیرو سه رچاوه ی ئاو ی زولا لمان بۆ به دی هیناون.

﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ ریسوایی و عه زابی سهخت و دژوار بۆ ئەوانه ی سوپاسگوزاری ئەم نیعمه تانه نین و سپله و پینه زانن. هاوار بۆ ئەوانه ی لهم بوونه وه ره ورد ده بنه وه ئەم دیاردانه ده بینن که چی تیمان ناهینن و به رده وام ده بن له سه ر کوفرو بی دینی خۆیان.

چهند جوړیکرت له عه‌زابی کافره‌کان له قیامه‌ت دا

أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٢٩﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلَاثِ
شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِ ﴿٣١﴾ إِنِّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ
كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جُمُلَتِ صُفُرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾
هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ
لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ
لَكُمْ كَيْدٌ فَيَكِيدُونَ ﴿٣٩﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾

له‌وه پېش په‌روه‌ردگار هه‌ره‌شه‌ی له کافره‌کان کرد به‌عه‌زابی روژی
قیامه‌ت، نه‌جار لی‌ره‌دا چو‌نیه‌تی عه‌زابه‌کیان دیاریی ده‌کاو ده‌فه‌رموی:
﴿انطلقوا الى ما كنتم به تكذبون، انطلقوا الى ظل ذي ثلاث شعب﴾
به‌گالته پتکرده‌وه پینان ده‌گوتری: برون بو ژیر سیبهری دوکه‌لی دوزه‌خ
که سی په‌له، له‌به‌ر به‌رزیو گه‌وره‌بی ناگره‌که سی لقی لی بو‌ته‌وه.
بو‌وته سی‌فاق! مه‌به‌سته‌که نه‌وه‌یه: نه‌و دوزه‌خیانه له عه‌زاییکه‌وه ده‌چن
بو ژیر عه‌زاییکی‌تر، له هه‌موو لایه‌که‌وه ناگر ده‌وره‌یان ده‌داو هیچ
ده‌ره‌تانیان بو ناهیلته‌وه.

وه‌کوو له‌نایه‌تی‌کی‌تردا ده‌فه‌رموی: ﴿احاط بهم سرادقها﴾
(الک‌هف/۲۹). واته: دوکه‌لی ناگره‌که ده‌وره‌یان ده‌دا، مه‌به‌ستیش
به‌دوکه‌له‌که خودی ناگره‌که‌یه‌و به‌مه‌جاز ته‌عبیری لی داوه‌ته‌وه.
یان ده‌فه‌رموی: ﴿لهم من فوقهم ظلل من النار، ومن تحتهم ظلل﴾

(الزمر/۱۶) یان ده‌فه‌رموی: ﴿یوم یغشاهم العذاب من فوقهم ومن تحت أرجلهم﴾ (العنکبوت/۵۵)

ئه‌جار به‌گالت‌ه پێکردنه‌وه وه‌صفی سیبهره‌که ده‌کاوه‌فه‌رموی: ﴿لا ظلیل ولا یغنی من اللهب﴾ ئه‌و سیبهره‌که‌رما گێڕه‌وه‌نیه، فیتنکایی نابەخشی، بلیسه‌ی ئاگرو گهرمای دۆزه‌خیان لی‌دوور ناخاته‌وه، چونکه ئه‌و سیبهره‌له‌ناو دۆزه‌خ دایه‌و سیبهر نیه‌له‌گهرمی، سیبهری ئاسایی‌نیه، وه‌کوو سیبهری دره‌خته‌کانی به‌هه‌شتیش نیه، نه‌فیتنکایی ده‌به‌خشی و نه‌گهرمی ده‌گێڕت‌ه‌وه، وه‌کوو له‌نایه‌تیکی‌تردا ده‌فه‌رموی: ﴿فی سموم وحمیم وظل من یحموم لا باری ولا کریم﴾ (الواقعة/۴۴).

﴿إنها ترمي بشرر كالقصر، کاته‌جهالة سفر﴾ ئه‌و ئاگره‌ی نیله‌نیله‌یه‌تی و پڕیشکی جو‌راو جو‌ر ده‌هاوی، هه‌ر پڕیشکیکی ده‌یه‌اوی له‌و پڕیشکانه‌ده‌لی‌کۆشک و باله‌خانه‌ی به‌رزو گه‌وره‌یه، هه‌روه‌ها ده‌لی‌ی وشتی زه‌رده، یان له‌دریژی‌دا ده‌لی‌ی گوریسی که‌شتین. مانای یه‌که‌م ویچوتره. واته‌چونکه دوکه‌لی ئاگر به‌زه‌رد ده‌بینی، ئه‌و پڕیشکانه‌که لێکدان لێکدان به‌دوای یه‌کدا دین ده‌لی‌ی کۆمه‌له‌هوشتری زه‌ردی پڕو بلاون.

جا له‌کاته‌دا که‌بیرو هۆش و واقیان و پڕماوه‌سه‌رنج ده‌ده‌نه ئه‌و ته‌شبییه‌وه ئه‌و دیمه‌نه‌دیننه‌به‌رچاوی خۆیان و بی‌ی لی‌ده‌که‌نه‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿ویل یومئذ للمکذبین﴾ ریسوا بون و سزای سه‌خت له‌روژی قیامه‌ت دا بۆ ئه‌وانه‌یه‌پێغه‌مبه‌ران به‌درۆده‌خه‌نه‌وه، په‌یامی پێغه‌مبه‌ره‌ت ده‌که‌نه‌وه.

ئه‌جار په‌روه‌ردگار وه‌صفی وه‌زع و حاڵی کافره‌کان ده‌کا له‌و روژه‌دا، ده‌فه‌رموی: ﴿هذا یوم لا ینطقون، ولا یؤذن لهم فیعتذرون﴾ ئه‌و روژه

روژیکه ئەوانه زمانیان گۆناکاو ناتوانن هیچ بلێن. کاره‌سات و روداوه‌کان هێنده سامناکن، تاوانباران سه‌رسام و چه‌یران ده‌بن و واقیان و پر ده‌میڤی، رینگه‌یان پی‌تادری عوزرو پاساو به‌یڤنه‌وه، به‌لگه‌یان له‌سه‌ر راست کراوه‌ته‌وه بۆردراون !

وه‌کوو له‌ئایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ (التوبة/ ۶۶) یان ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ، إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (التحریم/ ۷) مه‌به‌ست ئەوه‌یه ئەوانه عوزریان به‌ده‌سته‌وه‌نیه به‌یڤنه‌وه، هه‌رچی کرده‌وه‌یان هه‌راپه‌و تاوانکارییه‌و میژووی ژیاڤیان سته‌م و کوفرو بیڤینی‌یه . هه‌یزو توانای ئەوه‌شیان نیه عه‌زابه‌که له‌خۆیان دوور بڤه‌نه‌وه .

﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ عه‌زابی سه‌خت و دژوار له‌روژی قیامه‌ت دا بۆ ئەوانه‌ی پێغه‌مبه‌ران به‌درۆده‌خه‌نه‌وه و پڕو له‌په‌یامه‌که‌یان وه‌رده‌گێرن! ﴿هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ﴾ په‌روه‌ردگار پێیان ده‌فه‌رموی: ئەم‌پۆ ئەو روژه‌یه کێشه‌ی هه‌موو مه‌خلوقات یه‌کالا ده‌کریته‌وه، حه‌ق و به‌تال لێک جیا ده‌که‌ینه‌وه، به‌هه‌یزو توانای خۆمان ئە‌ی موشریکه‌کانی قوره‌یش؛ ئیوه‌و کافره‌ پێشینه‌کان هه‌ر له‌سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی ئاده‌میزاد تا کۆتایی دونیا له‌سارای مه‌حشه‌ردا کۆمان کردونه‌وه ..

﴿إِن كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا﴾ ئەگه‌ر ده‌توانن به‌فرت و فیل‌خۆتان له‌و عه‌زابه‌ بپاریژن ده‌ ده‌ست به‌کاربن، به‌لام دلتیا بن هه‌یچتان بۆ ناکری و چتان له‌ده‌ست نایه .

﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ سزای سه‌خت و دژوار له‌روژی قیامه‌ت دا بۆ ئەوانه‌ی بڕوایان به‌زیندو‌بوونه‌وه نیه . له‌و روژه‌دا بۆیان ده‌رده‌که‌وی: که‌ بێ ده‌سه‌لات و هه‌یج له‌بارا نه‌بوون ! هه‌یوای قوتار بوون له‌عه‌زاییان نامینی !!

نازو نیعمه تی به هه شتییه کان و هه ره شه له کافره کان

إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي

ظِلَالٍ وَعِیُونَ ﴿٤١﴾ وَفَوَکَهِ مَمَّایشتهون ﴿٤٢﴾ کُلوْا وَّاشْرَبُوا هَنِيئًا

بِمَا کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا کَذَٰلِكَ نَجْزِی الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَیَلَّیْ یَوْمَئِذٍ

لِلْمُکَذِّبِیْنَ ﴿٤٥﴾ کُلوْا وَتَمَنَّعُوا قَلِیلًا إِنَّکُمْ تُجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَیَلَّیْ یَوْمَئِذٍ

لِلْمُکَذِّبِیْنَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِیلَ لَهُمْ اذْکَعُوا لَا یَرْکَعُونَ ﴿٤٨﴾ وَیَلَّیْ

یَوْمَئِذٍ لِلْمُکَذِّبِیْنَ ﴿٤٩﴾ فَبَآئِ حَٰدِیْثٍ بَعْدُ یُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

له وه پیتش پهروه ردگار چهند جوړه عه زاب و ریسوا کردنیکی کافره کانی
به بیان کرد، نه مجار له بهرام بهری نه وه دا وه زع و حالی موسولمانه کان له
قیامت داو نازو نیعمه تی به هه شتیان به بیان ده کا، نه وه روون ده کاته وه:
که نازو نیعمه تی دنیا کورت و کهم بایه خه و به سهر ده چی، نازو
نیعمه تی نه بر او وه به نرخ نازو نیعمه تی به هه شته. نه مجار سه رزه نشتی
کافره کان ده کا: که گوی به په یامی قورئان نادهن و ئیمانی پی تاهینن.
نه گهر ئیمان به قورئان نه هینن، ئیمان نه ئینانیا به پیغه مبه ران و نامه
ناسمانیه کانی تر سودیان پی تاگه یه نن.

ده فهرموی: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعِیُونَ﴾ و فواکه ممایشتهون ﴿٤١﴾
بینگومان خودا په رستان و له خودا ترسان و خو پاریزان له قیامت دا وان
له ژیر سیبهری دره ختی که لاپری پوشناخ دا ، هه روا له ژیر سیبهری
کۆشک و ته لاردان، به چوار ده وریان دا جوگا و جو بارو کانیواوه، هینده تی تر

جوانی و رازاوه‌یی به‌دییه‌نه‌که ده‌به‌خشن. به‌پیچه‌وانسه‌ی وه‌زع و حالی کافره‌کان له‌ دۆزه‌خ دا که له‌ژێر سیبهری دوکه‌لی ره‌ش دان و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ئاگر ده‌وری داون..

﴿وفاکه‌ م‌ما یشته‌ون﴾ جوهره‌ها میوه‌جات و به‌روبوومیان بو به‌یده‌سته‌و چۆنیان بو ئاوا بویان ناماده‌یه‌.

﴿کلوا واشربوا ه‌نیئاً بما کنتم‌ تعملون﴾ له‌ قیامه‌ت دا پێیان ده‌گوتری: ئه‌ی خوداپه‌رستان، بخۆن و بخۆنه‌وه‌ له‌ میوه‌و میوه‌جات و کانیای جۆراو جۆری به‌هه‌شت . به‌هۆی کرده‌وه‌ باشه‌کانی دونه‌یاتان .

﴿إنا کذلک‌ نجزي‌ المحسنین﴾ ئیمه‌ به‌و جوهره‌ پاداشتی چاکه‌کاران ده‌ده‌ینه‌وه‌ ، به‌وینیه‌ی ئه‌و پاداشته‌ گه‌وره‌یه‌ بو له‌ خوداترسان پاداشتی هه‌موو چاکه‌کان ده‌ده‌ینه‌وه‌، پاداشی که‌س به‌فیرو نادیه‌ن. وه‌کوو له‌ نایه‌تیکی‌تردا ده‌فه‌رموی: ﴿إنا لانضیع‌ اجر من‌ احسن‌ عملاً﴾ (الک‌هف/۳۰).

﴿ویل‌ یومئذ‌ للمکذبین﴾ عه‌زایی سه‌خت و ریسوایی له‌روژی قیامه‌ت دا بو ئه‌وانه‌ی بروایان به‌ خودا نیه‌ ، په‌یامی پیغه‌مبه‌ر ره‌ت ده‌که‌نه‌وه‌ . ئه‌جار خیطاب ئاراسته‌ی ئه‌وانه‌ ده‌کا: که‌ بروایان به‌ قیامه‌ت نیه‌، ده‌فه‌رموی: ﴿کلوا و تمتعوا قلیلاً، إناکم‌ مجرمون﴾ ئه‌ی بی باوه‌ران! له‌م ژیانه‌ کورته‌ی دونه‌یاتان دا خۆراک و ئاوو شله‌مه‌نی بخۆن و بخۆنه‌وه‌، له‌زه‌ت و خۆشی له‌نازو نعمه‌ته‌کانی دنیا وه‌ربگرن، ماوه‌یه‌کی کورت و که‌مخایه‌ن به‌ئاره‌زی خۆتان رابوێرن، پاشان ئیوه‌ راپیچی دۆزه‌خ ده‌کریـن ، ئیوه‌ تاوانبارو سته‌مکارن ، هاوه‌لتان بو خودا داناوه‌، دۆزه‌خیش سزای هه‌موو تاوانبارو سته‌مکاریکه‌.

﴿ویل‌ یومئذ‌ للمکذبین﴾ عه‌زایی سه‌خت و دژوار بو ئه‌و موشریک و تاوانبارانه‌ی گوی به‌فه‌رمان و جله‌وگیریه‌کانی په‌روه‌ردگار نادهن، په‌یامی

قورئان به درۆده خه نه وه. سه ره گهرمی خه وو خواردنن، بی تاگا له خوداو ئه رکی سه رشانیانن به رامبه ره به دیهینه ریان.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُم: ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ﴾ هه رکاتی فره مانیان پی بکری به ته نجامدانی نوێژو باقی فره زه کانی تری سه رشانیان، نوێژه کانیان ناکه ن، پشت له تاعه تی خودا هه لده که ن و ئه رکی سه رشانیان جی به جی ناکه ن. سوورن له سه ره کوفرو بی دینی خۆیان.

﴿وَيْلٌ لِّمُؤْمِنٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ﴾ عه زابی دۆزه خ له و رۆژه دا بو ئه وانهی ته کذیبی فره مان و جله و گیریه کانی خودا ده که ن! په یامی قورئان ره ت ده که نه وه. ئه گه ره ئه وانه برپا به قورئان نه که ن ﴿فَبُأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ؟﴾ ئه دی به چ که لامیک برپا ده که ن؟ ئه گه ره ئه وانه ئه م قورئانه ی که پره له به لگه و ده لیل له سه ره هه بوونی خوداو تاک و ته نهایی و ده سه لاتی ره های به سه ره هه موو شتیک دا، له سه ره راستی پیغه مبه ریتی هه زه تی موحه مده ﷺ و رابوونی قیامه ت و زیندوبوونه وه ئه دی به چ نامه یه کی تر جگه له قورئان برپا ده که ن؟؟

به یارمه تی خودا جزئی تبارک ته و او بو، خودا توفیقم بدا بو ته و او کردنی جوژی (عم) و ته و او کردن و به چاپگه یاندنی هه موو به رگه کانی ئه م ته فسیره پیروژه.

ملا محمود أحمد

سلیمانی / گه ره کی قازی

٢٤ / ١ / ٢٠٠٣ ز

بیستی بابتهکان

لایه	بابته
۳	سورتهی (تبارک)
۵	بری له به لگمو نیشانهی دهسه لاتی خودا
۱۰	سزادانی کافرو یاخی بوان
۱۱	جوار دیاردهو رهوشتی ناگری دۆزه خ
۱۴	واده دان به خوداپه رستان به لیخوش بوون و هه ره شه کردن له کافره کان
۱۷	هه ره شه له بی پروایان و په ند وهرگرتن له به سه رهانی گه له بی شینه کان
۱۹	سه ره نه شتکردنی موشریکه کان و سه لماندن دهسه لاتی خودا
۲۴	دوعا کردنی کافره کانی مه که له پیغه مبهرو موسولمانه کان
۲۶	پیشه کی سورتهی (القلم)
۲۸	سورتهی (القلم)
۳۲	رهوشته ناشیرینه کانی بته رهسته کان
۳۸	جیروکی خوه نه کانی باخه که
۴۵	پاداشی خوداپه رستان و وه ک یه کنه چوونی گوپرایه ل و یاخی بوان
۴۹	هه ره شه له کافره کان و فه رمان کردن به پیغه مبهرو ﷺ به سه بهرو خۆراگری
۵۵	سورتهی (الحاقه)
۵۶	گه وه رگرتن و گرنگی دان به روژی قیامهت و باسی له ناو بردنی گه له سه ته مکاره کان
۶۰	بری له روداو سه مانا که کانی روژی قیامهت
۶۲	حال و وه زعی خوداپه رستان له دوا ی حیساب و لیکو ئینه وه
۶۴	حال و وه زعی کافرو به ده به خته کان له روژی قیامهت دا
۶۸	گه وه رگرتن و گرنگی دان به قورنان و سه لماندن کبه نیکا بو پیغه مبهرو ﷺ هاتوو
۷۲	سورتهی (المعارج)

لایه‌په	بابه‌ت
۷۲	هه‌ره‌شه له‌موشریکه‌کان به‌عه‌زایی قیامه‌ت و جه‌خت کردنه‌وه له‌سه‌ر هاتنی عه‌زابه‌که
۷۹	ئه‌و ره‌وشانه‌ی چاره‌سه‌ری سروشتی ئاده‌میزاد ده‌که‌ن
۸۲	حال و وه‌زعی په‌یام ره‌تکه‌ره‌وه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌دونیو قیامه‌ت دا
۸۷	پیشه‌کی سوره‌تی (نوح)
۸۸	سوره‌تی (نوح)
۹۱	پارانه‌وه‌ی نوح له‌ خوداو هانا بو بردنی
۹۸	کردارو گوفتارو هه‌لۆبستی ناشیرینی گه‌لی نوح
۱۰۴	سوره‌تی (الجن)
۱۰۴	دوو سه‌ره‌ باسی سه‌ره‌کی سوره‌تی (الجن)
۱۰۵	نیمانه‌ییانی جندۆکه به‌قورئان وتاک و ته‌نه‌ایی خودا
۱۱۴	چه‌ند هه‌والیکی‌تر له‌جندۆکه‌که‌کانه‌وه
۱۱۸	هه‌ندی له‌بنه‌مای نایینی ئیسلام
۱۲۲	زانباریی ده‌رباره‌ی کاتی هاتنی قیامه‌ت، زانیارییه‌که تاییه‌ته به‌په‌روه‌ردگار
۱۲۳	دوو جو‌ر غه‌یب هه‌یه
۱۲۸	سوره‌تی (الزمل)
۱۲۹	رێنومایی کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ سه‌ره‌تای نیگا و سروش بو هاتن دا
۱۳۵	هه‌ره‌شه له‌ کافره‌کان و ترساندنیان
۱۳۷	یادخستنه‌وه‌و شاره‌زایی کردن
۱۴۲	سوره‌تی (المدثر)
۱۴۴	ره‌هنومایی کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ره‌تای نیگا بو هاتنی دا
۱۴۶	هه‌ره‌شه له‌سه‌رانی شیرک
۱۵۲	حیکمه‌تی یه‌زدانی له‌هه‌لبێزاردنی نۆژه‌ بو ژماره‌ی فریشه‌کانی دۆزه‌خ

لایه	بابته
۱۵۷	گفت و گۆی نیوان بههشتیهکان و تاوانباران
۱۶۳	سورهتی (القیامة)
۱۶۳	رابوونی قیامته و زیندوبوونهوو نیشانهکانی
۱۶۸	ههولدانن پیغه مبهەر ﷺ بۆ له بهر کردنی قورئان . حال و وهزعی ئاده میزاد له قیامته دا
۱۷۲	ههل له کیس چوونی کافرهکان و سهاناندنی زیندوبوونهوو
۱۷۴	دوو به لگه له سهەر راستی رابوونی قیامته و زیندوبوونهوو
۱۷۶	سورهتی (الإنسان)
۱۷۷	پهروهردگار ئاده میزادی دروست کردوو ریگای راست و ناراستی بۆ روون کردوتهوو
۱۸۰	سزای پاداشی کافران و خودانسان له روژی قیامته
۱۸۴	خانووبه رهو خواردنهوو یوشاک و خزمهتچی بههشتیهکان
۱۸۸	وهزوع و حالی خوداپه رستان و موشریکان و بی پروایان له دونیادا
۱۹۲	سورهتی (المرسلات)
۱۹۳	رابوونی قیامته و کات و نیشانهکانی
۱۹۶	هه ره شهو ترساندن کافرهکان له سه ره نجامی هه لویستی کو فرنامیزیان
۱۹۹	چهند جوړیکی تر له عه زابی کافرهکان له قیامته دا
۲۰۲	نازو نیعمهتی بههشتیهکان و هه ره شه له کافرهکان
۲۰۵	پیرستی بابتهکان